

2015/57142/13+21
15/9/16 4848-4849

4468

4.1.4 Arquitectura residencial rural (ARR)

- ARR-1 (117) Ca n'Ametller
- ARR-2 (036) Ca n'Avellaneda
- ARR-3 (037) Ca n'Oliver
- ARR-4 (098) Cal Ros
- ARR-5 (042) Can Bages
- ARR-6 (021) Can Bogunyà
- ARR-7 (008) Can Borrell
- ARR-8 (076) Can Busqueta
- ARR-9 (048) Can Cadafalch i Capella de Sant Antoni
- ARR-10 (052) Can Carner
- ARR-11 (053) Can Casamada
- ARR-12 (028) Can Juliana
- ARR-13 (055) Can Messeguer
- ARR-14 (032) Can Pèlachs
- ARR-15 (069) Can Quer
- ARR-16 (031) Can Riera
- ARR-17 (056) Can Sallent
- ARR-18 (030) Can Santpere i Ermita de Sant Pere Ullastre
- ARR-19 (030) Can Torrella
- ARR-20 (058) Can Torrents
- ARR-21 (006) El Brunet
- ARR-22 (033) El Ranxo
- ARR-23 (029) El Sabater Nou
- ARR-24 (013) El Sabater Vell
- ARR-25 (144) El Serrat
- ARR-26 (049) Mas Canyelles
- ARR-27 (026) Mas Olivet
- ARR-28 (010) Mas Pedro, Sellarès, Closes, Cargol i Canal de Reg
- ARR-29 (099) Mas Umbert
- ARR-30 (061) Masia el Girbau
- ARR-31 (015) Masia l'Illa
- ARR-32 (111) Masia Puigverd
- ARR-33 (003) Torre Turull
- ARR-34 (011) Turell
- ARR-35 (054) Masia de Can Font

APROVAT EN PLE
Ajuntament de Castellar del Valles
DILIGÈNCIA - La present fotocòpia és fidel reproducció de l'original que obra en aquesta Secretaria.
Castellar del Valles.
EL SECRETARI
el dia d 13 SET. 2016

4.1.5 Arquitectura industrial (AI)

- AI-1 (124) Bassa del Brunet
- AI-2 (043) Fàbrica i Molí de Can Barba
- AI-3 (054) Molí de vent amb dipòsit de Can Font

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
Aprobat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 24 MAIG 2016 i acordada la seva publicació i efecte d'executivitat en sessió de 04 OCT. 2016
La secretària
M. Teresa Manté i Prats

- AI-4 (004) Can Turuguet
AI-5 (125) Dipòsit i estructura de la Unió de Regants de Canyelles
AI-6 (115) Fàbrica i xemeneia del Rieral
AI-7 (005) Fàbrica i xemeneia del Molí de Fonts Calents
AI-8 (034) Forn de la Calç i Pedrera de Can Sallent
AI-9 (041) Molí de vent de Ca la Quima
AI-10 (127) Molí de vent de Cal Músic
AI-11 (081) Molí de vent de la plaça Josep M. Folch i Torres
AI-12 (107) Molí de vent del Passeig
AI-13 (194) Molí de vent dels horts de n'Olleta
AI-14 (078) Molí dels Horts de Cal Baldiri
AI-15 (027) Molí de moldre i xemeneia d'en Barata
AI-16 (113) Recs laterals del riu Ripoll
AI-17 (114) Sèquia Monar
AI-18 (019) Torre - Dipòsit d'aigua de les Arenes
AI-19 (121) Xemeneia de Can Barba (antic molí)
AI-20 (035) Molí i Xemeneia del Boà
AI-21 (097) Xemeneia del Pito de Can Barba
AI-22 (051) Xemeneia i Molí d'en Busquets

4.1.6 Arquitectura militar (AM)

- AM-1 (060) Castell de Castellar, Capella de Santa Bàrbara, Aqüeducte i Masoveria del Castell
AM-2 (045) Refugis de Can Barba
AM-3 (017) Refugis del Pla de la Bruguera
AM-4 (050) Torrota de Cadafalch

4469

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CA N'AMETLLER

ARR - 01 / 117

Altres denominacions Mas de la Serra

4470

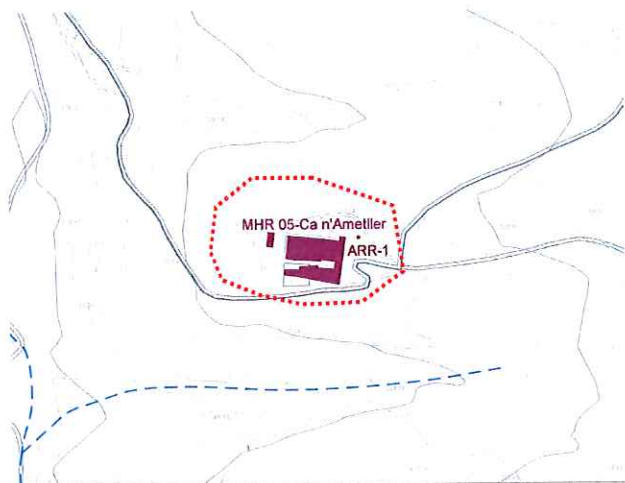
LOCALITZACIÓ

Indret Al sud - est del municipi dins al Sòl No Urbanitzable, zona de la Plana Vallesana.

Adreça / es Camí de Castellar a la Salut de Sabadell, trencall al PK. 28.

Coordenades UTM
x= 425867
y= 4606362Identificació al plànol **ARR - 1**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	08050A02100008	206.146 m ²	85 m ²		Privada
	001108800DG20F	1.178 m ²	1.413 m ²	3P	Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SNU (sòl no urbanitzable)
Qualificació	16 Zona Plana Vallesana
Exp. RPUC	
Relació normativa	Article 192 de la normativa Urbanística del POUM aplicable al bé.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	Edificis
Categoria	BPU
	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 1.
Nº registre / catàleg	27306
Nivell protecció	Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció: - els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

4471

- els arbres monumentals llistats al PE del béns a protegir: IP (Interès Paisatgístic) núm. 21 (alzina), núm. 84 (plàtan del pou), núm. 85 (noguera del pou).
- la mina pròpia (Mina de ca

n'Ametller) llistada pel Centre Excursionista Castellarenc amb el núm. 102.

- l'era a ponent i la palmera monumental no llistada

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	Masia: Segle XV amb el nom de Mas de la Serra. Esmentada el segle XVIII, concretament el 1712 com a Ca n'Ametller. Restaurada el 1925. Capella: edificada i pintada al segle XVIII.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca rústica.
Context	A sud est del terme municipal, propietat envoltada de bosc, amb camps de conreu vora el mas, i accés pel camí de la Salut.
Elements	Mas de grans proporcions situat en un indret prominent. Format per l'addició de volums adossats linealment a ponent i llevant del cos principal de planta baixa i dues plantes, amb coberts i corrals d'una sola alçada també adossats linealment al vessant oposat, conformant un pati clos de grans dimensions. El conjunt resta tancat per dues portalades adovellades en arc rebaixat, inscrites en el mur que rodeja totalment l'habitatge. La part exterior de ponent presenta una antiga era, i una escala adossada d'accés posterior a cota més elevada. El mas, de planta baixa i dues plantes, amb el carener perpendicular a la façana principal, de distribució asimètrica de la clàssica base arquitectònica de la masia, presenta diverses obertures en la primera planta, dues finestres centrades amb llindes i brancals de pedra sorrenca de caire renaixentista. El cos adossat a ponent presenta finestres de grans proporcions de maó, amb <i>majorica</i> de la Verge de Montserrat. La capella, construïda a l'interior de la masia, estava dedicada a Sant Josep, per iniciativa del propietari al segle XVIII.
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bon estat i precari.
Façanes / Coberta	L'edifici principal és en bon estat. Els coberts i addicions annexes presenten trams de coberta ensorrats en estat precari.
Entorn / Jardí	Relatiu
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia, els arbres monumentals, la mina, l'era i la palmera no llistada: Relatiu.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt compacte amb pati centrat clos i façana principal a migdia, ordenació singular en relació a la resta de masies tradicionals castellarenques, amb façana principal alliberada del cos adossat de porxo. Element d'interès històric i arquitectònic.
-------------------	--

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable. 4472
----------	--

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, l'era, els arbres mencionats i la mina.
Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte les parts originals. En properes actuacions a les façanes caldrà utilitzar morters amb textura i cromatisme petri.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Va ser conegut com a Mas de la Serra fins a finals del segle XV. Com a Ca n'Ametller és esmentada el 1712. En el transcurs dels anys ha donat prohoms destacats, principalment en càrrecs públics i polítics: Francesc d'Ametller i Perer (1653-1726) fou polític i jurista borbó i ministre al Consejo de Felip V i Josep Ametller i Montaner, fill d'aquesta casa va ser senador de la Reial Audiència al segle XVIII.</p> <p>La casa actual va ser renovada els anys 1925-1926 i també posteriorment. No és una masia habitada permanentment, però sí conreada més o menys regularment amb productes de secà. En l'actualitat la masia és propietat d' Heredad Agrícola Saló-Solà, S.A.</p> <p>La capella, construïda a l'interior de la masia de Ca n'Ametller en el segle XVIII, estava dedicada a Sant Josep. Va ser una iniciativa del seu propietari, Josep Ametller i Montaner, que en el segle XVIII consta com a senador de la Reial Audiència i del Consell de la Cort Reial.</p> <p>El 1871 Mn. Antoni Vergés i Mirassó la va visitar i en va veure conservada la part de la perspectiva pintada en el cel ras. Hi havia també una imatge de Sant Josep, a sobre de la qual es llegia la següent inscripció: "Joseph, fili David, intercede pro nobis".</p> <p>El 1926 s'hi van fer unes reformes, de les quals no en queda res.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.</p>
Escrita	<p>PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i>. Castellar del Vallès, 1992.</p>

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4473

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

Expedient Obres Menors OM.235-91. *Manteniment, millora i restauració d'una casa de pagès "Ca n'Amatller"*

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Oral

-

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 1.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4474

FOTOGRAFIES

1983

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

4475

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CA N'AVELLANEDA

ARR-02 / 036 IP

Altres denominacions

4476

LOCALITZACIÓ

Indret

Adreça / es

Carrer de ca n'Avellaneda, núm. 24. Urbanització de ca n'Avellaneda

Coordenades UTM

x= 422121

Identificació al plànol

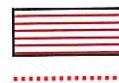
ARR-02

Delimitació bé

y= 4605088

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

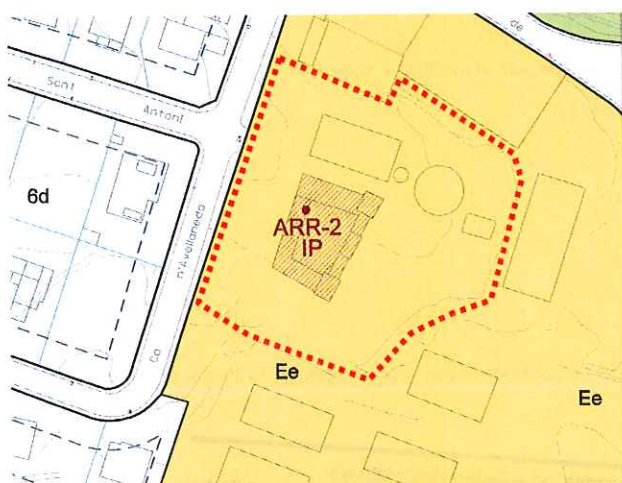
Titularitat

2550001DG2025S

23628 m²4926 m²

2P

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (sòl urbà)

Qualificació

Ee, Equipament esportiu.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 101, 102, 103, 104, 105 i 106 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Casa Senyorial

Categoria

BPU.

Inclòs al Catàleg del PGO 1999, element núm. 36.

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Conservació / Ambiental / Àrea d'expectativa arqueològica (AEA)

Altres proteccions

Incloure entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.
- la bassa
- el molí
- l'arbreda a llevant del cos principal, i el conjunt d'arbres de la finca.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	4477 Època moderna. Modernista.
Cronologia	Segle XVIII
Autoria	-
Parcel·la	Parcel·la urbana
Context	A límit sud oest del terme municipal, al mig de la urbanització que li dona nom.
Elements	<p>Finca originària de grans dimensions.</p> <p>Conjunt d'ordenació dispersa amb cos principal de planta baixa i pis, actual seu del club i restaurant, i cossos annexes de grans dimensions, amb bassa rodona i molí de vent.</p> <p>Cos principal de volum primigeni de planta baixa i dues plantes i coberta a dues vessants, envoltat per migdia i ponent per volum d'una sola planta amb terrat amb balustres i rematat per torre quadrangular mes alta, i per nord per cos adossat de planta baixa i planta principal rematat també per torre quadrangular d'una planta més, tot d'estil modernista.</p> <p>A destacar els elements decoratius de les obertures com els vitralls i rajoles.</p>
Ús actual	Seu social d'un club esportiu de tennis. Restaurant
Ús original / altres	Habitatge i agrícola.
Estat conservació	Conjunt edificat Bo. Dipòsit en estat precari
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques, la bassa, el molí, l'arbreda a llevant i els arbres de la finca: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple de casa senyorial reformada que originàriament era una masia, ampliada al estil de l'època.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb els criteris de preservació d'aquestes construccions. Es protegeix les façanes, cobertes, obertures i estances originals que puguin restar encara.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, delimitat pel perímetre de la construcció i els seus espais tradicionals i els elements característics com la bassa, el molí, l'arbreda i els arbres mencionats.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POU.
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte les parts originals. En properes actuacions a les façanes caldrà utilitzar morters amb textura i cromatisme petri.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals i l'arbreda i els arbres protegits.
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

4478

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La masia de ca n'Avellaneda era un gran casal, engrandit, modernitzat i reformat amb elements d'estil modernista. Les terres de ca n'Avellaneda era una gran explotació agrícola de secà, bàsicament d'avellaners, inductor del mot avellaneda. De tota manera l'any 1236 surt esmentat un Arnau d'Avellaneda.</p> <p>En el Reial Cadastre de Castellar del Vallès de 1716 de José Patiño la finca de ca n'Avellaneda estava referenciada a la parròquia de Sant Julià d'Alta.</p> <p>Situat al jardí i tocant a la masia es pot veure un molí de vent d'estructura d'obra de base cilíndrica. El molí encara conserva l'estructura original encara que molt malmesa.</p> <p>En l'actualitat la masia és un restaurant i la seu social d'un club esportiu, la Penya Arlequinada.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p>
Escrita	<p>ANTONELL RIBATALLADA, Albert. "Descobrir Castellar". <i>Setmanari Forja</i>. Castellar del Vallès, 2006.</p> <p>PINYOT GARRÓS, Joan. <i>El Reial Cadastre de Castellar del Vallès. 1716</i>. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.</p>
Oral	-
Actuacions finca	S'han construït noves pistes esportives a la parcel·la i s'han reformat algunes existents.
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl no Urbanitzable.
Protecció existent	BPU. Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 36.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

4480

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CA N'OLIVER

ARR - 03 / 037 IP (JAV-9)

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud - oest del municipi dins al Sòl No Urbanitzable, zona del PE del riu Ripoll.

Adreça / es Carrer de Josep Vicenç Foix s/n

Coordenades UTM x=423416

y=4606318

Identificació al plànol ARR - 3 IP (JAV-9)

Grafisme

categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A02300018

131.891 m²

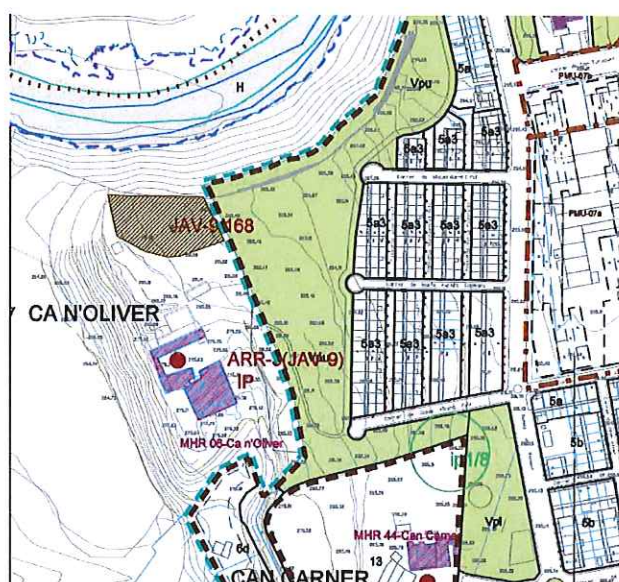
Privada

000906200DG20E

1.105 m²1.810m²

2P

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge dels Béns

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (sòl no urbanitzable)

Qualificació

17 Zona PE riu Ripoll

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 193 de la normativa aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 38.

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

- el jaciment arqueològic JAV-9 situat a nord del conjunt edificat.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

4482

Estil i Època	Època moderna. Estil modernista.
Cronologia	Segle XV. Any 1437. Reformes i ampliacions 1740 - 1746. Reformes modernistes 1900.
Autoria	-
Promotor	Antoni Oliver i Buxó, promotor de les reformes modernistes.
Parcel·la	Finca rústica.
Context	Vora el límit urbà de ponent, confrontat amb Can Carner, amb accés per un camí que surt de la mateixa urbanització.
Elements	<p>Conjunt format per dues edificacions principals, i diversos magatzems i coberts situats a nord vora el camí d'accés.</p> <p>Les edificacions principals són dos volums en paral·lel de planta baixa, pis i golfes amb cobertes a dues vessants amb carener perpendicular a les façanes de migdia. El volum de ponent va ser restaurat exteriorment amb elements modernistes (escala exterior, finestres, etc).</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia .Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple de masia que ha mantingut l'ús fins ara, amb una bona adequació de l'habitatge a les necessitats actuals.
	Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb els criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat i l'àrea d'expectativa arqueològica situada al nord de la vivenda.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Conservació integral de la volumetria i composició exterior del conjunt principal.
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte el conjunt principal.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals.
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La masia de Ca n'Oliver data del segle XV, concretament el 1437 ja se'n tenen notícies gràcies al nomenament de Guillem d'Oliver com a batlle de Castellar.</p> <p>Entre 1740 i 1746 es reformà i s'engrandí, però no fou fins al 1900 quan se li donà un aspecte modernista als exteriors i interiors.</p> <p>Ca n'Oliver fou propietat de la família paterna del poeta Joan Oliver (Pere Quart), del que cal rectificar el què afirmen algunes publicacions castellarenques, en el sentit d'assenyalar el seu naixement a la Masia de Can Oliver.</p> <p>La família Oliver, de Sabadell, havia adquirit l'any 1895 el Marquet de les Roques, a la vall d'Horta, i havia encarregat la transformació d'aquella masia del segle XIII en una casa pairal i residència d'estiueig a l'arquitecte Juli Batllellé i Arús.</p> <p>Es desconeix l'autor de la intervenció modernista a Ca n'Oliver, promoguda per Antoni Oliver i Buxó, avi de l'escriptor Joan Oliver (Pere Quart), però fou respectuosa amb els elements gòtics que conservava.</p> <p>Així doncs, la intervenció modernista es restringí a certs elements dels exteriors com una escala modernista d'accés a la masia i un rellotge de sol, del qual tan sols se'n conserva l'agulla. L'interior presenta mobiliari, vidrieres i ceràmica vidriada d'estil modernista. Destaca una llar de foc, unes portes de fusta i una paret de fusta molt ornamentada en la que es llegeix la data 1900.</p> <p>Joan Oliver (Sabadell, 1899 - Barcelona, 1986) de nen, va passar-hi temporades d'estiueig. Alguns dels records inclosos en <i>Temps i records</i> ens poden fer reviure aquells moments de felicitat arcàdica tot i les desgràcies familiars <i>"Devia tenir set anys. A l'estiu sempre anava vestit d'uniforme com la cosa més natural del món. Portava sabre i disposava d'una gran bandera, que molt sovint passejava pels camins. M'imaginava al capdavant d'uns quants regiments, que no s'acabaven de decidir a llançar-se a l'assalt del camp enemic. Les meves arengues escandalitzaven els pagesos que llauraven pacíficament."</i></p> <p><i>A casa érem deu germans i quan jo vaig arribar als nou anys havíem quedat reduïts a quatre....Dos d'aquests germanets meus van morir a ca n'Oliver, la casa pairal de Castellar....</i></p> <p><i>Mentre els uns agonitzaven, els altres corriem pel bosc, jugàvem amb els fills del majordom i els del masover. A la part davantera de la casa hi havia una cambra on guardàvem les joguines de cert embalum. Quan vèiem les joguines arrimades a la paret del passadís, sabíem que un germà acabava de morir. Aquella estança servia de capella ardent. ... Allò era la mort Venien uns quants parents, quatre amics, quatre veïns... Arribaven els capellans i el cotxe de morts amb la caixeta blanca. Tot això tan sabut, tan vulgar, tan repetit. Sonava una cantarella ensopida i greu. I tot plegat empenia el camí cap al cementiri de Castellar. De ca n'Oliver al poble la carretera planeja i té poc més d'un quilòmetre.</i></p> <p>La família Oliver la va vendre al senyor Aleu fabricant de cascs de motos, fins que posteriorment la va adquirir el coronel italià Delminari de les S.S. Últimament la va vendre a l'actual propietari.</p> <p>Segons el cens d'activitat agrària de l'any 1996 Ca n'Oliver compta amb 30 hectàrees de terreny, 15 dels quals són dedicats als cereals i l'horta i 15 hectàrees forestals. L'any 1996 Ca n'Oliver comptava amb un ramat de 350 xais i estava sota custòdia de masovers.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>GARRÓS, Jordi. Fons</p>

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

	Expedient Obres Núm. O-930181. <i>Ampliació i reforma d'un habitatge unifamiliar aïllat.</i>
Escrita	PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric.</i> Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995. PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents.</i> Castellar del Vallès, 1992. OLIVER, Joan . <i>Temps, records.</i> Sabadell, 1991.
Oral	-
Actuacions finca	El 1900 va patir una important reforma modernista.
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 38.

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4485

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

4486

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CAL ROS

ARR - 04 / 098

4487

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret Nucli Antic de Sant Feliu del Racó.

Adreça / es Carrer Mossèn Martí Roca, núm. 5.

Coordenades UTM
x=422408
y=4608445Identificació al plànol **ARR - 4**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

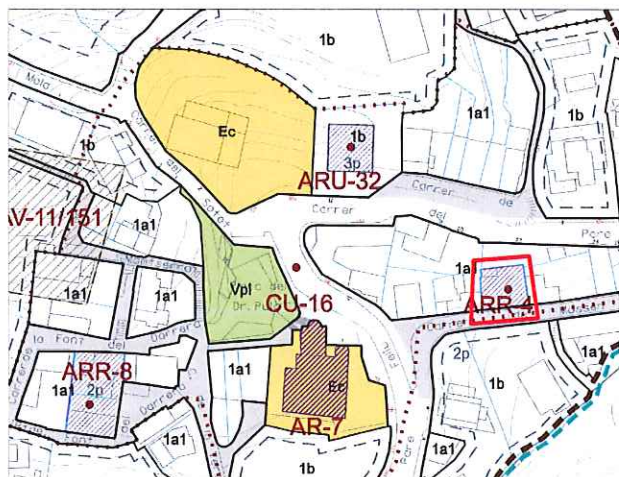
Titularitat

2586106DG2028N

140 m²390 m²

3P

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge dels Béns

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM

Classificació SU (sòl urbà)

Qualificació 1a1 Zona Residencial del Nucli Antic de Sant Feliu del Racó.

Exp. RPUC

Relació normativa Articles 121, 123 de la Normativa aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural

Classificació Edificis

Categoria BPU

Nº registre / catàleg

Nivell protecció Parcial, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais susceptibles de contenir restes arqueològiques, que no podrà excedir la pròpia parcel·la.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

4488

Estil i Època	Època moderna.
Cronologia	Segle XIX. Entorn del 1850.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Parcel·la entre mitgeres, amb una façana lateral enfront a pati interior.
Context	Dins del teixit del nucli del vessant de llevant del Sant Feliu del Racó, al vessant nord del carrer que duu al Mas Umbert.
Elements	<p>Masia de dimensions modestes absorbida pel teixit urbà, sense terres de conreu ni espais lliures d'accessos.</p> <p>De planta baixa i dues plantes amb coberta a dues vessants amb carener paral·lel a la façana (confrontada al propi carrer) a migdia. Presenta un cos adossat lleugerament més alt i orientat a ponent, també de planta baixa, planta primera i planta de golfes amb vuit obertures de balconeres amb arc de mig punt amb imposta i baranes de balustres.</p>
Ús actual	Habitatge.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	El retranqueig de la casa confrontant, permet que des del centre de Sant Feliu es mostri la part de la façana de ponent de la masia.
Elements	Es protegeix el bé parcialment. Cal remarcar l'interès en la preservació dels arcs de mig punt de la façana a ponent i la volumetria del cos original.
Entorn de protecció	

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte a la façana a ponent. A la resta les obertures podran modificar-se mantenint les proporcions característiques d'aquest tipus de construccions.
Entorn / Jardí	
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.

Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	4489 Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Josep Umbert Garriga, nascut a Sant Feliu del Racó tenia nombroses terres tant al poble de Sant Feliu com a les rodalies. En vida, Josep Umbert Garriga dona al seu fill Josep Umbert Sors, l'hereu, la majoria de les terres i a l'altre fill Vicenç la casa que avui en dia es coneix com a "Cal Ros"; el motiu prové que Vicenç Umbert tenia els cabells rossos i al poble li van posar aquest sobrenom.</p> <p>La casa de cal Ros tenia una pallissa a l'altre cantó del carrer on hi guardaven diferents objectes, com els estris de llaurar i totes les eines del camp, i en la part inferior de la pallissa s'hi criaven porcs i conills. L'avi Josep Umbert Garriga va venir a morir a casa del seu fill Vicenç; era el 1914. La casa tenia dos pisos: la planta baixa i el primer pis servien de vivenda per a la família i la segona planta es llogava.; a l'estiu arribaven molts estiuejants a Sant Feliu del Racó i a ells se'ls llogava l'habitació amb dret a cuina i taula.</p> <p>Durant la Guerra Civil Vicenç Umbert és perseguit ja que havia amagat diferents ornaments de l'església parroquial de Sant Feliu del Racó i li van prendre els horts que regentava. Superat el conflicte bèl·lic, el mateix any 1939 la família comença a vendre pa i, seguidament, van anar ampliant la botiga amb diferents queviures fins que al 1981 va tancar les seves portes. Durant molt de temps la seva fou la única botiga que hi havia a Sant Feliu. Tot i així, el pare feia de pagès i també treballava al molí d'en Busquets per acabar d'arrodonir l'economia familiar.</p> <p>Un cop la botiga va tancar les portes aquest espai es va convertir en una vivenda i les obres van tenir lloc al llarg de l'any 1982. Al 1953 i al costat, on hi havia el pati, es va construir un altre habitatge on hi va anar a viure un familiar. A tocar de la casona es van fer tres petits apartaments que es llogaven i on també es tenien animals; finalment, ja al 1989 es construeix la casa que hi ha al costat de cal Ros on hi viu la Ma. Carme, la filla gran de la senyora Maria Teresa.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>Fons Municipal d'Imatges.</p>
Escrita	-
Oral	<p>UMBERT VALLS, M. Teresa (Sant Feliu del Racó, 1922)</p> <p>PONT UMBERT, Montse (Sant Feliu del Racó, 1959).</p>
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.
Protecció existent	-

INFORMACIÓ GRÀFICA

4490

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

4491

CAN BAGES

ARR - 05 IP / 042

Altres denominacions

4492

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud del municipi, dins zona del Polígon d'activitat econòmica de Can Bages.

Adreça / es Camí de Can Bages, accessible des de la crta. B-124, PK.5

Coordenades UTM
x=423948
y=4604051Identificació al plànol **ARR - 5 IP**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

4045521DG2034N

61.880 m²520 m²

3P

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (sòl Urbà)

Qualificació

Er Sistema d'Equipaments de reserva.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 101, 102, 103, 104, 105, 106 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Pla Parcial de Can Bages.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 2.

Nº registre / catàleg

27307

Nivell protecció

Parcial, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- la font llistada pel Centre excursionista Castellarenc amb el núm. 121. "Mina de Can Bages"

Altres proteccions

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	4498 Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	Segle XVI.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Parcel·la aïllada.
Context	Al límit meridional del terme municipal, a ponent de la carretera B-124, i a sud del polígon industrial Pla de Can Bages.
Elements	<p>Finca de grans dimensions amb camí d'accés de límit entre el gran pla destinat al futur polígon a ponent, i la franja boscosa a llevant al voltant del torrent de Can Bages.</p> <p>La masia de Can Bages la formen un conjunt de cossos juxtaposats, corresponents a successives ampliacions, de la masia a sud i cossos adossats linealment de menor alçària com a magatzems, coberts i capella. Aquests cossos estan disposats en diferents nivells degut a la inclinació del terreny. Franja boscosa al límit de llevant a cota més elevada.</p> <p>El frontis presenta una distribució asimètrica, ja que un escala que el comunica amb la part lateral de la casa obliga, possiblement, a que la porta no es centrés. La casa té dues plantes en tots els nivells, coberta a dues vessants amb carener perpendicular a façana principal, la qual presenta un portal adovellat d'entrada amb arc de mig punt, i finestres de composició quadrada, tot amb llindes i brancals de pedra. A destacar l'escala adossada que mena a planta primera d'accés secundari.</p> <p>Les golfes s'aixequen sobre la teula, aparentment sembla un tercer pis, però en realitat és el primer pis d'un cos lateral situat a la part més alta del desnivell. En elles s'obren dues arcades de mig punt.</p> <p>La façana lateral ha estat menys restaurada que el frontis, presenta tres arcs de mig punt a la planta primera, i les finestres conserven encara les llindes de fusta. Les finestres de la planta baixa estan cobertes amb reixes de ferro forjat. Tot seguit, un altre cos afegit, que fou una capella, va servir de corts i coberts. Les dependències annexes presenten obertures més antigues amb llindes de fusta, brancals de pedra i reixes de ferro forjat a planta baixa.</p>
Ús actual	Abandonada.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader, masia
Estat conservació	Ruïnós
Façanes / Coberta	Dolent.
Entorn / Jardí	Dolent.
Estructura / Interior	Dolent.
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia i la font :Dolent.
Situació de risc	

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Altres aspectes vinculants	
Raons catalogació	Interès històric.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

4494

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Rehabilitar la totalitat de les façanes del cos principal, mantenint les obertures originals i els tancaments característics d'aquest tipus de construccions.
Entorn / Jardí	Recuperar les característiques paisatgístiques i la vegetació original de l'entorn de la masia.
Estructura / interior	Recuperar la tipologia dels forjats originals i mantenir i recuperar els elements característics que puguin quedar.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit. Caldrà recuperar la font i altres elements que puguin estar ocults.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

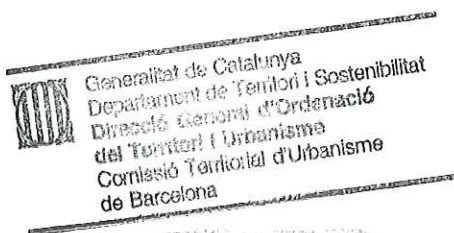

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La masia de Can Bages la trobem inventariada en el Reial Cadastre de Castellar del Vallès de l'any 1716, realitzada per José Patiño. Malgrat això, es té constància documental de la seva existència des de l'any 1565, com a propietat de Ca n'Oliver.</p> <p>La propietat tenia una superfície de 25 hectàrees, essent Georgina Arnús la seva titular, l'any 1982. Un dels últims masovers havia estat en Medir Badia, conegut com el Medir de Can Bages.</p> <p>La darrera propietària va vendre la finca a Alfonso Marimón Mercadal i tres socis més i va caure en l'abandó.</p> <p>Des de mitjans dels anys 80 la masia no té masovers que se'n facin càrrec i amb poc més de 25 anys es pot percebre l'estat d'abandonament i enrunament en què es troba aquesta propietat.</p> <p>La part de davant del mas, era un bosc d'alzines joves i pins, hi havia un camí amb un ametller que menava fins la mina de Can Bages. Just al costat d'un vell meandre que fa el torrent, els masovers del mas hi tenien els horts. La mina de Can Bages està situada a 50 m. de la casa, al costat d'uns grans pollancre, sota un relleix situat a la dreta de la casa. Sembla que la mina està encarada sota un tallat de terra argilosa, és alta i té un gran recorregut terra endins i en dues direccions diferents. Al seu davant hi ha una bassa-safareig, tot i que actualment això ha quedat enterrat sota la runa.</p> <p>L'aprovació del Pla Parcial "Can Bages" desenvolupa en detall el sector assenyalat en el Pla General d'Ordenació de Castellar del Vallès, aprovat per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, en sessió del 26 de maig de 1999 i el text refós pel Pla Parcial: CUB de 17 de novembre de 2004.</p> <p>Aquest Pla Parcial contemplava que la Masia de Can Bages quedés dins la parcel·la C destinada a equipaments municipals malgrat a 30 metres de Can Bages hi haurien naus del polígon. Els primers moviments de terra de l'urbanització, que començaren el juliol de 2008, enterraren la mina i la bassa de la masia en la runa i provocaren les protestes de part de la ciutadania i l'aparició d'una plataforma contra el projecte.</p>
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM.

	Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).
	Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.
	GARRÓS. Jordi. Fons
	DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.
Escrita	PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i> . Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.
	PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i> . Castellar del Vallès, 1992.
	DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.
Oral	-
Actuacions finca	Obres d'urbanització del Pla Parcial en el que es troba inclosa com a equipament, que començaren el juliol de 2008.
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà. Pla Especial de Can Bages.
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 2.

INFORMACIÓ GRÀFICA

4496

FOTOGRAFIES

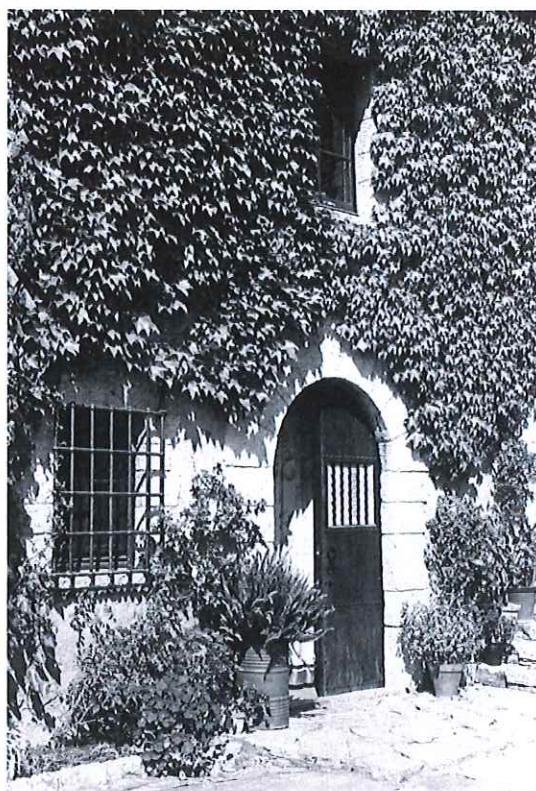

1983

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4497

Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

CAN BOGUNYÀ

ARR - 06 IP / 021

4498

Altres denominacions Can Bugunyà

LOCALITZACIÓ

Indret Al est de l'Eixample Antic del Nucli urbà.

Adreça / es Carrer de Bogunyà, núm. 7

Coordenades UTM
x=424475
y=4607683Identificació al plànol **ARR - 6 IP**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

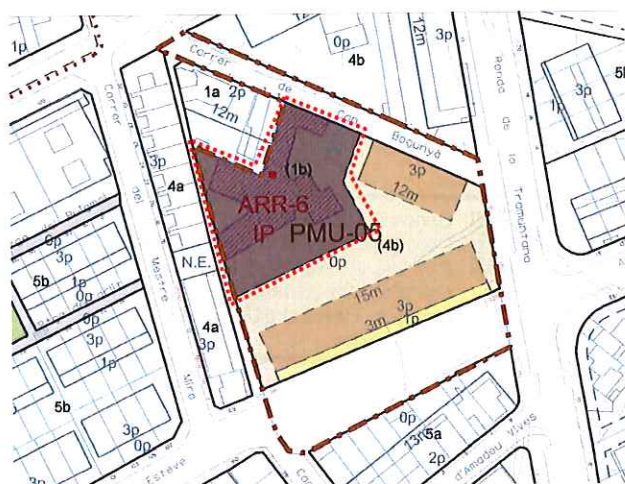
N.plantes

Titularitat

4677001DG2047N

5.683 m²750 m²

1P / 2P / PSotacoberta Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM

Classificació SU (sòl Urbà)

Qualificació 1b Zona Residencial en Nucli Antic, ordenació singular.

Exp. RPUC

Relació normativa Articles 162, 163, 164, 165 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Annexes Normatius: Annex 2, fitxes normatives dels plans de millora urbana, PMU-05.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural

Classificació Edificis

Categoria BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 103.

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Altres proteccions

Parcial, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna.
Cronologia	Segle XVIII. Masia construïda l'any 1780. Reformes dels segles XIX i XX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Parcel·la aïllada.
Context	Finca engolida per la trama urbana a nord est del nucli, vora la carretera de Sentmenat, on encara resten camps de conreu.
Elements	<p>Masia gairebé engolida per la trama urbana, que conserva en actiu l'activitat agrícola. Té premsa d'oli, o trull, en actiu.</p> <p>Edifici principal de planta baixa, pis i golfes amb coberta a dues vessants amb carener perpendicular a la façana principal orientada a sud est. La premsa d'oli, ubicada en una edificació a sud de grans dimensions, limita amb les terres de conreu.</p> <p>També té un pou i mina.</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Precari
Façanes / Coberta	Precari
Entorn / Jardí	Precari, excepte els horts que es troben cultivats.
Estructura / Interior	El Trull i altres elements característics de les masies: se'n desconeix l'estat.
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia com l'era, el pou i la mina: Precari.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Interès històric. Disposa d'un trull en actiu.
Elements	Es protegeix el bé parcialment, preservant el volum principal de la masia i la seva composició de façanes, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i els elements interns d'interès històric com el Trull.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, delimitat pel perímetre de la construcció i els seus espais tradicionals i els seus elements característics com el pou i la mina.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Típus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte al volum de la masia. En properes actuacions a les façanes caldrà utilitzar morters amb textura i cromatisme petri.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.

Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.	4500
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior. A la finca de la masia s'ha delimitat pel Pla de Millora Urbana-05 per tal de completar el teixit d'aquesta part de la vila, mitjançant la introducció de noves edificacions residencials que reforcin el model urbà compacte del municipi, tot mantenint la presència de les edificacions existents amb valor patrimonial.	
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.	
Usos permesos	Els que determina el POUM.	
Usos prohibits		

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La masia de Can Bogunyà fou construïda entorn l'any 1780, fora del nucli urbà, però actualment es troba integrada dins el casc urbà.</p> <p>En el Reial Cadastre de Castellar del Vallès de l'any 1716 es cita un Pau Bugunyà per la limitació de les seves terres amb les d'Anton Gat i Rosa Romeu, però no se'l cita com a propietari de cap masia.</p> <p>L'edifici fou objecte de reformes durant el segle XIX. A partir de l'any 1925 es va construir l'edifici que trobem a l'era per acollir la premsa de vi i el trull d'oli. El procés d'elaboració d'oli es remunta a l'any 1929, quan el molí va començar a moldre pel consum familiar. Quan va acabar la guerra es va construir una altra pedra per aixafar i es va començar a moldre no només per consum propi sinó també per d'altres pagesos. El trull d'oli ocupa tota una sala de la masia i consta de diverses parts mecàniques que permeten tot el procés del premsat: la bàscula, on es pesen les olives que porta cada productor, la <i>tramuja</i>, on s'empassen i són transportades cap a les moles, la batedora, on s'escalfa el pastat fins els 25 °C, fent servir la llenya com a combustible, i finalment la premsa on les còpies d'espert permeten la decantació de l'oli.</p> <p>Actualment, Can Bogunyà continua la seva activitat d'horta, a l'escassa hectàrea de terra que conserva, i també manté viu el trull d'oli, que està actiu entre els mesos de novembre i gener. La família Torras és la propietària de la masia i s'ocupa del manteniment dels horts, la venda dels productes i del premsat de les olives, però no de la seva producció. A més d'elaborar oli, també tenen i venen verdura i fruita fresca, suc natural i conserves de tomàquet, llegums, fruita seca i algunes herbes aromàtiques.</p> <p>Es premsen, principalment, les varietats blanqueta, blanc roig, arbequina i del país. Tot i que l'oli de Can Bogunyà no etiqueta, a les botigues convencionals s'informa de la qualitat i tipus d'oli, on s'especifica si és verge, verge extra, refinat o d'<i>orujo</i>. L'oli obtingut depèn, sobretot, de la qualitat de l'oliva.</p>	
Bibliografia		
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>GARRÓS, Jordi. Fons</p>	
Escrita	<p>PINYOT I GARRÓS, JOAN. 1985. <i>El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716</i>. Arxiu d'Història de Castellar.</p> <p>PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. Castellar del Vallès, Recull històric. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents. Castellar del Vallès, 1992.</p> <p>VERGÉS I SOLA, Lluís. El llibre de Castellar. Història i vida d'un poble. Castellar del Vallès, 1972.</p>	
Oral	-	
Actuacions finca		
Observacions		
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà	
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 103.	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4501

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

-- 4502

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CAN BORRELL

ARR - 07 IP / 008

Altres denominacions **4503**

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del municipi, entre urbanitzacions Aïresol A-B i el Balcó.

Adreça / es Carretera B-124, direcció Sant Llorenç Savall, PK. 9,2.

Coordenades UTM x=423090

Identificació al plànol **ARR - 7 IP**

Delimitació bé

y=4608736

Grafisme categoria ▲

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A01900012

18.599 m²108 m²

1P

Privada

001905700DG20G

401 m²852 m²

2P / PSotacoberta

Privada

001905600DG20G

462 m²1.142 m²

2P / PSotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

14 Zona la Serralada.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BCIL

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- la font llistada pel Centre Excursionista Castellarenc amb el núm. 125. "font i mina dels horts de Can Borrell".
- els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (

Interès Paisatgístic): núm. 39 (pi blanc gros), núm. 40 (càdec), núm. 41 (arboç), núm. 42 (ametller), núm. 43 (alzina), núm. 44 (figuera) i núm. 45 (alzina gran).

4504

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna.
Cronologia	Segle XVIII. Masia construïda l'any 1780. Reformes dels segles XIX i XX.
Autoria	-
Promotor	De la reforma de 1912: Família Oliver.
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Al nord del nucli urbà, finca de grans dimensions ubicada entre les dues urbanitzacions Airesol A-B i Airesol D, amb accés des de la carretera de Castellar a Caldes B-124.
Elements	<p>Finca de més de 100 ha formada per l'agrupació de diverses parcel·les, amb el conjunt edificat agrupat per volums ordenats pels diversos replans del terreny, amb tres nivells diferenciats.</p> <p>Accés principal als dos volums més importants pel nivell intermig pel camí d'entrada, de sud est, marcat amb grans xipresos. El primer volum, a llevant, de planta baixa i pis i teulada amb dues vessants, amb una portalada cap al pati (amb pèrgola i moreres) orientat a migdia que presideix el volum principal de la masia, de planta basilical, pis i golfes.</p> <p>La casa principal, amb porxo marcant l'entrada i façana a migdia, amb capcer ondulat i remat amb creu de pedra, façana lateral a ponent amb accés secundari, i façana de llevant amb tribuna i font lateral, tot d'estil modernista amb vitralls, ceràmiques policromades, esgrafiats, trencadís vidriat, fusteria i reixats. A ponent del pati es troba una edificació d'una sola planta com aparcament.</p> <p>A nivell més elevat, conjunt edificat de planta baixa i pis d'estil més senzill, com a masoveria, i encara més enlairaat volum de grans dimensions de magatzem.</p> <p>A nivell més baix esplanada amb piscina, solàrium i porxo.</p> <p>De l'interior es conserven la distribució original, amb successió seqüencial dels espais en planta baixa i l'escala d'accés als pisos superiors, com també els paviments, arrimadors, mobiliari i aparells de llums originals. La masia disposa de capella interior, així com d'una llar de foc d'estil modernista.</p> <p>Disposa d'un pou de capelleta. Situat al costat de la masia, té forma de capelleta de construcció aïllada, tipus de tancament exterior calcaries i dolomies, tancament de la cúpula de ceràmica sense cobertura i amplit d'obra. Coordenades UTM: 422992,4608508.</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Molt bo
Façanes / Coberta	Molt bo
Entorn / Jardí	Molt bo
Estructura / Interior	Molt bo
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia, la font i els arbres protegits: Molt bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE**Raons catalogació**

4505

Conjunt ben integrat i en perfecte estat de conservació. Exemple notable de decoració modernista al municipi. A destacar treballs florals policromats de la façana principal de la masia amb la inscripció d'Ave Maria, i en general tots els elements decoratius.

Elements

Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.

Entorn de protecció

Es protegeix l'entorn immediat, els arbres mencionats i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS**Tipus d'intervenció**

Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.

Regulació**Façanes / Coberta**

Conservació integral de volumetria exterior i elements decoratius modernistes de façanes.

Entorn / Jardí

Es permet la modificació excepte les parts originals

Estructura / interior

No es permet la modificació d'elements originals. S'haurà de conservar la distribució original, amb successió seqüencial dels espais en planta baixa i l'escala d'accés als pisos superiors, com també els paviments, arrimadors, mobiliari i aparells de llums originals. Cal conservar també la capella interior, així com la llar de foc d'estil modernista.

Entorn de protecció

No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Gestió**Altres intervencions**

L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.

Usos permesos

Els que determina el POUM.

Usos prohibits

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA**Informació històrica**

La masia de Can Borrell es pot datar gràcies a una data esgrafiada a una rajola de les golfes que data de l'any 1600.

La reforma més important d'aquesta masia, realitzada l'any 1912 i promoguda per mossèn Enric Oliver, va dotar-la d'un embolcall modernista. Mossèn Enric Oliver era l'oncle de Joan Oliver (Pere Quart), família vinculada a Castellar a través de diverses propietats al municipi.

La religiositat del promotor de les obres queda palesa en el predomini dels colors blanc i blau, dedicats a la Verge Maria, i en l'evident trencadís circular, que hi ha a cada banda de la finestra de la façana, on es llegeixen les paraules "Ave Maria".

La reforma d'estil modernista es va concentrar en la façana principal i en els baixos de l'interior de la masia. La intervenció a la façana va ressaltar la simetria dels elements que la componen. La cornisa de la façana es va ondular, donant cert aire barroc, i s'accentuà el seu contorn amb l'ús de maó vist. Les finestres i obertures es decoraren amb l'ús de ceràmica vidriada i la façana es decorà amb profusió de trencadís blau i blanc.

Durant aquesta reforma, a l'antiga porta d'accés a l'interior de la casa, es va sobreposar una avantsala o pòrtic de maó vist i vidrieres decorades amb vitralls. El porxo descendeix a nivell pla a base d'uns esgraons que formen escala, a banda i banda, i tenen als costats uns bancs adossats. El sostre d'aquesta pèrgola forma un allargament de la finestra o balcó que ja devia existir al primer pis.

El sostre i les parets interiors d'aquesta avantsala modernista estan decorades amb pintures que representen fulles de parra i orenetes. L'element més destacable de l'interior és una llar de foc modernista realitzada amb els mateixos materials que la façana: maó a vista, trencadís blau i blanc i rajola verda vidriada. Destaca la data 1912 esgrafiada a la xemeneia.

L'any 1940 passà a ser propietat de la família Clols, que encarregà l'any 1947 noves reformes entre les que cal destacar construcció de la pèrgola i del garatge.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita

PINYOT I GARRÓS, JOAN. 1985. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Arxiu d'Història de Castellar.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

Oral

COMPANY GUBERN, Félix.

Actuacions finca

Restauració modernista al 1912 i reforma amb ampliació al 1947.

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 27.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 103.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

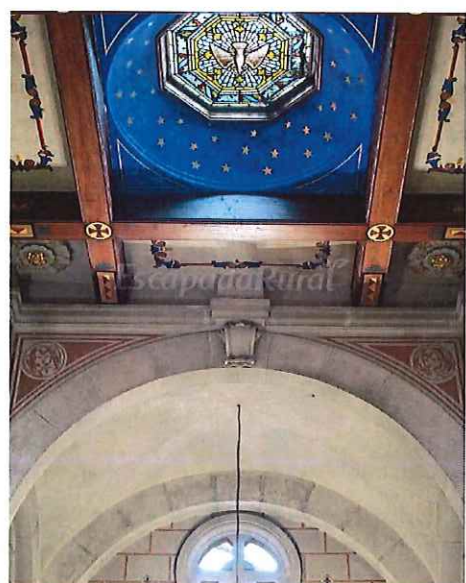
4507

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

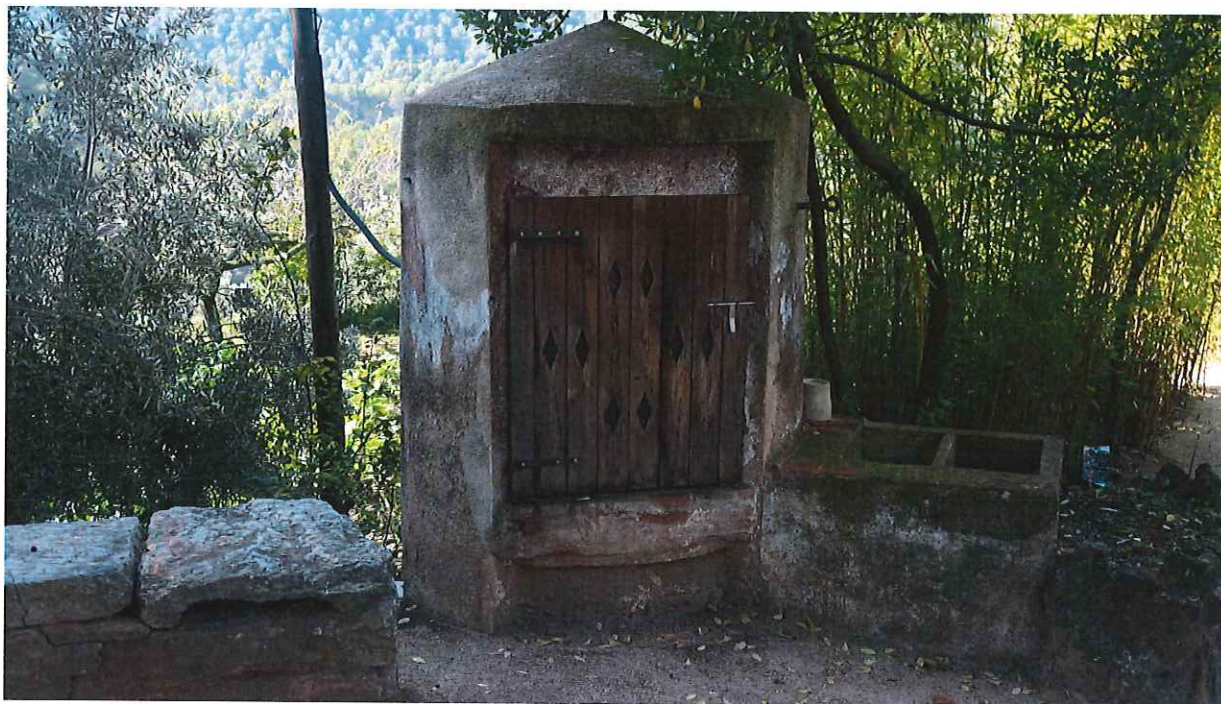
4508

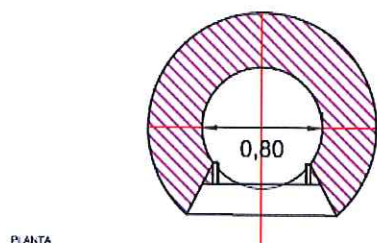
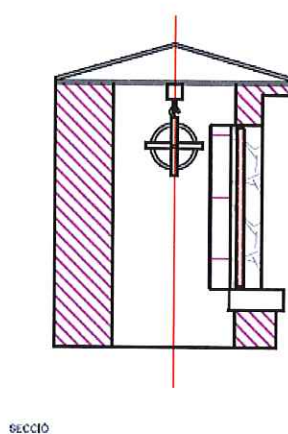
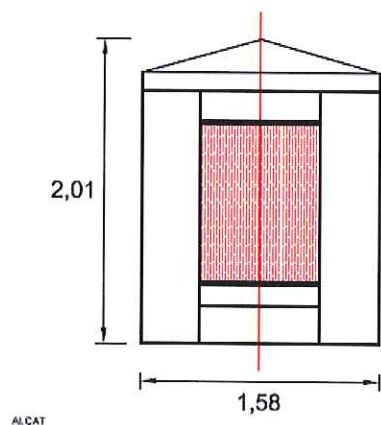

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

POU DE CAPALLETA

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

CAN BUSQUETA

ARR - 08 / 076

Altres denominacions Mas Lledó

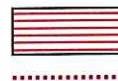
4512

LOCALITZACIÓ

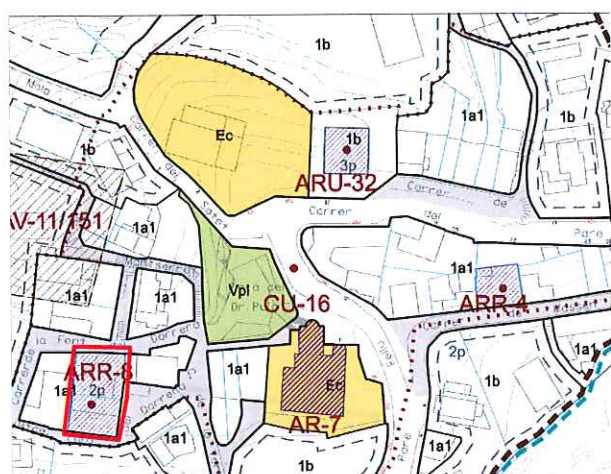
Indret Nucli Antic de Sant Feliu del Racó
 Adreça / es Passatge de la Font del Darrera, núm. 8.
 Coordenades UTM x= 422299 y= 4608418

Identificació al plànol **ARR - 7**
 Grafisme categoria ●

Delimitació bé
 Entorn protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	2486802DG2028N	168 m ²	474 m ²	3P	Privada
	2486802DG2028N	155 m ²	368 m ²	3P	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SU (sòl Urbà)
 Qualificació 1a1 Zona Residencial en Nucli Antic de Sant Feliu del Racó.
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 120, 121, 123 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural
 Classificació Edificis
 Categoria BPU
 Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 104.
 N° registre / catàleg 27353
 Nivell protecció Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
 Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:
 - els espais susceptibles de mantenir restes arqueològiques.
 - la font llistada al PE de béns a protegir, ES (Elements singulars) amb el núm. 21. "font del Darrera".

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	4513 Edifici funcional segle XI. Reformes durant els segles XV - XVI. Reformes l'any 1962.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Parcel·la entre mitgeres, amb tres façanes a front de carrer, una d'elles a pati d'entrada.
Context	Darrera l'església del nucli de Sant Feliu del Racó, absorbida pel teixit urbà, on encara conserva el pati d'entrada.
Elements	<p>Masia absorbida per la trama urbana on encara conserva el pati d'entrada orientat a llevant. De planta baixa, pis i golfes amb coberta -amb ràfecs prominents de teula- a dues vessants amb carener perpendicular a façana principal. De l'estat original només en resten els murs de càrrega, el tros de façana principal de composició simètrica, amb un gran portal d'accés amb arc de mig punt adovellat i blasó de pedra a la clau, cantonades, dintells i brancals de finestres amb carreus de pedra treballada, amb elements ornamentals esculpits, un d'ells amb la inscripció ihs. En una façana lateral té un rellotge de sol. A un costat del portal d'entrada hi ha una roda de molí amb la inscripció "Can Busqueta.</p> <p>La planta baixa ha estat objecte d'obres de remodelació que han afectat també a la banda dreta del pis superior, on una de les tres finestres ha quedat convertida de balcó a finestra.</p> <p>Té una mina d'aigua que neix a l'interior de la masia.</p>
Ús actual	Habitatges, restaurant.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Variat, alguna part bo i altres regular.
Entorn / Jardí	
Estructura / Interior	Bo a la part dreta on hi ha el restaurant.
Entorn de protecció	El pati davanter i la font: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Interès històric.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte al volum de la masia. En properes actuacions a les façanes caldrà utilitzar morters amb textura i cromatisme petri.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals.

Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit. 4514 Mantenir els elements originals.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>En una llinda de pedra a l'interior de Can Busqueta es troba gravada la datada 1016, que situaria aquesta masia com una de les més antigues del terme municipal. Malgrat això, es creu que la masia actual es correspon al segle XV- XVI i, tot i així, d'aquesta masia tan sols en quedarien els murs de càrrega.</p> <p>Coneguda com a Mas Lledó durant els segles XIV i XV, es té constància documental de l'existència d'una Francesca Lledó. El nom de la masia canvià per maridatge l'any 1516, quan es casà Antònia Lledó amb el pubill Gaspar Busqueta, fill del mas Busqueta de Matadepera. Matheu Busqueta fou el Batlle de Castellar entre 1612 i 1613 i entre 1617 i 1618 i també fou escollit com a coronel per dirigir els somatents contra els bandolers i lladres de l'època.</p> <p>El mas és també esmentat en el Reial Cadastre de 1716 com a propietat de Magí Busqueta "<i>consisteix sa capacitat baix lo primer sostre en quatre aposentos, y en lo segon sostre en sis aposentos, estimada sa propetat en lo estat ques troba en tres centas lliuras</i>" La propietat de Magí Busqueta incloïa 32 quarteres de terra, 12 dedicades al cultiu de cereals (blat, civada i espelta) i de la vinya i 20 quarteres de bosc.</p> <p>Es té constància d'importantes reformes sobre entre els segles XV i XVI.</p> <p>La masia de Can Busqueta deuria formar part del veïnatge al voltant de l'església de Sant Feliu del Racó, però des de finals del segle XIX fins a l'actualitat ha quedat envoltada de nous habitatges, alguns adossats.</p> <p>La masia va tenir les obres de transformació més importants l'any 1962, quan es va separar amb dos habitatges, desvirtuant l'estructura de la masia.</p> <p>Les reformes de l'any 1962 i posteriors han habilitat dos habitatges: un ocupa la planta inferior i té l'accés per la façana principal i, l'altre, s'hi accedeix a través d'una escala pel costat de llevant. D'altra banda, el costat dret de la masia l'ocupa actualment un restaurant.</p> <p>La casa disposa d'una mina d'aigua que neix dins de la mateixa masia, que canalitzada omple un safareig a l'horta de la masia.</p>
----------------------	---

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.
 Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).
 Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.
 GARRÓS. Jordi. Fons

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Escrita

Expedient Obres Majors O-020392. *Rehabilitació de la finca*. Plànols.
 CENTRE EXCURSIONISTA DE CASTELLAR.. *Fonts, mines i punts d'aigua*. Castellar del Vallès, 2004.
 PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.
 PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

4515

CANYAMERES I RAMONEDA, Esteve. *Canvis de nom i maridatge a les masies de Castellar als ss. XV –XV. Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 1991.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

VERGÉS SOLÀ, Lluís. *El llibre de Castellar. Història i vida d'un poble del Vallès i dels seus agregats, Sant Feliu del Racó i Les Arenes*. Sant Llorenç Savall: Emegé, 1972.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

Oral

-

Actuacions finca

Masia molt alterada amb obres de transformació de l'any 1962.

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 104.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Registre de la Generalitat de Catalunya
Inscripció de béns a protegir
Data de registre: 10/05/2016
Número de registre: 104

4516

INFORMACIÓ GRÀFICA

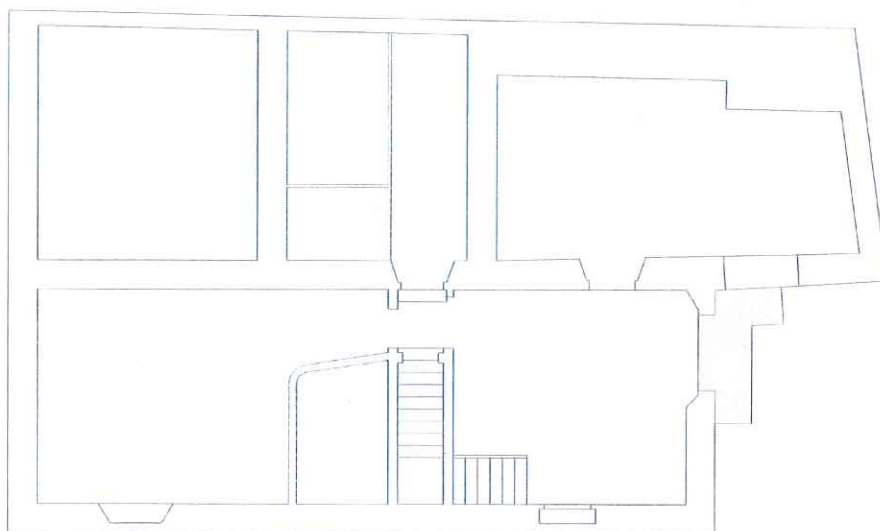
FOTOGRAFIES

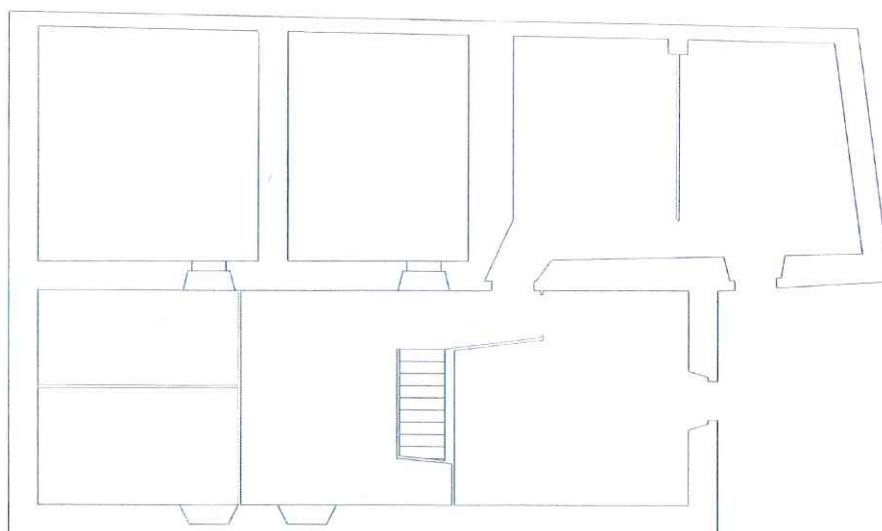
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció del Patrimoni Cultural
Comissió de Barcelona

PLÀNOLS ANTICS

4517

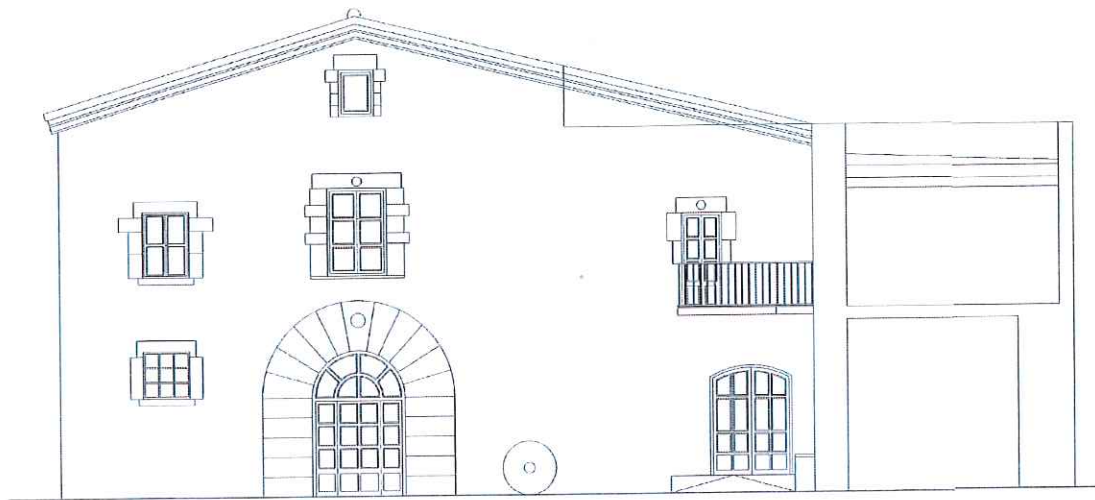
Planta Baixa E: 1/150

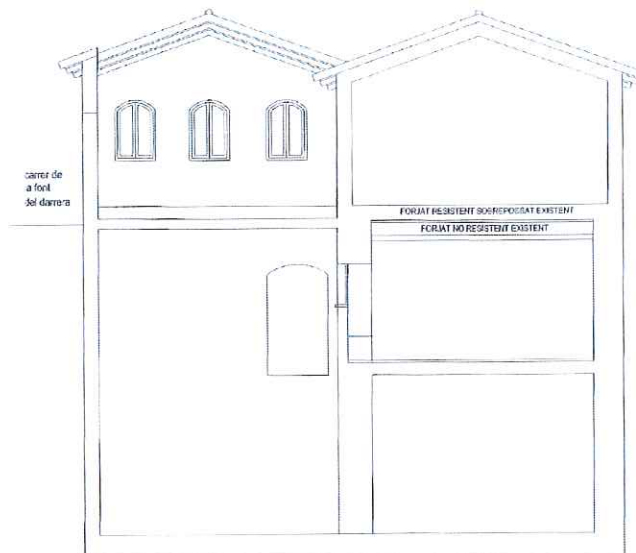
Planta Pis E: 1/150

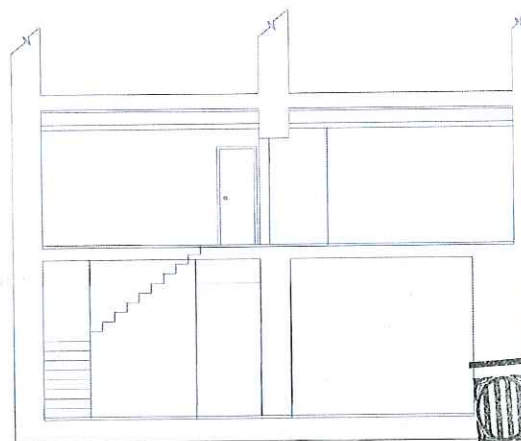
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

FAÇANA PRINCIPAL E:1/150

SECCIÓ TRANSVERSAL B-B' E:1/150

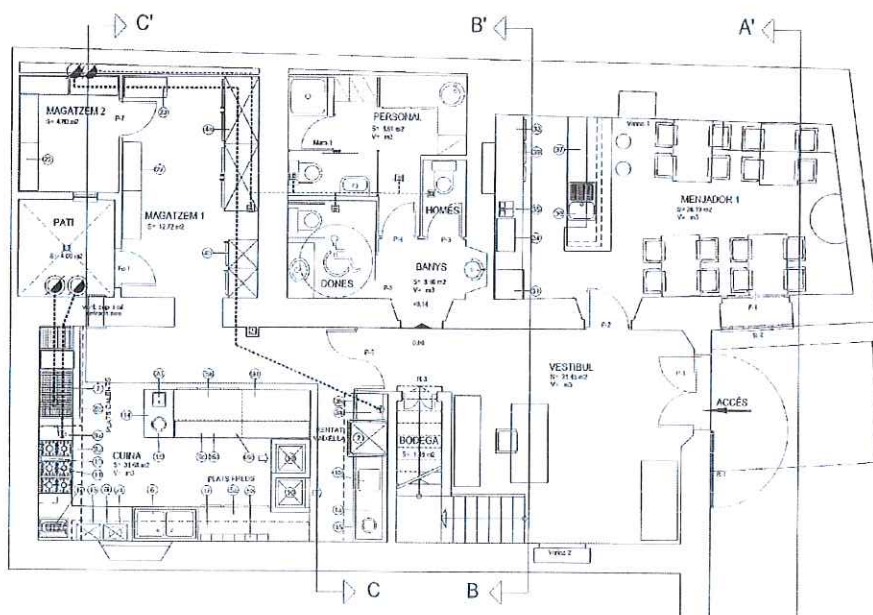

SECCIÓ TRANSVERSAL C-C' E:1/150

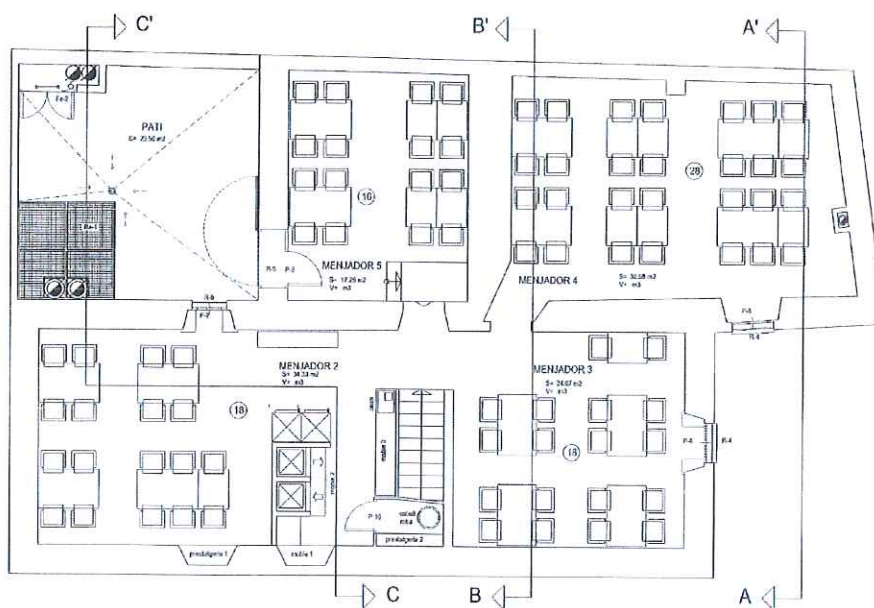
Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS ACTUALS

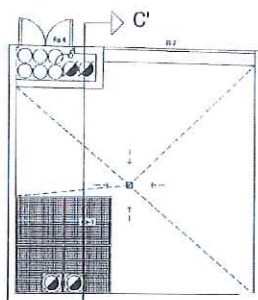
4519

PLANTA BAIXA E:1/150

PLANTA PRIMERA E:1/150

PLANTA PATI INTERIOR E:1/150

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CAN CADAVALCH I CAPELLA DE SANT ANTONI

ARR - 09 IP / 048

Altres denominacions Can Catafau, Casal de Falc, Catafalc, Cadafau

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord-est del municipi del Sòl No Urbanitzable, en la zona 14 La Serralada.

Adreça / es GR 173 -1 Km. 17, 03.

Coordenades UTM x= 424045

Identificació al plànol ARR - 9 IP

Delimitació bé

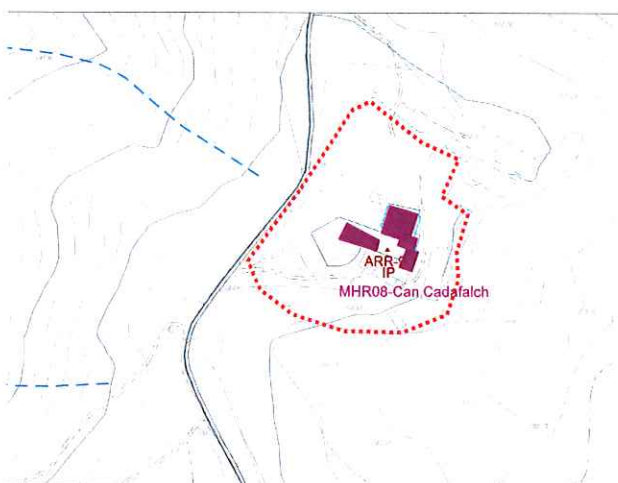
y= 4611749

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A00300003	277.095 m ²	1.902 m ²	1P	Privada
001006600DG21A	883 m ²	1.860 m ²	2P / PSotacoberta	Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SNU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació	14 Zona La Serralada.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	Edificis
Categoria	BCIL
	Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 26.
	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 5.
Nº registre / catàleg	27313
Nivell protecció	Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 77 (pi pinyer del Parany del Boter),

núm. 78 (pi blanc del Parany del Boter) i núm. 79 (surera de Can Cadafalch).

- incorporar la mina d'aigua "Mina o Font de Sant Antoni" llistada al PE del béns a protegir ES (Elements singulars), núm. 54.

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Can Cadafalch: Època medieval, alta edat mitjana. Estil obra popular. Capella de Sant Antoni: Època contemporània.
Cronologia	Edifici fundacional segle XI. Reformes importants entre els segles XVII i XVIII. Capella de principis del segle XIX. Ampliacions del segle XIX i petites reformes al segle XX.
Autoria	-
Promotor	Desconegut
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Al nord est del municipi, a uns 600m. d'altitud sobre la carena del coll Monner, al cap d'un petit i aplanat serrat de pedra sorrenca vermella que el fa destacar. El mas és el més elevat de la conca alta del riu Ripoll, i des dels seus plans es domina un ample panorama que abasta la serralada de Sant Llorenç de Munt, el Farell i els Cingles de Gallifa.
Elements	<p>Mas de grans dimensions format per dos volums principals (masia i masoveria de planta baixa, pis i golfes), i diversos volums annexes de magatzems i estables que conformen una unitat amb un gran pati clos amb les restes de l'antiga era, elevat respecte al camí i tancat per dos portals. El portal de l'entrada principal, vora l'accés pel sud amb reixat de ferro, i el que mena a nord vers els estables, bassa i capella amb porta de fusta i arc rebaixat amb cornisa ondulada.</p> <p>Masia de planta rectangular amb tres crugies i quarta lateral adossada (capella), amb coberta a dues vessants paral·leles a la façana principal. Aquesta façana presenta finestres gòtiques amb inscripcions (1628, 1707) a les llindes, i dues portes adovellades. Cal destacar la galeria adossada a orient i lateral de la façana principal, de dos pisos d'arcs de mig punt i pilars i capitells de pedra sorrenca abundant en aquesta zona.</p> <p>La antiga masoveria és de més alçària, amb accés per planta primera amb un altre pati clos més alt amb era i estables posteriors. Cal destacar la llinda de dues finestres amb inscripció (1796) a la façana principal i diverses llindes amb arcs conopials i lobulats al conjunt de les façanes.</p> <p>Disposa d'una mina d'aigua a ponent.</p> <p>CAPELLA DE SANT ANTONI DE LA MASIA DE CADAVALCH</p> <p>Capella adossada a ponent del volum de la masia amb façana ornamentada que representa dues pilastres que sostenen una cornisa amb fornícula i ull de bou. Interior d'una sola nau, amb petita capella adossada, redecorat amb pintura a la cola amb predomini de tonalitats suaus (roses, grocs i blaus) amb proliferació de sanefes, plafons emmarcats de sants dels diferents termes veïnals i elements decoratius.</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	MAS. Bo CAPELLA. Antigament hi havia un altar barroc amb la talla del Sant Antoni i diferents tapissos. Actualment les pintures de les parets estan força deteriorades per la humitat.
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Entorn de protecció Espais al voltant de la masia, els arbres monumentals i la mina: Bo.

Situació de risc

Altres aspectes vinculants **4323**

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt harmoniós i ben integrat a l'entorn natural. Un dels exemples més notables del conjunt de masies del municipi.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable. Es protegeix la capella dins del conjunt, i en concret les pintures a la cola amb predomini de tonalitats suaus (roses, grocs i blaus) amb proliferació de sanefes, plafons emmarcats de sants dels diferents termes veïnals i elements decoratius.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, els arbres mencionats i la mina.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior i façanes, dels volums principals. Recentment s'han construït una i tres naus al vessant est, de bloc de formigó i coberta de fibrociment que caldria revisar el tractament de façanes per integrar-ho al conjunt.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	Les notícies més antigues que hi ha sobre la presència humana en el sector daten de l'Alta Edat Mitjana i fan referència a un mas que -ja en el segle XI- es deia Casal de Falcs, el qual va ser l'origen de l'actual masia de Cadafalch i del topònim de la zona. La masia de Cadafalch ja és esmentada en un document de donació de l'any 1092, en el qual es diu: "Isarn, fill de Sunyer i Adelessa, dona a Dalmau, fill de Renart i Magència, unes terres part cultivades ki part ermes, junt amb les cases dites Casal de Falc, alou seu, situades en el comtat de Barcelona, dins els termes de Lacera, en el lloc dit Casal de Falc i en la Coma d'Orriol. Afronta a orinet amb el junyent del torrent que va a les Avellanes i amb el camí. A migdia amb el mateix torrent, que és el xaragall anomenat Roure Foradat. A Ponent amb el cingle o marge que és el Quer de Godila. A tramuntana, amb el camí públic que va a les quintanes immediates al Ripoll".
----------------------	--

Altres documents dels anys 1128, 1171 i 1190 també fan referència a Cadafalch. El document de 1190 diu que part del mas pertany a Bernat de Vallverd, i que aquest la dona al monestir de Sant Llorenç del Munt per al manteniment de la capella de Sant Jaume de Vallverd. La masia no va passar a dependre de la parròquia de Castellar del Vallès fins al 3 de juny de 1859.

Can Cadafalch, assentat al peu d'un camí ramader, és un mas on tradicionalment s'aturaven els ramats en la transhumància dels Pirineus al Vallès.

Els actuals propietaris de Cadafalch pertanyen a la mateixa família que s'hi va establir el 1308, i donada la importància de la casa, alguns membres d'aquesta nissaga són esmentats en la documentació antiga referent als pobles de Castellar del Vallès i Sant Llorenç Savall que es conserva a diversos arxius públics. De la nissaga de Can Cadafalch coneixem sacerdots, com Antich Cadafalch, rector de Sant Feliu del Racó de 1417 al 1488 i Narcís Cadafalch, síndic de Castellar entre 1640 i 1653. Filla d'aquesta casa era Teresa Cadafalch i Bogunyà, mare de l'arquitecte modernista i polític Josep Puig i Cadafalch (1867-1956) qui descriu "*Jo sé per la meua mare quina raça forta surt d'aqueixes cases centenàries, amplex de façana, amb pendents suaus, amb porxades assolellades, que semblen les que feia copiar en els mosaics de la seva vil·la el colonitzador romà de l'Àfrica proconsular. Pagesos deslliurats de segles del domini feudal, amos de sa casa pairal, conreadors d'un patrimoni del qual es vivia amb economia, humilment però folgadamente, conserven en son tracte quelcom de sa noblesa espiritual...*"

La història de la masia també hi ha notícies de les agressions (1612) i robatoris (1624) que tant sovintejaren en els segles XVI-XVII i que també afectaren el mas Cadafalch. Així com també es té notícia d'un incendi provocat el juny de 1836 pels enfrontaments de la primera guerra carlina.

A principis del segle XIX, Antoni Cadafalch, propietari de la masia, va fer construir una capella dedicada a Sant Antoni dins del conjunt de la masia. L'altar barroc i la talla de Sant Antoni juntament amb diferents tapissos van ser cremats durant la Guerra Civil, en un saqueig a la masia que va tenir lloc el juliol de 1936. Un cop acabat el conflicte bèl·lic la capella va ser decorada amb pintures a la cola per Muntada, un pintor terrassenc. Uns plafons emmarcats presenten les imatges dels sants dels diferents termes amb els que limita eclesiàsticament: Sant Iscle, Sant Esteve, Sant Llorenç, Sant Sebastià.... A la façana hi ha una pintura que representa unes pilastres que sostenen una cornisa marcant una obertura dins la qual hi ha un petit ull de bou. Fins al 1966, i en la festa de Sant Antoni, s'hi va celebrar missa.

La pallissa i l'edifici annex a la casa va ser restaurat entre 1983 i 1984. Els finestrals gòtics que hi van aparèixer afirmen que ja hi eren però que estaven tapiats.

Des de fa dècades, el poblament permanent del sector es redueix als masovers que fan estada a la masia de Cadafalch. Progressivament s'ha anat abandonant el cultiu de les terres, dedicades al conreu de cereals, llegums i vinya i els masovers s'han dedicat a la ramaderia. Fins fa unes dècades, s'havien dedicat a la vaqueria, però actualment es continua amb la ramaderia ovina i recentment s'ha introduït també la cria de cavalls.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Escrita

FERRANDO ROIG, Antoni. *Itineraris pel massís de Sant Llorenç del Munt. La Vall del riu Ripoll*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1997.

PERICH VIDAL, Gemma. *La Cort del Batlle de Castellar*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar del Vallès, 1989.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

PRAT PAZ, Esteve. *Castellar insòlit*. Castellar del Vallès, 1997.

PUIG I CADAFALECH, Josep. *Memòries*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2003.

4525

Oral

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

COMPANYÓ, Joan.

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 26.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 5.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4526

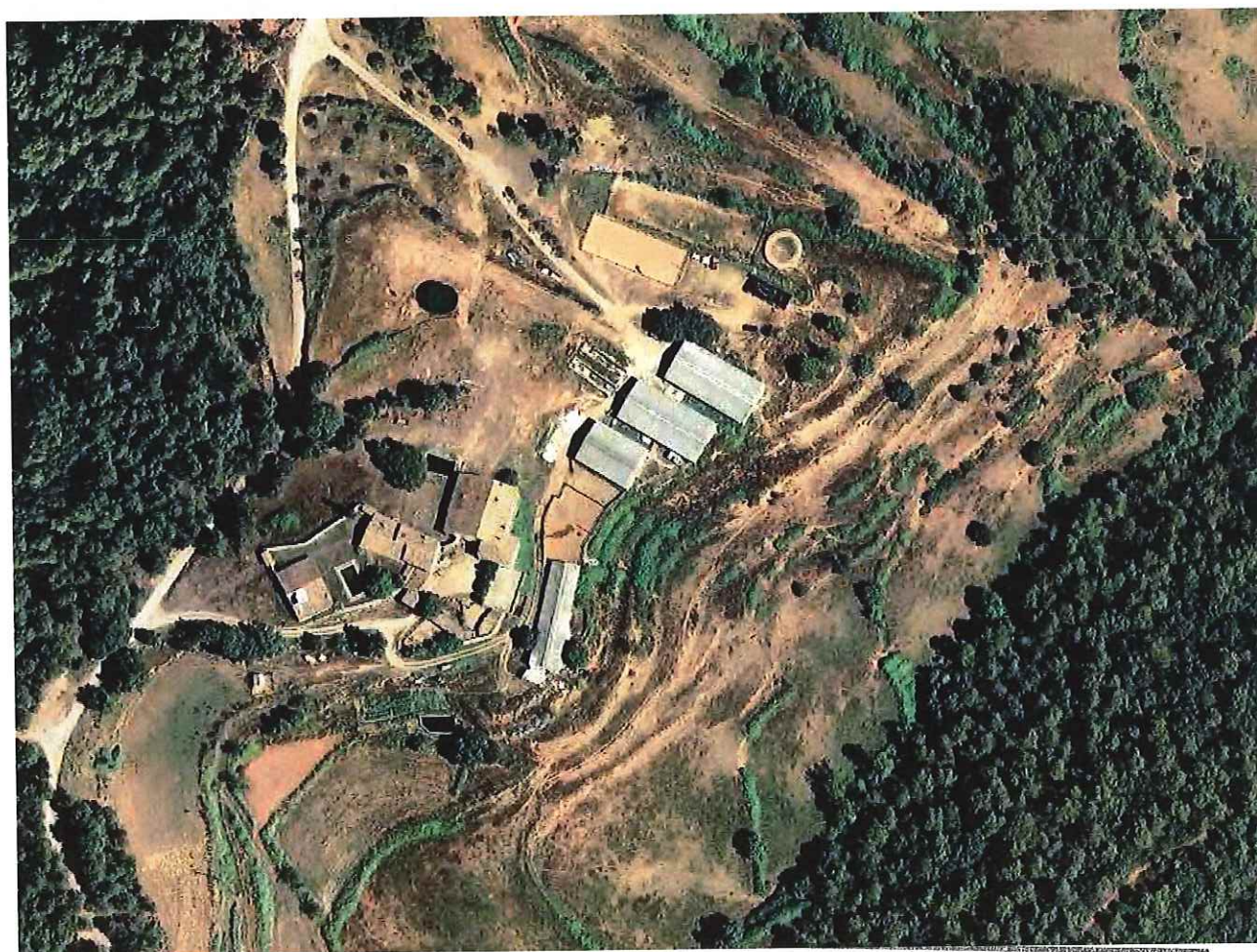
FOTOGRAFIES

1983

2010

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4527

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

CAN CARNER

ARR - 10 / 052

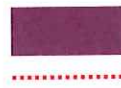
4528

Altres denominacions Can Carner del Pla.

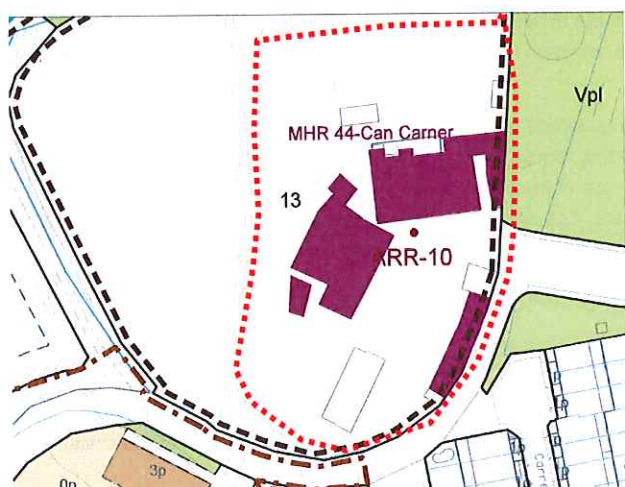
LOCALITZACIÓ

Indret Al sud-oest del Nucli Urbà, a límit amb el SNU i la urbanització residencial de Can Carner.

Adreça / es Ronda Ponent, zona residencial de Can Carner.

Coordenades UTM
x=423584
y=4606173Identificació al plànol **ARR - 10**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció**DADES CADASTRALS**

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
3665105DG2036N	17.339 m ²	1.790 m ²	1P / 2P+ PSotacoberta / 3P	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SNU (Sòl No Urbanitzable de Protecció Preventiva)
Qualificació	13 Zona de Rústic.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 186, 187, 188, 189 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	Edificis
Categoria	BPU
Nº registre / catàleg	Inclòs al Inventari del PGO de Castellà del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 37.
Nivell protecció	27343
	Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
	Incorporació d'un entorn de protecció:
	- els espais al voltant de la masia susceptibles de mantenir restes arqueològiques.
	- els arbres llistats al PE de béns a protegir, IP (Interès Paisatgístic) amb el núm. 16 (roure dels horts

Generalitat de Catalunya Altres proteccions
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4529

de Can Carner), el núm. 17 (roure del sot de Can Carner), el núm. 18 (pi pinyer gran del sot de Can Carner) i núm. 8 (alzina de Can Carner).

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	Segle XIII.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A sud oest del nucli urbà, al vessant de ponent de la carretera B-124, a tocar de la zona residencial i industrial que els dona nom.
Elements	<p>Conjunt format per casa pairal, casa dels masovers i cossos annexes. Ordenació al voltant de pati central de l'antiga era, on la masia i la casa dels masovers estan unides per una edificació a sota la qual hi ha un pas, per on s'accedeix al pati. El conjunt resta clos per un mur de tapia que envolta la finca, amb la portal d'accés a llevant.</p> <p>Volum principal de casa senyorial de planta quadrada, de planta baixa i dues plantes amb coberta de quatre vents de suau pendent i ràfecs d'escassa sortida. Destaca la composició ordenada i preferentment vertical de les obertures. A tres finestres que hi ha sota el teulat li corresponen tres balcons de la segona planta, marcant una línia de continuïtat en els vasos. Cos adossat a llevant de dues plantes. Bancs de pedra amb respatller de rajoles esmaltades decorades a ambdues bandes de la façana principal.</p> <p>A l'interior de la planta baixa, despatx, dormitori, menjador i cuina. A la planta primera gran sala central amb quatre dormitoris.</p> <p>Volum de casa dels masovers de grans dimensions de planta baixa, pis i golfes, amb coberta a dues vessants i carener perpendicular a façana, d'ornamentació més senzilla, i més antiga.</p> <p>Cossos annexes d'una sola planta com a coberts i magatzems, i posteriorment estables de vaques i cavalls.</p> <p>Cal destacar la gran alzina entre el cobert i la casa dels masovers.</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia i els arbres:Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt remarcable pel bon estat de conservació i per manteniment dels camps de conreu, en un entorn marcadament urbà.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Preservar tot l'àmbit de la proximitat de sol urbà.
Façanes / Coberta	Conservació de la volumetria dels cossos principals.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

4530

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Al segle XIII la masia s'anomenava can Carner del Pla. Guillem de Carner, sacerdot de Castellar va viure a la masia el 1274. Per altra part, Jaume Carner fou batlle de Castellar el 1493 i Jaume Descarner, probablement el seu fill, ho fou també el 1530.</p> <p>En acabar la Guerra Civil, més concretament l'any 1939, la família de Rosa Blancafort arriba de Tona a Castellar del Vallès; en aquell moment la Rosa té 13 anys. La família es dedica a la pagesia i des de Tona van arribar directament a can Carner amb vaques, garrins, truges, una euga per a llaurar. La família va viure a la masoveria, construïda el 1842, que es troba just al costat de la casa de pagès, la casa gran com ells l'anomenaven. A la masia hi vivien els amos i ells mateixos es portaven la masia amb una minyona.</p> <p>La família Blancafort venien llet a la pròpia masoveria, bàsicament als treballadors del Molí d'en Busquets que passaven per davant la masia per anar a treballar a la fàbrica. Els masovers eren parcers d'algunes de les terres dels senyors però els propietaris de la masia, la família Armengol vivia del conreu de les terres properes a la casa i també de la vinya, les oliveres...La masia també tenia una hort i un espai amb arbres fruiters.</p> <p>En l'actualitat encara podem veure una porta que uneix la masoveria i la casa de pagès; aquesta porta conduïa a les quadres dels cavalls i a una petita bodega on es guardaven les botes del vi. Els masovers van obrir un pas per emmagatzemar el gra dels animals; d'aquí es passava a les quadres de les vaques. Al costat de les quadres de les vaques es trobava la cort dels porcs. A tocar de la masia hi havia la pallissa on es guardava la palla que es recollia al camp per donar aliment als animals.</p> <p>La família Blancafort va estar 17 anys a la masoveria de can Carner, fins el 1956, any en que abandonen la casa i s'instal·len al nucli urbà.</p> <p>Fins el desembre de 2002 encara es podia veure un rec d'un metre d'amplada, aproximadament, per 50 cm. de fondo fet amb obra i pedra, que de can Carner seguint el límit de propietat amb ca n'Oliver passava per la part alta d'un camp alimentant una bassa grossa. Antigament, hi havia una altra bassa davant la masia de can Carner, on s'hi celebrava el concurs de pesca de Festa Major.</p>
----------------------	--

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.
 Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).
 Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4531	Escrita	ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i> . Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50.
		PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i> . Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.
		PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i> . Castellar del Vallès, 1992.
		VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i> . Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.
	Oral	BLANCAFORT RIERA, Rosa (Tona, 1926)
	Actuacions finca	
	Observacions	
	Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.
	Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 37.

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4532

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

CAN CASAMADA**ARR - 11 IP / 053**

Altres denominacions Can Amada; Casa d'Amada; Casa amada; Cadamada

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud- est del municipi del Sòl No Urbanitzable, en la zona 16 La Plana Vallesana.

Adreça / es Camí de Can Casamada (des de la ronda de Tolosa), Km. 2

Coordenades UTM x=425560

Identificació al plànol **ARR - 11 IP**

Delimitació bé

y=4605978

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A00700021

65.169 m²6.904 m²

1P

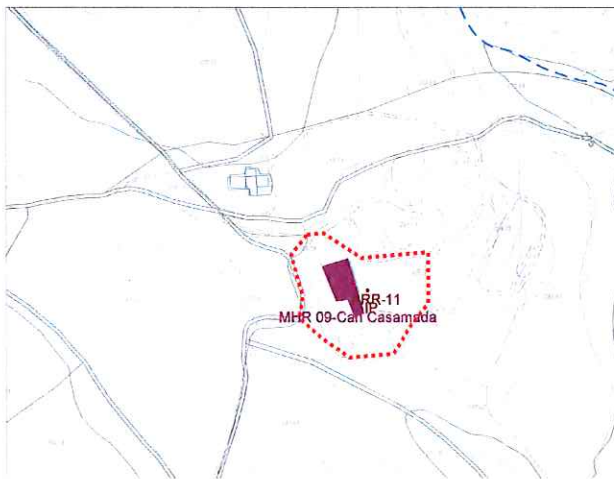
Privada

001108300DG20F

303 m²909 m²

2P /3P

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

16 Zona Plana Vallesana

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188, 192 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 22.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999, Text refós 2005, element núm. 7.

Nº registre / catàleg

27315

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.
- els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (

Interès Paisatgístic): núm. 22 (alzina), núm. 23 (pi pinyer).

-la font llistada al PE dels béns a protegir ES (elements singulars): núm. 112 font de Can Casamada.

4534

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Masia original: Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil obra popular Masia actual: Època moderna
Cronologia	Edifici fundacional segle XIII. Reformes importants entre els segles XIV i XV. Ampliació al segle XVIII. Petites reformes als segles XIX i XX.
Autoria	Desconeguts
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	En mig d'un paratge de boscos i conreus, vora l'ermita de Sant Pere d'Ullastre.
Elements	Can Casamada segueix la clàssica estructura de les masies de mitja muntanya. L'edifici es correspon amb el primer habitatge (documentat des del segle XII), que es trobaria situat darrera de la casa actual i a nivell superior. Les restes d'antigues parets de tàpia que suporten un porxo correspondrien molt probablement al mas primitiu. Mas de grans dimensions amb els volums principals, corts, graners i pallissa, al voltant d'un clos tancat, amb diverses construccions i magatzems exteriors, les terres de conreu i bosc. Hi ha documentació de l'assentament de la família en aquest lloc ja el 1217. El volum principal de la masia, de planta i dos pisos, és simètric amb tres crugies i coberta de dues vessants paral·leles a la façana principal a migdia, amb afegit posteriors a nord, i porta d'entrada emmarcada per un arc de mig punt adovellat. La gran galeria lateral de planta baixa i pis, adossada a est, data del 1783, i presenta arcs rebaixats de maó i coberta de teula de llata per canal. La portalada d'entrada i els coberts de magatzems d'una sola planta, tancant el conjunt edificat. Els interiors conserven alguns elements originals; a la planta baixa les sales d'estar i la cuina, a la planta principal, la sala noble centrada com a distribuïdor de les habitacions de les crugies perimetrals, i a la planta segona les golfes, actualment rehabilitades com a estances. Als seus terrenys s'hi troben una mina d'aigua i també un abeurador de pedra amb una font.
Ús actual	Habitatge, agrícola.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola.
Estat conservació	Bo, el volum principal
Façanes / Coberta	Bo, el volum principal
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia, els arbres monumentals i la font: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable d'arquitectura rural residencial, encara amb gran activitat agrària.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.

Entorn de protecció

Es protegeix l'entorn immediat, els arbres catalogats i la font.

4535

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POU.
Regulació	Caldrà integrar amb criteris paisatgístics la gran diversitat de coberts i naus de l'exterior del recinte clos, especialment dels del vessant nord. En properes ampliacions caldrà utilitzar materials i acabats integrats amb l'entorn.
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte el conjunt principal.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix la totalitat de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POU.
Usos prohibits	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

L'actual masia de Can Casamada no es correspon a la primitiva casa pairal documentada des del segle XIII. La tradició oral i unes restes, que van desaparèixer, situen la casa originària a pocs metres de distància de l'emplaçament actual, a una petita esplanada situada a un nivell superior, a darrera de la masia actual.

La continuïtat de la producció agrícola a la masia ha provocat la progressiva desaparició d'unes restes que encara s'observaven fa trenta anys: una gruixuda paret de tàpia, una torrota circular massissa de pedra de tortorà i les restes de l'antiga era enrajolada.

La nova i actual masia es construí a un lloc més ensotat, per tal que quedés més protegida i segura. De fet, la masia de Can Casamada és difícilment vista en la seva totalitat, per la seva situació.

La família Casamada ha estat, excepte en un període molt concret de la història, la propietària de la masia i els terrenys de Can Casamada. La genealogia de la família Casamada retrocedeix fins al segle XII, tal i com queda reflectit en l'arbre genealògic que conserva la família realitzat, l'any 1937, pel metge Ignasi Casamada i Maurí a partir de documents i pergamins familiars. Del llinatge dels Casamada han destacat alguns dels seus membres com: Carles Casamada i Sampere (Castellar del Vallès, 1720 - ?), monjo jerònim que fou prior del monestir de Sant Jeroni de Murtra; Manel Casamada i Comella (Barcelona, 1772-1841), eclesiàstic i pedagog; Jaume Casamada i Viver (Castellar del Vallès, 1843-1903), un dels fundadors de la Caixa d'Estalvis de Terrassa; Ramon Casamada i Mauri (Terrassa, 1874-1936), farmacèutic, físic i químic. Doctor en Farmàcia i en Ciències.

En la història familiar dels Casamada és curiós i remarcable el fet del trencament en la continuïtat del cognom que, d'una manera ininterrompuda procedia, com a mínim, del segle XII. Josep Casamada i Mas (1757-1798) no va tenir cap fill baró i va tenir tres filles, la pubilla de les quals es casà amb Pau Morral. Malgrat això per tal d'assegurar la continuïtat, s'establí, d'acord amb els capítols matrimonials i d'acord amb el dret català vigent, que el cognom Casamada seria el propi de la seva descendència.

L'estreta relació de la família Casamada amb aquestes terres i masia ha suposat la pervivència de diverses anècdotes. Com per exemple el nom de l'alzina que es troba a peu de camí en el pla de la font, l'alzina

1536
Teresa, que segons la tradició familiar rep aquest nom perquè essent la dita Teresa-pubilla de la masia, la va fer plantar. De ser certa aquesta tradició familiar ens trobaríem amb un arbre de dos-cents anys.

D'altra banda, en el camí que baixava a la font hi ha una petita cova que havia servit d'amagatall en èpoques de bandolers.

Ramon Casamada i Font explica en un anecdotari publicat en el Plaça Vella que durant les èpoques de verema la masia rebia treballadors francesos que dormien amb els mossos en un cos de la casa apartat del principal. Així doncs la família batejà aquest espai com "La França", i de rebot, també va prendre'n el nom la comuna, per la seva proximitat amb els dormitoris dels mossos i treballadors.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Escrita

ARXIU D'HISTÒRIA DE CASTELLAR. "La Masia de Can Casamada". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 1984. Núm. 13.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Oral

CASAMADA FONT, Ramon (Castellar del Vallès, 1923).

CASAMADA HUMET, Mireia (Castellar del Vallès, 1968).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 22.

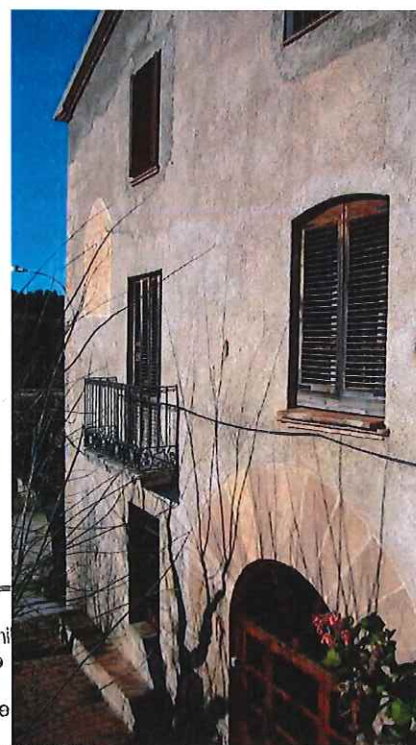
Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 7.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

1989

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
Direcció Territorial d'Urbanisme de Barcelona

4538

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

CAN JULIANA

ARR - 12 (JAV-14) / 028

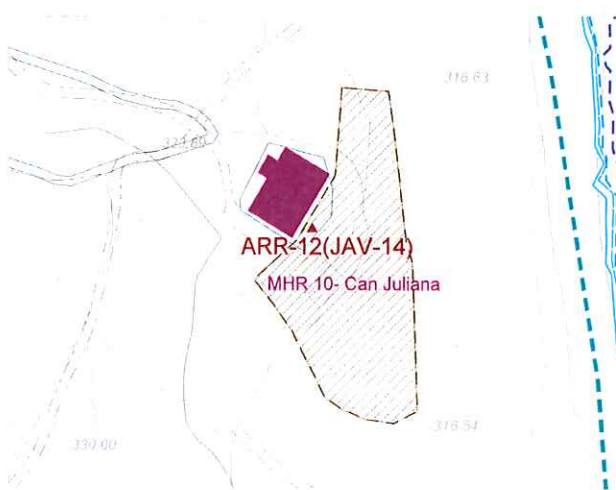
Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret A l'oest del municipi en Sòl no urbanitzable, al sud del nucli antic de Sant Feliu del Racó.
 Adreça / es Carretera BV-1249 de Castellar del Vallès a Sant Feliu del Racó.
 Coordenades UTM x= 422745 Identificació al plànol **ARR - 12** Delimitació bé
 y= 4608169 Grafisme categoria Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A01300019	165.255 m ²	231 m ²	1P	Privada
001804500DG20G	296 m ²	559 m ²	1P /2P	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SNU (Sòl No Urbanitzable)
 Qualificació 14 Zona La Serralada.
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural
 Classificació Edificis
 Categoria BCIL
 Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 28.
 Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 70.
 N° registre / catàleg 27341
 Nivell protecció Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
 Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:
 - el jaciment arqueològic JAV-14.

- els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 24 (cirerer gran), núm. 25 (alzina mitjana), núm. 26 (alzina gran),

núm. 28 (pi blanc mitjà), núm. 29 (pi blanc gran), núm. 37 (alzina gran) i núm. 38 (alzina de dos braços).

-mina d'aigua i pou de capelleta.

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època Medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil obra popular.
Cronologia	Segles XIII-XIV. Reformes el 1678 i el 2006.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A la riba de ponent del Ripoll, a sud del nucli de Sant Feliu del Racó.
Elements	<p>Mas format per l'agrupació de construccions amb l'accés per la zona més elevada a una antiga era, conformant la primera entrada amb un cos aïllat d'una sola planta i el volum principal a cota inferior mostrant un sol nivell (amb l'addició d'un cos per extensió). A sud est una portalada amb arc rebaixat de pedra tanca un pati més baix, amb l'accés principal amb cobert i annexos adossats. La masia, de dues plantes amb gran coberta a dues vessants paral·leles a la façana, presenta portal amb arc de mig punt de maó, i finestres amb llindes i brancals de pedra. A nord una escala de pedra adossada a la façana mena directament a la planta primera.</p> <p>A l'interior, es conserven els sostres de la planta baixa en volta rebaixada de maó, i diversos festejadors. Disposa d'una antiga gruta cimentada i revestida d'obra, utilitzada actualment com a celler, amb traçat curt, corredor amb corba i esglaons i petita cambra oval amb podi. Havia estat utilitzada com a nevera.</p> <p>Conserva, a les cambres privades, una petita talla amb daurats d'una mare de déu.</p> <p>Disposa d'una mina d'aigua i d'un pou de capelleta.</p> <p>El pou situat a 31 m de la masia, té forma de capelleta de construcció aïllada, tipus de tancament exterior de ceràmica, camisa interior de calcaries, dolomies i gresos, tancament de la cúpula de ceràmica i arrebossat sense cobertura i ampit de paret de pedra. Coordenades UTM: 422618,4607928.</p>
Ús actual	Habitatge i centre d'esports i aventura.
Ús original / altres	Habitatge.
Estat conservació	Bo. Ha sofert diversos processos de remodelació, sobretot pel que fa als cossos afegits. La vessant nord presenta un estat precari de conservació
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia, els arbres i la mina:Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt harmoniós i ben integrat a l'entorn natural. Interès històric per la trobada d'escriptors l'any 1953.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable. En concret es protegeixen la gruta interior i la petita talla amb daurats d'una mare de déu, conserva a les cambres privades.

Entorn de protecció

Es protegeix l'entorn immediat i l'àrea d'expectativa arqueològica situada al sud-est de la vivenda.

4541

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Conservació integral de la volumetria i composició exterior del conjunt principal.
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte el conjunt principal.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

La masia ja és esmentada el 1551, tot i que és més antiga, segurament dels segles XIII-XIV.

Fill d'aquest mas fou Julià i Albert, pintor del segle XIX. El poeta i mestre en Gai Saber Joan Arús i Colomer n'era descendent per la branca materna. Joan Arús i Colomer va néixer el dia u de gener de 1891 a Castellar del Vallès, fill de Vicenç Arús i Rovira, fuster d'ofici i Maria Colomer Umbert, de família de propietaris rurals.

El pare era un convençut militant de la Unió Catalanista i, corresponsal de La Renaixença. Després d'estudiar a l'escola del poble i als escolapis de Sabadell comença a treballar portant la comptabilitat de diverses empreses de Sabadell però continua formant-se de forma autodidacta a nivell literari. Al 1914 publica el seu primer llibre de poesia i al 1922 ja té publicades obres en els camps de la poesia, l'assaig i la traducció poètica. L'any 1920 s'havia casat amb Teresa Ventura i Avellaneda, tretze anys més joves que ell i amb qui va tenir quatre fills dels quals només en van sobreviure tres. Joan Arús va morir a Castellar el 17 de maig de 1982 als noranta-un anys d'edat; home solitari per temperament, tant a nivell personal com a nivell d'escriptor, era conegut arreu pel seu caràcter abrupte i intemperant, alhora que pel seu humor bonhomí i inofensiu.

Com a poeta destacat de mitjans del segle XX a la finca de Can Julià s'organitzaven trobades d'escriptors, com una que es troba documentada l'any 1953: Joan Arús, Joan Soler Vicens, Octavi Saltor, Ferran Valls i Taberner, Tàpies Mestres, Josep Ma. de Sagarra, Lluís Valeri i Carles Fages de Climent foren alguns dels poetes i literats de renom que hi van acudir. Hi ha una fotografia que recorda aquesta trobada penjada a la paret del celler de la masia. També una taula de pedra recorda aquestes trobades literàries que, quan feia bon temps es realitzaven a l'aire lliure. La primera sala i el celler avui estan comunicats però abans no ho estaven; en les reformes que es van realitzar el 2006 es va tirar a terra la paret i ara les sales es comuniquen però veiem que eren estances diferents per les rajoles del sostre.

La mare de Déu que es conserva a la masia està en les habitacions que es reserva la propietària, la senyora Isabel Mach. És una imatge petita, d'uns 30 centímetres i tenia un bany daurat però actualment, gairebé ha desaparegut. Es troba situada en una petita obertura de la paret.

La llinda de la finestra on hi ha la inscripció: "IHS 1678" es troba també en les dependències privades, però no es veu des de l'exterior ja que, tot i que antigament la finestra era exterior avui s'ha convertit en una petita porta d'accés a una habitació on abans hi aixafaven el raïm.

La masia conserva, en les habitacions que es reserva la propietària, un banc de fusta amb la data de 1773 gravada al mig juntament amb una creu; el banc porta els noms Arenes Fuste, Gaume Olive, Juan Sallent, el qual sembla que era dipositat a l'església de Sant Feliu del Racó. També es conserva una cadira de fusta gravada amb la data de 1726.

La gruta és una petita construcció subterrània situada a la part del celler que consta, simplement, d'un corredor en corba i escala, donant a una cambra oval i amb podi. Tota la gruta roman molt cuidada i en temps recents fou revestida d'obra per ser utilitzada com a fresquera. Es diu, malgrat que no en tenim cap confirmació, que aquesta gruta era, originàriament, més llarga. Si era així, l'estructura primitiva hauria estat tapiada i reformada tal com la veiem en l'actualitat. L'orientació de la cambra és d'oest.

Dipositats en una entitat privada local, l'Arxiu d'Història de Castellar, es troba una sèrie de disset documents de caràcter privat que es remunten fins al segle XV i arriben fins al segle XVIII. La unitat d'aquesta agrupació la dona la família Juliana, protagonista dels esdeveniments que centren els actes jurídics en cada document contingut. Els pergamins ens donen informació de la vida legal dels pagesos medievals i també de la dimensió social que tenien entre els seus veïns, de la ubicació dels diversos nuclis de cases que després es van convertir en l'actual població, els diversos noms de les famílies que varen existir al nucli habitat... El manuscrit més antic data del 1463. Cada manuscrit va anar incorporant-se a la família Juliana, que eren pagesos de remença i posseïen el domini útil del mas Juliana, quan un acte social important requeria el seu registre en un document notarial. Aquesta documentació fou emmagatzemada al mas quan aquesta encara gaudia d'un valor jurídic. Posteriorment, es van anar convertint en un fet històric que calia conservar com a memòria i preservació del passat.

En l'actualitat la masia és propietat d' Isabel Mach Saladich.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita

ARXIU D'HISTÒRIA DE CASTELLAR. "Pergamins de can Jauliana". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 1999. Núm. 45.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

PRAT PAZ, Esteve; PUIG GIRALT, Enric. "Les grutes de Castellar". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 1993. Núm. 35.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

Oral

MACH SALADICH, Isabel (Castellar del Vallès, 1935).

BELMONTE RINCÓN, Puri (Sabadell, 1963).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 28.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 70.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4543 INFORMACIÓ GRÀFICA

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

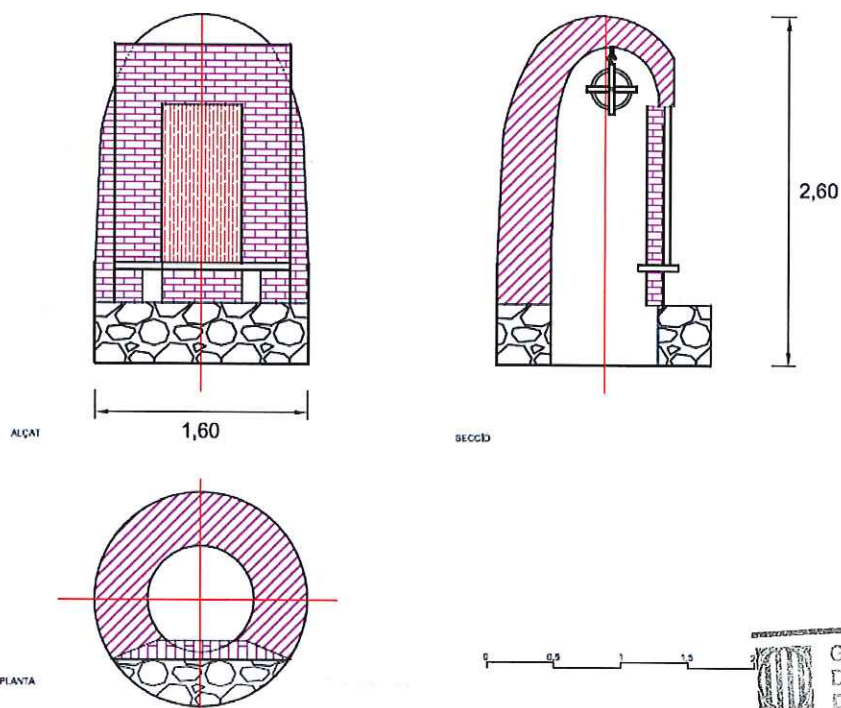

Generalitat
Departament
Direcció General
del Territori
Comissió Tècnica
de Barcelona

Pou de capelleta

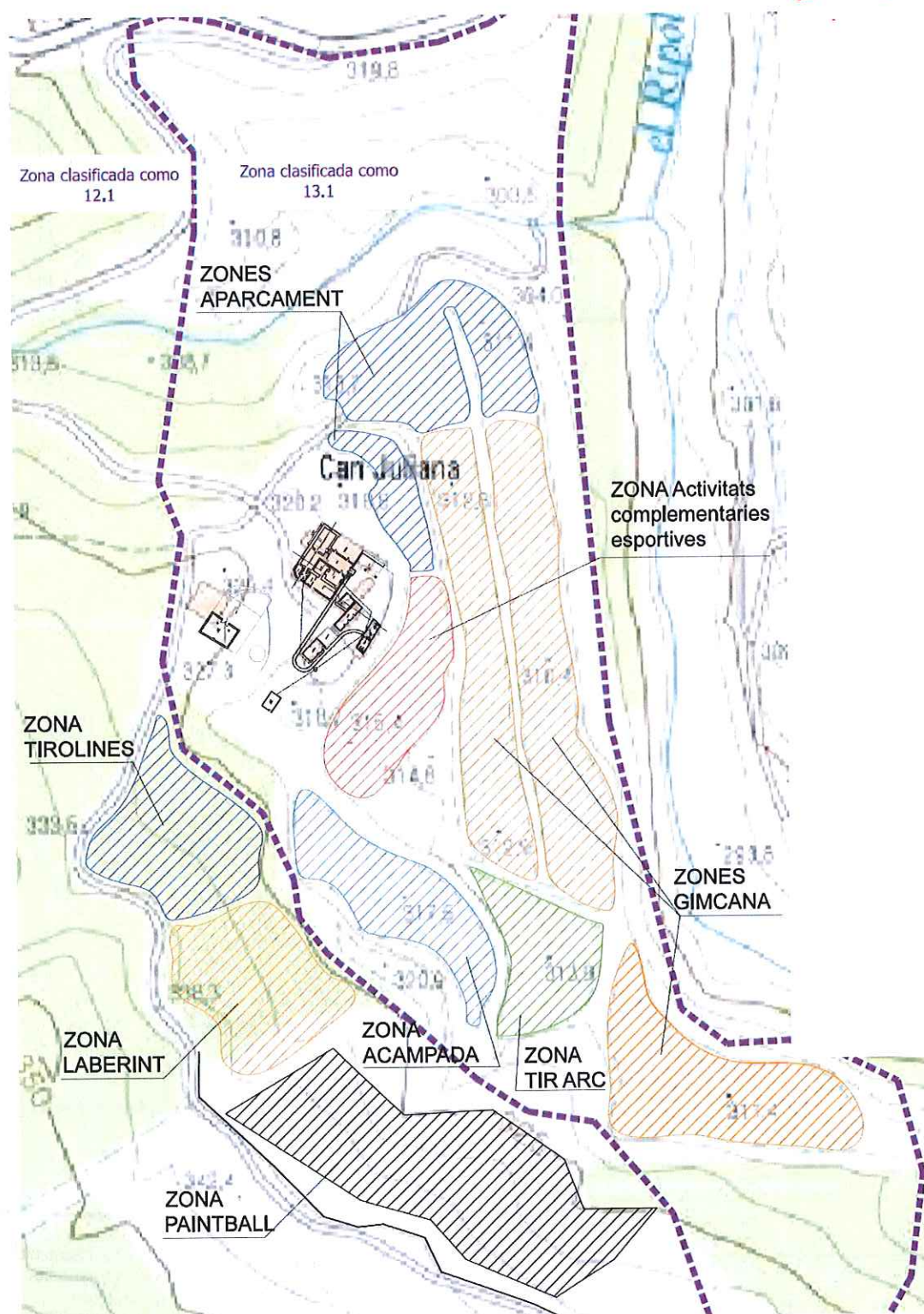
POU DE CAPELLETA

Croquis Pou de capelleta

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

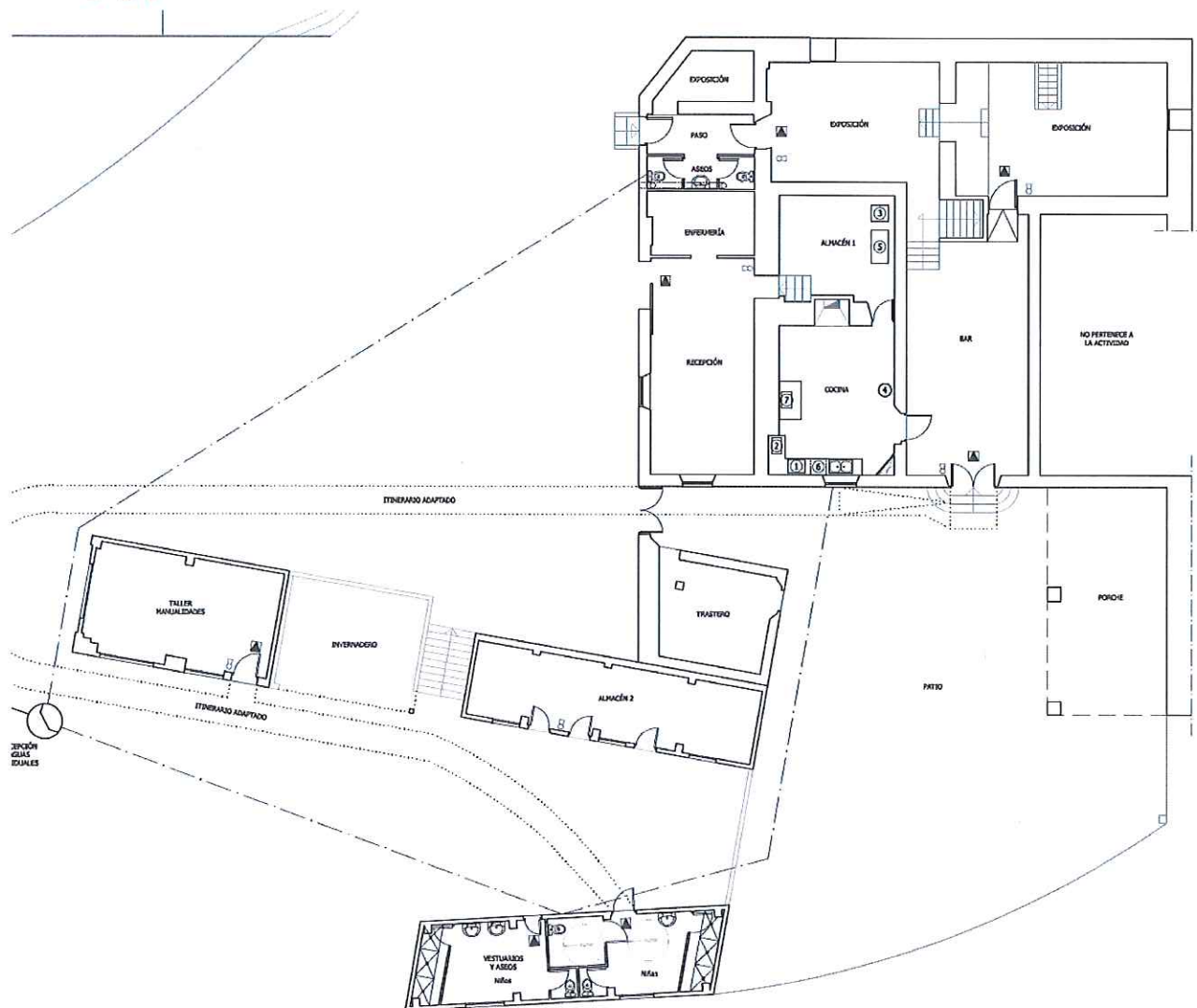

EMPLAÇAMENT CONJUNT I ENTORN E: 1/2000

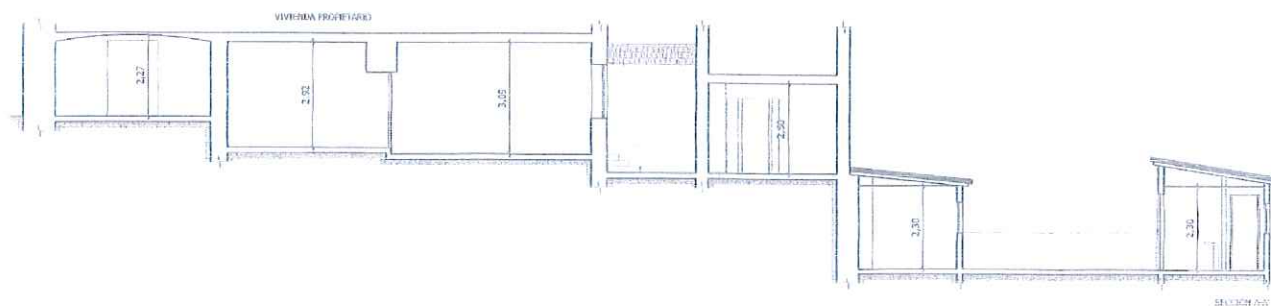

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

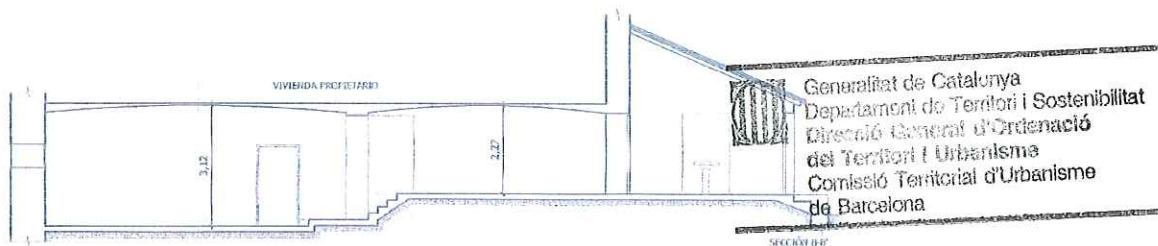
4547

PLANTA E:1/250

SECCIO A-A' E:1/200

SECCIO B-B' E:1/200

CAN MESSEGUER

ARR - 13 (JAV-02) / 055

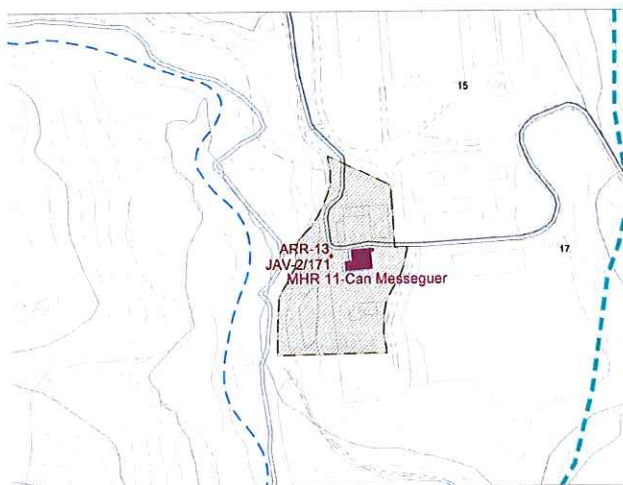
Altres denominacions Antiga casa de Sant Martí

4548

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud-oest del municipi en Sòl no urbanitzable, a l'est de la urbanització de Can Font - Ca n'Avellaneda.
 Adreça / es Carretera 1415, de Castellar a Terrassa, quilòmetre 23'9.
 Coordenades UTM x= 423201 Identificació al plànol **ARR - 13** Delimitació bé
 y= 4604692 Grafisme categoria **●** Entorn protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	08050A01000045	49.925 m ²			Privada
	08050A01100008	92.209 m ²	161 m ²	1P	Privada
	08050A01109014	1.316 m ²			Privada
	006405800DG20C	225 m ²	607 m ²	2P / PSotacoberta	Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SNU (Sòl No Urbanitzable)
 Qualificació 15 Zona Terrasses del Ripoll.
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 186, 187, 188, 191 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural
 Classificació Edificis
 Categoria BPU
 Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 12.
 N° registre / catàleg 27319
 Nivell protecció Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
 Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:
 -el jaciment arqueològic JAV-02.

4549

- les fonts llistades al PE de béns a protegir, ES (Elements Singulars): núm. 1 "font de Can Messeguer", núm. 2

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Alta Edat Mitjana. Estil obra popular
Cronologia	Masia del segle XII.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Al vessant meridional del terme municipal, entre el Torrent de Can Messeguer i el riu Ripoll a ponent de la carretera B-124.
Elements	<p>Conjunt format per masia de planta rectangular i dependències annexes, ordenat regularment formant un primer pati d'accés amb jardins, piscina i pistes, i dependències posteriors formant un segon pati amb font central. Tres naus de grans dimensions a llevant dedicades a l'explotació equina i hípica.</p> <p>Edifici principal de planta baixa, primera i golfes amb coberta a dos vessants amb carener paral·lel a façana a migdia, amb ràfec d'escassa sortida, amb decoració de formes geomatitzades, de petits cairons simètricament tallats.</p> <p>El frontis presenta murs de pedra i morter, dividit en tres plantes. La distribució de tots els elements és simètrica tant en alçada com en amplada. Totes les obertures estan esbocinades i cobertes amb un arc escarser de fàbrica.</p> <p>A planta baixa amb portal i dues grans finestres, l'arc escarser que cobreix la llinda del portal d'entrada és de major envergadura i, malgrat que la porta sigui de factura moderna, s'aprecia la inexistència de reformes en els vanos i en la façana general.</p> <p>A la planta primera hi ha un balcó de forja i sobresortit, flanquejat per altres dos de barana més senzilla, que assenyala l'ordre simètric del frontis i la importància donada a la cambra central. A ambdós cantons s'hi distribueixen la resta de les cambres. A l'alçada d'aquesta planta hi ha un rellotge de sol de considerables dimensions.</p> <p>A planta golfes trobem tres finestres amb arcs rebaixats, barbacanes i tortugades tot de maó ceràmic i parament de pedra i morter de calç.</p> <p>Es pot apreciar encara les restes de l'antiga església romànica de Sant Martí, i que es troben inscrits en la part inferior de la façana, formant una obertura cega. Les restes d'aquests elements ornamentals, segurament d'antigues finestres o antics dintells, són fortament romanitzades. Cal observar l'entrellaçament i el soquejat, com a factors ornamentals de possible influència de l'etapa visigòtica.</p> <p>També forma part del conjunt un cos afegit a ponent, d'una sola planta. Portalada lateral a llevant que mena a dependències posteriors de menor alçària, al voltant de pati.</p> <p>A l'interior, en planta baixa, a la banda dreta l'escala, celler, la comuna, dormitoris i una sala gran. A l'altre cantó cuina i un dormitori que empraven els propietaris si no volien pujar al primer pis amb l'era al fons. El primer pis, a banda i banda de l'escala trobem dos dormitoris i cuina. Al mig, l'entrada del pis amb la gran sala centrada i a cada banda tres dormitoris més. A la planta golfes, rebost de matança, magatzem de gra i dormitoris de servei.</p> <p>Disposa de mina d'aigua.</p> <p>Restes de l'església romànica en obertures cegades de planta baixa.</p>
Ús actual	Habitatge, hípica.
Ús original / altres	Habitatge, conreus.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia i la font:Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

4550

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable interès arquitectònic i històric.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat i l'àrea d'expectativa arqueològica situada al voltant de la vivenda, així com la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POU.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació de la volumetria dels cossos principals i característiques de les façanes.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que no es disposa de documentació fotogràfica de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POU.
Usos prohibits	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>L'antiga casa de Sant Martí, avui masia de can Messeguer, és actualment, una casa residencial. El mot messeguer indica "lloc de messes", els feixos de cereals quan es fan les feines de sega i batuda al camp. El nom podria tenir el seu origen en els amplis camps que hi ha als voltants de la masia. Al segle XIV, Guillem de Santmartí va ocupar l'Abadia de Sant Llorenç del Munt.</p> <p>La família Mas Puig va arribar com a masovers a la masia de can Messeguer l'any 1939, passat el conflicte civil. Amb el fill i la jove, i un mosso, van conrear la terra fins el novembre de 1961. La família cuidava les terres de secà cultivant cereals, blat, ordi..., els horts que eren tres peces de regadiu, la vinya que amb els anys es va anar estenent, les oliveres, els ametllers... Malgrat que les terres eren de secà gràcies a una mina d'aigua van fer una font i l'aigua passava de la font a una bassa i d'aquí a un gran safareig que regava l'horta més propera a la masia.</p> <p>Els masovers també tenien bestiar: vaques, porcs, gallines, oques... Un fet curiós és que a l'hivern arribaven a la finca pastors amb els seus ramats d'ovelles provinents de Castellar de n'Hug. La família Mas Puig els donaven l'estada a la masia i els permetien pasturar a les terres i, a canvi, n'aprofitaven els fems. Moltes vegades, aquestes estades també es realitzaven a les terres de la masia de Cadafalch.</p>
----------------------	--

4551

La família feia la vida a la banda del darrera de la masia, la que dona a l'era. Emmarcant-la hi havia les quadres pels cavalls, les corts dels porcs, un porxo pels carros i per les eines i les quadres pels ramats. Els pares vivien en un pis integrat a la primera planta de la masia mentre que el fill i la jove vivien a la planta baixa; els mossos i els pastor feien la seva estada a la segona planta.

Els propietaris de la finca, el senyor Geis Bosch de Terrassa, anaven a la masia cada cap de setmana. Els arrendataris anaven a terç amb els senyors, dues terceres parts de tot el que produïa la masia era per als masovers i la resta per als propietaris. De vegades passaven els estius a la finca però els masovers no els havien de fer les feines de casa ja que una minyona se n'encarregava. La jove de la casa, la senyora Maria Àngels Rovira, a part d'ajudar en les tasques pròpies de la masia, treballava a Can Barba, una de les empreses Tolrà. Diàriament anava de la finca fins a la fàbrica pel camí d'el Rieral, passant per una passera que travessava el riu i que comunicava amb la fàbrica; si havia plogut o el riu baixava amb un cabal molt alt, anava a treballar anant fins a can Sallent i seguint per la carretera.

La Maria Àngels també era l'encarregada de portar diàriament la llet que es produïa a la masia fins a Castellar on es podia comprar en diferents establiments de la vila. A més a més de la llet, i segons la temporada, també portaven a vendre patates, ous, tot tipus de verdures...

L'església de Sant Martí estava situada a la masia de Sant Martí, avui coneguda com a Can Messeguer. El límit del terme parroquial passava justament pel mig de la finca, de manera que la casa pertanyia a la parròquia de Sant Esteve de Castellar i l'església, a la de Sant Julià d'Altura. La primera referència documental de l'església és la venda d'una peça de terra situada a la vila, en el terme de Castellar, tocant a Sant Martí, el 1035. A través d'un testament de 1152 atorgat a Ramon Amat, se sap que hi havia més d'un altar i, per tant, també hi havia més d'un absis i que un d'ells estava dedicat a sant Joan.

En el segle XVI l'església fou reedificada i beneïda pel rector de Sant Feliu de Sabadell. A principis del segle XX l'església fou destruïda quan els amos de la masia la van construir la casa nova i, possiblement, en van utilitzar els materials. El 1873 Mn. Antoni Vergés i Mirassó va visitar la masia i va poder comprovar que les restes dels annexos i una torre de dos pisos, de petites dimensions i les arcades dels baixos tapiades, havien estat reutilitzades; a la pallissa hi havia dues ares de marbre, corresponents als altars de sant Martí i de sant Joan, i una figura de pedra que va identificar amb una cartela o base d'arcada gòtica.

El 1782 encara hi havia una capella romànica però posteriorment va desaparèixer. En l'actualitat la masia és propietat de Maria Concepció Aymar Ducet.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *eGIPCI*.

Escrita

ANTONELL, Albert. "Descobrir Castellar". *Setmanari Forja*. Castellar del Vallès, 2006.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *eGIPCI*.

Oral

ROVIRA PICAÑOL, Maria Àngels (Castellar del Vallès, 1932).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

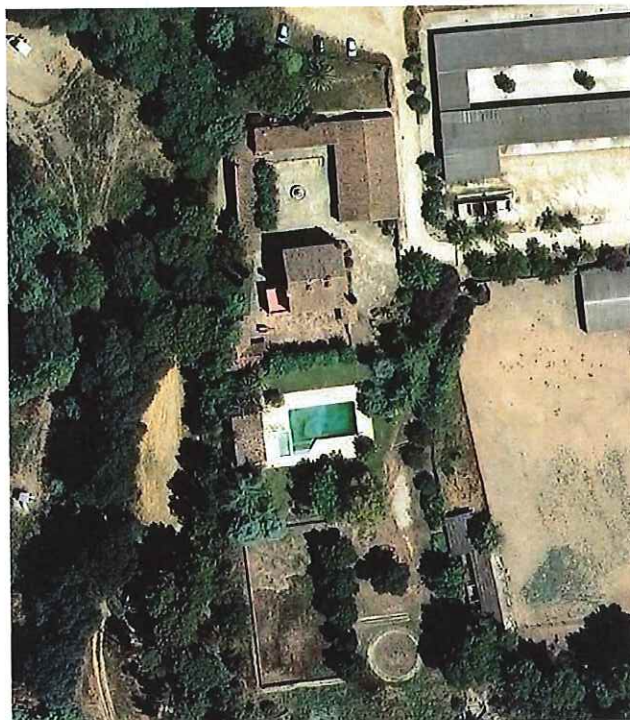
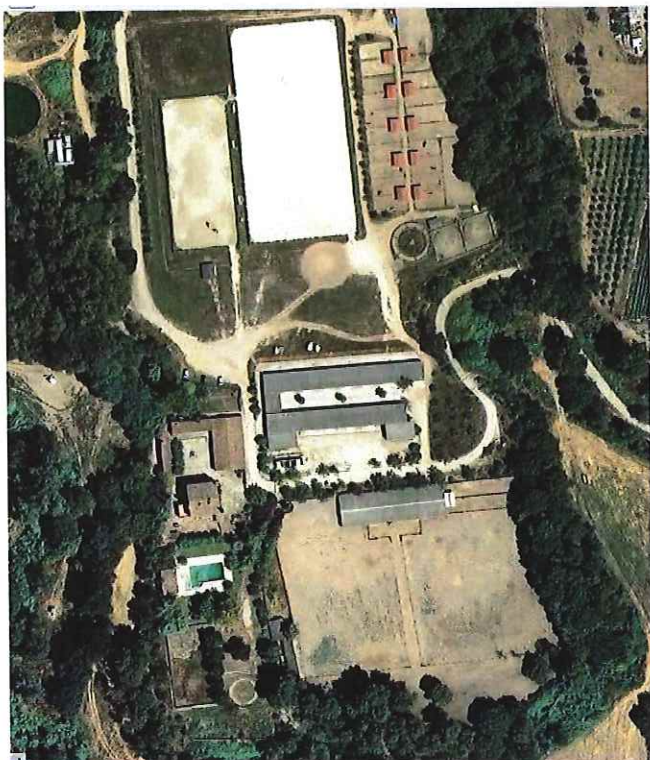
Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 12.

INFORMACIÓ GRÀFICA

4552

FOTOGRAFIES

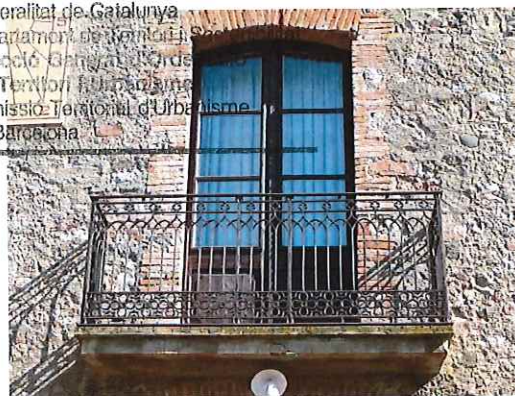
1983

2010

1983

2010

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

CAN PÈLACHS

ARR - 14 (JAV-10) / 032

4554

Altres denominacions Can Pèlacs; Can Pèlags.

LOCALITZACIÓ

Indret A l'oest del municipi en Sòl no urbanitzable, per sobre de Can Barba i el riu Ripoll.

Adreça / es Carretera C-1415, quilòmetre 26'5.

Coordenades UTM x=423277

Identificació al plànol ARR - 14

Delimitació bé

y=4607194

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A01000070

7.225 m²

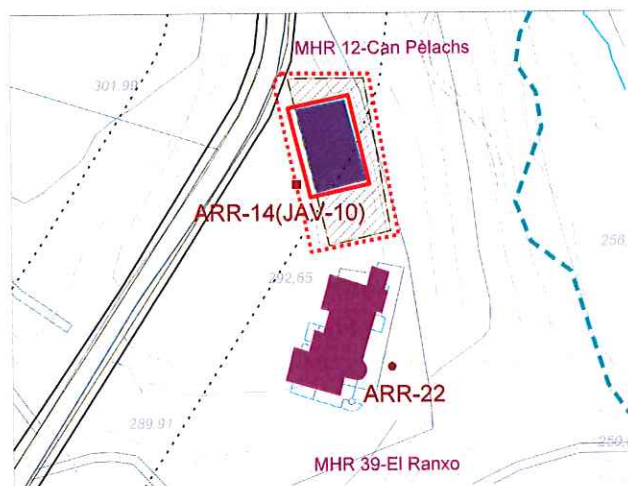
Privada

000406000DG20E

315m²594 m²

2P+PSotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

15 Zona Terrasses riu Ripoll.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188, 191 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 30.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 14.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Nº registre / catàleg

27321

Nivell protecció

Integral, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

4555

- el jaciment arqueològic JAV-10, i tots els espais susceptibles de contenir restes arqueològiques (inclòs l'àmbit del Ranxo).

- la font llistada al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars) : núm. 14 "font de Can Pèlachs".

- els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 54 (roure de la font de Can Pèlachs).

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època Medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil obra popular.
Cronologia	Edifici fundacional segle XIII. Reformes importants entre els segles XIV i XV. Reformes als segles XVI i XVII. Ampliació al segle XVIII. Petites reformes als segles XIX i XX.
Autoria	-
Promotor	Guillem de Pèlags
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	En una terrassa fluvial, a la dreta del riu Ripoll, damunt el gorg de Can Barba i vora la carretera de Terrassa, en un paratge envoltat de vegetació autòctona de pi i alzina.
Elements	<p>Mas format originàriament per un casal fortificat, amb torre i perímetre emmurallat de planta quadrangular amb espitlleres. La masia forma un conjunt volumètric, molt diferenciat de les tipologies clàssiques, amb diversos cossos adossats de diferents amplades i alçades. Les teulades marquen una inclinació força pronunciada, tenint en compte el costum de la contrada, només el cos central presenta la caiguda a dues aigües. La resta de cossos presenten una teulada a un sol aiguavés i amb inclinació a diferents direccions.</p> <p>Al segle XVI s'eliminà la torre i es van tapiar algunes espitlleres, amb l'ampliació d'una nova crugia a nord, de magatzems i coberts, que acabà estructurant la imatge actual del volum principal. Completen el conjunt porxos i magatzems d'una sola planta annexats a ponent, safareig a sud, i portalada d'accés amb barri i tancat pel nord.</p> <p>Actualment presenta una volumetria compacta (sense annexos a ponent) de planta baixa, pis i golfes (del volum original), i crugia adossada a nord de planta baixa i pis, tot amb diversos trams de coberta. Façana principal d'accés a llevant amb portal adovellat de mig punt de pedra sorrenca i finestrals amb espitllera.</p> <p>En el seu frontis incorren diversos tipus d'elements arquitectònics, fruit de successius arranjaments, marcant un conjunt totalment asimètric però que li confereix una forta presència.</p> <p>La construcció disposava de dues arcades apuntades en planta baixa, i planta pis amb sostres enteixinats (XIV-XV); actualment s'han consolidat les tres crugies originals, dignificant la planta baixa (cellers i magatzems), i la planta primera (sala principal i cambra), com encara n'és mostra el finestral del gòtic flamíger tardà de llevant.</p> <p>A l'interior es conserven diversos elements originals: els arcs apuntats, sostres enteixinats, sostres de maó amb volta de mocador, festejadors de finestrals, brancals i llindes de pedra de portes i passos, llars de foc i forn de pa.</p>
Ús actual	Habitatge. La proximitat de l'habitatge de segona residència dels Tolrà (el Ranxo), construït a la dècada del 1940, va fer que la masia fos utilitzada com a casa del masover, i en certa manera, anà caient en desús.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Molt bo; Ha sofert diverses transformacions al llarg del temps; actualment es troba integralment rehabilitada, sobretot del seu interior.
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia, la font i els arbres catalogats.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Situació de risc

Altres aspectes vinculants

4556

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt harmoniós i ben integrat a l'entorn natural. Constitueix una fita en el paisatge del riu Ripoll i un dels exemples històrics i arquitectònics més rellevants del terme de Castellar, tant pel que fa a l'activitat econòmica lligada a la terra com al seu caràcter d'element defensiu de la contrada. Àrea d'Expectativa Arqueològica (AEA).
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, els arbres catalogats i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Típus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació de la volumetria exterior i els elements originals de les façanes.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	Manteniment de l'estructura constructiva i funcional de l'interior.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>El mot pèlag, com a topònim, sempre va associat a zones engorjades de la riera, en indrets on abunden els gorgs o pèlags. Castellar del Vallès és terra de gorgs, o utilitzant el mot antic, terra de pèlags. L'any 1030, entre la documentació del diplomatari del monestir de Sant Llorenç del Munt s'esmenten pèlags: <i>Pelago Lato</i>.</p> <p>La primera referència documental que s'ha trobat i que esmenta algú del llinatge Pèlags vinculat al terme de Castellar del Vallès pertany a un document del fons de l'arxiu Fontcoberta, barons de Castellar del Vallès. Segons l'inventari descriptiu d'aquest arxiu, l'any 1202 Pere de Clasquerí establí a cens a Guillem de Pèlags una peça de terra que havia estat de Ponç Soler, al terme i parròquia de Castellar del Vallès. La segona referència documental la trobem en l'acta de fundació del benefici eclesiàstic del Sant Esperit, a la parroquial de Sant Esteve de Castellar de l'11 de gener de l'any 1269. El document ens informa que Guillem de Pèlags havia acumulat un patrimoni al·lodial considerable: tenia masos, terres i cases a Castellar del Vallès, Sant Julià d'Altura, Sant Esteve de la Roca i Palol, i moltes d'aquestes propietats havien estat comprades per ell mateix. L'expansió territorial dels Pèlags no acaba amb Guillem, ja que el seu fill Berenguer consta, l'any 1275, com a propietari útil del mas Serra de les Fàbregues.</p>
----------------------	--

4557

El mas i el llinatge Pèlags dels segles XIV i XV no sembla que continués l'empenta econòmica del Guillem de Pèlags del segle XIII, però es va mantenir dins una categoria que es podria anomenar de pagesos benestants. En el segle XVI, la família Pèlags va tenir problemes de relleu de descendència, ja que el balanç de terres de començaments del segle XVI no és el mateix que el de finals. Al llarg del segle XVII, la família Pèlags viu un període d'estabilitat i els fills de la casa van tornar a ser pagesos del mas.

Ja en el segle XVIII, el cadastre de Patiño, de l'any 1716, fa un retrat aproximat del que era can Pèlags, de 45 quarteres de terra, i en aquell moment la propietat es localitzava a les dues bandes del Ripoll: a la banda dreta de la casa hi havia l'hort, un molí i camps de cereals; i a la banda esquerra hi havia el Pla d'en Pèlags. Les terres properes a la casa es destinaven al cereal i a l'horta, i les del pla de l'altra banda del riu als cereals, l'olivera, la vinya i el bosc. La vinya, però, ja ocupava el segon lloc en extensió, pel davant de l'olivera i l'horta, però encara quedava molt lluny del paisatge que a final del segle XVIII tindria aquest rodal, on la vinya assoliria un paper destacat. Per les descripcions de mitjan segle XIX, en què la major part de la propietat de can Pèlags era destinada a la vinya, és de suposar que la segona meitat del segle anterior marcava l'inici de l'expansió de la vinya i, de retruc, reformes i ampliacions a la casa per donar cabuda a les noves necessitats d'espai per a la vinya, com els cellers, els cubos o les premses.

Després de la guerra del Francès (1808-1814), i ja entrada la segona dècada del segle XIX, el mas es va veure obligat a vendre's part de les seves terres. La família de can Pèlags va fer el mateix que la majoria de cases de pagès del rodal: establir a cens o parceria les terres més allunyades i més marginals de la propietat que podien donar algun rendiment si es plantava vinya. A les primeres inscripcions registrals de l'any 1866 consta que can Pèlags només tenia 28 quarteres de terra. Tot i les desviacions, una declaració de superfície tan petita s'ha d'interpretar com que no es van incloure les terres que es tenien a cens o parceria (uns vint títols). Després de la fil·loxera (al Vallès va començar a penetrar el 1883), hi hagué un retorn de les terres dels parcers als propietaris.

El 30 d'agost de 1934, el darrer hereu de can Pèlags, en Melcior Pallàs Fatjó, habitant del poble de Castellar del Vallès, solter i d'edat avançada, va vendre la propietat de can Pèlags al fabricant tèxtil Emili Carles-Tolrà i Amat a canvi d'un vitalici mentre visqués, i de l'usdefruit de la propietat. El 7 de novembre de 1945 moria Melcior Pallàs, acabant així la llarga història d'una família i del mas d'origen medieval.

L'any 1941 moria Emili Carles-Tolrà i Amat, i heretà can Pèlags el seu fill Josep Carles-Tolrà i Coll, qui l'any 1953 va redimir el cens emfitèutic que gravava la propietat de can Pèlags i que s'havia de pagar als Barons de Castellar. Aquesta actuació va significar tancar definitivament el que encara quedava de l'Antic Règim i dels lligams amb un model de propietat no burgès. Es redimí el cens del domini alou que havia estat, primer, dels Montcada; després, dels Clasquerí; més endavant, dels Salcedo i els Meca conjuntament; dels Sentmenat, i, finalment, dels Fontcoberta. A partir d'aquí, els Carles-Tolrà farien una nova *Casa Torre*, "*El Ranxo*" (amb el significat actual del terme "torre", com a habitatge de segona residència), al costat de l'antiga casa, restant la masia com a masoveria.

Josep Maria Carles-Tolrà i Coll morí l'any 1978. Al seu testament va deixar la torre, la masoveria i tota la propietat de can Pèlags, a títol proindivís, als seus fills Emili, Josep Maria, Maria Teresa, Montserrat i Maria Rosa Carles-Tolrà i Bofill. Els fills i propietaris van arribar a un acord de repartició d'herència l'any 1983. Can Pèlags quedava a parts iguals pels germans Emili, Josep Maria, Maria Teresa i Montserrat. A partir de l'acord familiar s'accelerà la venda de terres. Des del mes d'agost de 1983 es van fer vendes de lots de terra importants, "paquets", tots ells, majors d'una hectàrea i, així, en començar l'any 1987 els germans Carles-Tolrà havien venut 41 hectàrees de terreny, pràcticament tot el que quedava de la finca. Aquest mateix any 1987, els masovers van abandonar la masia. Va començar, així, un procés d'enrunament molt ràpid, agreujat per alguns actes vandàlics, com va ser la mutilació de dos finestrals gòtics de l'edifici, ja que la casa va quedar deshabitada. El 1994, la casa del mas de can Pèlags, la Torre dels Carles-Tolrà i el terreny circumdant, és a dir, tot el que restava de l'antiga finca, fou comprat per Francesca Clusellas i Lloret, l'actual propietària.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Expedient Obres Majors O-040080. *Reforma Masia*. Plànols

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

4558

Escrita

COLL RIERA, Joan Manuel; CANYAVERES RAMONEDA, Esteve. *Can Pèlags. Castellar del Vallès-Vallès Occidental. Estudi històric i arquitectònic*. 2001.

COROMINES, Joan. *Diccionari etimològic complementari de la llengua catalana*. Vol VIII. Curial. Barcelona, 1988.

FERRANDO ROIG, Antoni. *Itineraris pel massís de Sant Llorenç del Munt. La Vall del riu Ripoll*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1997.

IGLÉSIES FORT, Josep. *El Fogatge de 1553, estudi i transcripció*. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajóana, 1979.

PERICH VIDAL, Gemma. *La Cort del Batlle de Castellar*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar del Vallès, 1989.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, ESTEVE. 1992. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

PUIG USTRELL, Pere. *El monestir de Sant Llorenç del Munt. Diplomataris dels segles X i XI*. 3 Vols. Barcelona: Fundació Noguera, 1995.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *eGIPCI*

Oral

CLUSELLAS LLORET, Francesca (Castellar del Vallès, 1940).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 30.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 14.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

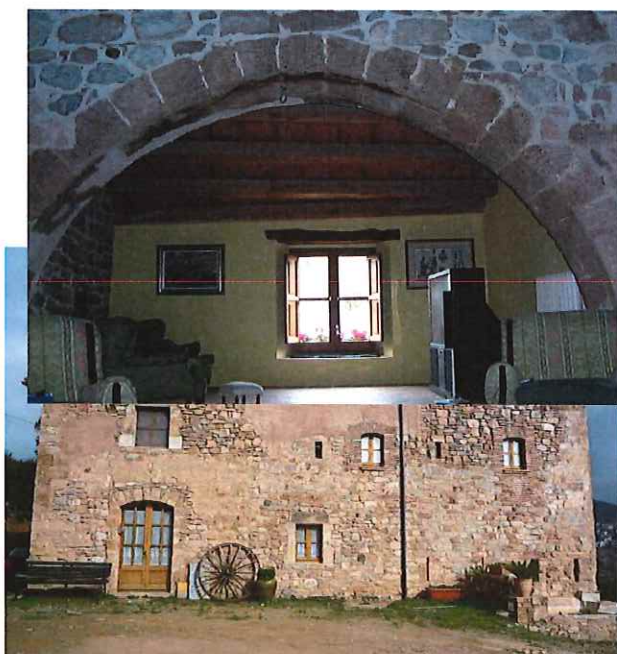
FOTOGRAFIES

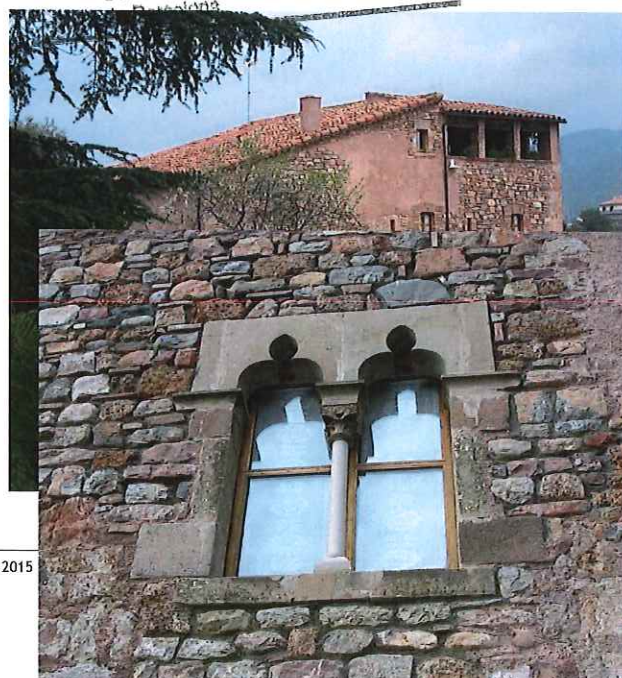
1983

Catalunya
Territori i Sostenibilitat
Pla d'Ordenació
Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
Barcelona

5 febrer 2015

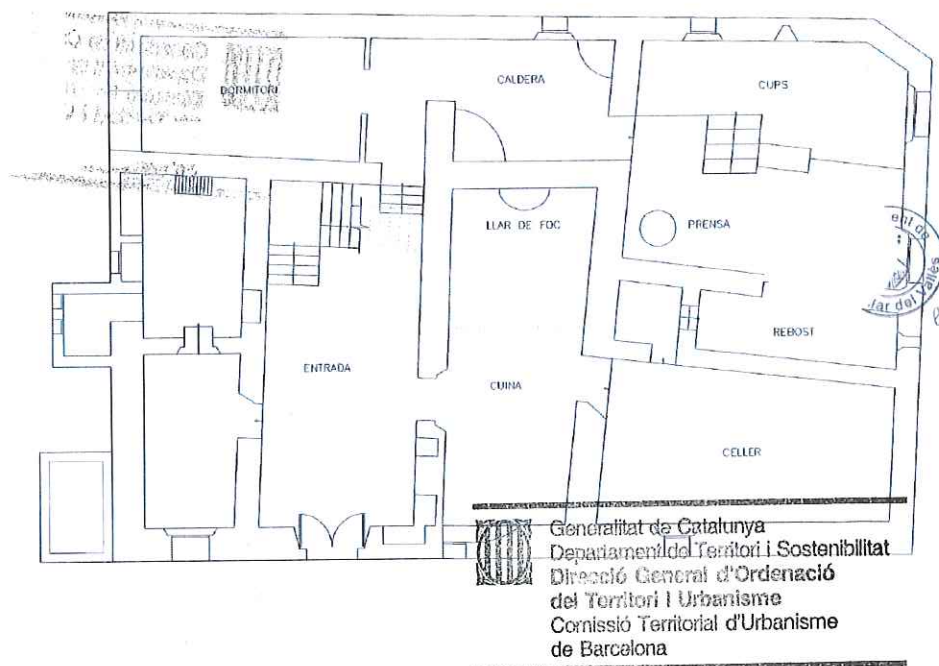

4560

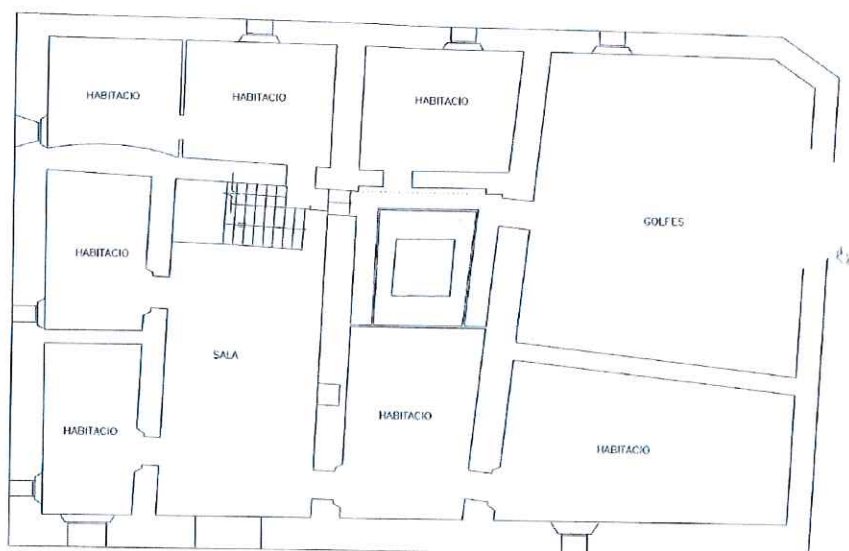
PLÀNOLS ACTUALS

Plànols Reforma Any 2004

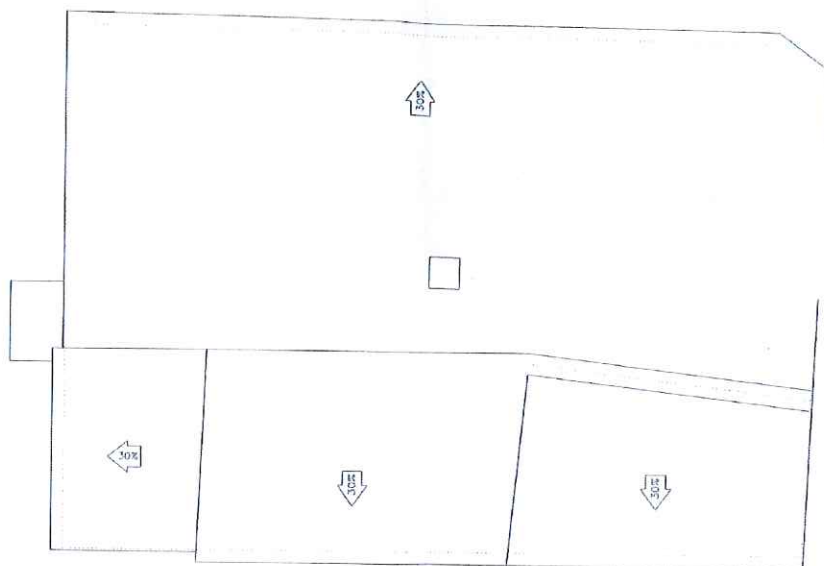

PLANTA BAIXA E:1/200

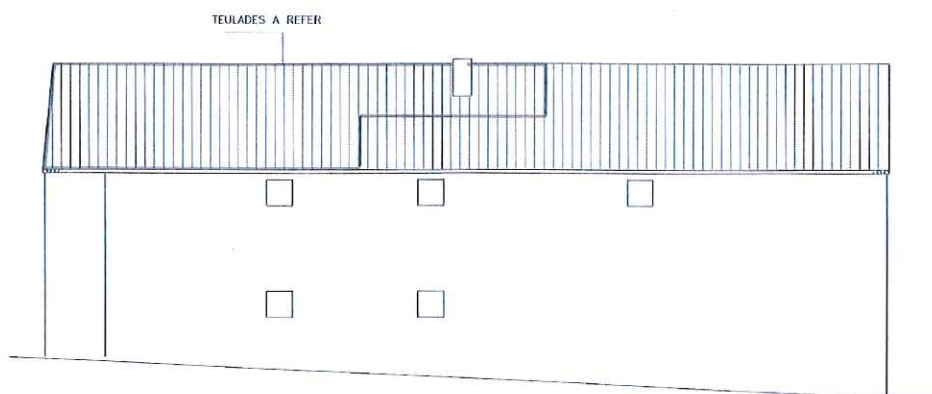
4561

PLANTA PRIMERA E:1/200

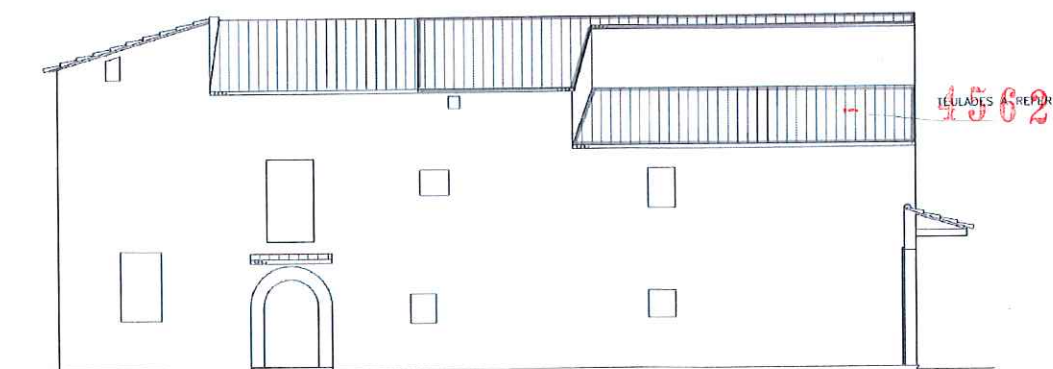
PLANTA COBERTA E:1/200

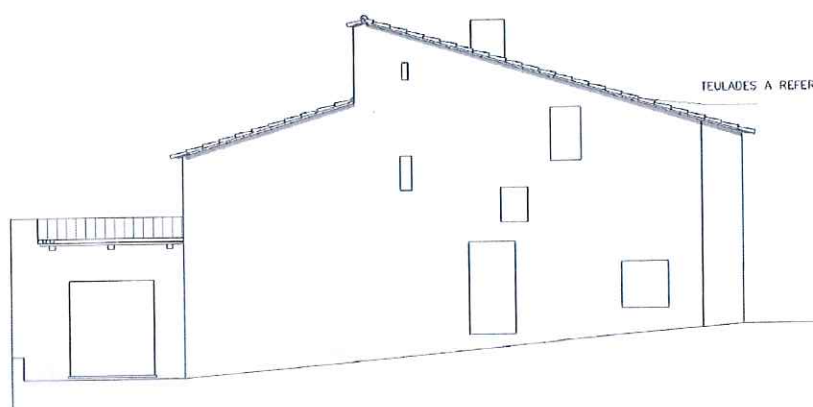
FAÇANA NORD E:1/200

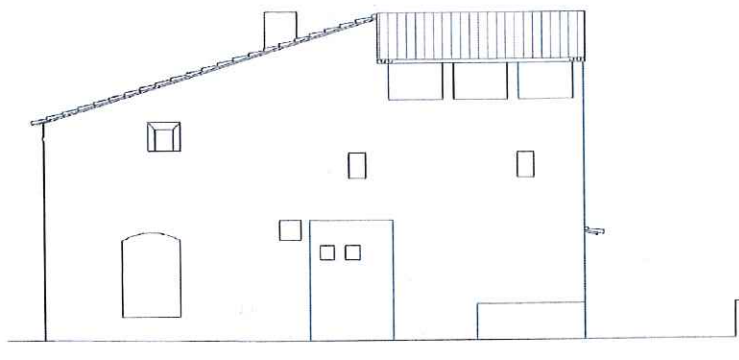
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell de Territori i Urbanisme
 de Barcelona

FAÇANA OEST E:1/200

FAÇANA EST E:1/200

FAÇANA SUD E:1/200

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

CAN QUER VELL

ARR - 15 IP / 069

Altres denominacions Mas Cuiàs.

LOCALITZACIÓ

Indret Al límit sud-est del terme municipal en Sòl no urbanitzable en la zona de la Plana Vallesana.

Adreça / es Masia: Camí de Can Mariner, direcció sud-est.

Pintures: a l'habitació principal de Can Quer.

Coordenades UTM x=426501
y= 4606182

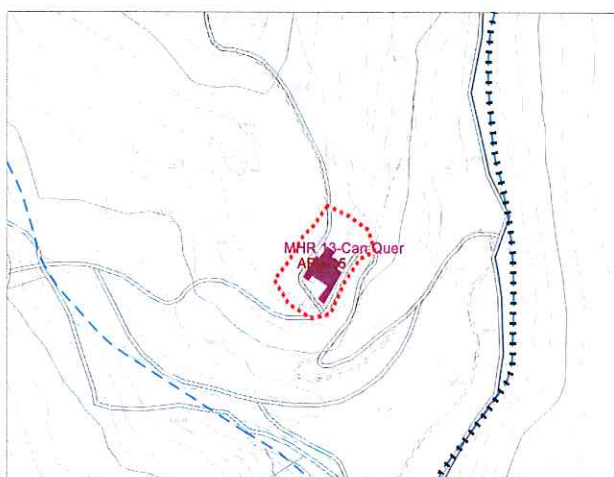
Identificació al plànol ARR - 15
Grafisme categoria ●

Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A00600005	72.908 m ²	398 m ²	2P	Privada
08050A00600004	74.866 m ²			Privada
08050A00500027	10.495 m ²			Privada
001208900DG20F	180 m ²	360 m ²	2P	Privada

Plànol de localització

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Infraestructures
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DADES URBANÍSTIQUES

CATALOGACIÓ

Pla vigent	POUM	Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	SNU (Sòl No Urbanitzable).	Classificació	Edificis
Qualificació	16 Zona Plana Vallesana.	Categoria	BCIL
Exp. RPUC			Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 16.
Relació normativa	Articles 186, 187, 188, 192 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.	Nº registre / catàleg	27323
		Nivell protecció	Integral, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció: - els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.	- la font llistada al PE de béns a protegir, ES (Elements singulars: núm. 110 "Font de Can Quer".
--------------------	---	--

4564

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil gòtic tardà i estil obra popular.
Cronologia	Masia del segle XIV. Esmentat com a Mas Cuiàs al segle XIII, concretament el 1249. Pintures del segle XVII-XVIII i recuperades arran de la restauració de la teulada.
Autoria	-
Promotor	Pintures: Bonaventura Quer i la seva esposa Mariana Quer.
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Al límit sud est del terme municipal, vora el camí de la Salut, en un primer entorn desforestat, rodejat de boscos, en un indret prominent amb pendent vers a sud.
Elements	<p>Conjunt format per l'edifici principal de masia, cossos adossats a ponent i llevant (magatzems), conformant un pati semiobert en U orientat a migdia. A cota inferior i a sud es situa un cobert que defineix el conjunt.</p> <p>Masia de construcció asimètrica de planta baixa i pis, murs de còdols amb morter, i coberta de dues grans vessants paral·leles a la façana principal i ràfec prominent. A planta baixa presenta una porta arquivada amb adovellat als cantons. En el lloc del dintell s'hi troba una biga substituint la típica pedra massissa que fa de llinda habitualment. Les finestres de la planta baixa són esbocinades i donen fe del gruix dels murs. A la segona planta hi ha un rellotge de sol amb la inscripció de Mas Quer, i tres finestres de caràcter gòtic de pedra sorrenca que fan pensar en una antiga significació arquitectònica. Els elements ornamentals gòtics de la finestra, i que es troben a l'alçada de les pedres de descàrrega, marquen una possible relació artística, o d'influència, amb les peces inscrites en el mur de Can Messeguer, i que eren provinents de l'església romànica de Sant Martí, possiblement tinguin la mateixa procedència. Es troba també un banc vora el portal de pedra. Resten trams d'antics arrebossats amb morter de calç, dels paraments de gran gruix de pedra i còdols.</p> <p>El cos adossat a ponent, de doble alçària i cobert amb un sola vessant, amb finestres de dimensions reduïdes amb llindes i brancals de pedra. A llevant, el cos adossat a la façana principal presenta dues vessants, i obertures diverses amb brancals de maó i llindes de fusta.</p> <p>A l'habitació principal conservava les restes d'unes pintures murals dels segles XVI - XVII representant la Mare de Déu amb el nen Jesús, fragments d'una sanefa i una cara de perfil. Les pintures foren arrencades en primer lloc el 1994 pel Departament de Restauració de la Generalitat de Catalunya i restaurades posteriorment el 1995 pel Departament de Restauració de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Foren cedides per la seva propietària la Sra. Emilia Argemí Sellarès a l'Arxiu d'Història de Castellar del Vallès on actualment es troben dipositades.</p> <p>La masia té una gruta no explorada.</p>
Ús actual	Deshabitada.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	
Façanes / Coberta	Coberta de teula recentment refeta amb bigues de fusta, llates i rajola. Façanes també en bon estat.
Entorn / Jardí	Precari
Estructura / Interior	Interiors precaris
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia i la font: precari
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE**Raons catalogació**

4565

Cal remarcar la puresa volumètrica i compositiva del conjunt. Així com les tres finestres de factura gòtica amb elements ornamentals de notable interès, i les pintures i elements interiors de decoració (actualment són a la Facultat de Belles Arts de Barcelona). Element d'interès històric i arquitectònic.

Constitueix una fita en el paisatge boscós, amb vistes panoràmiques a sud.

Elements

Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable. S'inclou la gruta per explorar.

Entorn de protecció

Es protegeix l'entorn immediat i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIONS**Tipus d'intervenció**

Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.

Regulació**Façanes / Coberta**

En properes actuacions caldrà eliminar el cobert a sud realitzat amb materials impropis. Conservació integral de la volumetria exterior del conjunt principal i composició i ornaments de la façana principal.

Entorn / Jardí

Es permet la modificació excepte les parts originals

Estructura / interior

No es permet la modificació d'elements originals. Caldrà recuperar la gruta.

Entorn de protecció

No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Gestió

Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.

Altres intervencions

L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.

Usos permesos

Els que determina el POUM.

Usos prohibits

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA**Informació històrica**

Al llarg del temps la masia de can Quer és habitada de manera intermitent. Tot els béns de la finca es van inventariar entre 1461 i 1463. El canvi de nom de Can Cuiàs a Can Quer es produeix quan Margarida Cuiàs i Salvatella s'uneix en matrimoni amb Joan Quer, al 1498.

A començaments de la dècada de 1990 arran de les obres de rehabilitació del sostre de la casa a càrrec del paleta i pintor Antoni Costa van aparèixer, en una de les habitacions del segon pis que dona a la façana principal de la casa, unes pintures murals. De les pintures només se'n veia una petita part donat que estaven recobertes per diferents capes de pintura, donant la impressió de ser més extenses. Les pintures murals que dataven del segle XVII o XVIII ja que tenen una clara tendència barroca i mostraven la Mare de Déu del Roser, que n'és la imatge principal, Crist Crucificat, la Dolorosa en una paret i en una altra un Ecce Homo, senefes i unes inscripcions. Tot el conjunt menys la Mare de Déu del Roser fa referència al tema de la Passió. Es creu que es tracta d'un art popular.

Les pintures murals estan realitzades en dues parets diferents: en una de les parets trobem les sanefes, el Crist crucificat i la Verge dels Dolors; en l'altra paret trobem la Verge del Roser, l'Ecce Homo, una sanefa al voltant d'una finestra i una inscripció que fa referència als avantpassats dels Quer.

Els colors predominants són els vermells, els ocres i els negres.

La inscripció diu:

"marianna quer file de
ysidro poses
mariete quere file de
yaume quer
aposeno de Bonaventura
quer y de marianna
mulleris suia

4566

La transcripció de la inscripció diu així: "Mariana Quer, filla d'Isidra Poses filla de Jaume Quer Bonaventura. Aposento de Bonaventura Quer i Mariana muller seva". Bonaventura Quer era l'amo de la masia el 1716 i 1723. Una possible interpretació és que Marianna Quer, filla d'Isidro, desitja tenir de marit al fill de Jaume Quer. La cambra és de Bonaventura Quer i de la seva dona Marianna.

Les pintures foren restaurades el 1994 pel Departament de Restauració de la Generalitat de Catalunya i arrencades el 1995 pel Departament de Restauració de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Avui es troben en vies de restauració final al ser ja traspassades sobre un suport mòbil.

La masia té una gruta que no ha estat explorada ja que només es veu l'entrada i aquesta està reomplerta de runa i no s'hi pot accedir.

En l'actualitat la masia és propietat d'Emília Argemí Sallarés.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita

ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "Pintures mural de Can Quer Vell de Castellar del Vallès". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 2001. Núm. 47.

ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "Pintures mural de Can Quer Vell de Castellar del Vallès". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 2001. Núm. 47.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

PRAT PAZ, Esteve. "Tres pintures murals del segle XVII". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 1993. Núm. 36.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

VERGÉS SOLÀ, Lluís. *El llibre de Castellar. Història i vida d'un poble del Vallès i dels seus agregats, Sant Feliu del Racó i Les Arenes*. Sant Llorenç Savall: Emegé, 1972.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

Oral

LLOBET PIFARRÉ, Marta (Castellar del Vallès, 1969).

Actuacions finca

Restauració de la teulada el 1990.

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. ~~Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable~~

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. ~~Text refós 2005.~~ element Núm. 16.

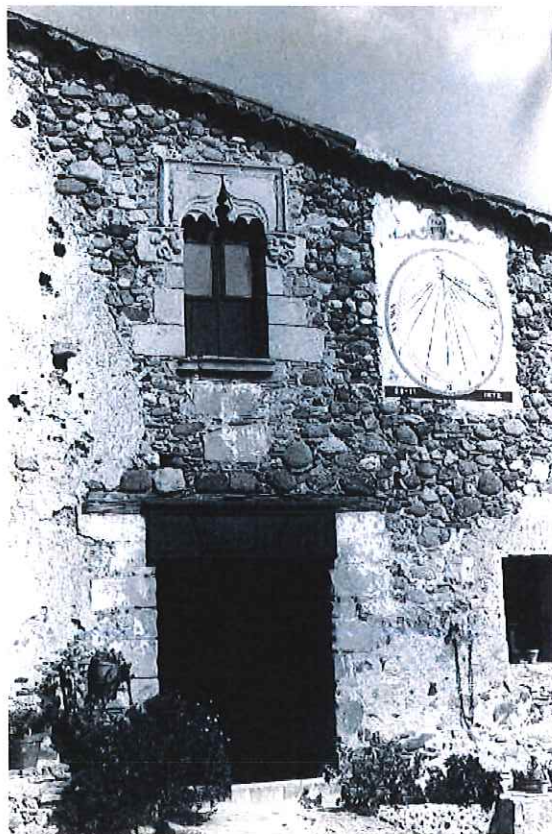

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4567

1983

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4568

PLÀNOLS

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CAN RIERA

4569

ARR -16(JAV-03)/ 031

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud-oest del municipi en Sòl no urbanitzable dins zona de la Serralada.

Adreça / es Carretera C-1415, de Terrassa a Castellar, Km. 26'100.

Coordenades UTM x= 423063

Identificació al plànol ARR - 16

Delimitació bé

y= 4606980

Grafisme categoria ▲

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A01300122

13.481 m²

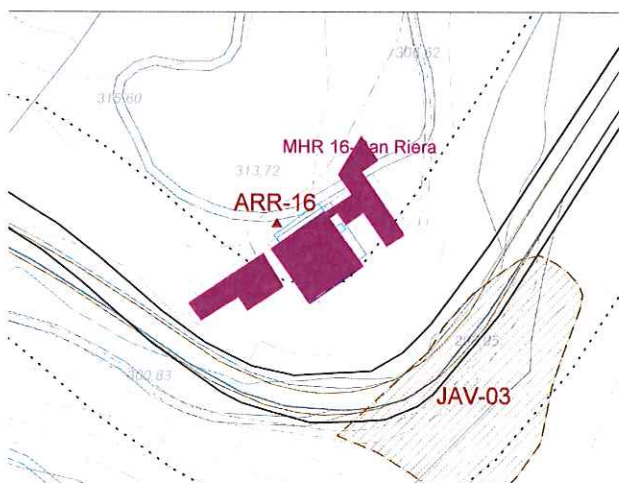
Privada

000405200DG20E

229 m²704 m²

2P+PSotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM

Classificació SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació 14 Zona La Serralada

Exp. RPUC

Relació normativa Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural

Classificació Edificis

Categoria BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 29.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 1

Nº registre / catàleg 27325

Nivell protecció Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:

- el jaciment arqueològic JAV-03.
- la font llistada al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars) :
núm. 13 "font de Can Riera",
núm. 10 "font de les Canyes".
- els arbres monumentals llistats
al PE dels béns a protegir IP (

Interès Paisatgístic): núm. 68
"surera del Torrent de Can
Riera", núm. 69 "surera de Can
Riera II", núm. 7 "l'arbreda".

4570

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil obra popular.
Cronologia	Aproximadament al segle XIV. Reformada el 1882.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	En un replà elevat i al vessant nord del primer revolt de la carretera de Terrassa, enfront la cruïlla del camí del Castell de Castellar.
Elements	<p>Conjunt format per casa senyorial, cossos adossats i annexes. Ordenació formant pati-balcó arbrat de forma semicircular pel vessant de migdia, amb l'edificació annexa sobre mur de contenció de terres respecte la rasant més baixa de la carretera de Terrassa. El conjunt resta clos per la casa i altres cossos adossats a nord, pel sostre amb barana de l'edificació semicircular a migdia i per ambdues portalades laterals.</p> <p>Volum principal de casa senyorial de planta quadrada, amb dues plantes i remat de lluern central quadrada amb una planta més, format per tres obertures per banda de forma ogival, facilitant l'entrada de llum a l'interior. Coberta de quatre vents amb ràfec i barbacanes prominents mostrant els caps ornamentats de les bigues i l'enllatat de fusta de suport de les teules de coberta. Destaca la composició ordenada i preferentment vertical de les obertures. El portal, situat a la façana principal, és d'arc rodó de mig punt. Les grans arcades que s'han obert en els laterals i que són fruit de posteriors modificacions, segueixen la mateixa línia d'arcades. Els murs són estucats totalment.</p> <p>A l'interior en planta baixa, a llevant la cuina i rebost al fons i a ponent el menjador i una habitació; al fons, el celler. A la primera planta una gran sala central amb dues habitacions a banda i banda i al fons, quatre habitacions més amb lavabo. L'escala segueix fins al remat superior on hi ha una petita habitació amb vidrieres als quatre cantons com a mirador.</p> <p>Cossos laterals adossats de grans dimensions. Destaca l'edificació annexa, de maó, amb ritmat de pilastres marcades i finestres bessones, així com l'estructura interior amb sostres de grans revoltos.</p>
Ús actual	Habitatge i ramader (cria de gossos).
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia, com el jaciment, la fons i arbres llistats: bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt valuós per la seva ordenació i per la qualitat volumètrica i arquitectònica de les edificacions.
	Àrea d'Expectativa Arqueològica (AEA).

Elements

4571

Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.

Entorn de protecció

Es protegeix l'entorn immediat, l'àrea d'expectativa arqueològica situada al sud de la vivenda, la font i els arbres.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Conservació integral de la volumetria i composició exterior del conjunt principal.
Façanes / Coberta	Conservació de la volumetria exterior i la composició de façanes de la casa senyorial i també de l'edificació annexa de planta semicircular.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

En documents de l'arxiu del Castell de Castellar consta, el 1799, que el mas de can Riera era propietat de la família Tolrà.

La família Casanovas Garcia va arribar a Castellar del Vallès, més concretament a la finca de can Riera l'any 1945 i hi van viure fins el 1961. Amb anterioritat havien estat arrendataris de la família Tolrà a Cabrils, d'on són originaris els Tolrà. La mare, Francisca Garcia havia estat durant set anys la cambrera de la senyora Emília Carles-Tolrà i el pare, Enric Casanovas era el capataç d'una brigada d'homes que s'encarregaven del manteniment de la finca de Cabrils. Quan la Francisca i l'Enric es casen passen a ser arrendataris d'una casa de pagès propietat dels Tolrà, però després de la guerra civil els senyors es venen les terres de Cabrils i la família Casanovas-Garcia arriba a Castellar per mediació de la família Tolrà quan els antics masovers de can Riera, la família Vilaclara, deixa la casa.

La finca de can Riera és una gran propietat envoltada de boscos, vinya, avellaners, oliveres... els masovers s'ocupen de les tasques pròpies d'una casa de pagès i també conreen fruita, verdures i hortalisses per a consum propi. També tenen bestiar a les instal·lacions que queden sota el pati; allí hi ha conills, gallines, cabres... tot i que els antics masovers hi cuidaven vaques. També hi havia un trull per a l'oli.

La llum elèctrica no va arribar a la casa fins l'any 1960, poc abans que els masovers marxessin de la finca. Matilde Casanovas recorda que a l'estiu els desapareixia fruita i verdura per la proximitat de la finca a la carretera i al riu on venia molta gent dels pobles veïns a banyar-se.

Quan els senyors Tolrà venien a Castellar no s'estatjaven a can Riera, malgrat que els anaven a visitar. Camila i Matilde Casanovas recorden com Josep Valls Taberner venia de visita a la masia i explicava com en vida de Josep Tolrà i Abellà, a finals del segle XIX, un parent seu havia passat llargues temporades a can Riera fent cures de salut i repòs, pròpies del moment.

Després que la família Casanovas deixés can Riera altres masovers es van fer càrrec de la finca fins que la família Tolrà es va vendre la masia en la dècada dels anys setanta. En l'actualitat la casa és propietat de Pedro Pujals Prats.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
Joc de Masos Riera. La finca de can Riera era

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POU.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Escrita

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

Oral

CASANOVAS GARCIA, Camila (Cabrils, 1923)

CASANOVAS GARCIA, Matilde (Cabrils, 1918).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 29.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 17.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

1983

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

4574

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CAN SALLENT

ARR -17 (JAV-15) / 056

Altres denominacions Antic Mas Gili

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud-oest del municipi en Sòl no urbanitzable dins zona de les Terrasses del Ripoll.

Adreça / es Carretera C-1415, de Terrassa a Castellar, Km. 24.

Coordenades UTM x=422374
y=4606298

Identificació al plànol ARR - 17

Delimitació bé

Grafisme categoria ▲

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A01000016

168.145m²1.180 m²

1P

Privada

001303800DG20E

450 m²1.292 m²

3P+PSotacoberta

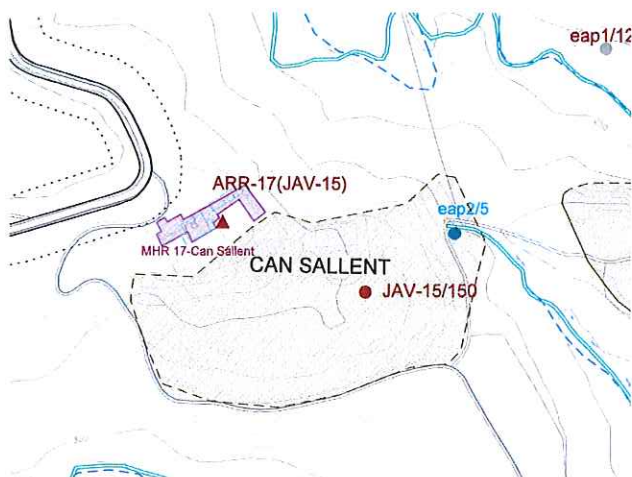
Privada

001303900DG20E

276 m²536 m²

2P+PSotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

15 Zona Terrasses del Ripoll

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188, 191 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 31.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 20.

Nº registre / catàleg

27327

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

- el jaciment arqueològic JAV-15.

- la mina llistada al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars) :
núm. 6 "Mina de Can Sallent"

4378

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	Fins al segle XV era l'antic Mas Gili. Segons l'aspecte actual segles XVI-XIX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Entre el torrent Mitger i el Torrent de Miralles, pel vessant de migdia de la carretera de Terrassa, vora el camí i a ponent de Castellar Vell.
Elements	<p>Finca de grans dimensions amb conjunt edificat format per volum principal i cossos adossats. Ordenació lineal, orientada a migdia, amb pati obert amb arbrat. Gran era pavimentada de cairons al replà més elevat, posterior de tramuntana. Accés amb portalada per ponent.</p> <p>Masia d'estructura clàssica s'observen perfectament marcat l'eix de simetria i ala presència dels tres cossos o crugies centrals i laterals, típiques d'aquesta tipologia. A la teula i, sobre de la crugia lateral dreta, s'observa l'adossament d'un cos en forma de torre, de planta quadrada i de poca alçada, amb obertures en els seus quatre cantons. També una petita construcció, de caire molt senzill, es troba a continuació i adossada en el mur lateral dret, amb funcions utilitàries.</p> <p>El frontis presenta una curada distribució d'elements que fa pressuposar un posterior embelliment de la façana. Una finestra goticitzant, emmarcada en la seva part superior per un arc conopial i ampit, assenyalava les habitacions més importants de la segona planta. Les dues finestres que la flanquegen són també cobertes amb arc conopial, però de menor significació. Sota teulat hi ha una porxada de tres finestres. Acomodant-se en el desnivell que la teulada marca en el frontis, hi ha dues finestres situades en la part corresponent a les crugies laterals dreta i esquerra, proporcionant llum a les cambres situades a la tercera planta. El ràfec, d'escassa sortida, està completament decorat per teules i cairons d'acord amb una harmònica disposició.</p> <p>L'interior, es troba dividit amb la part dels propietaris i el dels masovers. La dels propietaris a la planta baixa amb cuina, sala - menjador, bany i una eixida i a la planta primera set habitacions, una sala i un bany mentre que a les golfes tres habitacions més. La part dels masovers seguia una estructura similar: a la planta baixa entrada, la cuina, menjador, forn de pa i un traster, i a la planta primera set habitacions i un bany i a les golfes tres habitacions més.</p> <p>Volums laterals adossats de grans dimensions, actualment utilitzats com a magatzems.</p>
Ús actual	En desús.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Precari
Façanes / Coberta	Precari
Entorn / Jardí	Precari
Estructura / Interior	Precari
Entorn de protecció	El jaciment arqueològic i la mina: Precari
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació

Element destacable per la dimensió de la finca i dels conreus.

	Àrea d'Expectativa Arqueològica (AEA).
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat com a àrea d'expectativa arqueològica i la mina.

4577

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació de la volumetria exterior i composició d'obertures del volum principal.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Pràcticament, totes les terres que integren la propietat de Can Sallent són de secà. Fa molts anys que no disposa de masoveria permanent i les terres del voltant, molt extenses, són conreades precàriament i no pas totes elles.</p> <p>Antoni Joan Sallent, va fer donació a la Parròquia de l'aigua de la font de Sant Antoni.</p> <p>Joan Sallent i Cusidor fou batlle el 1633 i Josep Sallent el 1781, ambdós descendents de la masia. Pere Sallent, fill també d'aquesta casa, fou vicari d'Esparraguera el 1590. Anton Sallent, mort el 1636, fou beneficiat de Sant Pere de les Puel·les.</p> <p>La família Busquets foren arrendataris de la masia de can Sallent des de 1945 fins a 1970. Compartien la masia amb els propietaris, la meitat per a cada un, tot i que els propietaris només venien a passar algun estiu. Els masovers cultivaven la terra i el bestiar: cultivaven gra, que venien a tercers i tenien cura de la vinya i les oliveres, així com també del bestiar, bàsicament vaques, gallines, porcs, conills que tenien davant la masia on hi havia situades les quadres i un galliner amb un gran safareig al costat. Davant la masia hi havia una bassa d'aigua amb més d'un milió de litres que subministrava l'aigua que necessitaven pels animals i per al consum propi. La masia també disposava d'una premsa, amb nou cubs, un molí per aixafar les olives i un celler.</p> <p>A partir de meitat dels anys cinquanta la producció de llet va anar augmentant i la família Busquets venia aquest producte al poble; repartien la llet a domicili o bé la portaven a diferents comerços de la vila on es podia comprar. Aquesta activitat comercial va tenir lloc fins a mitjans dels anys seixanta.</p> <p>En l'actualitat la masia de can Sallent és propietat de José Real i Bat.</p>
----------------------	--

Bibliografia

Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia. DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.	- 4578
Escrita	PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i> . Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995. PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i> . Castellar del Vallès, 1992. VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i> . Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974. DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.	
Oral	BUSQUETS SERRAT, Lluís (Arbúcies, 1943).	
Actuacions finca		
Observacions		
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.	
Protecció existent	BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 31. Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 20.	

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4579

FOTOGRAFIES

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

CAN SANTPERE I ERMITA DE SANT PERE ULLASTRE

ARR -18 (JAV-08) / 057

Altres denominacions Olastro, Oleastro, Sullastre, Duyastre, Ullastre.

LOCALITZACIÓ

4580

Indret Al sud-est del municipi en Sòl no urbanitzable dins zona de la Plana Vallesana.

Adreça / es Camí forestal accessible des de la Ronda de Tolosa.

Coordenades UTM x=425070

Identificació al plànol ARR - 18

Delimitació bé

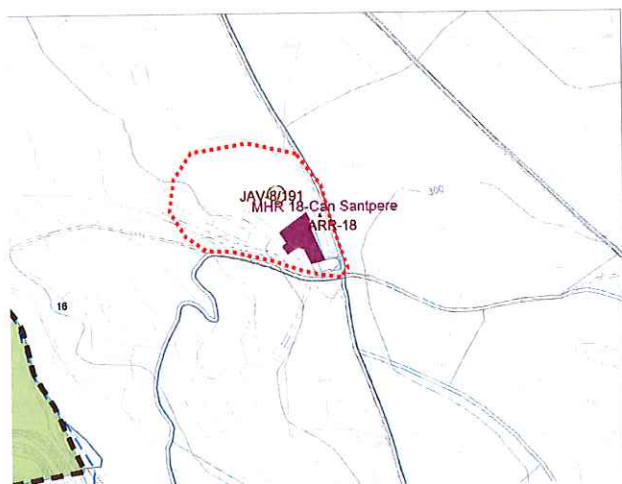
y=4606298

Grafisme categoria

Entorn

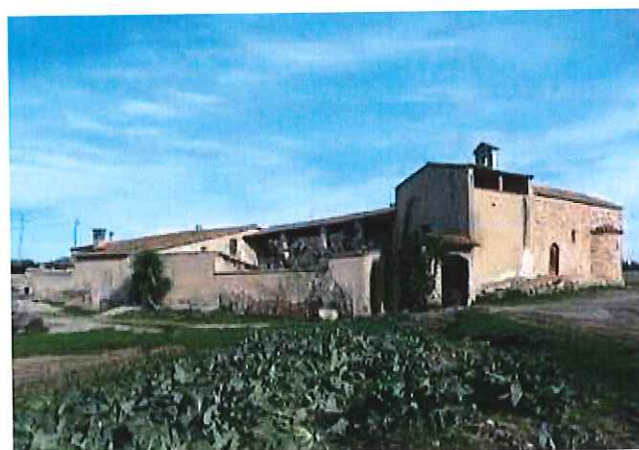
protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	08050A02200067	137.425 m ²	985 m ²	1P	Privada
	001107900DG20F	143 m ²	268 m ²	2P	Privada
	08050A02200072	62 m ²	99 m ²	1P	Pública

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SNU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació	16 Zona Plana Vallesana
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 186, 187, 188, 192 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural.

Arquitectura religiosa.

Classificació

Edificis

Categoria

BCIL. Elevant a EPA.

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 24.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 21 (masia Can Santpere), núm. 28 (Ermita de Sant Pere d'Ullastre).

Nº registre / catàleg	27329	- el jaciment arqueològic JAV-08.
Nivell protecció	Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).	- la font llistada al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars) : núm. 109 "Mina de Can Santpere".
Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció:	

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Masia: Època moderna. Ermita: Època medieval. Alta Edat Mitjana. Estil Romànic.
Cronologia	Masia del segle XV. Ermita del segle XI. Campanar amb espadat del segle XVII. Pintures de l'interior del segle XVII-XVIII.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A sud- oest del nucli urbà, en un paratge de boscos i conreus, vora Can Casamada.
Elements	Mas format per la masia envoltada per corts, graners i pallissa al voltant d'una era tancada, amb l'ermita a sud est del conjunt amb accés independent des de l'exterior, grans magatzems lineals d'estables i els conreus completen el conjunt. Masia: De tres crugies, de planta baixa i pis, amb coberta a dues vessants paral·leles a la façana de migdia, amb porta d'arc de mig punt adovellat i dues finestres gòtiques amb llindes (una presenta la inscripció "ihs 1712", i a sobre hi ha un petit cap esculpit), tot de pedra sorrenca. Cal destacar la gran galeria adossada a orient i lateral de la façana principal, de dos pisos, amb gran coberta de teula (de llata per canal). La masia té una gruta excavada a terra. El recorregut a través del passadís permet el bon pas d'una persona. Presenta fornicules a les parets. Disposa de mina d'aigua. Accés a través d'un portal d'entrada de mig punt adovellat. Ermita: Ermita romànica d'una sola nau amb volta de canó, adossada a la masia de Can Santpere. Tres absis semicirculars formant creuer. L' absis central té una finestra central de doble esqueixada. A la façana sud hi ha una finestra de doble esqueixada i s'ha recuperat la porta d'arc de mig punt en la restauració. A la façana oest hi ha el campanar de paret o d'espadaña d'un ull. Teulada a dues aigües. L'interior conté unes pintures murals a tota la paret de l' absis que corresponen als segles XVII o XVIII, i que varen ser restaurades l'any 1980. Presenten motius ornamentals amb llaceries i volutes pròpies de l'època del barroc, amb algunes cares i figures d'àngels, i una gran creu al centre de l' absis. Predominen els colors ocres i terrosos. A l' absis i centrat per una taula d'altar adossada al fons, hi ha el pedestal amb la imatge de Sant Pere (Sant Pere de la cadireta). Sembla que tot l'entorn proper ha sofert un rebaix del terreny cosa que ha suposat la formació d'un petita rampa fins al nivell de la porta d'accés.
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader. Religios.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader. Religios.
Estat conservació	Masia. Al llarg del temps ha sofert moltes modificacions i ampliacions per poder guardar bestiar. Precari. Ermita. Restaurada recentment, tant la coberta com les façanes i el recalç. Bo.
Façanes / Coberta	Masia: Precari, Ermita: bo
Entorn / Jardí	Precari
Estructura / Interior	Masia: Precari, Ermita: bo
Entorn de protecció	L'entorn immediat de la masia, el jaciment inventariat i la font: precari.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt harmoniós i ben integrat a l'entorn natural. Àrea d'Expectativa Arqueològica (AEA).
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable. Es protegeix també l'ermita annexada i el seu contingut i la gruta existent.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, el jaciment catalogat i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior i façanes dels volums principals tant de la masia i la gruta com de l'ermita. En properes actuacions reduir l'alçada del cos adossat a la façana de ponent de l'ermita, per alliberar l'espadanya.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals i es preservaran les pintures murals de l'ermita.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix la totalitat de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La principal font de dades històriques entorn a la capella, la masia i la família Sampere prové del Dr. Antoni Vergés, que va poder consultar un recull històric realitzat l'any 1804 pel Dr. Jaume Sampere, rector de Cornellà i fill de la masia de can Santpere.</p> <p>La família de Can Juliana o Can Xirau guarden pergamins del segle XIII i XIV (1241-1269 i 1328), els quals fan referència i corresponen a la masia de Can Santpere, ja que cap a la primera del segle XIX Miquel Santpere Xercavins va tenir tres filles, casant la pubilla del mas Santpere amb l'hereu del patrimoni heretat Albert Juliana, passant el patrimoni dels Santpere als Albert Juliana.</p> <p>La referència més antiga de l'ermita de Sant Pere i la seva estreta relació amb el cognom Sampere data del segle XI. Segons el Dr. Vergés, en el recull de mossèn Sampere es transcriu un pergami de l'arxiu de Polinyà en el qual es deia "a 5 de febrer de 1012 en Berenguer Santpere, pagès de Castellar, i Arnau Santpere, germà seu, aprovaren una escriptura pública que fou rebuda en aquella data en l'església de Sant Pere".</p> <p>Mossèn Jaume Sampere va recopilar un gran nombre d'escriptures antigues de la família Sampere, propietària de la masia fins a mitjans del segle passat. Segons explica mossèn Sampere, el seu cognom va tenir continuïtat donada la voluntat de la família en conservar-lo i fer-lo prevaldre, fins i tot quan estava condemnat a perdre's.</p> <p>Malgrat la constància documental de la família Sampere, des del segle XI, es desconeix la data de la construcció de l'actual masia. La primera referència escrita de la masia data del segle XV, quan Berenguer</p>
----------------------	---

4583

Bosch del Mas de Can Santpere fou batlle de Castellar entorn l'any 1437. El segle XV seria un moment ric per la família, tal com indicaria la roda de molí que hi ha a l'entrada de la masia on consta la data 1468.

L'origen del topònim Ullastre vindria donat per l'abundància en aquestes terres d'una tipologia d'oliveres bordes conegudes com a ullastres. La historiografia local hauria descartat la teoria del Dr. Pere Vergés segons el qual el topònim provindria de l'existència, en aquest indret, d'un temple romà dedicat al deu pagà Uliaster.

Per mossèn Jaume Sampere coneixem les variacions en les escriptures antigues del topònim Ullastre: Olastro, Oleastro, Sullastre, Duyastre, Ullastre.

La importància de l'ermita queda palesa en la recopilació de testaments de famílies del terme llegant misses a l'església de Sant Pere d'Ullastre, des del segle XIII, realitzada pel Dr. Antoni Vergés.

Però entre els principals benefactors de l'església cal destacar les famílies Santpere i Casamada, ambdues estretament vinculades a aquest indret, i en els documents notariais de les quals sovint s'esmenta l'ermita. Així, per exemple, se sap que l'argenter Jaume Sampere, pare del Dr. Jaume Sampere, donà a l'església un calze de plata, ornaments, sacres i altres objectes pel culte. El mateix Dr. Jaume Sampere i el seu cosí, el rend. Esteve Sampere van fer construir un altar major presidit per una imatge de Sant Pere.

El Dr. Vergés diu recordar una campana que portava inscrita la data 1686 i que fou robada entorn a l'any 1840.

Antigament es podia celebrar missa a l'ermita tots els dies exceptuant dijous, divendres i dissabte sants, però un decret de l'any 1778 acabà amb aquest permís i establí missa tan sols les diades de Sant Pere, Sant Miquel i Sant Pau. Aquesta qüestió derivà en un plet entre el rector i el propietari de la masia de Can Santpere.

L'any 1735 el papa Climent XII concedí jubileu o indulgència plenària als qui visitessin l'església de Sant Pere d'Ullastre, per aquesta raó durant la festivitat de Sant Pere hi acudien a celebrar missa el rector de Castellar i els pares caputxins de Sabadell.

L'ermita fou objecte de saqueig el juliol de 1936 i van desaparèixer l'altar, els bancs i els objectes litúrgics. L'ermita va reprendre el culte el dia 29 d'abril de 1940 amb una imatge renovada de Sant Pere. Aquesta imatge del primer papa assegut, ha provocat que la imatge i l'ermita siguin conegudes popularment com a Sant Pere de la Cadireta.

Malgrat es va reprendre el culte el dia de Sant Pere, diverses famílies aportaren la seva col·laboració per reposar els bancs cremats i, ocasionalment, l'ermita es convertia en destí de les processons per demanar pluja, paulatinament, s'abandonà el culte i l'ermita s'omplí d'eines de la masia.

L'any 1996 l'ajuntament de Castellar del Vallès, davant la constància que la capella romànica presentava una esquerda important i goteres al seu interior, es va posar en contacte amb la propietat i va gestionar una visita del Servei Arquitectònic de la Generalitat amb l'objectiu determinar els danys.

L'edifici forma part del patrimoni arquitectònic municipal des de finals de 2004, data en què es va aprovar el conveni de donació de l'ermita per part del seu propietari al consistori, davant la urgent necessitat d'una restauració.

A finals de l'any 2005 s'iniciaven les tasques de restauració que van permetre aturar el creixement de les esquerdes en la zona de l'absis, arranjar la coberta, descobrir la finestra de l'absidiola lateral i adequar l'accés a l'ermita.

La masia està des de l'any 1965 en règim d'arrendament. Els seus inquilins són la Carmen i l'Antonio, que viuen a la masia des d'aleshores.

Actualment la superfície d'explotació és d'unes setanta hectàrees, destinades en la seva totalitat a les diferents activitats agrícoles, ramaders i forestals. Pel que fa a les activitats agrícoles, a més d'ovelles i porcs, crien emús.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4584

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

VALL RIMBLAS, Ramon ; FERNÁNDEZ LÓPEZ, Lluís; MASAGUÉ I TORNÉ, Josep Ma. *Catalunya Romànica*. Enciclopèdia Catalana, volum XVIII, El Vallès Occidental i el Vallès Oriental, 1991.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

VERGÉS I SOLÀ, Lluís. *El llibre de Castellar, història i vida d'un poble del Vallès i dels seus agregats Sant Feliu del Racó i les Arenes*. Barcelona, 1974.

Oral

CANYAMERES RAMONEDA, Esteve. "Can Santpere". (Castellar del Vallès, 15/12/1998).

Actuacions finca

Al 2005 s'executà el projecte de rehabilitació de la coberta i recuperació de la façana i accés a l'ermita.

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 24.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.21 (masia Can Santpere), Núm. 28 (Ermita de Sant Pere d'Ullastre).

INFORMACIÓ GRÀFICA

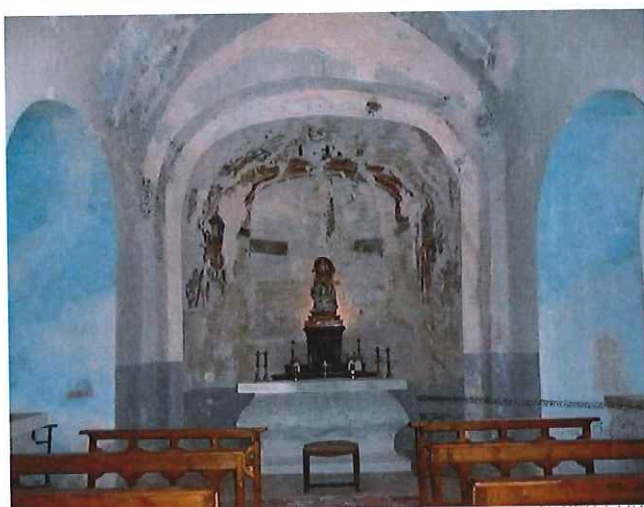
FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

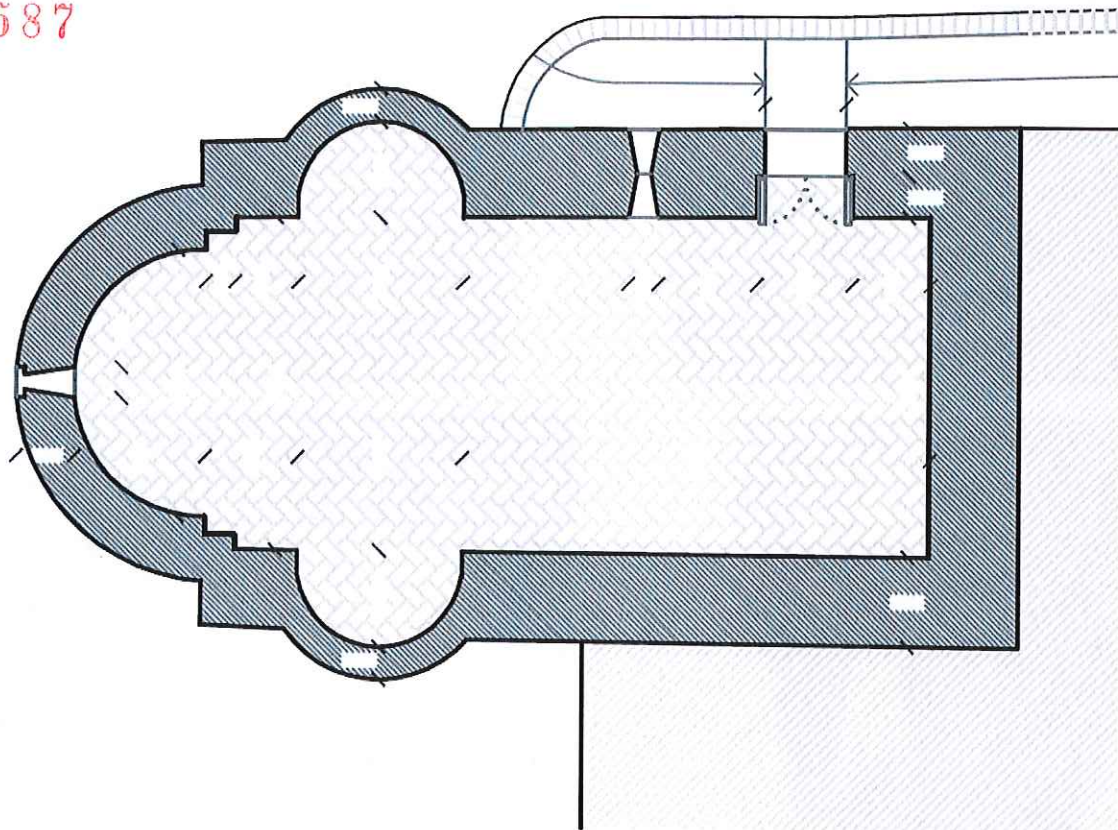
4586

Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

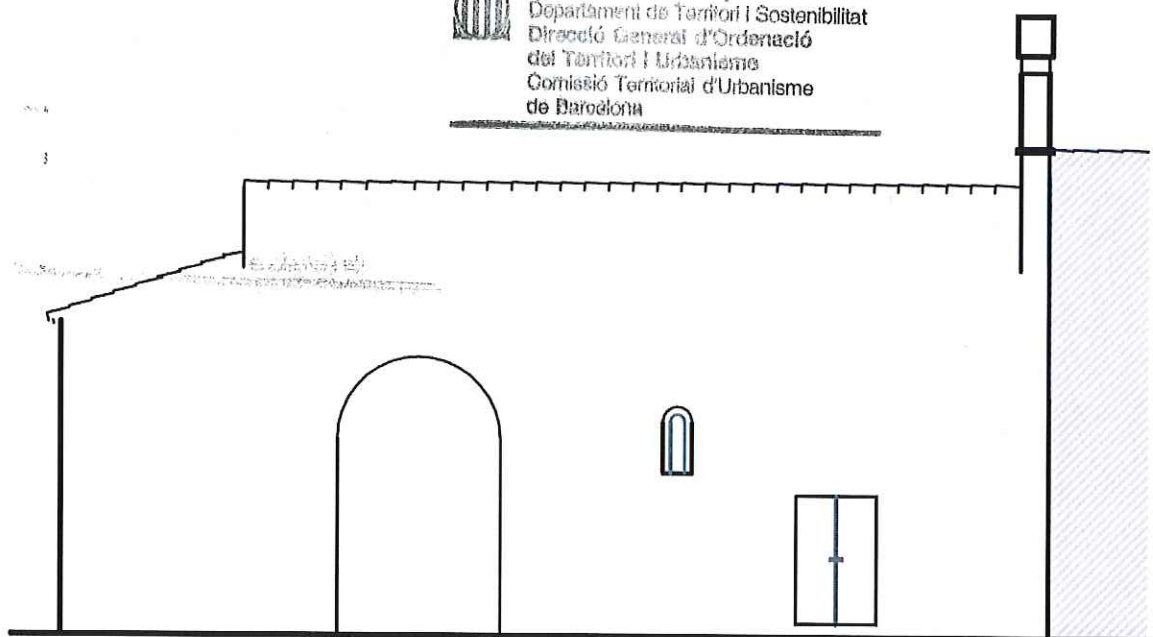
4587

PLANTA E:1/100

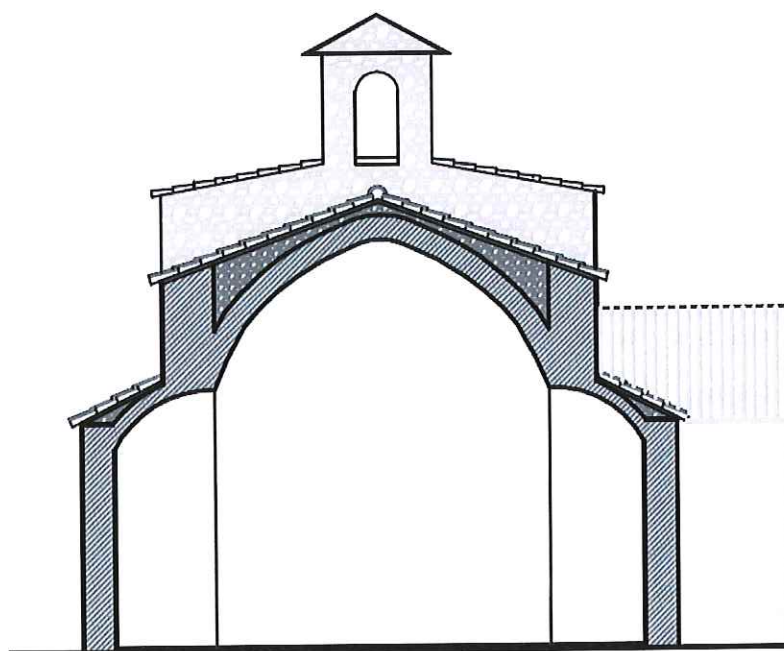

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

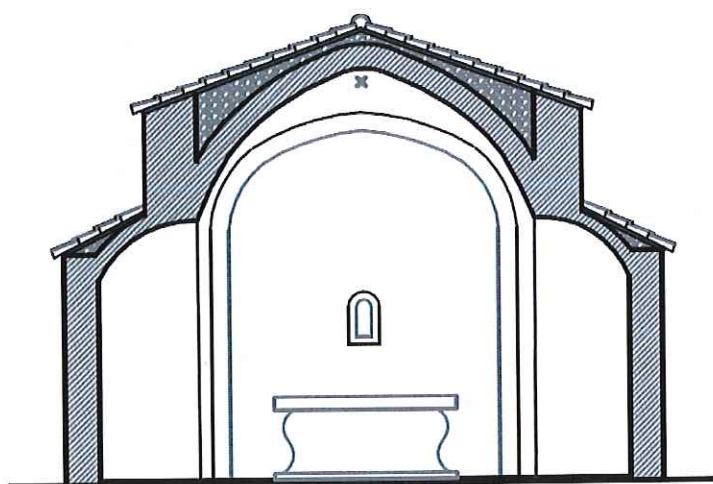

FAÇANA E:1/100

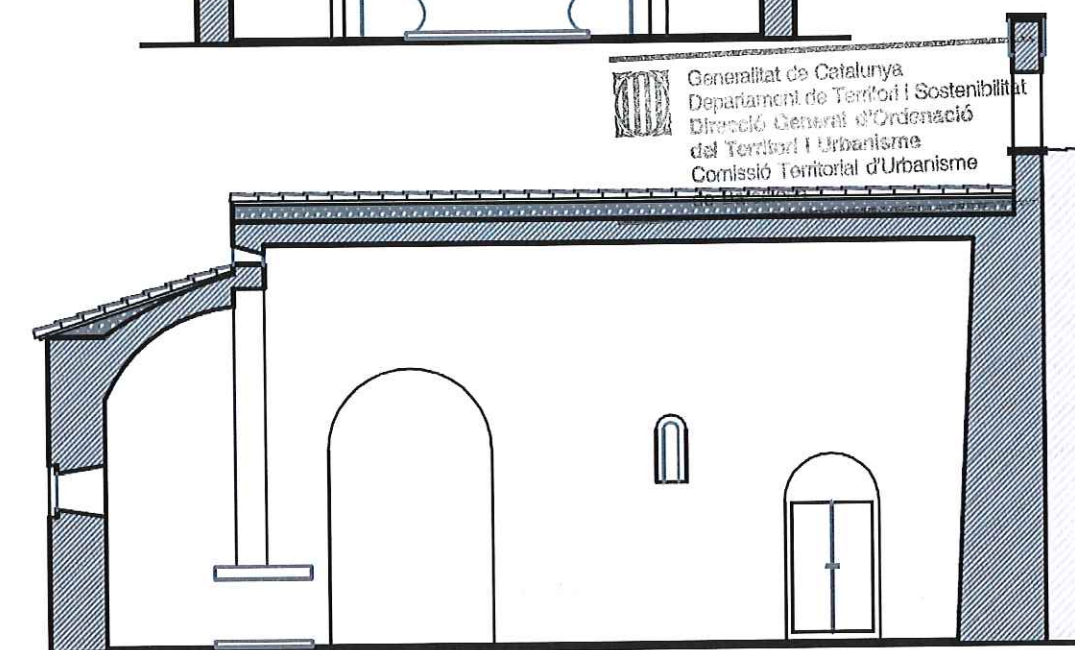
4588

SECCIÓ E:1/100

SECCIO E:1/100

SECCIO E.1/100

CAN TORRELLA**ARR - 19 IP / 030**

Altres denominacions Mas Casanoves; Mas Cudma.

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud-oest del terme municipal en Sòl no urbanitzable en la zona de les Terrasses del Ripoll, per sobre la urbanització de Can Font - Ca n'Avellaneda.

Adreça / es Ctra. C-1415, KM. 23.5 (Ctra. de Terrassa)

Coordenades UTM
x=422339
y=4605929Identificació al plànol **ARR - 19**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció**DADES CADASTRALS**

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A01100030	126.149 m ²	1.182 m ²	1P	Privada
001802900DG20E	354 m ²	582 m ²	1P / 2P	Privada
001802800DG20E	98 m ²	171 m ²	2P	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

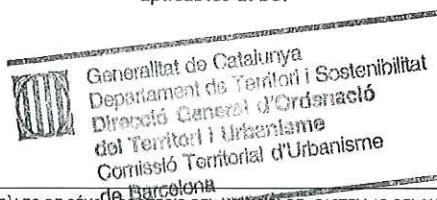
Pla vigent POUM

Classificació SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació 15 Zona Terrasses del Ripoll.

Exp. RPUC

Relació normativa Articles 186, 187, 188, 191 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural

Classificació Edificis

Categoria BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 22.

Nº registre / catàleg 27331

Nivell protecció Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

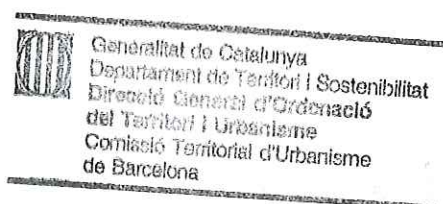
Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

4590

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil obra popular.
Cronologia	Segle XV. Reformes entre 1972 i 1974.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A nord del nucli de Ca N'Avellaneda, en un paratge orientat a migdia, i envoltat de boscos.
Elements	<p>Finca de grans dimensions amb el conjunt edificat envoltat per les clarianes de conreus i limitada per boscos. Conjunt format per masia i petit coberts adossats a ponent i llevant, magatzem annex amb piscina amb bassa de grans dimensions a nord, i cobert a sud vora l'accés.</p> <p>Masia de planta rectangular de tipologia i estructura arquitectònica clàssica: coberta a dos aiguavessos i carener perpendicular a façana a migdia. El seu frontis, asimètric, presenta murs de pedra amb restes d'un antic contrafort a nivell de la planta baixa, tant ample que hi permet la ubicació d'una finestra. El portal adovellat, amb arc de mig punt, es troba inscrit en la crugia lateral dreta, flanquejada per dos pedrissos. En el pis superior, les finestres tancades amb reixes, es distribueixen seguint l'alternança dels elements de la planta baixa, emmarcats per blocs de pedra massissa. El ràfec, poc prominent, manté una decoració amb teules arrebossades, formant una línia de dibuixos geomètrics. La clau de volta de l'arc adovellat d'entrada presenta un cap esculpit. També n'hi ha un altre en un abeurador.</p> <p>La masia conté un molí de vent compost d'una estructura metàl·lica amb base rectangular formada per una llosa i quatre pilastres, i un rodet de 8 aspes per a fer anar la bomba.</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo, restaurada recentment.
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Entorn de la masia:Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

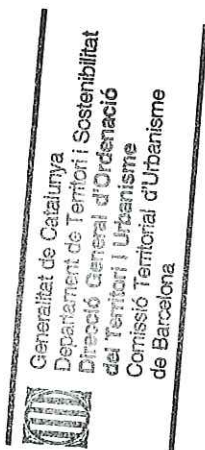
Raons catalogació	Exemple remarcable de masia en finca rústica en condicions òptimes, tant pel manteniment dels camps de conreu com del conjunt edificat.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable. També es protegeix integrament el molí de vent.
Entorn de protecció	Es protegeix els espais al voltant de la masia.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Caldrà integrar amb criteris paisatgístics la gran diversitat de coberts i naus de l'exterior del recinte clos, especialment dels del vessant nord. En properes ampliacions caldrà utilitzar materials i acabats integrats amb l'entorn.
Façanes / Coberta	Conservació integral de la volumetria i composició exterior del conjunt principal.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix la totalitat de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La primera menció escrita del cognom Torrella és del 23 d'abril de 1491, en els capítols matrimonials de Joan Torrella, de Matadepera, i Joana, filla de Pere Casanoves i de Rafaela, de Sant Esteve de Castellar. Data de l'any 1541 una escriptura que dona a conèixer el primer Joan Torrella com a amo del mas Torrella del terme de S. Esteve de Castellar.</p> <p>El 6 de març de 1558 consta que Joan Torrella pagà a D. Bernat de Meca, senyor del Castell, el cens amb el compromís de pagar-lo cada any per Nadal. Després canviarien aquesta data per la de Sant Jordi. Consten rebuts dels anys 1560, 1561, 1562 i 1563, aquest darrer signat per Joan Torrella. Al rebut de l'any 1564 hi conta el nom de Vicenç Torrella, pagant els cens en la festa de Sant Jordi. La paga consistia en moneda o espècie, gra o bestiar.</p> <p>Vicenç Torrella succeí al seu pare en tots els afers de la masia com demostren els documents com el pagament dels delmes als obrers de la parròquia de Sant Esteve, càrrec administratiu que requeria aleshores als amos dels masos de Cosidor, Casamada, Puigvert i Ametller.</p> <p>El fill gran de Vicenç Torrella, Mateu, el succeí com detallen els rebuts de la quantitat anual assignada a la Parròquia de Sant Esteve de Castellar dels anys 1559 a 1608.</p> <p>Mateu Torrella moriria cap a l'any 1622 i el seu segon fill Jacint Torrella Busqueta el succeí. Durant el segle XVII la masia i la família Torrella van viure el seu millor moment. Així ho testifiquen les compres i vendes de terres i bestiar, però especialment l'elecció de com a Batlle de Castellar de Jacint Torrella. El càrrec de Batlle de Castellar incloïa certa tasca de procurador dels Meca, els primers terratinents del terme.</p> <p>No es coneix la data de la mort de Jacint Torrella, però l'any 1693 el seu fill Josep ha heretat la direcció de la masia i també la Batllia del poble. Josep Torrella va tenir un sol fill, Gabriel Torrella Homs, com testimonia el Cadastre de 1716 : <i>"familia se compone de siete personas, cabeza de Casa Gabriel Torrella y su muger, dos hijos y una hija que no llegan a diez años. Una viuda, madre del dueño, y una doncella que pasa de doce años"</i>.</p> <p>L'any 1718 per mandat del Governador General Josep Torrella fou nomenat Regidor, junt amb tres castellarencs més, en Pere Casamada, Martí Torrents i Vicenç Puigvert. Consta en un rebut signat per Josep Ribatallada el dia 22 de gener de 1721 que Gabriel Torrella ha pagat diners per la carn consumida per soldats i oficials, i també per l'acomodament i manteniment d'animals de la tropa que s'establien a les propietats de la finca entre els anys 1718 i 1719.</p>
-----------------------------	--

El segle XVIII comença la decadència de la finca i de la família Torrella, malgrat aleshores deuria tenir força extensió de terra perquè la propietat posseïa la casa i heretat del Mas Coma, avui desaparegut i aleshores deshabitada i en estat ruïnós. Aquesta finca no sabem on era enclavada, però deuria termenejar amb l'hisenda de Can Sallent, perquè les seves terres boscanes i de sembra eren el mercadeig quan Torrella tenia algun problema econòmic. Signat l'any 1731 per Josep Carbonell li és presentat a Torrella Homs un compte a pagar als senyors de Clasquerí amb molta insistència.

Dels hereus del mas Torrella del segle XVIII es tenen notícies documentals a través dels capítols matrimonials, els testaments, compres i vendes en temps de collites, tallades de pins i alzina i la lluita contínua per a fer rendir la terra. Els darrer hereu del mas Torrella fou Josep Torrella Turell i el seu germà Andreu, sacerdot i rector de Vallcarca. Josep Torrella Turell morí prematurament als 44 anys de la verola l'any 1888, deixant la la vídua amb quatre fills. La vídua es traslladà a viure a Castellar deixant la masia a cura de masovers i van començar a treballar a les indústries que aleshores estaven a ple rendiment a les vores del riu Ripoll. Finalment, l'any 1914 el fill gran de Josep Torrella es va decidir a vendre la finca, posant així punt final a la llarga trajectòria de la família del Mas Torrella.

El comprador del mas fou Antoni Raduà Jordà, veí de Castellar, per un preu de cinc mil pessetes. A inicis dels anys vint aquest propietari també va decidir vendre's la masia i va comprar-la Vicenç Miquel, de Sabadell.

L'any 1949 la finca de Can Torella fou adquirida als hereus del senyor Macià Pous per Ricard Costals.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *eGIPCI*.

Escrita

ARXIU D'HISTÒRIA DE CASTELLAR. "La masia de Can Torrella". Castellar del Vallès, 1985. Núm. 16.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

Oral

-

Actuacions finca

La masia va ser objecte de reformes importants entre l'any 1972 i 1974 dutes a terme per Jaume Casanovas però s'ha mantingut l'estructura original de la masia. L'any 1984 es va construir una gran bassa sota l'era de la casa que permetés el conreu de l'horta.

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 22.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

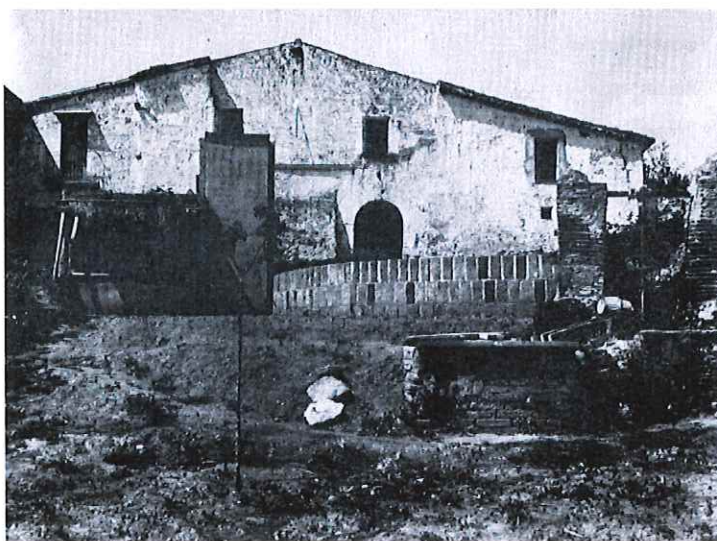
INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4593

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4594

Molí de vent

PLÀNOLS

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

CAN TORRENTS

4595

ARR - 20 / 058

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret Al límit sud del terme municipal en Sòl no urbanitzable en la zona de la Plana Vallesana.
 Adreça / es Camí forestal de Can Torrents, accessible des de la Ronda de Tolosa.

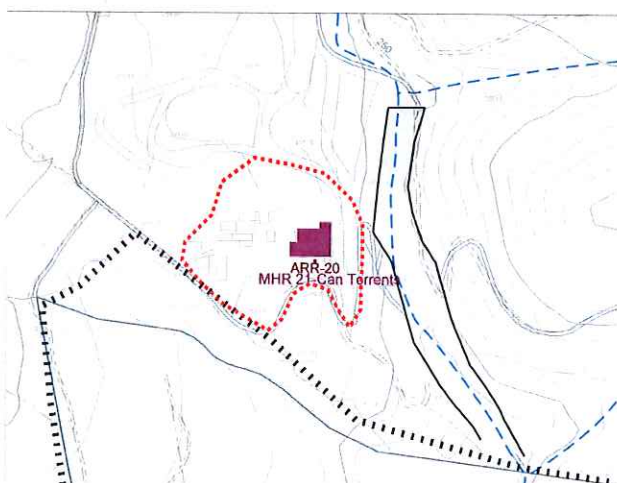
Coordenades UTM x=425737
 y=4604945

Identificació al plànol **ARR - 20**
 Grafisme categoria ●

Delimitació bé
 Entorn protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	08050A00700030	41.023 m ²	517 m ²	1P/2P	Privada
	000108600DG20D	488 m ²	835 m ²	2P	Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SNU (Sòl No Urbanitzable)
 Qualificació 16 Zona Plana Vallesana.
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 186, 187, 188, 192 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural
 Classificació Edificis
 Categoria BPU
 Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 23.
 N° registre / catàleg 27330
 Nivell protecció Conservació, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
 Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:
 - els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- les fonts llistades al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars) : núm. 117 "Font del Caçador", núm. 118 "Font de la Clota", núm. 119 "Font de Can Torrents", núm. 120 "Font de José Buxó".

- els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 88 "figuera", núm. 89 "cirerer", núm. 9 "arbreda de Can Torrents".

4596

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil obra popular.
Cronologia	Esmentada el segle XIII, concretament el 1281 com a Mas Torrents de Vall de Rovira. Modernitzada a començaments i finals del segle XX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Al límit sud del terme municipal, vora el camí de la Salut, a tocar del barranc del riu Tort.
Elements	<p>Propietat de grans dimensions amb el mas situat a la vora i a ponent del barranc del riu Tort. Conjunt principal compost per la masia amb l'antiga era com a pati d'entrada, clos amb reixat de ferro; amb efecte decoratiu, de defensa i de tanca dels animals. La casa de masovers fou adossada posteriorment. A ponent, trobem diverses edificacions aïllades (colomer, quadres, magatzems) envoltades per tanca de fusta que rematen el conjunt.</p> <p>La Masia es formada de planta baixa i primera. Es troba molt reformada i conserva pocs elements genuïns, a excepció del portal adovellat de mig punt de pedra sorrenca, i el ràfec sobresortit, que és aprofitat per ubicar teules escantonades i arrebossades amb funció decorativa. Al bell mig del frontis hi ha una obertura esbocinada, amb barana de forja incrustada que fa les voltes de balcó i a més, marca l'eix de simetria de l'edifici. La façana està totalment restaurada i estucada. El carener és perpendicular a la façana seguint els canons clàssics. La masia ha estat modernitzada a inicis del segle XX.</p> <p>A destacar l'enjardinament del conjunt, i els trams d'escales i murs de contenció vers el barranc.</p>
Ús actual	Habitatge (segona residència).
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia, les fonts llistades i els arbres llistats: Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Masia amb imatge molt modificada. Es conserva el portal adovellat de mig punt i el ràfec prominent. Ha estat totalment reformada (principis de segle XX i també posteriorment).
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, els arbres catalogats i les fonts.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte el conjunt principal. En properes ampliacions caldrà utilitzar materials i acabats integrats amb l'entorn.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	Caldrà integrar amb criteris paisatgístics els coberts grans situats a ponent. No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix la totalitat de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	Masia esmentada en el 1281 i anomenada antigament Mas Torrents del Vall de Rovira. Guillem Torrents va ser batlle de Castellar cap el segle XV. En l'actualitat, la masia té una funció més residencial que no pas pagesa. Les terres que envolten la masia tenen una extensió d'unes 50 hec.; la meitat són de conreu i l'altra meitat són de bosc. En l'actualitat la masia és propietat de Explotaciones Agrícolas Can Torrents.
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia. DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.
Escrita	PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i> . Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995. PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i> . Castellar del Vallès, 1992. VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i> . Granollers: Ed. Montblanch-Martin, 1974. DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.
Oral	SALVADOR GRAU, Joan (1931).
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sò No Urbanitzable.
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 23.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4598

Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

EL BRUNET**ARR - 21 / 006**

Altres denominacions Mas Brunet, Mas Torrents del Pont (a finals del segle XV), Can Fatjó (durant el segle XIX).

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del Nucli Urbà en Sòl no urbanitzable, en la zona de la PE del Ripoll.

Adreça / es Ctra. B-124 en direcció a Sant Llorenç Savall. PK.8.

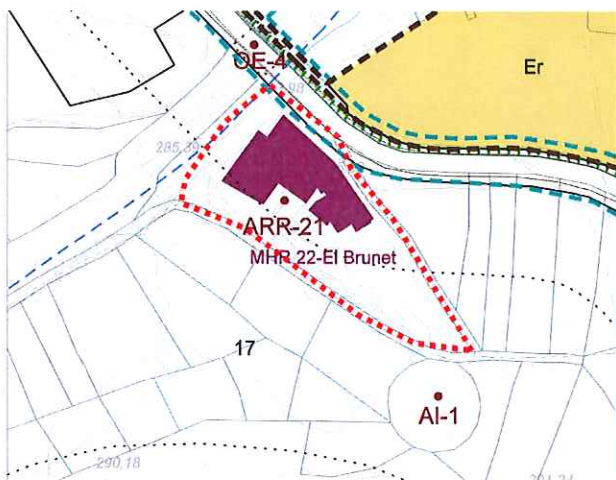
Coordenades UTM
x=423614
y=4607785

Identificació al plànol **ARR - 21**
Grafisme categoria ●

Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A01900148	1.932 m ²			Privada
08050A01900105	14.806 m ²			Privada
002406300DG20G	589 m ²	1.071 m ²	2P + PSotacoberta	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
Classificació SNU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació 17 Zona PE del Ripoll.
Exp. RPUC
Relació normativa Articles 186, 187, 188, 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural
Classificació Edificis
Categoria BPU
Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 4.
Nº registre / catàleg 27310
Nivell protecció Conservació, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- les fonts llistades al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars) : núm. 92 "Font del Brunet", núm. 93 "Mina del Tio".

- els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 101 "lledoner dels Horts del Brunet".

4600

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil obra popular.
Cronologia	Segle XVI
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A nord oest del nucli, limitat pel marge esquerra del torrent de Can Canyelles al seu pas per sota la carretera de Sant Llorenç de Munt. Envoltat d'horts i amb la gran bassa que porta el seu nom.
Elements	<p>Masia de planta quadrada, amb un altre cos arquitectònic i dependències annexes adossats, de similar factura y formant un conjunt de caire molt senzill. Camí d'accés pel nord en paral·lel i a tocar de la carretera de Sant Llorenç. Un gran pati posterior, a migdia, abocat als marges de pedra que configuren els horts de la fondalada anomenada del Brunet, limitada pel revolt de la carretera amb la gran bassa al centre de la finca.</p> <p>La teulada del cos principal o masia és a quatre vessants en l'edifici principal, composició simètrica d'obertures, presenta en la planta baixa d' accés principal una porta d'entrada amb arc escarser, dos balcons en el pis superior i dues petites obertures de sota teulat per ventilar les golfes. Tot ell marca una absoluta simetria d'elements. No obstant, el cos adossat dissenteix en quan a la uniformitat i simetria, però manté la mateixa línia arquitectònica. En el pis superior, una gran galeria balconada envaeix tot el mur, permeten així l'entrada de llum a les cambres. La galeria amb balustrada de pedra, es sostinguda des de sota de la teulada per tres grans pilars de pedra picada, que simulen en la seva part superior, unes voltes d'ordre jònic. Els dos edificis presenten façanes estucades. Un mur que corre a continuació del edifici principal, en sentit lateral esquerra, amb teulada d'un sol vessant i de menor alçada senyala el tancament d'un pati que pertany a la mateixa casa. Destaquen els finestrals de l'edifici més antic, de factura gòtica de pedra sorrenca amb decoració de figures i ornaments propis de la zona. Les dependències adossades, antics coberts i magatzems, són menor alçada.</p>
Ús actual	Habitatge i restaurant.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Construccions principals: Precari i cossos auxiliars: Bo
Façanes / Coberta	Construccions principals: Precari i cossos auxiliars: Bo
Entorn / Jardí	Construccions principals: Precari i cossos auxiliars: Bo
Estructura / Interior	Construccions principals: Precari i cossos auxiliars: Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia , les fonts i els arbres: precari
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	La proximitat amb la carretera fa perillar la perdurabilitat del conjunt edificat. A destacar els finestrals gòtics amb elements ornamentals de notable interès i les pintures dels paraments de la galeria coberta a nord.
-------------------	---

Elements

4601

Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.

Entorn de protecció

Es protegeix l'entorn immediat, els arbres catalogats i les fonts.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció

Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.

Regulació

Façanes / Coberta

Protecció de la volumetria exterior dels dos volums principals i les obertures i elements decoratius originals existents als mateixos.

Entorn / Jardí

Es permet la modificació excepte les parts originals

Estructura / interior

No es permet la modificació d'elements originals.

Entorn de protecció

Plantació d'arbres com a barrera visual i sonora pel límit de la carretera i sobretot en l'àmbit d'accés. Recuperació dels marges de pedra seca. No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Gestió

Donat que es desconeix la totalitat de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.

Altres intervencions

L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.

Usos permesos

Els que determina el POUM.

Usos prohibits

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

La masia del Brunet pren el nom dels seus primers propietaris i, com altres cognoms mencionats en el fogatge de 1553, coincideix el cognom familiar amb la denominació del mas que encara avui es conserva.

Però el primer nom conegut d'aquest mas fou Torrents. Un pergami, conservat a l'Arxiu d'Història de Castellar, de l'any 1282 constata l'establiment d'un nou mas Torrents (Brunet), de la parròquia de Castellar a Pere i Guilleuma de Torrents, conjuges de la parròquia de Sant Esteve de Castellar. Afronta a llevant amb un cam del mas i part amb l'alou de Sant Feliu de Astellar. A ponent amb el riu Ripoll, a tramuntana, amb l'alou de Vallverd i part amb els honors del mas Borrell.

L'Arxiu d'Història de Castellar també conserva una època de Guilleuma Torrents en la qual firma a Ramon Juliana en lo contracta de son matrimoni, l'any 1346, i un pergami on consta que Bernat Carner per causa de nupcies entrà en lo mas Torrents de Castellar, l'any 1364.

La masia serà reconeguda com a Brunet des de finals del segle XV quan Joan Brunet, de la vila de Sanahuja de la diòcesi d'Urgell, es casa amb Constança de Fontanelles i Torrent des Pont. Pere Brunet fou alcalde de Castellar des de 1556 a 1565.

L'any 1653 es va produir la venda per part de Joan Prats, pagès i hostaler de Mollet, a Ramon Sagués, passamaner, de Barcelona del Mas Torrents del Pont, vulgarment dit el Mas Brunet.

El cos a ponent i vora el torrent, el més antic, tradicionalment ha estat habitat pels masovers de la masia. Consta de planta baixa amb cuina, menjador i diverses dependències i un primer pis amb habitacions i golfes. Actualment hi viuen els germans Agustina i Lluís Bordó, antics masovers de la casa, ara jubilats.

4602

Fins ben entrada la meitat del segle passat, el cos principal o masia, de planta baixa, pis i golfes, també va ser habitada. En els baixos de la masia es conserva l'estructura d'un celler amb cubs, bótes i dues premses per a vi que denoten la importància de la vinya al municipi fins a mitjans del segle XIX.

Abans de la construcció de l'actual carretera, el camí per accedir a la masia coincidí amb el camí que conduïa en direcció a Sant Feliu del Racó i Sant Llorenç Savall. El camí sortia del carrer de Sant Feliu, travessava l'actual carretera i seguia pel camí estret que passa entre els horts.

Així s'explica la situació de l'entrada més antiga que es conserva de la masia que és de pedra tosca i dona al celler del cos principal o masia.

El cos principal o la masia va ser objecte de reformes entre 1911 i 1914, consistents en la cobertura d'un habitatge destinat a galliner i a la façana de la carretera s'hi va afegir un balcó que va amagar el pou d'aigua que es troba justament al cantó de les cases, a tocar del torrent de Canyelles.

La compra de la masia per part de la família Margalef, l'any 2002, suposà l'inici de les reformes de la masia per obrir un negoci de restauració.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Fons Municipal d'Imatges.

Expedient Obres Majors O-030150. *Rehabilitació cobert Masia*. Plànols

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Escrita

IGLÉSIES, Josep. *El fogatge de 1553*. Vol. 1- Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, 1979.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

Oral

BORDÓ, Agustina i Lluís, MARGALEF MARTÍNEZ, Joan (Sabadell, 1982),

MARGALEF RABASALL, Just (Botarell, 1944).

Actuacions finca

L'any 2002 es realitza un restauració centrada en les dependències adossades a la masia, antics coberts i magatzems agrícoles, entorn a un pati pels carros i l'era de batre els cereals.

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 4.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4603

1983

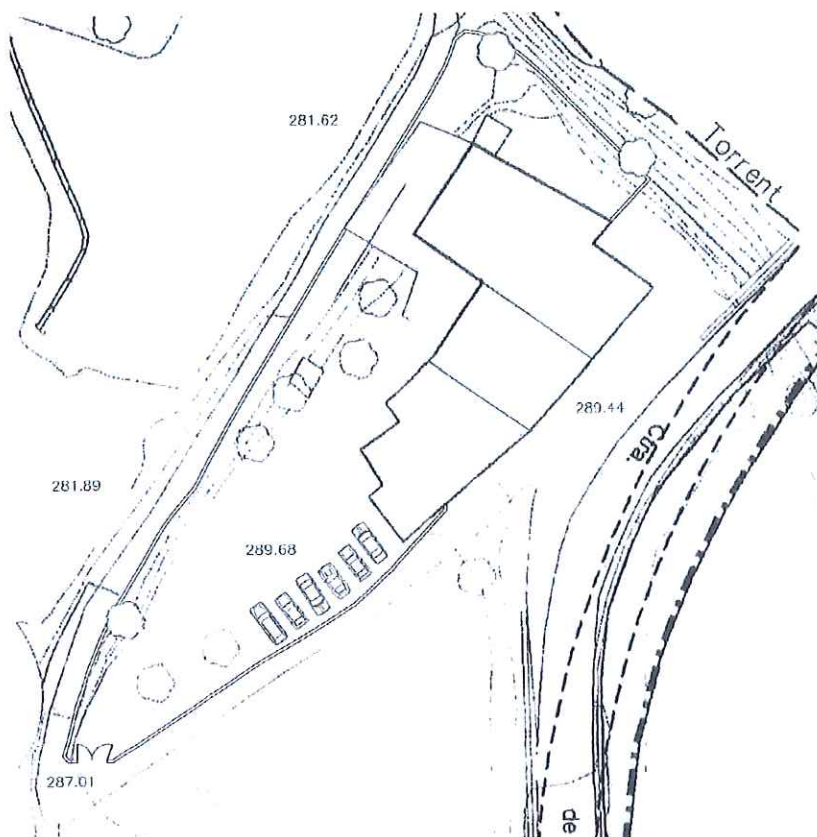
Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS ACTUALS

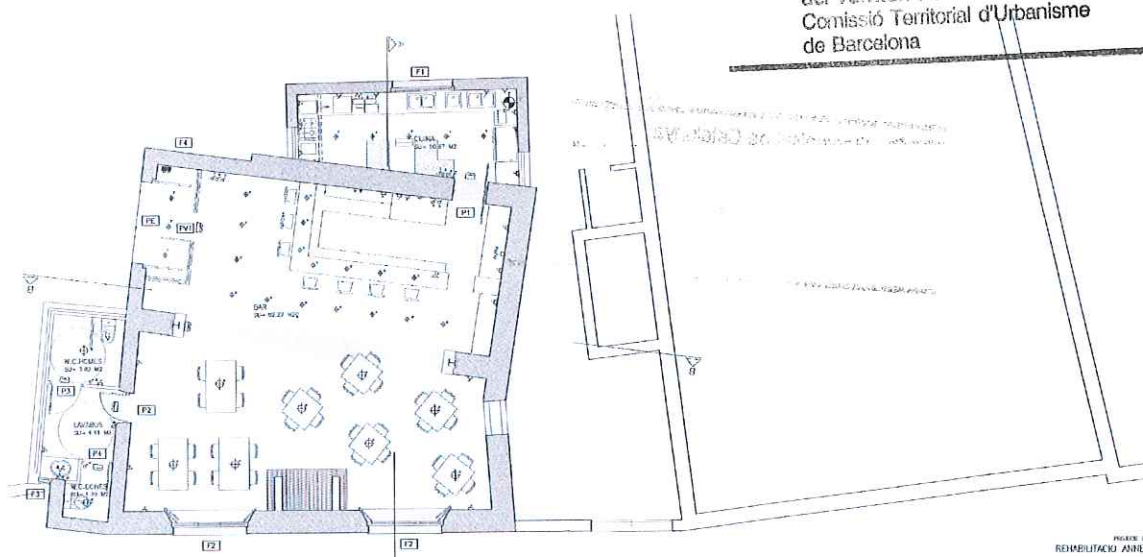
Reforma parcial de la masia (restaurant) any 2003

4604

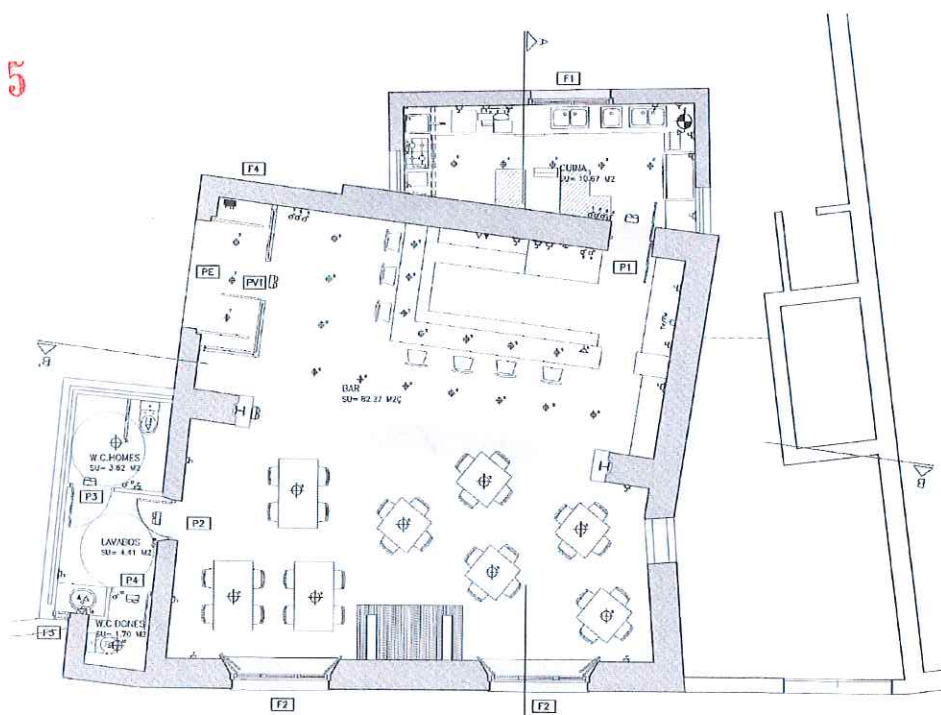

EMPLAÇAMENT E:1/750

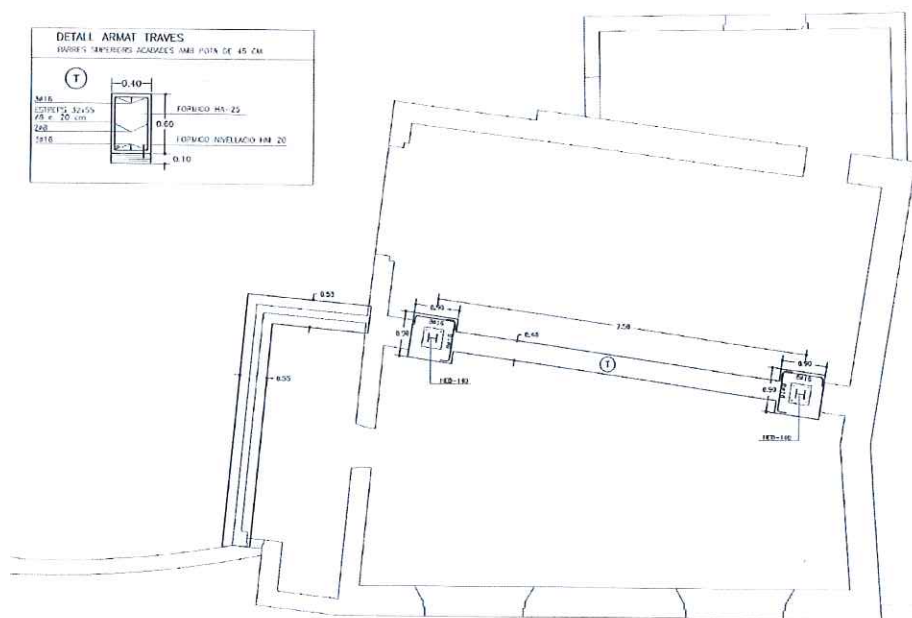
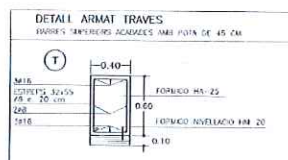
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

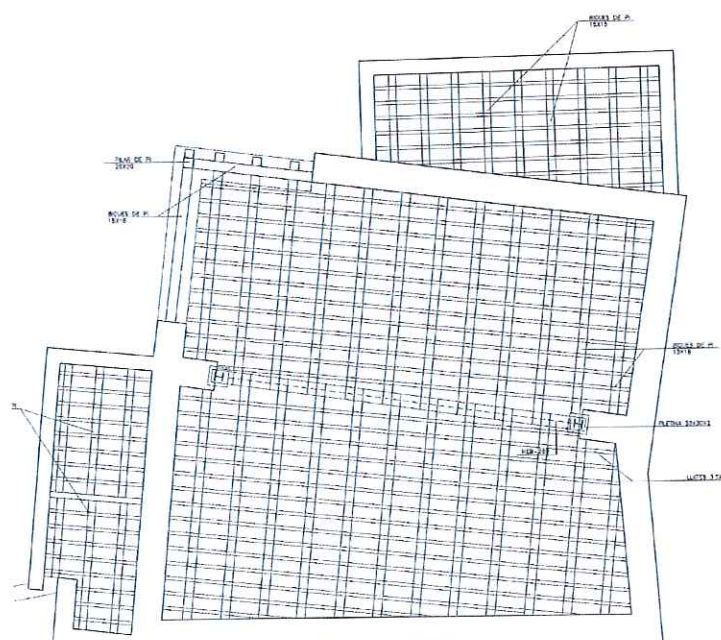
PLANTA BAIXA CONJUNT E:1/200

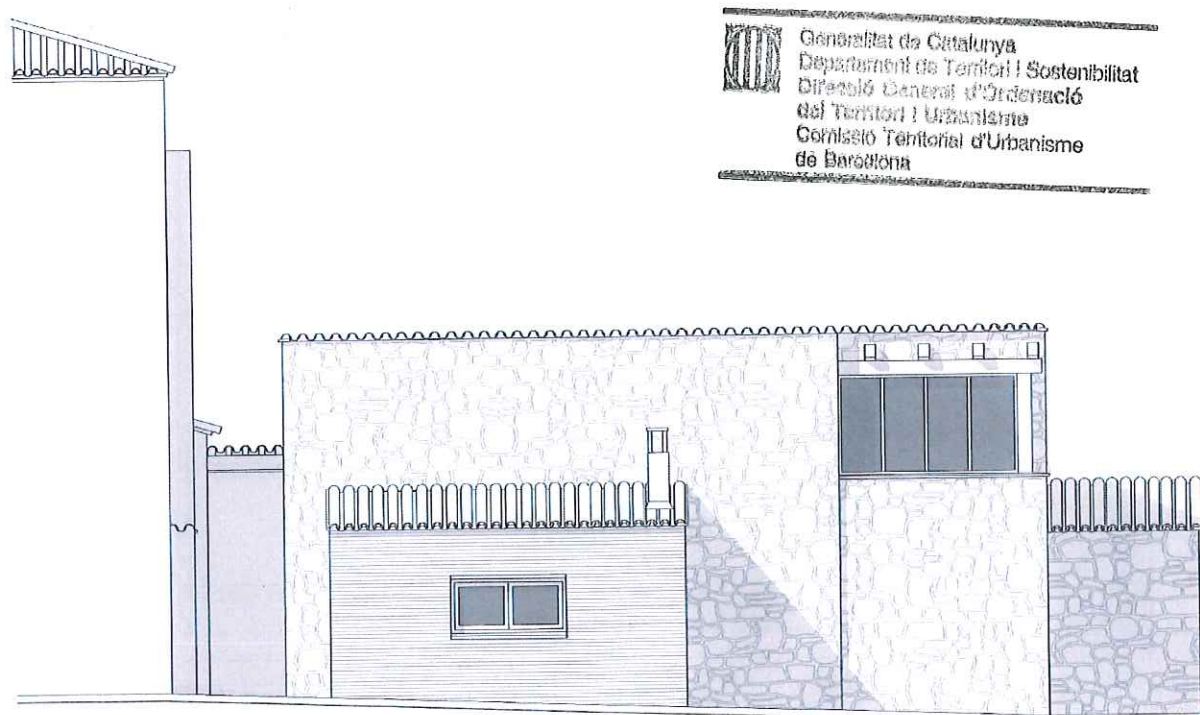
Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Consellari Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLA ESPECIAL DEL CATÀLEG DE BÉNS A PROTEGIR DEL MUNICIPI DE CASTELLAR DEL VALLÈS gener 2016

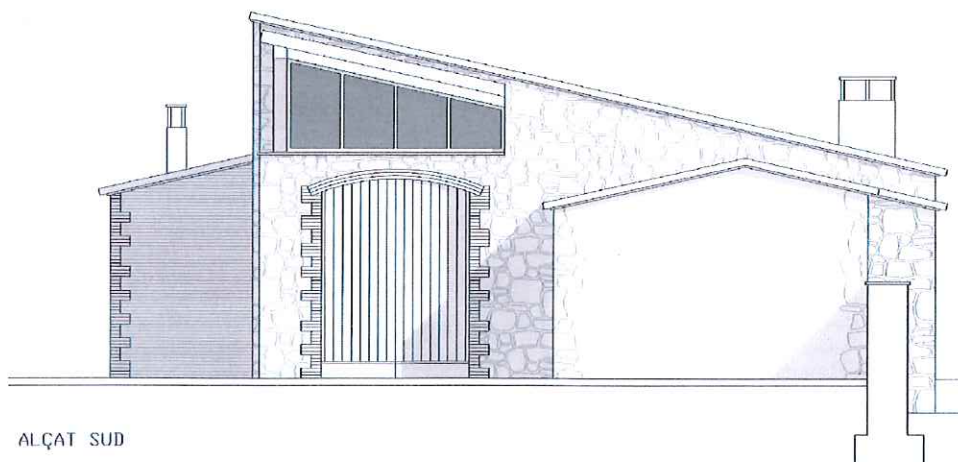

PLANTA COBERTA ESTRUCTURA (Zona restaurant) E: 1/150

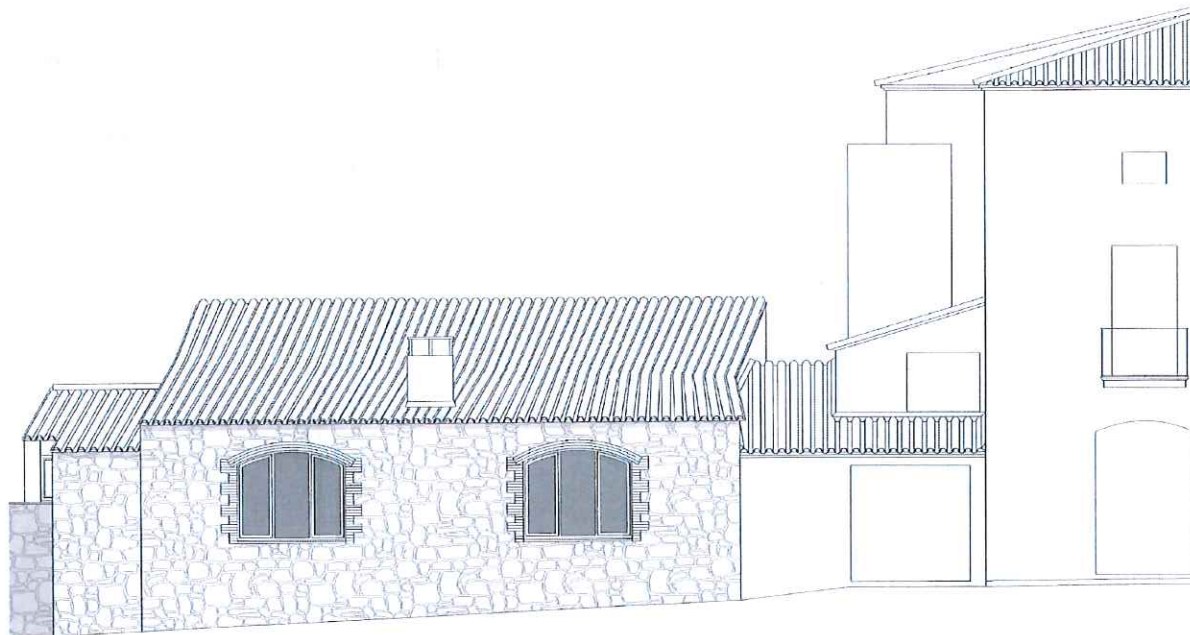
FAÇANA OEST (Zona restaurant) E:1/100

4607

ALÇAT SUD

FAÇANA SUD (Zona restaurant) E:1/100

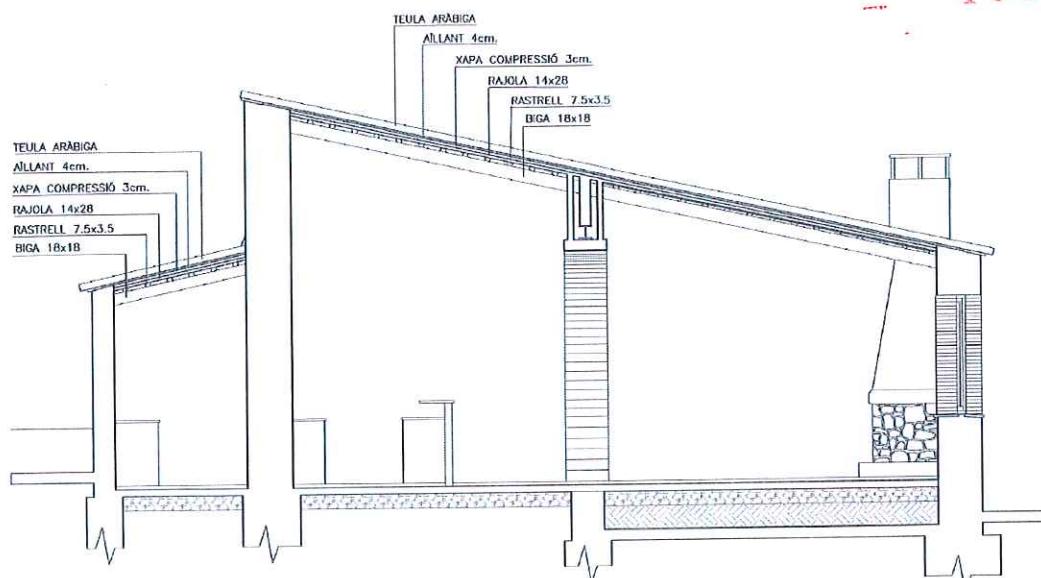

FAÇANA CTRA. SANT LLORENÇ (Zona restaurant) E:1/150

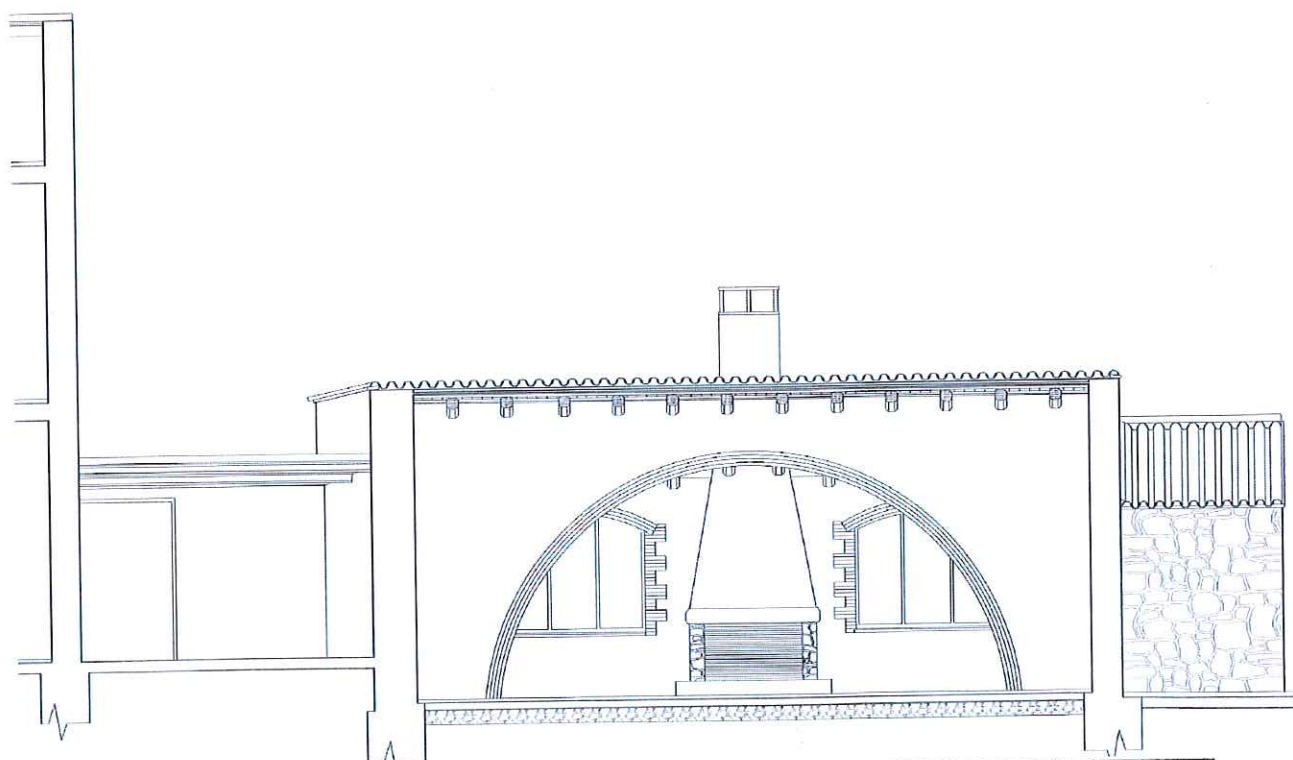

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4608

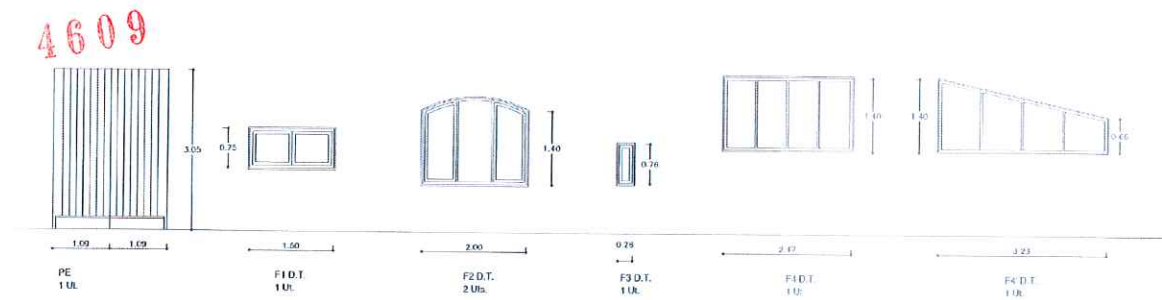
SECCIÓ TRANSVERSAL A-A' (Zona restaurant) E:1/100

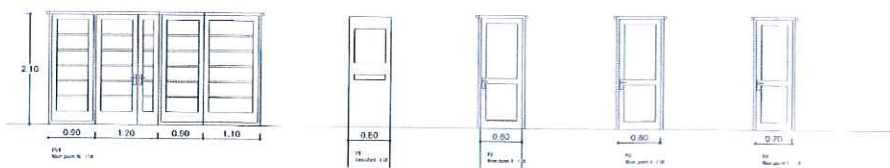
SECCIÓ LONGITUDINAL B-B' (Zona restaurant) E:1/100

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

FUSTERIA INTERIOR

CARACTERÍSTIQUES FUSTERIA

FUSTERIA EXTERIOR DE FUSTA DE FLANDES AMB PORTICONS

VIDRE CLIMAT 6-14-4

FUSTERIA INTERIOR DE ROURE DE 40 mm

FUSTERIA EXTERIOR (Zona restaurant)

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

EL RANXO**ARR - 22 / 033**

Altres denominacions

4610

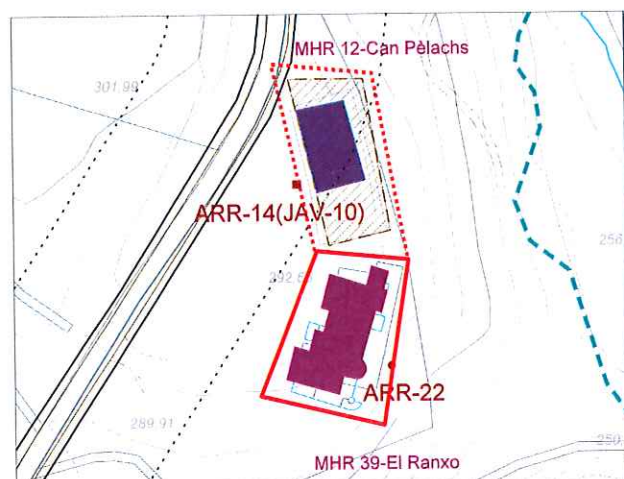
LOCALITZACIÓ

Indret A l'oest del municipi en Sòl no urbanitzable, per sobre de Can Barba i el riu Ripoll.

Adreça / es Ctra. C-1415 direcció Terrassa, PK. 26.6.

Coordenades UTM
x=423189
y=4606941Identificació al plànol **ARR - 22**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	08050A01000070	7.225 m ²			Privada
	000405900DG20E	434 m ²	2.003 m ²	4P	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge dels Béns

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
Classificació SU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació 15 Zona Terrasses del Ripoll
Exp. RPUC
Relació normativa Articles 186, 187, 188, 191 de la Normativa aplicables al bé.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural
Classificació Edificis
Categoria BPU
Nº registre / catàleg
Nivell protecció Parcial, Ambiental.
Altres proteccions Incorporació d'un entorn de protecció:
- supeditat a l'entorn de protecció de l'AEA de la masia de Can Pelachs.

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània. Estil racionalisme.
Cronologia	Segle XX. Anys 1936 - 1945.
Autoria	Eugenio Pedro Cendoya
Promotor	Josep Maria Carles Tolrà.
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A la mateixa finca i al costat sud de Can Pèlachs, Orientada a sud est, vora el marge dret del riu.
Elements	<p>Ordenació compacta en terreny en força pendent vers el riu, conformant una esplanada a ponent a cota d'accés per la carretera de Terrassa. Edifici de planta baixa, planta pis i dues plantes, mentre que pel vessant de llevant presenta dos nivells mes per sota rasant.</p> <p>Les dues primeres plantes s'estenen amb terrasses mirador de gran volada a llevant.</p> <p>Programa extens de família nombrosa: En planta baixa accés i escala de comunicació, cuina, menjador, estar, biblioteca i sala de billar; planta semisoterrani garatge, dependències de servei i instal·lacions; planta soterrani sala de jocs, bodega, bar i piscina exterior; planta primera deu dormitoris i a planta segona dormitoris de servei i solàrium. Interiors amb materials nobles de marbres i fusta pels revestiments de terres i parets així com pels elements decoratius.</p> <p>Edifici originari d'estil racionalista amb estructura de pilars i forjats de formigó armat, voladus prominents, finestres de composició horitzontal i cobertes planes amb solàrium, seguint els principis internacionals del moviment racionalista de principis del segle XX.</p>
Ús actual	Segona residència.
Ús original / altres	Casa senyorial. Segona residència.
Estat conservació	Precari, tot i així s'han realitzats reformes integrals sense tenir en compte el projecte original, substituint les cobertes planes per cobertes de teula amb ràfecs prominents, la composició de façana amb finestres horitzontals per obertures diverses, afegit d'elements ornamentals extemporanis al estil original
Façanes / Coberta	Coberta: Bo. Façanes :Precari
Entorn / Jardí	Precari
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Espai al voltant de l'edificació: Precari.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple valuós d'arquitectura racionalista catalana. Les últimes intervencions han modificat la volumetria i composició de les façanes.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat fins a la masia de Can Pèlachs.
Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior recuperant la composició i dimensió original de les obertures de façanes. Recuperar les cobertes planes originals.

4612

Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>El Ranxo fou la darrera residència de la família Tolrà a Castellar. Aleshores, l'hereu era Josep Maria Carles-Tolrà i Coll, Marquès de Castellar, qui la feu edificar i l'habità temporalment amb la família i germans. L'arquitecte que dissenyà aquesta moderna edificació fou Eugenio Pedro Cendoya i la seva construcció finalitzà l'any 1945. Es té constància que la construcció començà l'any 1936, però es va veure interrompuda per l'esclat de la Guerra Civil i l'exili de la família Tolrà a Itàlia i més tard a París.</p> <p>El Ranxo fou una gran torre residencial amb tota mena de comoditats i serveis. A través d'un article publicat a <i>Cuadernos de Arquitectura</i>, l'any de la finalització de l'obra, sabem que a la planta baixa hi havia biblioteca, menjador, sala de billar, cuina i dependències pel servei. Una gran entrada amb una impressionant escala donava pas al segon pis on la família Tolrà disposava de set habitacions, algunes amb bany propis, i un gran bany principal acabat amb ònix.</p> <p>En la seva construcció hi treballaren bàsicament, empreses i artesans castellarencs. Segurament, els mateixos operaris que hi anaven a treballar, veient el luxe, els grans automòbils i l'abundant servei, començà a fer servir el mot de El Ranxo per denominar la gran mansió.</p> <p>Aquesta gran torre, però, fou objecte d'ampliacions que han desdibuixat el projecte inicial d'Eugenio P. Cendoya. Així, per exemple, s'amplià l'edifici amb un tercer pis que va suprimir la gran terrassa del pis superior i varià considerablement el perfil de l'edifici.</p> <p>Durant la dècada dels 70 la presència de la família Tolrà cada vegada fou més puntual i la torre patí un lent abandonament.</p> <p>Josep Maria Carles-Tolrà i Coll morí l'any 1978. Al seu testament va deixar la torre, la masoveria i tota la propietat de can Pèlachs, a títol proindivís, als seus fills Emili, Josep Maria, Maria Teresa, Montserrat i Maria Rosa Carles-Tolrà i Bofill. Els fills i propietaris van arribar a un acord de repartició d'herència l'any 1983. A partir de l'acord familiar s'accelerà la venda de terres i, així, en començar l'any 1987 els germans Carles-Tolrà havien venut 41 hectàrees de terreny, pràcticament tot el que quedava de la finca. Aquest mateix any 1987, els masovers van abandonar la masia. Aquest fou el desencadenant d'un procés de degradació, agreujat per alguns actes vandàlics, que es va veure accentuada quan can Pèlachs es quedà sense masovers l'any 1987.</p> <p>El 1994, la casa del mas de can Pèlachs, la Torre dels Carles-Tolrà i el terreny circumdant, és a dir, tot el que restava de l'antiga finca, fou comprat per Francesca Clusellas i Lloret, l'actual propietària.</p>
----------------------	--

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.
 Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).
 Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.
 Fons Municipal d'imatges.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

DEPARTAMENT D'URBANISME DE L'AJUNTAMENT DE CASTELLAR DEL VALLÈS. *Plànols originals de l'Arxiu Municipal.*

DEPARTAMENT D'URBANISME DE L'AJUNTAMENT DE CASTELLAR DEL VALLÈS. *Plànols Serveis Tècnics Municipals.*

Escrita

PLAÇA VELLA. 2003. *Marquesat de Sant Esteve de Castellar*. Núm. 48. Castellar del Vallès.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

ANTONELL RIBATALLADA, Albert. *Descobrir Castellar*. Castellar del Vallès, 2006.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

CUADERNOS DE ARQUITECTURA. Barcelona: Colegio Oficial de Arquitectos de Cataluña y Baleares, 1945. Núm. 3.

Oral

CLUSELLAS LLORET, Francesca (Castellar del Vallès, 1940).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

-

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

de Barcelona

4614

Detall de les terrasses volades

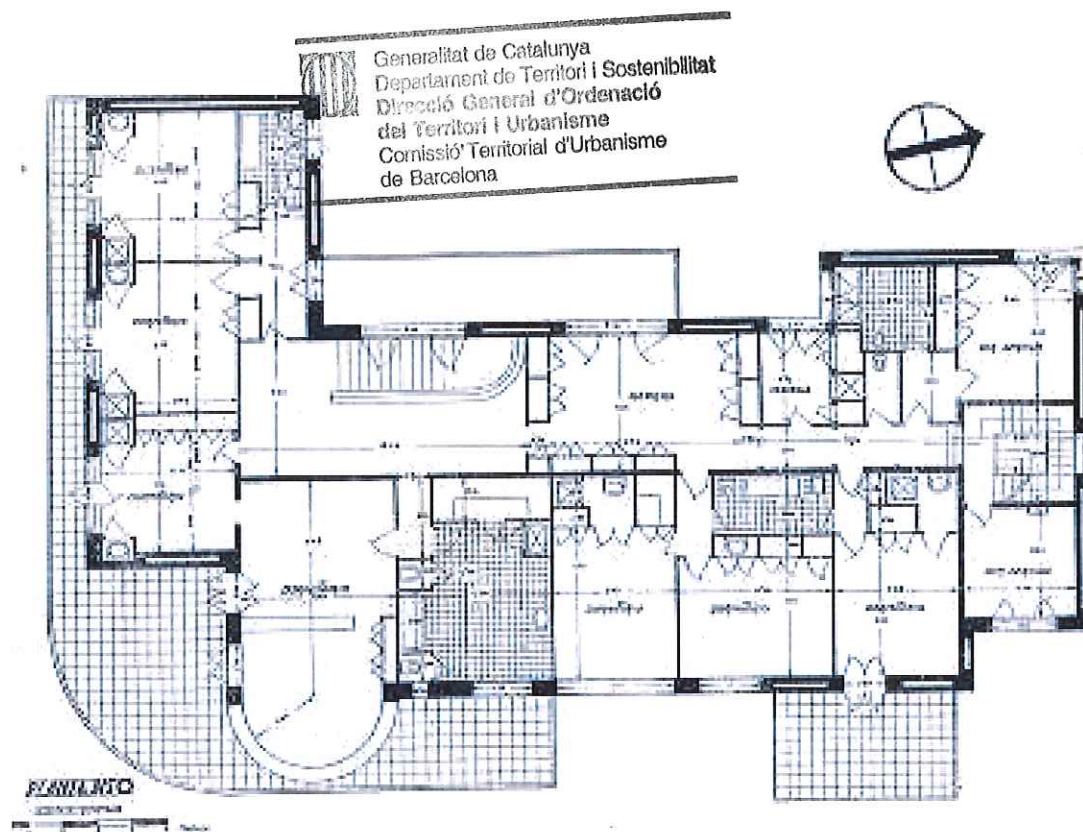
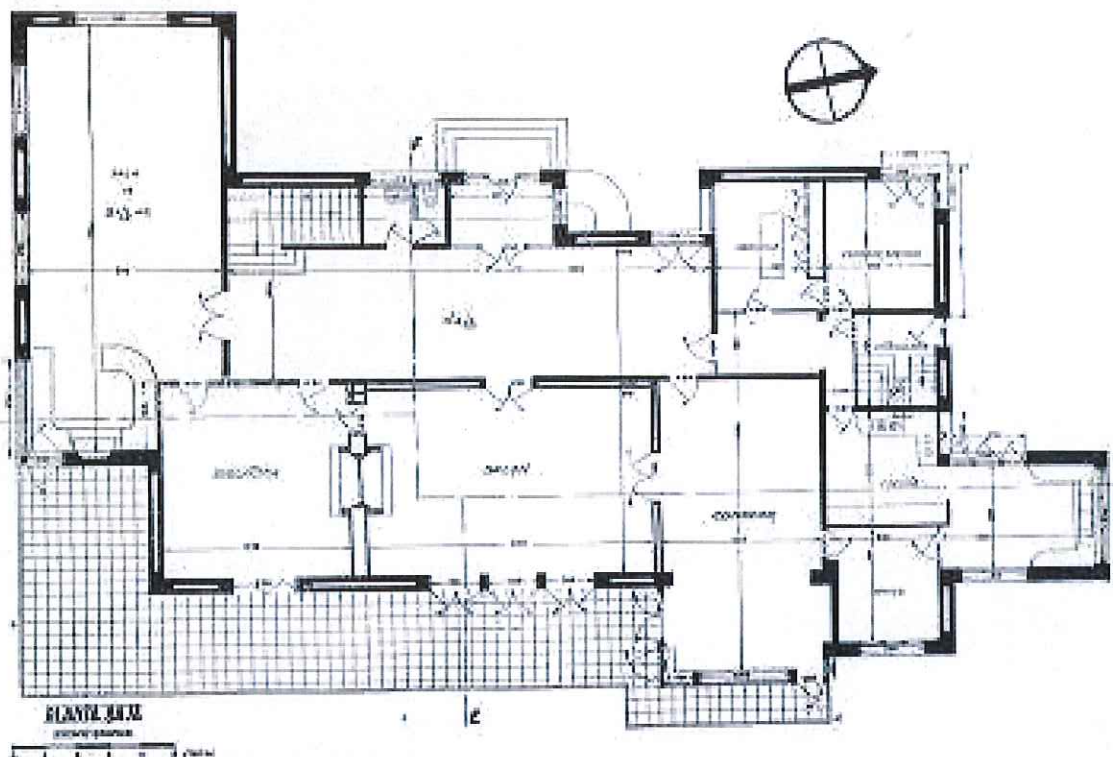
Aspecte de la volada en el hall

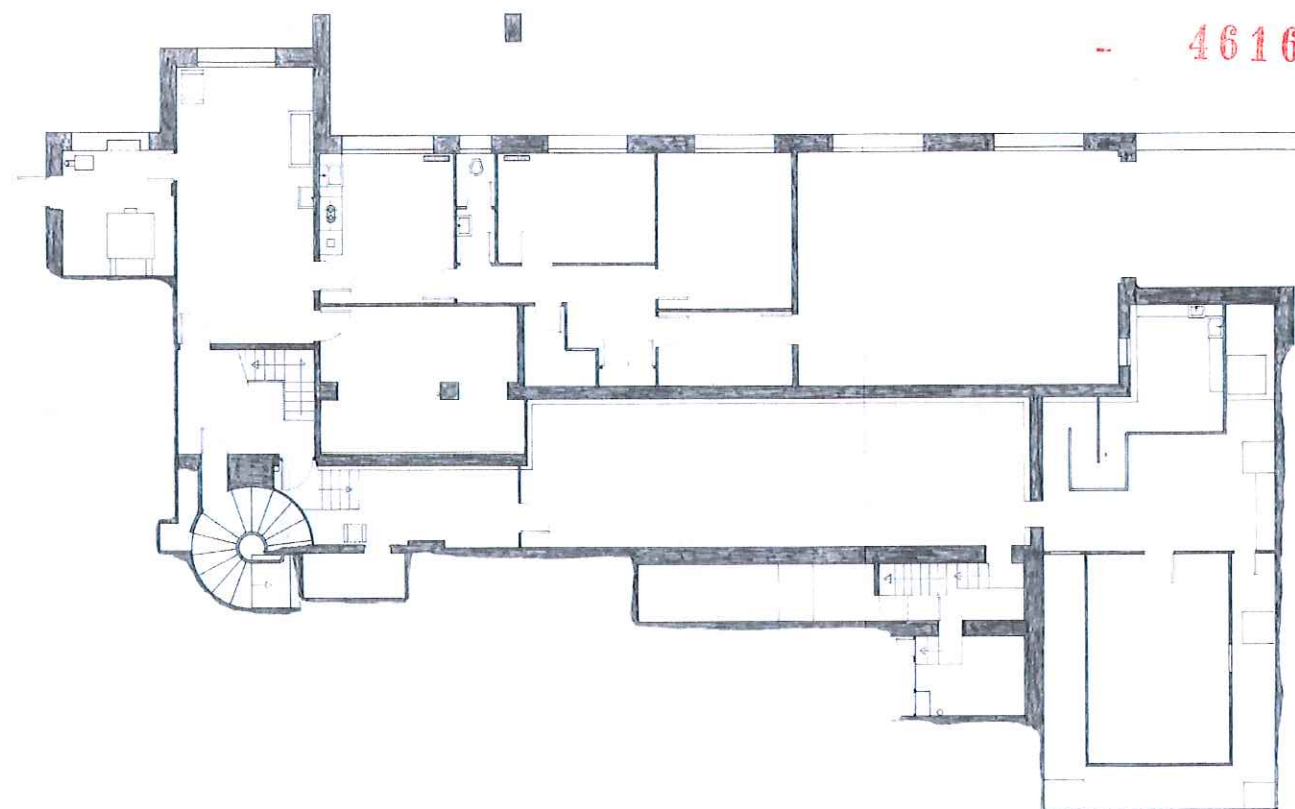
Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS ANTICS

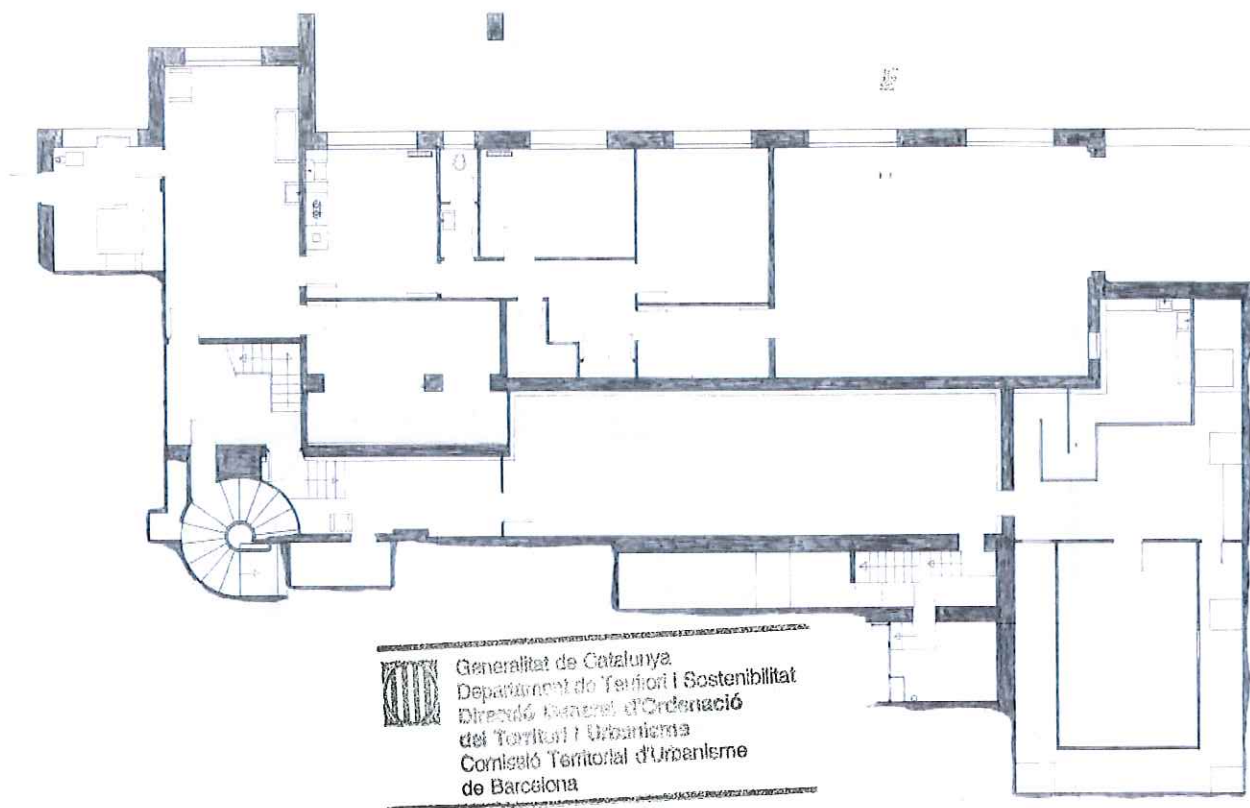
4615

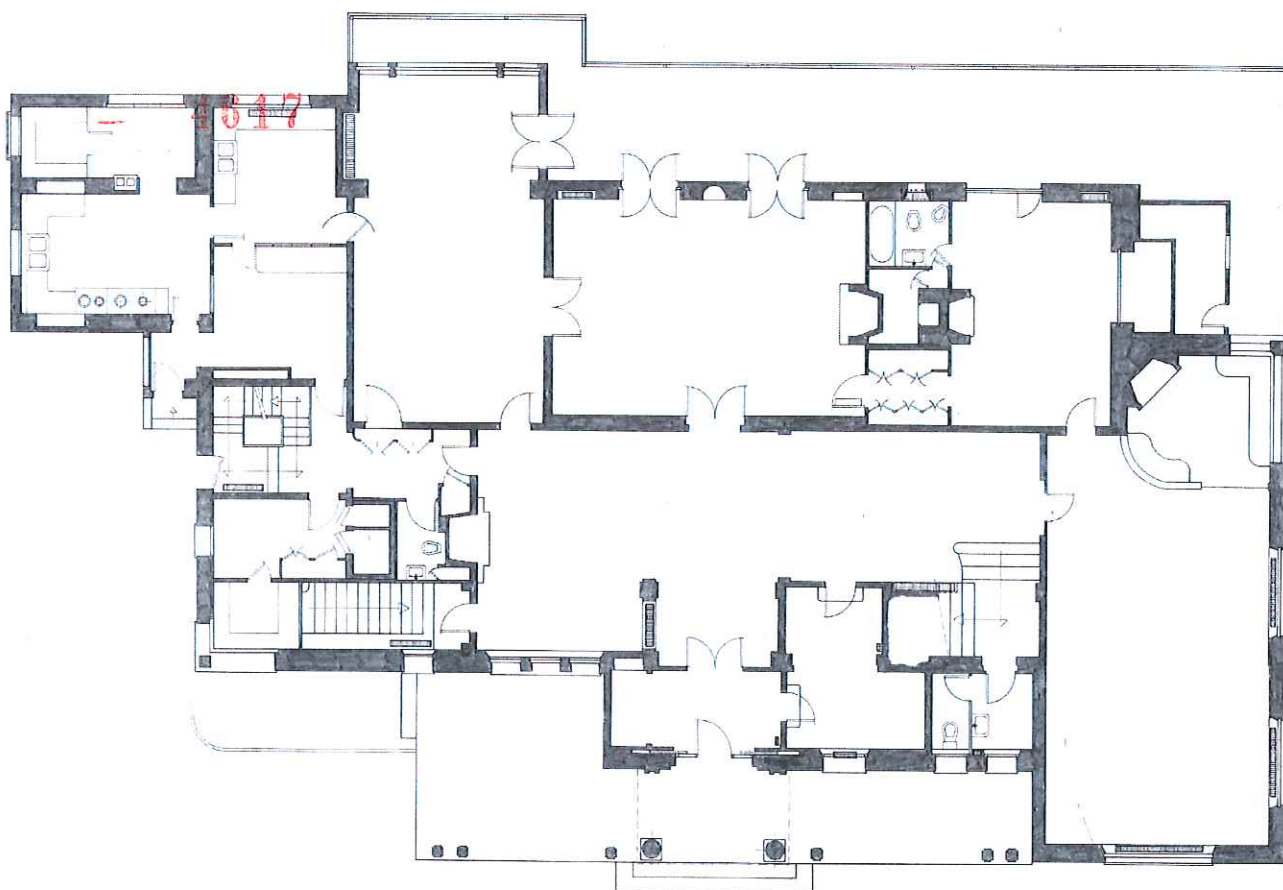
PLÀNOLS ACTUALS

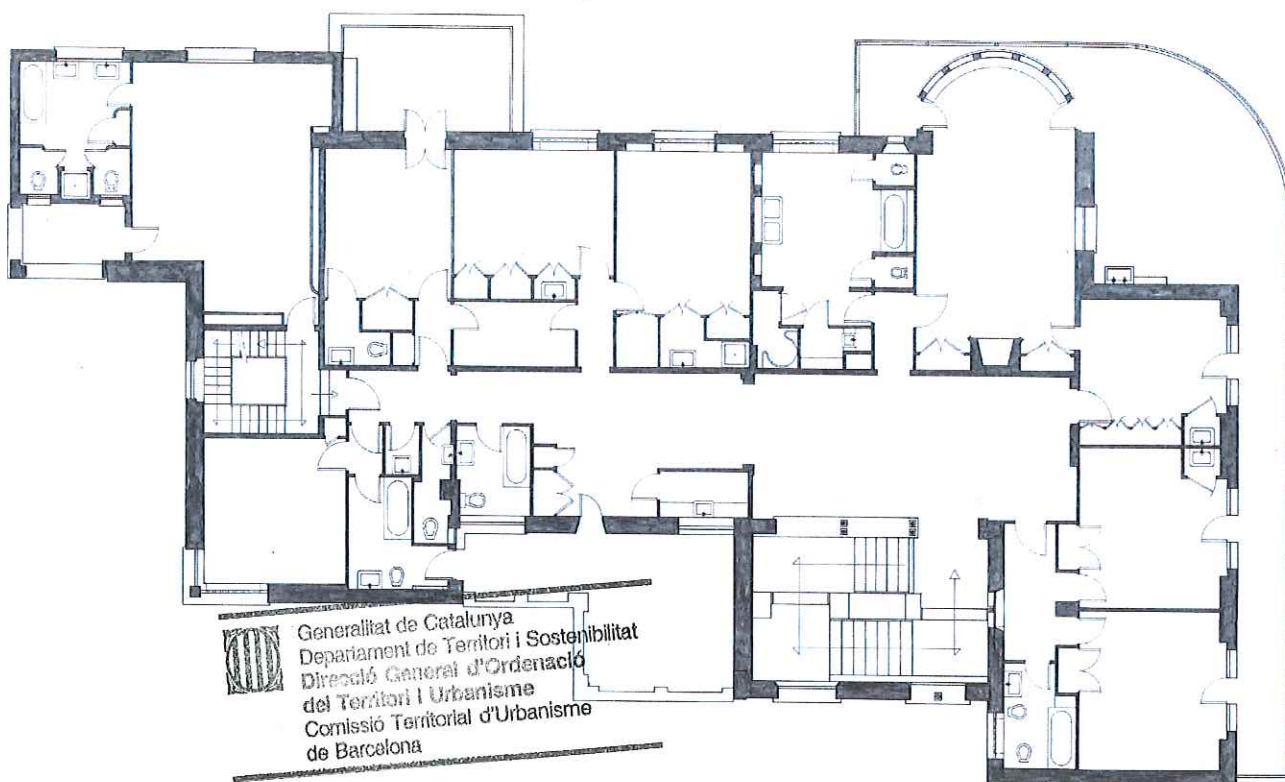
PLANTA 2ª SOTERRANI E:1/200

PLANTA 1ª SOTERRANI E:1/200

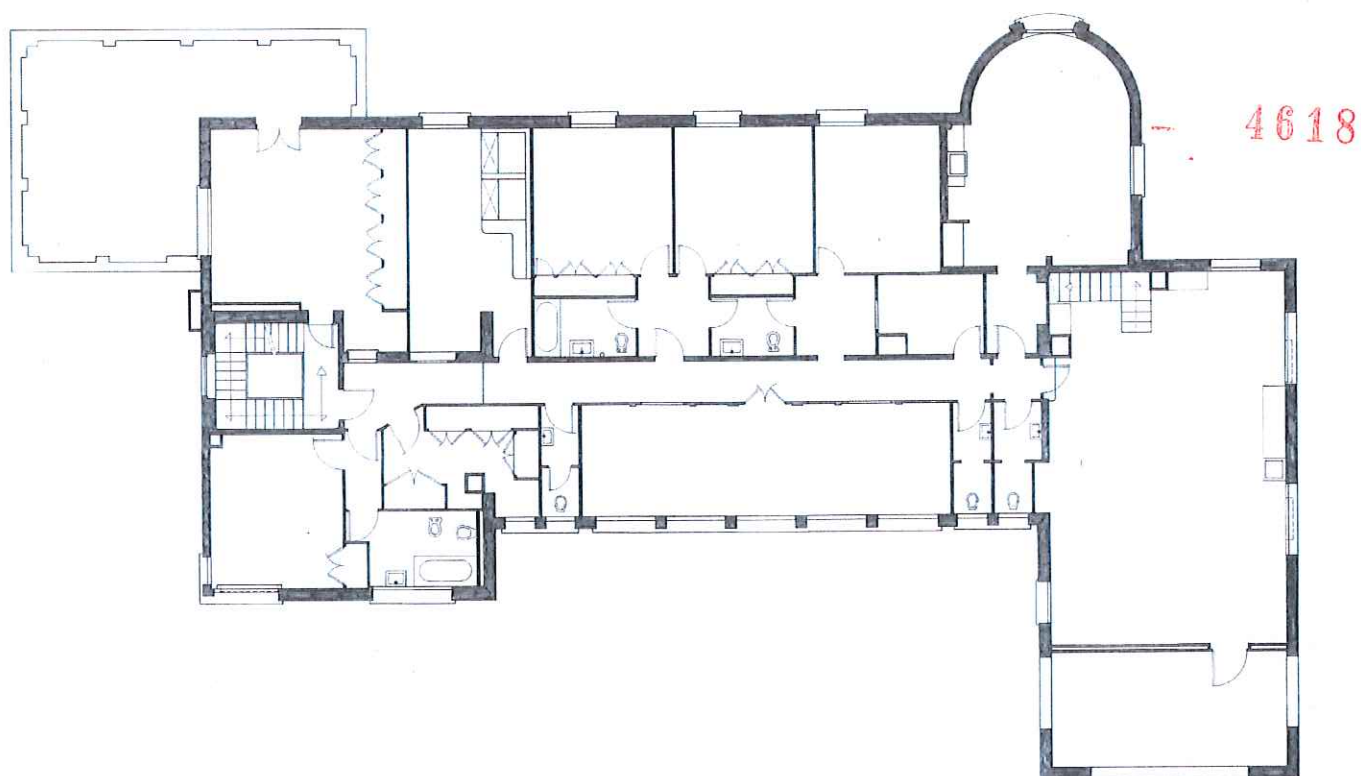

PLANTA BAIXA E:1/200

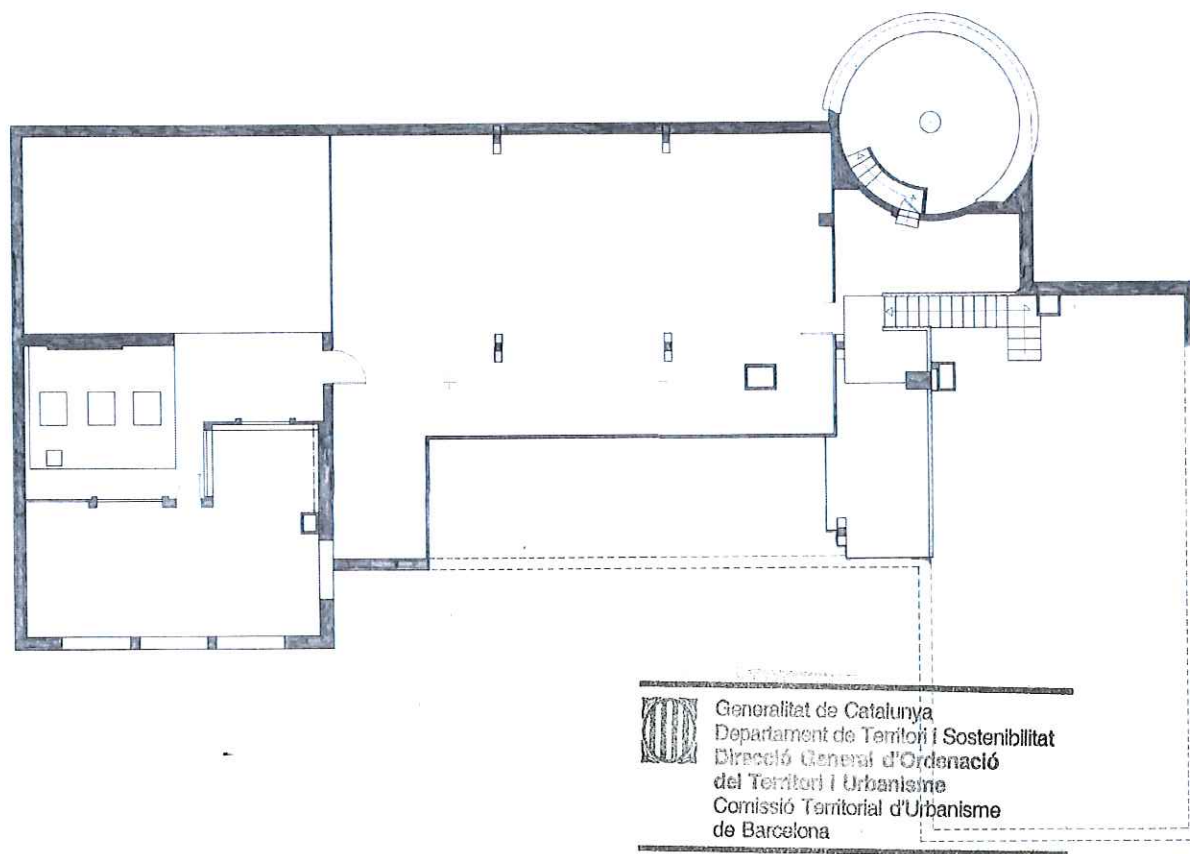

LANTA PRIMERA E:1/200

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLANTA SEGONA E:1/200

PLANTA TERCERA E:1/200

4619

FAÇANA POSTERIOR E:1/200

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

EL SABATER NOU

ARR - 23 IP / 029

1620

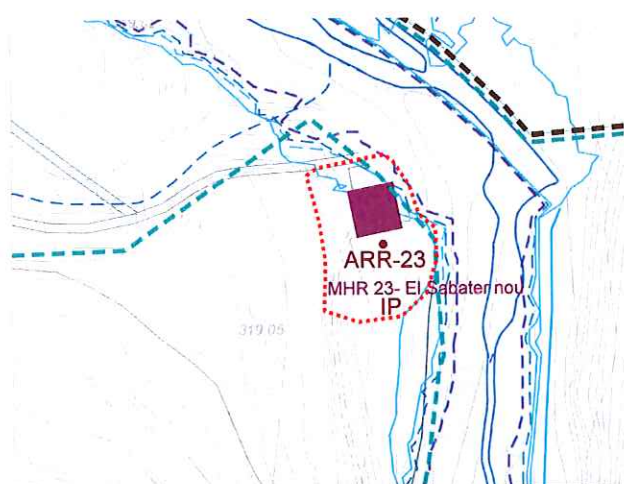
Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del Nucli Urbà en sòl no urbanitzable, a límit est de Sant Feliu del Racó, dins la zona
Adreça / es Carretera BV-1249 de Castellar del Vallès a Sant Feliu del Racó. PK. 2.

Coordenades UTM	x=422752	Identificació al plànol	ARR - 23	Delimitació bé	
	y= 4608443	Grafisme categoria		Entorn protecció	

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	08050A01400022	28.313 m ²	320 m ²	2P + PSotacoberta	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SNU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació	14 Zona la Serralada.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	Edificis
Categoria	BPU
	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 18.
Nº registre / catàleg	
Nivell protecció	Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció: - els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques. - la bassa.

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna.
Cronologia	Segle XVIII.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Al marge dret i en un revolt del riu Ripoll. Amb accés just passat el pont de Sant Feliu pel camí cap a nord, que duia fins a Can Borrell travessant el riu per un antic gual.
Elements	<p>Mas de dimensions modestes amb ordenació compacta de volum principal de planta baixa, dues plantes i golfes, amb coberta a dues vessants amb carener paral·lel a migdia.</p> <p>Aquest volum s'implanta encavalcat en al pendent vers el riu, amb accés per ponent a nivell de planta principal per petit cos adossat, des del camí lateral que antigament portava fins a Can Borrell. A la façana de migdia un cobert afegit posteriorment reforça el tram de terrat del pis principal, a llevant de la qual la planta baixa mostra els safarejos adossats, amb les restes del paviment de pedra i maó de l'antiga era i la bassa pel rec dels conreus de forma rectangular uns metres més enllà.</p> <p>Les façanes mostren finestres i balcons amb arcs escarsers de maó.</p> <p>A l'interior es conserven elements de l'arquitectura vernacular com el foc a terra, i enrajolats antics dels paraments de la cuina.</p>
Ús actual	Habitatge.
Ús original / altres	Habitatge, conreus.
Estat conservació	Precari
Façanes / Coberta	Precari
Entorn / Jardí	Precari
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia i la bassa: precari
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Mostra de masia propera al riu amb terres de conreu de regadiu, i antics elements hidràulics remarcables.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat i la bassa.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Conservació integral de la volumetria i composició exterior del conjunt principal.
Façanes / Coberta	No es permet la modificació d'elements originals. S'hauran de retirar els elements afegits a posteriori que desvirtuen el caràcter de l'edificació (porxos i marquesines de fibrociment o similar)

Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals	- 4622	
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.		
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.		
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.		
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.		
Usos permesos	Els que determina el POUM.		
Usos prohibits			

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Edificació pagesa que té una extensió de terres no gaire gran. Els seus conreus són les terres que pugen del costat de la casa cap a Sant Feliu. Sembla ser que havia tingut un molí en una edificació annexa. Abans de la riuada de 1962 també hi havia a la vora del riu terres, horts i una arbreda de pollanques que permetia anar caminant fins el pont metàl·lic de cal Pinyot i pujar pel camí cap a Sant Feliu. Ara s'ha convertit en un mur de protecció. La situació de la casa, en un punt on el riu fa girada, la converteix en un privilegiat testimoni de les revingudes del riu Ripoll.</p> <p>La masia té una bassa. Just a tocar la masia trobem una resclosa que capta aigua pel rec que pel cantó esquerra porta aigua a Fonstcalents. Aquesta reclosa de captació té un recorregut aproximat de 1130 metres. Prop d'aquí, abans de les riuades de setembre de 1962, hi havia una pont metàl·lic col·locat el 1909 i que permetia, només, el pas a les persones; el pont s'havia comprat a l'Ajuntament de Ripollet de segona mà i permetia anar a cal Pinyot, avui fàbrica SATINA. Aquest pont s'havia col·locat en el mateix lloc on, antigament, sembla que es travessava el riu a gual o a palanca des de l'antic camí que baixava de can Borrell.</p> <p>La família Hernández Rojas fa 39 que son els masovers del Sabater Nou i tenen cura del manteniment de les terres i de la casa.</p>	
Bibliografia		
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p>	
Escrita	<p>ANTONELL, Albert. "Descobrir Castellar". <i>Setmanari Forja</i>. Castellar del Vallès, 2006.</p> <p>ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i>. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50.</p>	
Oral	HERNÁNDEZ ROJAS, Carme (Castellar del Vallès, 1964).	
Actuacions finca		
Observacions		
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sò No Urbanitzable.	
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 14.	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA 1623

FOTOGRAFIES

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

- 4624

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

EL SABATER VELL

ARR - 24 IP / 013

Altres denominacions

4625

LOCALITZACIÓ

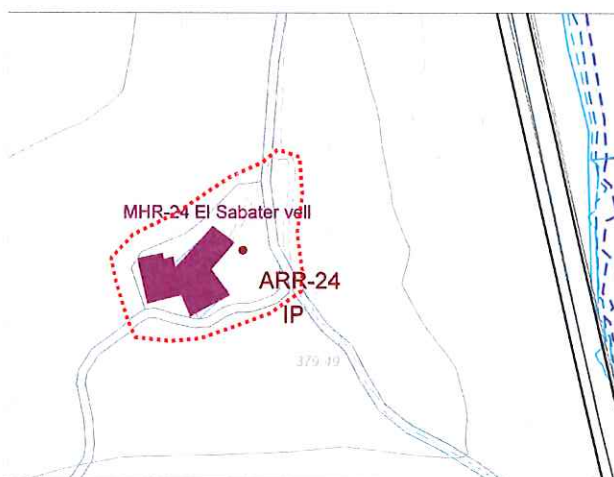
Indret Al nord del terme municipal en Sòl no urbanitzable, zona de la Serralada.

Adreça / es Ctra. B-124, PK. 12

Coordenades UTM
x=421482
y= 4610342Identificació al plànol **ARR - 24**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A01500008	728.021 m ²			Privada
002201000DG21A	147 m ²	369 m ²	2P + PSotacoberta	Privada
002201100DG21A	193 m ²	324 m ²	2P + PSotacoberta	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
PE de Sant Llorenç del Munt i l'Obac 1998.

Classificació SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació 14 * Zona la Serralada-PEIN.

Exp. RPUC

Relació normativa Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Articles 7,8,9,10,11,12,13,14 i 15 del Text Normatiu de la Modificació del PEIN.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural

Classificació Edificis

Categoria BPU - PEIN

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 19.

Inclòs al Catàleg del PEIN com a masies i altres construccions.

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- l'arbre monumental llistat al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 15 "pi pinyoner".

- la mina d'aigua llistada al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars): núm. 33 "Font de la Solella de Sabater".

- Pou de capelleta.

4626

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna.
Cronologia	Edifici fundacional segle XVI. Reformes importants entre els segles XVII i XIX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A la riba dreta riu Ripoll, a la sortida del barranc del Sot de la Carda, vora el Sot del Sabater, i del camí que du a la Rocassa, al sector de les Arenes.
Elements	<p>Mas de proporcions mitjanes amb dos grans volums principals de planta baixa, pis i golfes -lleugerament desnivellats conformant angle obert-, que juntament amb els corrals i magatzems d'una sola planta conformen un pati orientat a migdia. L'antiga era, en un replà més baix, encara conserva part del paviment de terracuita formant espiga.</p> <p>Façanes amb obertures senzilles, i rellotge de sol desdibuixat, a destacar una guaita espitllera que domina l'entrada del mas.</p> <p>Portal d'accés, cuina amb campana i llar de foc, sala menjador i dependències a planta baixa, dormitoris a la planta primera amb dos arcs de mig punt de pedra tosca. A l'interior de les finestres es conserven antics seients festejadors, i s'intueixen grans finestrals d'estil gòtic, desmuntats pels actuals de maó.</p> <p>Cal destacar, a la planta de golfes, un gran cabiró i l'encavallada de fusta on es recolza la teulada.</p> <p>Disposa d'una mina d'aigua i d'un pou de capelleta.</p> <p>El pou situat en un brancal a 30m de la masia, té forma de capelleta de construcció aïllada, tipus de tancament exterior de conglomerat, calcaries, dolomies i gresos, tancament de la cúpula de pedra sense cobertura i amplit de llosa vertical. Coordenades UTM: 421413,4610113.</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Precari, sobretot pel que fa a les façanes.
Façanes / Coberta	Precari
Entorn / Jardí	Precari
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia, l'arbre monumental i la mina: Precari
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

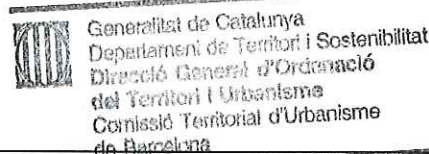
Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt harmoniós i ben integrat a l'entorn natural i al pendent del terreny.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, l'arbre monumental i la mina.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	4627 Seguiment dels art. 51 a 55 del PEIN en relació a les determinacions específiques a la zona agrícola.
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior i façanes. Es permet la modificació excepte el conjunt principal.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Malgrat la masia presenta indicis de ser més antiga, no s'ha trobat documentació anterior al segle XVII, probablement perquè la masia canvià de nom en algun moment de la Baixa Edat Mitjana.</p> <p>El Sabater Vell és esmentat en documents del mas de l'Illa, que en fan referència com a límit, datats del 1637, 1638 i 1721. La masia i la propietat del Sabater Vell també és esmentada al Reial Cadastre de 1716.</p> <p>Fins a les darreries del segle XIX, la propietat del Sabater Vell formava part del patrimoni dels hereus del mas de la Roca, de la vall d'Horta de Sant Llorenç Savall, que hi tenien establertes vinyes a rabassa morta. És el cas d'Andreu Roca, que l'any 1823 establí a Josep Juliana, de Sant Feliu del Racó, una peça de terra d'aquest mas per plantar-hi vinyes. El Sabater Vell fou separat de l'heretat de la Roca el 1892.</p> <p>Emília Olivé Torres fou la darrera masovera del Sabater Vell lloc on havia nascut el 1911 i on va viure fins a principis de 1995, quan ja era massa gran per viure-hi. Segons el seu testimoni, recollit per Antoni Ferrando Roig, el seu pare va decidir de fer el camí actual que comunica el Sabater Vell amb la carretera de Castellar del Vallès amb l'ajuda d'altres pagesos de la zona. Fins aleshores a la masia no hi podien arribar ni carros ni tartanes, que eren els mitjans de transport més habituals de l'època, perquè el camí primitiu només era apte per a persones i animals. A més de construir l'esmentat camí, el pare de l'Emília també va reparar i engrandir força les dependències del mas. El pi bord que hi havia sobre el coster de l'entrada del barri el va plantar l'avi de l'Emília al cap de poc de néixer ella. Aquest pi va caure arran les ventades de finals de gener de 2009.</p> <p>El testimoni de l'Emília permet conèixer de la forma de vida al Sabater Vell durant el segle passat. El Sabater Vell no tenia ramat propi, però els pastors utilitzaven sovint els corals i les pastures de la masia. La família vivia del conreu de vinya, blat, ordi i l'horta juntament amb la cria de bestiar i puntualment del treball a les fàbriques del riu. D'altra banda, com les altres masies de la vall, també anaren a fer carbó en els boscos de la propietat diverses colles de pilers tortosins.</p> <p>L'aigua corrent fou portada al mas del Sabater Vell després de la guerra civil, conduïda fins a la casa des d'una deu que hi ha a l'altra banda del Ripoll, sota una carena que s'alça a llevant. Fins aquest moment, la masia s'havia recollit amb una cisterna o s'anava a buscar a les fonts del Turell.</p> <p>El major incendi que ha afectat el terme del municipi de Castellar del Vallès es va produir el juliol de 1983, que va cremar 75 hectàrees al sector del Sabater Vell.</p>
----------------------	--

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita

FERRANDO ROIG, Antoni. *Itineraris pel Massís de Sant Llorenç del Munt I. La Vall del riu Ripoll. La vall d'Horta, la vall de Mur, Les Arenes i Cadafalc*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1997.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

Oral

CASTELLS SOLÀ, Joan (Castellar del Vallès, 1933)

ANTONELL RIBATALLADA, Albert (Castellar del Vallès, 1936).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 14.

Inclòs al Catàleg del PEIN com a masies i altres construccions.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

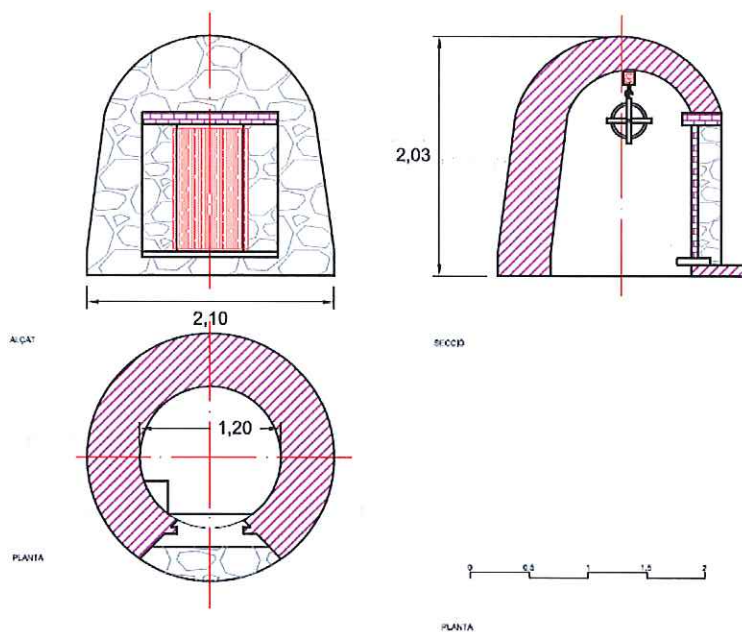
FOTOGRAFIES

4629

Pou de Capelleta

POU DE CAPALLETA

Croquis Pou de Capelleta

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ARR - 25 / 144

4630

4630

.....

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	001304200DG20G	156 m²	256 m²	2P	Privada
	001304300DG20G	100 m²	195 m²	2P	Privada
	001304400DG20G	225 m²	138 m²	2P	Privada

e. 1:2000

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	Edificis
Categoria	BPU
Nº registre / catàleg	
Nivell protecció	Parcial, Ambiental i Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció: - els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna.
Cronologia	El 1688.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Parcel·la aïllada.
Context	Al vessant nord de la carretera BV-1249 de Castellar a Sant Feliu del Racó, abans d'entrar al nucli.
Elements	Mas de dimensions modestes format per la masia i un cos adossat al vessant de ponent com a habitatge i diversos coberts i annexes. L'accés es produeix per gran explanada orientada a migdia. La masia original és de planta baixa i una planta amb coberta a dues vessants amb carener perpendicular a la façana principal a migdia. L'habitatge és també de dues plantes amb coberta a quatre aigües
Ús actual	Habitatge.
Ús original / altres	Masia.
Estat conservació	El conjunt presenta reformes considerables, sobretot pels acabats i obertures, que desfiguren l'aspecte original.
Façanes / Coberta	Amb reformes que desfiguren l'aspecte original.
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Interès històric
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries .
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat , delimitat pel perímetre de la construcció i els seus espais tradicionals.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Típus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POU
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte al volum de la masia. Recuperar les obertures i acabats originals de façana.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	La restauració feta al 1953 per Josep Soteres, en relació a l'aspecte exterior del conjunt, no presenta interès arquitectònic.

Usos permesos Els que determina el POUM.

Usos prohibits

4632

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>En un arc adovellat de pedra de Castellar hi consta la data de 1688 i creiem que pots ser l'any de la seva construcció.</p> <p>L'antic propietari d'aquestes cases era Josep Umbert Garriga, gran propietari de Sant Feliu del Racó que dona en herència la finca a Josep Umbert Sors, el seu fill i hereu. Aquest dona la casa a la seva germana Carme i aquesta la canvia per un porc al seu cunyat. Qui compra la casa és la família Rusiñol, una família pagesa que tira endavant la masia conreant els horts del voltant i cuidant el bestiar.</p> <p>Jaume Rusiñol fou el paleta del poble de Sant Feliu ja que gran part de les reformes que s'han portat a terme a gairebé totes les cases del poble les va realitzar aquest paleta i era el fill de qui va comprar la masia.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>Fons Municipal d'Imatges.</p>
Escrita	-
Oral	<p>UMBERT VALLS, M. Teresa (Sant Feliu del Racó, 1922)</p> <p>PONT UMBERT, Montse (Sant Feliu del Racó, 1959).</p>
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà no Consolidat.
Protecció existent	-

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

MAS CANYELLES

ARR - 26 / 049

Altres denominacions Canyelles

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord - est del terme municipal en Sòl no urbanitzable, zona de la Serralada.

Adreça / es Camí de can Cadafalch - GR.173 a 1300 metres del nucli urbà.

Coordenades UTM x=424174

Identificació al plànol ARR - 26

Delimitació bé

y=4609649

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A01800011

801.352 m²

Privada

000507000DG20E

493 m²

1.120 m²

2P

Privada

000507100DG20E

228 m²

228 m²

1P

Privada

000507200DG20E

452 m²

510 m²

1P

Privada

000507300DG20E

34 m²

102 m²

2P

Privada

000507400DG20E

198 m²

393 m²

2P

Privada

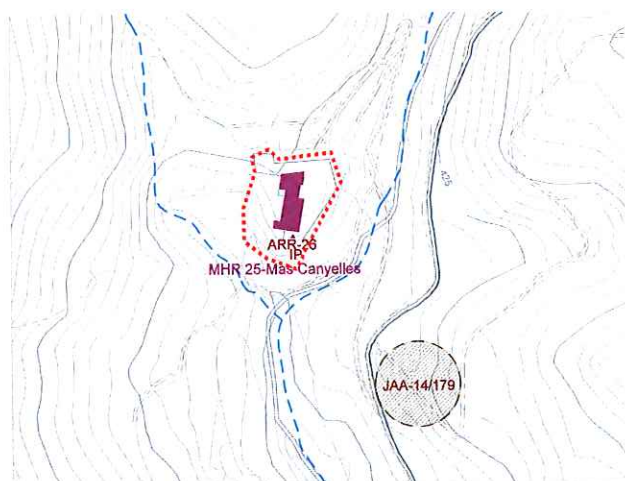
000507500DG20E

496 m²

1.043 m²

2P / PSotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del Bé

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

14 Zona La Serralada.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 25.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 6.

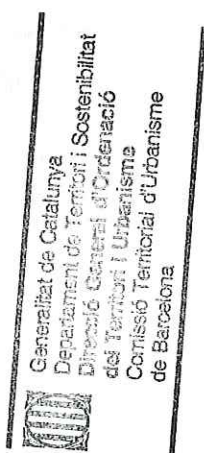
Nº registre / catàleg

27314

Nivell protecció	Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).	blanc de la font de Canyelles", núm. 6 "pi blanc del camí de Canyelles", núm. 7 "roure de Canyelles".
Altres proteccions	<p>Incorporació d'un entorn de protecció:</p> <ul style="list-style-type: none"> - els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques. - els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 3 "alzina de Canyelles", núm. 4 "pi blanc de Canyelles", núm. 5 "pi 	<p>- les fonts llistades llistada al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars): núm. 72 "la font falsa de la Drecera", núm. 74 "la font dels Gossos", núm. 75 "la font del Llorer".</p>

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	<p>Edifici fundacional: Època medieval (Alta Edat Mitjana). Estil romànic.</p> <p>Reformes i ampliacions importants: Època medieval. Baixa Edat Mitjana</p> <p>Petites reformes: Època contemporània.</p>
Cronologia	Edifici fundacional segle X. Reformes i ampliacions importants entre els segles XIV i XVIII. Petites reformes als segles XIX i XX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Al nord del municipi, a uns 1,3 km del nucli urbà. Situat en l'estivació configurada per la trobada de les rieres del Sot del Fuster i el Sot Gran, sota del turó d'en Canyelles.
Elements	<p>La Masia està conformada per un gran conjunt volumètric, de gran complexitat i prou allunyat de la tipologia clàssica.</p> <p>L'accés a la propietat es produeix per un petit pont -que travessa la riera del Sot Gran- a est del camí de can Cadafalch.</p> <p>L'edifici principal és de planta rectangular de planta baixa i pis, amb coberta de dues vessants amb carener perpendicular a la façana principal. Es troba més elevat respecte els volums adossats, i degut a l'addició de volums es conforma un pati amb L amb l'antiga era, un clos pel vessant sud per una frondosa vegetació i amb portal d'entrada amb porxo. Presenta una façana i laterals de pedra que es pot veure molt restaurada. Finestres quadrades i emmarcades amb pedra ben escairada i ampit amb ornaments gòtics i renaixentistes. Les cantonades dels murs exteriors mostren carreus ben escairats. El portal és adovellat i s'aprecia el seu inici de tipologia clàssica d'arc de mig punt que ha estat substituït per una porta amb dintell de fusta, inscrita en el mateix portal.</p> <p>Disposa d'uns magatzems i naus de planta i planta i pis, tot el conjunt amb carreus escairats marcant els cantons. El més allunyats a nord tenen adossats posteriorment tres forns de calç. Els cossos adossats mantenen una diferenciació d'àmbits per habitatge familiar i d'altres, per a estables i serveis de treball, la teula a un sol aiguavés.</p> <p>Disposa d'una mina d'aigua adossada a la façana de ponent de la masia i un pou de capelleta.</p> <p>El pou situat al jardí de la masia, té forma de capelleta de construcció aïllada, tipus de tancament exterior calcaries i dolomies, tancament de la cúpula de teula, cobertura de teula àrab i ampit del propi Coll. Coordenades UTM: 424089,4609390.</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo. Recentment s'han fet treballs de rehabilitació de diverses parts, molt ben restaurada.
Façanes / Coberta	Bo

Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia, els arbres monumentals i les fonts:Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

4636

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Conjunt harmoniós i ben integrat a l'entorn natural. Un dels exemples més notables del conjunt de masies del municipi.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat i l'àrea d'expectativa arqueològica situada al voltant de la vivenda, així com els arbres monumentals i les fonts.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior i façanes dels volums originals de la part principal.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	Conservació dels camins de connexió entre les diferents parts del mas.
Gestió	Donat que es desconeix la totalitat de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La masia de Canyelles és propietat, com Can Casamada, d'una de les ancestrals nissagues castellarenques amb continuïtat fins avui dia.</p> <p>La propietat de Canyelles, extensa i bàsicament boscosa, llinda amb la propietat de Can Borrell, Cadafalch i el Puig de la Creu. Fins les darreres dècades la família propietària va viure de l'explotació del bosc i dels ramats.</p> <p>D'altra banda, el mas de Canyelles és la masia, que es conserva en el terme de Castellar, amb referències històriques més antigues.</p>
----------------------	--

Les primeres referències documentals provenen del Dr. Vergés segons el qual existien uns documents que citen la propietat de Canyelles ja al segle X. Així doncs, es coneix un document de l'any 964 donant una peça de terra d'aquesta propietat al Monestir de Sant Llorenç Savall.

El seu accés, a través d'un camí privat, coincideix amb el que era el camí ramader que, passant pel darrere de la masia i provinent de Can Cadafalch, conduïa els ramats des de Moià fins a l'àrea del Vallès i de Barcelona. L'actual camí de Canyelles fou construït l'any 1890 pel besavi de l'actual propietària, la Sra, Emilia Argemí.

L'evolució del conjunt arquitectònic i la seva complexitat volumètrica explica l'evolució d'aquesta construcció al llarg dels segles. Així doncs, les parets gruixudes dels magatzems fan suposar que aquest cos fou l'inici de la masia al segle X. A aquest cos s'hi van anar juxtaposant cossos en forma de L, al segle XIV, al segle XVI i durant el segle XVII.

La nissaga d'aquest mas ha tingut alguns membres il·lustres com Pere de Canyelles batlle de Castellar per la casa de Clasquerí cap el 1437.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POU.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Expedient Obres Majors núm. 71 (1971). *Reconstrucció y ampliació de cobertizo*. Plànols.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *eGIPCI*.

Escrita

FERRANDO ROIG, Antoni. *El monestir de Sant Llorenç del Munt i les seves possessions*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1987.

IGLÉSIES FORT, Josep. *El Fogatge de 1553, estudi i transcripció*. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajana, 1979.

PERICH VIDAL, Gemma. *La Cort del Batlle de Castellar*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar del Vallès, 1989.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

PUIG USTRELL, Pere. *El monestir de Sant Llorenç del Munt. Diplomataris dels segles X i XI*. 3 Vols. Barcelona: Fundació Noguera, 1995.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *eGIPCI*.

Oral

ROMEU ARGEMÍ, Xavier (Castellar del Vallès, 1962)

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 26.

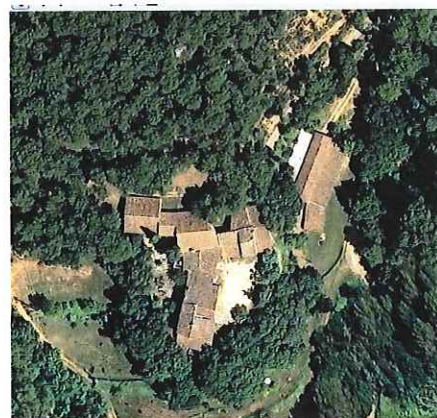
Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 5.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4638

FOTOGRAFIES

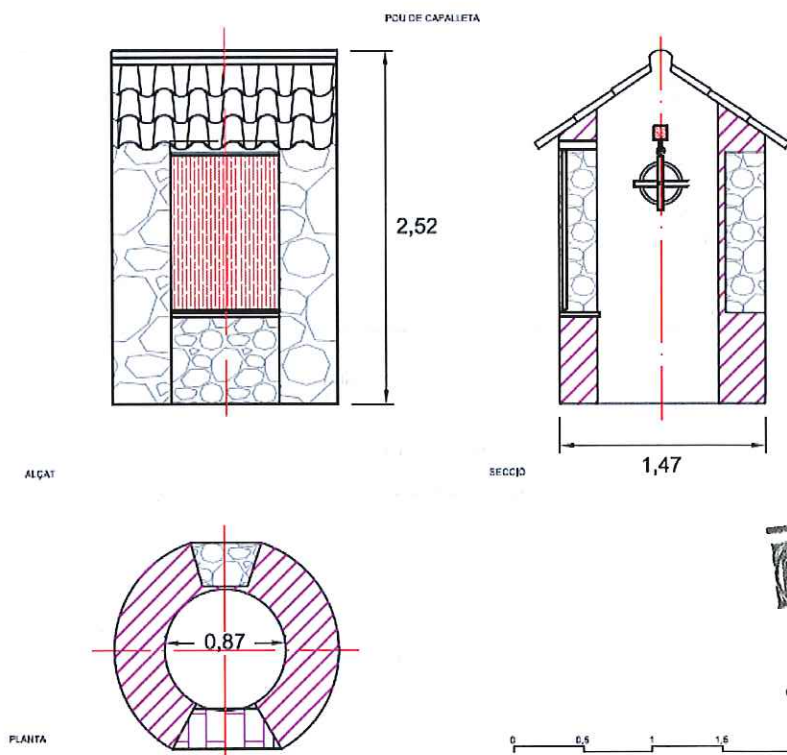

Generalitat de Catalunya
Departament d'Urbanisme
Recull de Geografia
Territori
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Pou de capelleta

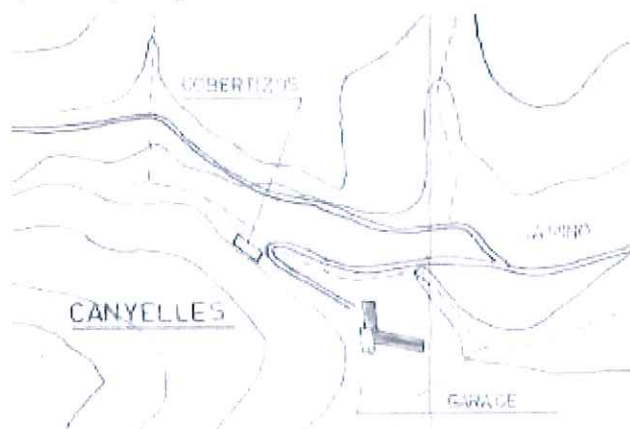
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Pou de capelleta

PLÀNOLS

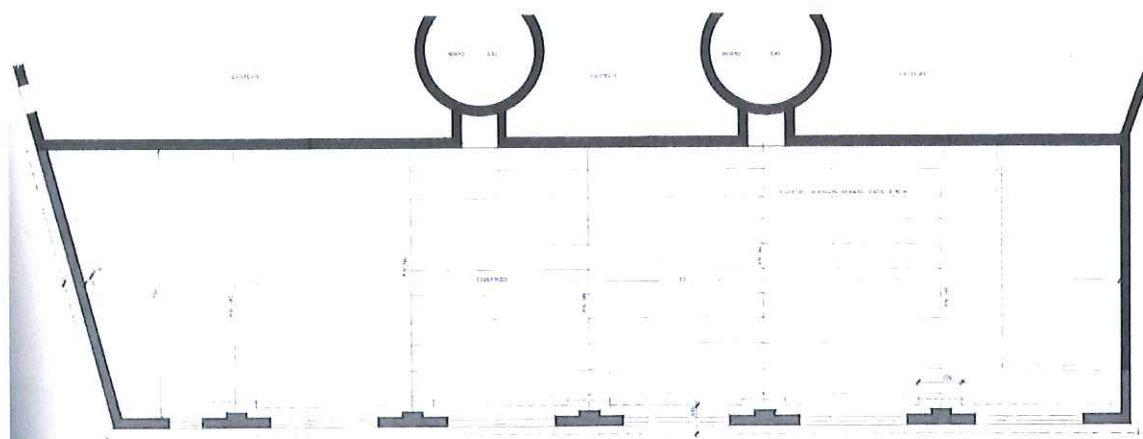
CONSTRUCCIONS AUXILIAR (ampliació any 1971)

4640

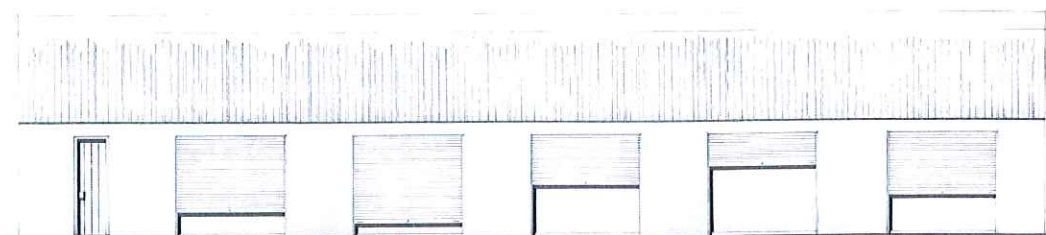

EMPLAÇAMENT

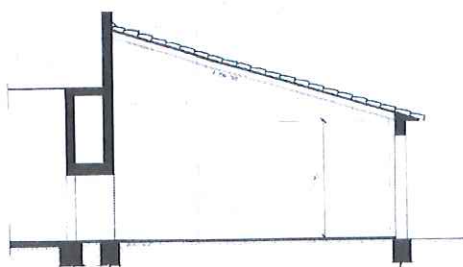
COBERTS

PLANTA COBERTS E:1/200

FAÇANA PRINCIPAL E:1/200

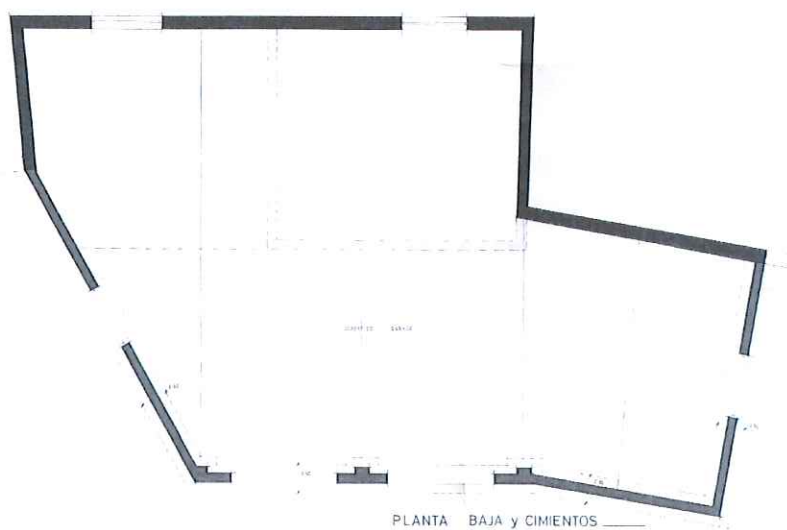
SECCIO TRANSVERSAL E:1/200

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4641

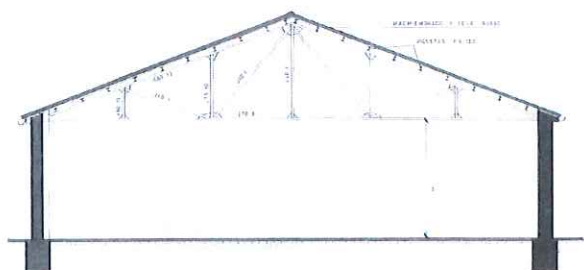
GARATGE (ampliació any 1971)

PLANTA GARATGE E:1/200

FAÇANA PRINCIPAL GARATGE E:1/200

SECCIÓ TRANSVERSAL E:1/200

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

MAS OLIVET

ARR - 27 IP / 026

4642

Altres denominacions Mas Olarin, Mas Barata

LOCALITZACIÓ

Indret

Adreça / es Carretera BV-1249 , direcció St. Llorenç Savall. PK. 0,4.

Coordenades UTM

x=422254

Identificació al plànol ARR - 27

Delimitació bé

y= 4609122

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A01400012

9.491 m²

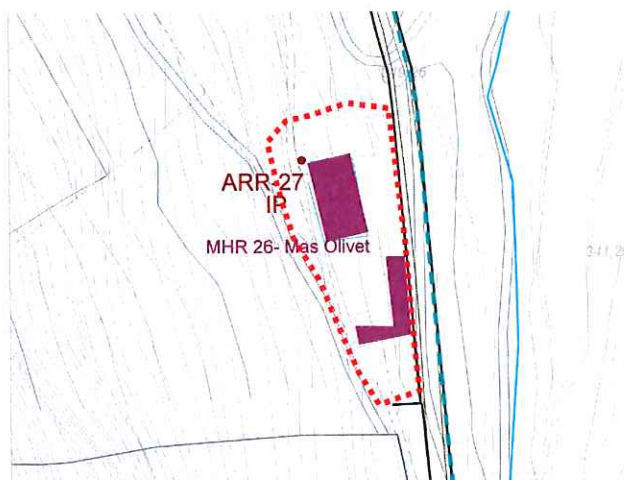
Privada

000803000DG20G

224 m²564 m²

2P + PSotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

14 Zona la Serralada.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 13.

Nº registre / catàleg

27350

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

-la font llistada pel Centre Excursionista Castellarenc amb el núm. 23 "Font de la Riera".

-els arbres llistats al PE dels arbres a protegir (IP): núm. 48 "Alzina de Mas Olivet I, núm. 49

"Alzina de Mas Olivet II, núm. 50
"Alzina de Mas Olivet III, núm. 51
"Alzina de Mas Olivet IV, núm. 52
"Alzina de Mas Olivet V, i el núm. 53 com a "Pi blanc de Mas Olivet"

4643

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	Segle XVIII.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Al vessant de ponent i a tocar de la carretera que va des del pont de Turell fins a Sant Feliu.
Elements	<p>Ordenació lineal i terrassada de diversos volums paral·lels a la carretera, l'edifici està situat dins d'un clos tancat, al qual s'accedeix per dues entrades, una situada al frontis de la masia i l'altra a la part posterior. La portalada a migdia dona al pati clos -amb vistes a llevant- que distribueix les dependències annexes de magatzems i porxos -a la falda de ponent més alts- així com a l'entrada del volum principal de la masia de major alçària. D'altres dependències lineals de planta baixa envolten el conjunt.</p> <p>La construcció destaca per la seva senzillesa sense allunyar-se de la tipologia clàssica dels masos agrícoles de les rodalies.</p> <p>Masia de planta baixa, principal i golfes, amb coberta asimètrica de dues vessants amb carener perpendicular a la façana de migdia. Ampliada diverses vegades linealment en continuïtat amb el volum i les cobertes inicials (a nord).</p> <p>La façana principal presenta una distribució asimètrica que ve donada per l'ampliació de la crugia lateral esquerra. Els murs són de factura senzilla, còdols i morter, amb obertures d'elements de maó en brancals i llindes. Al volum originari de masia, presenta llindes i brancals de pedra.</p> <p>A l'interior de la masia encara es conserven estris tradicionals i un gran foc a terra. A les dependències annexes hi ha un trull per a la premsa d'oli i els cups per a l'elaboració del vi.</p>
Ús actual	Habitatge i agrícola.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Precari, les obertures del cos principal han estat molt desfigurades. Els magatzems i coberts al voltant del pati es troben en estat ruïnós. Forjats apuntalats per amenaça de col·lapse.
Façanes / Coberta	Precari
Entorn / Jardí	Precari
Estructura / Interior	Precari
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia, la font i els arbres :Precari
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable de masia agrícola auto abastable vora el riu.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable i els elements interns d'interès històric com el Trull i els cups.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, delimitat pel perímetre de la construcció i els seus espais tradicionals i els seus elements característics com la font i els arbres.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

4644

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Mantenir la volumetria del volum principal i ordenació dels cossos annexos.
Façanes / Coberta	Conservació de la volumetria dels cossos principals i característiques de les façanes.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que no es disposa de documentació fotogràfica de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica La masia de mas Olivet està localitzada a les afores de Sant Feliu del Racó, prop de la zona de Turell tocant a la carretera que uneix Sant Feliu del Racó amb Sant Llorenç Savall. La construcció de la masia destaca per la seva senzillesa i, al seu voltant, s'han construït diversos edificis vinculats a la seva funció agrícola: corts, coberts...

El mas Olivet, antic mas Barata, es troba citat en el Reial Cadastre de Castellar del Vallès de 1716 de José Patiño. Es considera però, que el seu establiment és d'una data força anterior. Avui el mas no té gaire renom però, antigament, fou la propietat més gran del poble de Sant Feliu del Racó, tant en terres de conreu com en boscos: pel cantó de ponent i del Sot del Guix pujava fins a confrontar amb can Sallent, el Girbau i can Torres, i per l'altra banda, dels límits de Can Borrell i can Juliana, fins a dalt les Jeies, bàsicament, el que en l'actualitat ocupen, en part, les urbanitzacions el Racó i el Balcó.

El nom de mas Olivet deriva de lloc d'oliveres i oli i suposa, doncs, que aquest conreu, avui quasi inexistent, abans havia estat prou important per donar nom al mas. En la dècada de 1930 la família de Marcel·lí Ubach, masovers de mas Olivet feien i servien menjars i beguda als traguers.

El 1998 feia quatre anys que la família de Joan Carles Segovia Bravo era qui s'encarregava de la masoveria del mas. Per la seva banda, Joaquim Artisan Fontanet era l'arrendatari de les terres; una explotació agrícola de 1'2 ha. on cinc persones hi treballaven tot l'any. El conreu principal era l'horta que podia ser regada de forma abundant gràcies a l'aigua del riu. La producció era destinada a l'autoconsum i al comerç i les terres permetien la mecanització del treball.

El propietari del mas Olivet, el senyor Antoni Barata i Gual no té previst introduir modificacions en l'explotació de les terres ni en la masia. En l'actualitat un dels fills del senyor Joan Carles Segovia viu al mas.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Escrita

ANTONELL, Albert. "Descobrir Castellar". *Setmanari Forja*. Castellar del Vallès, 2006.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4645

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

Oral

-

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sò No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 13.

INFORMACIÓ GRÀFICA

4646

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

MAS PEDRO, CAL CLOSES, CAL SELLARÈS, CAL CARGOL, I CANAL DE
REG 4647

ARR - 28 / 010

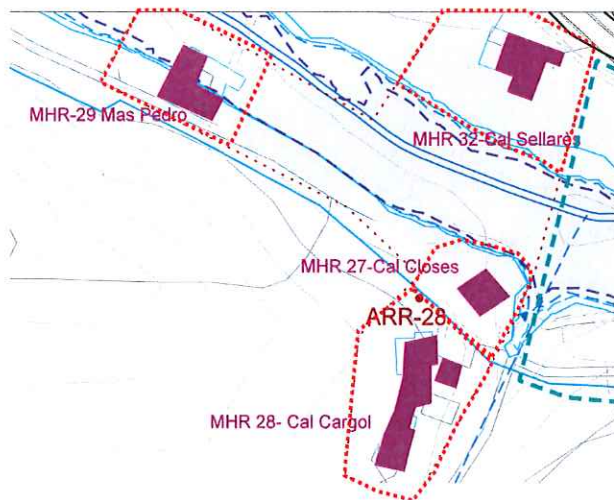
Altres denominacions El Raval de Dins

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del terme municipal en Sòl No Urbanitzable, per sobre el nucli de Can Joan Coix, zona de la Serralada
Adreça / es Ctra. B-124 en direcció Sant Llorenç Savall, PK.11
Coordenades UTM x= 422347 Identificació al plànol **ARR - 28** Delimitació bé
 y= 4609324 Grafisme categoria Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A01400060	1.019 m ²			Privada
000301900DG20G	293 m ²	448 m ²	2P	Privada
000302000DG20G	42 m ²	64 m ²	2P	Privada
08050A01400008	10.403 m ²			Privada
000301800DG20G	86 m ²	172 m ²	2P	Privada
08050A01400079	2287 m ²			Privada
08050A01400007	6349 m ²			Privada
000201300DG20G	147 m ²	247 m ²	2P	Privada
000301400DG20G	283 m ²	358 m ²	2P	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Imatge dels Béns

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
Classificació SU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació 14 Zona la Serralada
Exp. RPUC
Relació normativa Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura residencial rural
Classificació Edificis
Categoria BPU
Nº registre / catàleg
Nivell protecció Parcial, Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).
Altres proteccions

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època
Cronologia	Segle XIX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A la riba esquerra i dreta del Ripoll, al nord del pont del Turell.
Elements	Conjunt format pel nucli del Raval de Dins i el rec del molí d'en Barata.

4648

El Raval de Dins està format per Cal Closes i Cal Cargol en primer terme, i el Mas Pedro al fons del camí. L'ordenació respon al rec del molí d'en Barata, on les edificacions es troben a banda i banda del mateix.

Cal destacar el Mas Pedro per les seves formes actuals, fruit de les reformes dels anys 1920, que li donen una aparença modernista gràcies a les cornises i els elements ornamentals de la façana.

A l'altra banda del riu i tocant a la carretera B-124, tenim Cal Sellarès o Cal Tico.

El rec del Molí d'en Barata arrenca a la resclosa del mas Pinetó seguint cap al mas Pedro i passa per més d'un centenar de metres per dins d'una mina entre el mas Pedro i Cal Closes. A l'entrada de la mina hi ha un bonó per obtenir aigua pels horts i, a la sortida, un pedrís per rentar roba i l'ús de les cases veïnes. Aquest rec salva el torrent del Sot del Guix amb un pontet a Cal Closes al costat del pont de tosca del rec Vell, un altre pontet el cobreix a sota Cal Reig on hi ha una altra pica rentadora de roba. Al llarg del recorregut d'aquest rec, d'uns 1.300 metres, es troben diferents bagants pel regadiu dels antics horts de la zona.

Ús actual	Habitatges
Ús original / altres	Agrícola i ramader
Estat conservació	Divers
Façanes / Coberta	Divers
Entorn / Jardí	Divers
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Entorn immediat de les vivendes: Divers.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Interès històric i ambiental.
Elements	Es protegeixen els diferents béns en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable. Es protegeix el rec i els seus elements.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat de cadascuna de les construccions.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte als volums principals de cada vivenda. En properes actuacions a les façanes caldrà utilitzar morters amb textura i cromatisme petri.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals. Caldrà enderrocar les construccions afegides i que desvirtuen els elements catalogats.
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>El veïnat de Cal Joan Coix i el Raval de Dins són dos petits nuclis d'habitatges i de terres habitades i cultivades, fora del nucli de Sant Feliu del Racó, lligats als recursos hidràulics del riu, de les seves fonts i regadius.</p> <p>El veïnat de Cal Joan Coix està constituït per les cases de Cal Manyosa i Cal Reig. Formen un petit conjunt poblacional amb uns conreus al costat est i per la banda nord, tenen un vertical desnivell fins al riu Ripoll. Fins fa pocs anys, la masia de Cal Manyosa es trobava en estat semiruïnós, però actualment s'està restaurant. Veïna de la masia hi ha també una nova vivenda, construïda no fa molts anys pels propietaris de llavors, els Mañosa-Marsol.</p> <p>El Raval de Dins es troba, sobre del pont del Turell, a banda i banda del riu. A Cal Closes i Cal Cargol s'hi accedeix per un camí de terra a l'esquerra del pont del Turell. El rec travessa el conjunt de cases del Raval de Dins fins al molí d'en Barata, datat de l'any 1858.</p> <p>A l'altra banda del riu es troba Cal Tico, també coneguda com Cal Mesquita. La construcció de la carretera separar Cal Tico de Cal Voltà, un petit habitatge rural que es va mantenir ocupat fins l'any 1948, les runes del qual encara es poden veure, mig tapades de vegetació, entre la carretera i el torrent que baixa del Sot de Turell.</p> <p>Mas Pedro situat molt a prop de la riba dreta del Ripoll, és un habitatge antic la funció del qual podria haver estat estretament lligada als recursos hidràulics del riu. Per la seva proximitat amb el riu, es va dedicar des dels anys 1960 fins a mitjans dels anys 1990 a la restauració i banys. Actualment és un habitatge d'estiueig, objecte de reformes.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p>
Escrita	<p>ANTONELL RIBATALLADA, Albert. <i>Descobrir Castellar</i>. Castellar del Vallès, 2009.</p> <p>LAUDO CORTINA, David. <i>Estudi de la sèquia Monar del Riu Ripoll i proposta d'itineraris al seu pas pel terme municipal de Castellar del Vallès</i>. Castellar del Vallès -Sabadell, 2009.</p> <p>PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i>. Castellar del Vallès, 1992.</p> <p>ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i>. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50.</p> <p>VERGÉS I SOLA, Lluís. <i>El llibre de Castellar. Història i vida d'un poble</i>. Castellar del Vallès, 1972.</p>
Oral	-
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. No Urbanitzable
Protecció existent	-

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4650

Cal Pedro (abans de la restauració)

Cal Ticó

En primer terme Cal Closes i al fons Cal Pedro

Pas elevat de l'aigua de la sèquia per lliurar el desnivell del Sot del Guix.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

- 4651

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

MAS UMBERT**ARR - 29 / 099**

Altres denominacions Mas Humbert

4652

LOCALITZACIÓ

Indret Al nucli antic de Sant Feliu del Racó.

Adreça / es Carrer Mossèn Martí Roca, núm. 19.

Coordenades UTM x= 422472

Identificació al plànol **ARR - 29**

Delimitació bé

y= 4608462

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

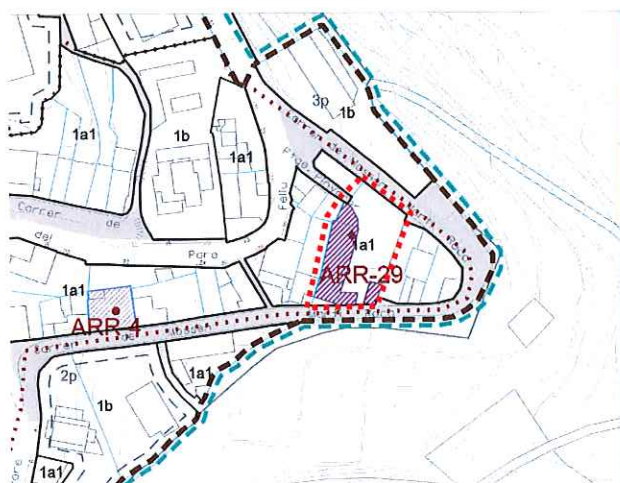
Titularitat

2587502DG2028N

563 m²434 m²

2P + PSotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (sòl Urbà)

Qualificació

1a1 Zona Residencial en Nucli Antic de Sant Feliu del Racó.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 120, 121, 123 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell, element núm. 36.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 80.

Nº registre / catàleg

27349

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	Edifici fundacional segle XV. Ampliació i reformes segle XVII. Reformes i restauracions segle XX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Parcel·la entre mitgeres, amb pati interior.
Context	A l'extrem nord est del nucli de Sant Feliu del Racó. Engolida per la trama urbana.
Elements	<p>Mas ordenat linealment amb cos principal de masia, torre adossada a ponent i cossos adossats a llevant formant un pati clos, conformant originàriament un balcó orientat a les terres de conreu i al riu Ripoll. Presenta dues portalades, la propera a la torre per cota inferior del carrer Mossèn Martí Roca, i la posterior per passatge a rasant de pati d'entrada. Dependències annexes posteriors i coberts.</p> <p>Masia de planta baixa, pis i golfes i coberta a dues vessants amb carener perpendicular a migdia amb ràfecs motllurats i prominents de teula. Façana principal simètrica amb porta d'entrada amb arc de mig punt, amb grans dovelles de pedra sorrenca, i finestres de planta pis amb brancals i llindes també de pedra. A la primera planta hi ha tres finestres emmarcades amb discreta ornamentació en els dintells. La finestra del mig, més gran que les altres, indica la importància de la cambra central. Sota el teulat hi ha una obertura que assenyalava l'emplaçament de les golfes. Per sobre l'obertura hi ha també la típica corriola per pujar la palla. Blasó orlat a la clau de l'arc i a la part central de les llindes.</p> <p>La torre quadrangular de caire defensiu, adossada de planta baixa i dues plantes més, amb coberta plana i arestes marcades de pedra sorrenca tallada. L'annex adossat es comunica per l'interior, a nivell de la segona planta i queda inclòs en la zona d'habitable, mentre que la última dependència s'utilitza per utilitatge.</p> <p>Actualment la planta baixa de la masia i la torre, estan habilitades com a restaurant. L'accés a les golfes es resol amb escala de cargol d'obra. Conserva nombrosos elements originals restaurats, voltes, llindes, arcs, paviments de caires, rajoleria. També cal destacar el mobiliari, sobretot un moble encastrat de fusta tallada a modus d'oratori.</p>
Ús actual	Restaurant i habitatge.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo. Els actuals propietaris han restaurat gradual i fidelment els elements originals deteriorats (trespols, coberta, façanes)
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia:Bo
Situació de risc	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE**Altres aspectes vinculants**

Raons catalogació	Interès històric i arquitectònic. Cal destacar els elements constructius i ornamentals interiors força ben restaurats.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions, preservant el volum principal de la masia i la seva composició de façanes, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i els elements interns d'interès històric.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte al volum de la masia.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals.
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit. Mantenir els elements originals.
Gestió	Donat que es desconeix la totalitat de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

4654

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Malgrat la inscripció en el dintell d'una finestra indica l'any 1628, el mas Umbert és una masia més antiga que conserva els noms dels seus antics propietaris.</p> <p>Fills del mas Umbert van ser algunes de les personalitats polítiques del municipi: Joan Umbert, va ser alcalde l'any 1510, Damià Umbert, entre l'any 1650 i 1658, i durant el segle XIX trobem Josep i Jaume Umbert, com a regidors. Entre 1877 i 1879 Pere Umbert Blanchart fou el representant de Sant Feliu del Racó al Consistori municipal.</p> <p>El mas és també esmentat en el Reial Cadastre de 1716 com a propietat de Bonaventura Humbert "consisteix sa capacitat baix lo primer sostre en quatre apossentos, y en lo segon sostre en sis apossentos" en el qual vivia amb el primogènit, dos fills menors i una criada. La propietat de Bonaventura Humbert incloïa 13 quarteres i nou quartans de terra dedicades a l'horta, la vinya i el blat.</p> <p>Mas Umbert i Can Busqueta, ambdues del nucli de Sant Feliu del Racó, tenien una estructura similar, pel fet de pertànyer a dos germans. La veu popular explica que els dos germans discutiren pel descobriment de la mina d'aigua de Can Busqueta i l'enfrontament acabà amb la mort d'un dels germans i amb la caiguda d'un llamp sobre el Mas Umbert, a forma de càstig diví.</p> <p>Després de la Guerra Civil Marcel·lí Ubach Valls, hereu de mas Olivet, i la seva esposa, Josepa Cardona adquiriren el mas Umbert i la convertiren en una fonda amb dispesers. Una de les seves filles, Teresa Ubach Cardona, seguí la tradició de les dones de la família i va fer de cuinera del restaurant ajudada en el menjador pel seu marit, Ramon Calsina. Els tres fills del matrimoni també ajudaren des de petits en el negoci familiar i l'any 1980 Teresa Ubach va traspasar-lo a un dels seus fills, Lluís Calsina Cardona, que actualment porta endavant el restaurant amb la seva esposa.</p> <p>Actualment la planta baixa de la masia està destinada a la restauració, mentre la resta de la masia serveix d'habitatge per la família.</p> <p>Aquest restaurant, un dels més antics del terme, continua dins de la mateixa família després de quatre generacions. Per aquest motiu l'establiment va ser premiat amb la Medalla de la Vila l'any 1994.</p> <p>El bon estat actual de la masia es deu a la restauració progressiva dels elements deteriorats (bigues de fusta, cobertes, llindes de pedra) realitzada amb una actitud respectuosa dels seus actuals propietaris.</p>
----------------------	--

Bibliografia

Gràfica

4655

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Expedient Obres Majors núm. 31 (1991). *Reformes en la cuina del restaurant "Mas Umbert"*. Plànols

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Escrita

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.*Medalla de la Vila*. Publicació. Castellar del Vallès, 1994.

Oral

CALSINA UBACH, Lluís (Castellar del Vallès, 1962).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 36.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 80.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4656

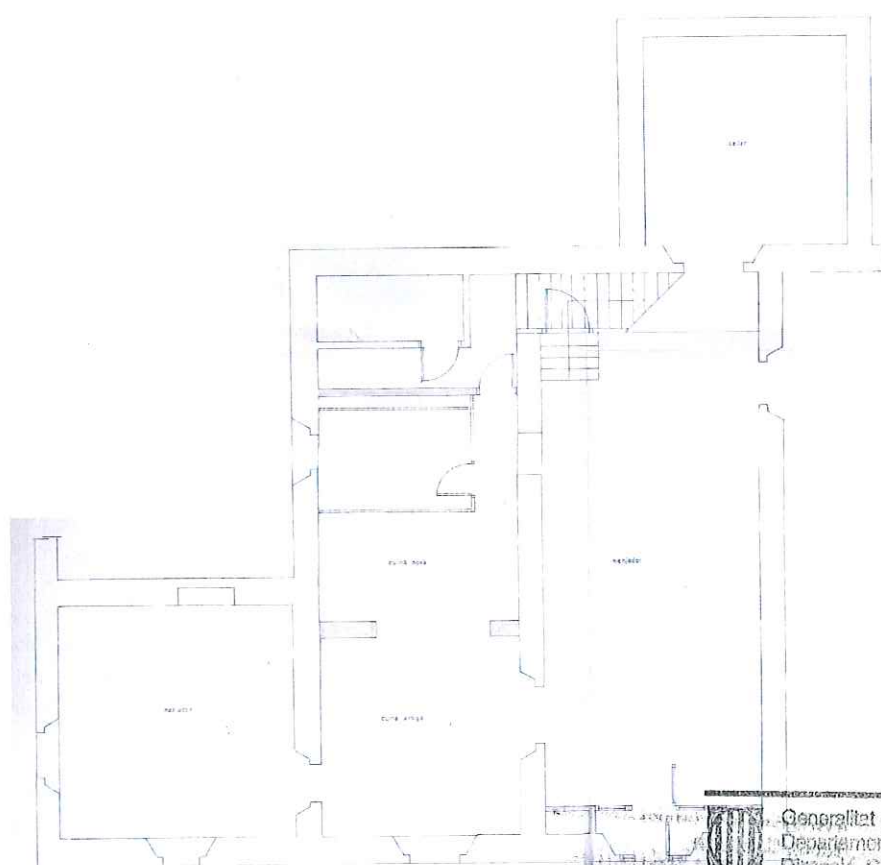
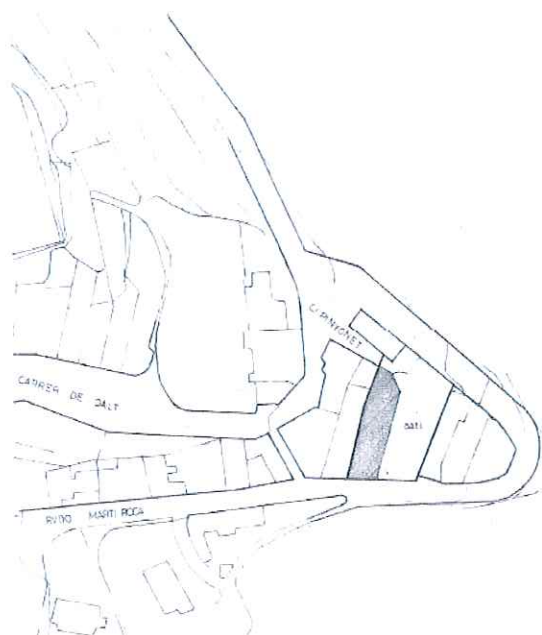
FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLANTA BAIXA (reforma cuina any 1991) E:1/150

4659

MASIA EL GIRBAU

ARR - 30 IP / 061

Altres denominacions Plana de Fogars, Girbau del la Plana

LOCALITZACIÓ

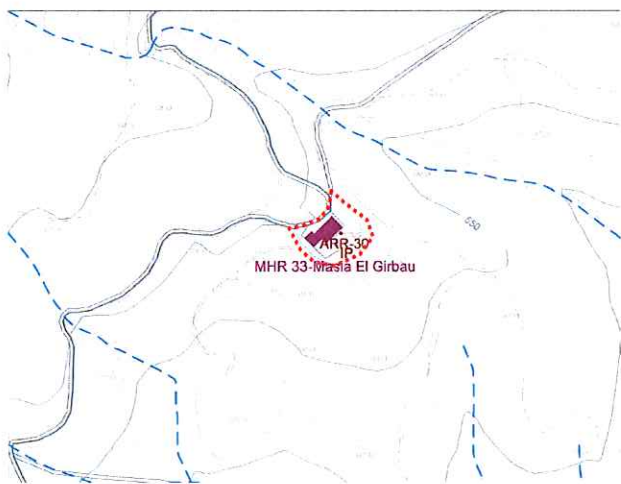
Indret Camí rural que surt del C. del Forn de Can Sallent- camí de Castellar a la Mola

Adreça / es

Coordenades UTM x=420254
y= 4608476Identificació al plànol ARR - 30
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A01300002	238907 m ²	83 m ²	1P	Privada
001100100DG20G	701m ²	651 m ²	2P + PSotacoberta	Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SNU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació	14 Zona la Serralada.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	Edificis
Categoria	BPU
	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 8.
Nº registre / catàleg	27317
Nivell protecció	Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció: - els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

-l'arbre monumental llistat a PE de béns a protegir (IP) amb el núm. 30 "alzina gran de Can Girbau".

- la font pròpia llistada pel Centre Excursionista Castellarenc amb el núm. 123 "font del Bujol"

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	Edifici fundacional segle XIV - reformes i ampliacions segle XVI. Petites reformes segle XX
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Vora el límit termenal de ponent, amb accés pel camí rural que surt del carrer del forn de Can Sallent de la urbanització el Racó, a nord de la Riera de la Penitenta.
Elements	Finca de grans dimensions amb accés per la part posterior del conjunt edificat i també més elevat, amb fons de bosc compacte, i en pendent a migdia vers la riera de la Penitenta. Mas d'ordenació agrupada i graonada, amb diversos cossos adossats al cos principal en diferents etapes d'ampliació que han afectat tant als àmbits d'habitatge familiar com als dedicats a estables i serveis, amb un pati clos de planta rectangular. Els murs són de factura senzilla amb argamassa, còdols i morter. Les teulades dels cossos adossats són a diferents nivells, per adequar-se al pendent del terreny. Té una porta d'entrada amb llindes de pedra motllurada a l'igual que una finestra de la façana principal que té esculpit un escut ornamentat amb les inscripcions ihs. A la part del darrera es troba un pati que també fa les voltes de corral i està tancat amb un mur que corre a continuació de les façanes laterals de la casa. Al final del pati, hi ha una construcció, de teulada a un sol aiguavés que s'utilitza per les eines. El Girbau és fonamentalment un habitatge de treballadors agrícoles. Disposa mina d'aigua.
Ús actual	Habitatge i agrícola.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Variat
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia, l'arbre monumental i la font: Variat.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

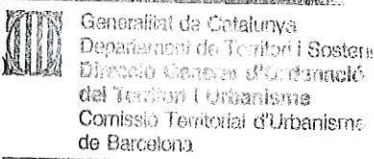
Raons catalogació	Interès històric i arquitectònic. Conjunt harmoniós i ben integrat a l'entorn natural.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, l'arbre monumental i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació integral de la volumetria i composició exterior del conjunt principal.

Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resolran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La primera referència documental d'aquesta masia data de l'any 1376, sota el nom de Plana de Fogars i vinculada a un Bernat de Fogars. Escripcions datades entre 1474 i 1490 citen a Pere Antic Torrella com el propietari de la masia. Segons el fogatge de 1553 la masia pren el nom dels seus nous propietaris, els Girbau, i durant algun període la masia serà coneguda com el Girbau de la Plana.</p> <p>L'any 1578 la masia s'esmentava al registre com a pertanyent al terme de Castellar.</p> <p>Tenim constància de la pervivència del cognom Girbau fins l'any 1723.</p> <p>El Girbau és fonamentalment una masia de treballadors agrícoles situada a 565 metres. La masia del Girbau compta amb uns conreus pocs extensos i treballats, segons el cens de l'activitat agrària de l'any 1998, només comptava amb 2 hectàrees dedicades a l'horta i 45 hectàrees forestals. La masia compta amb una mina d'aigua i una bassa de 10 m³</p> <p>Habitada permanentment pels seus masovers, des de l'any 1967, que venen les hortalisses conreades a les terres de la masia al mercat de Sabadell.</p>
Bibliografia	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya)</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>GARRÓS, Jordi. Fons</p> <p>PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i>. Castellar del Vallès, 1992.</p> <p>CANYAMERES RAMONEDA, Esteve. <i>Canvis de nom i maridatge a les masies de Castellar als ss. XV -XV. Revista Plaça Vella</i>. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 1991.</p> <p>VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i>. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.</p> <p>VERGÉS SOLÀ, Lluís. <i>El llibre de Castellar. Història i vida d'un poble del Vallès i dels seus agregats, Sant Feliu del Racó i Les Arenes</i>. Sant Llorenç Savall: Emegé, 1972.</p> <p>VERGÉS VERNIS, Pedro. <i>Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès</i>. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.</p>
Gràfica	
Escrita	
Oral	-
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 8.

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4662

1983

PLÀNOLS

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

MASIA L'ILLA

4663

ARR - 31 IP / 015

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del terme municipal en Sòl no urbanitzable, zona de la Serralada.

Adreça / es Ctra. B-124, PK. 13

Coordenades UTM
x=421409
y= 4610988

Identificació al plànol ARR - 31

Grafisme categoria ●

Delimitació bé

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A01500004

38.390 m²

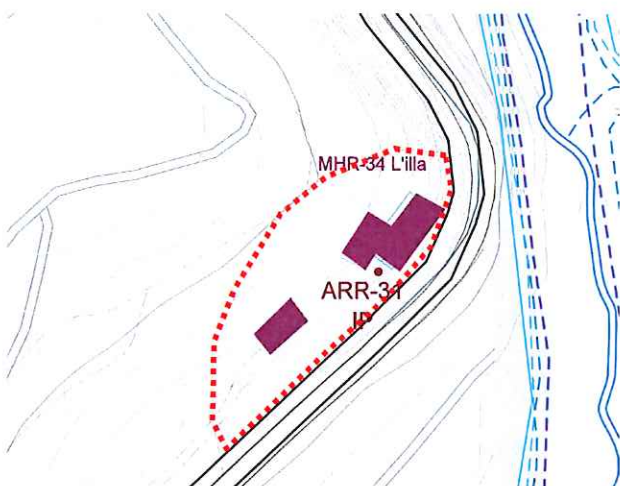
Privada

001200900DG21A

147 m²218 m²

2P + PSotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

PE de Sant Llorenç del Munt i l'Obac 1998.

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

14ª Zona la Serralada-PEIN.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Articles 7,8,9,10,11,12,13,14 i 15 del Text Normatiu de la Modificació del PEIN.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BPU - PEIN

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 9.

Inclòs al Catàleg del PEIN com a masies i altres construccions.

Nº registre / catàleg

27318

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- l'arbre monumental llistat al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 34 (alzina gran

de l'Illa), núm. 35 (lledoner gran de l'Illa).

-la font pròpia llistada pel Centre Excursionista Castellarenc amb el núm. 37 "Font de l'illa".

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

4664

Estil i Època	Època medieval. Baixa edat mitjana. Estil obra popular
Cronologia	Edifici fundacional segle XIV.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	Antiga masia del sector de les Arenes de Sant Feliu del Racó, situada a la riba dreta del Ripoll, sobre la carretera B-124 de Sabadell a Caldes. Un curt vial que es deriva a l'esquerra, puja fins al portal del barri.
Elements	<p>La masia de l'Illa, presenta unes característiques arquitectòniques marcades per la irregularitat dels seus cossos juxtaposats i que dona com a resultat una tipologia atípica, quedant al marge de les característiques estructurals dels grups englobats en la denominació de "masia clàssiques" i les seves subdivisions. Per tant, no roman sempre com una única edificació aïllada, sinó que rodejada d'una sèrie de construccions de major o menor importància i que són aptes per les diferents funcions agrícoles o ramaderes, essent el més freqüent que tals annexos sorgeixin paulatinament a mida que les necessitats augmentin.</p> <p>Mas de proporcions mitjanes situat en un indret coster i accidentat. Compost per volums paral·lels orientats a llevant. Els corrals d'una sola planta conformen longitudinalment el primer pas per portella. L'antiga era, més elevada, conforma el segon clos d'entrada amb els dos cossos importants: el magatzem o celler arrapat al desnivell escarpat i el cos principal de masia, lleugerament més baix, de planta baixa, pis i golfes, el qual s'accedeix per l'interior de la vivenda.</p> <p>A la façana principal, a migdia, presenta una teulada d'escàs ràfec, a dos nivells i a un sol aiguavés, amb carener perpendicular a la façana, un portal adovellat i a sobre un finestral de pedra motllurat amb la inscripció <i>IHS Masia Illa 1571</i>, i dos rellotges de sol; diverses finestres a planta primera i segona a la gran façana de llevant, totes amb llindes de pedra amb motlures i relleus.</p> <p>L'interior conserva finestres amb antics seients festejadors, arcs de mig punt de pedra tosca als passos de planta baixa i notable porta d'accés al dormitori, amb motlures del primer gòtic a la planta primera.</p> <p>Cal destacar la llar de foc de la cuina amb ascó, forn de pa i gran campana, així com les rajoles decorades amb pintures populars del entrebogat del sostre dels dormitoris. Els motius són figures humanes, animals, sanefes, motius geomètrics i florals</p>
Ús actual	Habitatge, agrícola i ramader.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Precari. Les diferents restauracions han desfigurat el conjunt volumètric, sobretot pel que respecta als pendents de les cobertes.
Façanes / Coberta	Precari
Entorn / Jardí	Precari
Estructura / Interior	Precari
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia, l'arbre monumental i la font
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE**Raons catalogació**

Cal valorar la irregular juxtaposició dels diferents cossos per adaptar-se al pendent del terreny, així com els tancats amb portelles que confereixen un grau de privacitat dels diferents àmbits del mas. Element d'interès històric.

Elements

Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable. També queden protegits tots els elements decoratius interiors descrits a l'element, i específicament a les rajoles pintades dels entrebigats, i els elements d'interès històric.

Entorn de protecció

Es protegeix l'entorn immediat, l'arbre monumental i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS**Tipus d'intervenció**

Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.

Regulació

Seguiment dels art. 51 a 55 del PEIN en relació a les determinacions específiques a la zona agrícola.

Façanes / Coberta

Conservació integral de volumetria exterior i façanes. Recuperació de les cobertes segons els vessants originals.

Entorn / Jardí

Es permet la modificació excepte les parts originals

Estructura / interior

No es permet la modificació d'elements originals. Caldrà mantenir en bones condicions els elements interiors finestres amb antics seients festejadors, arcs de mig punt de pedra tosca als passos de planta baixa, la porta d'accés al dormitori, la llar de foc, el forn de pa i campana i les rajoles pintades de l'entrebigat del sostre dels dormitoris.

Entorn de protecció

No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Gestió

Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.

Altres intervencions

L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.

Usos permesos

Els que determina el POUM.

Usos prohibits

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA**Informació històrica**

En documents del anys 977 i 1020 es cita una propietat anomenada *l'Illa rocosa*, del terme de Castellar, i situada a la vora del riu Ripoll. Es desconeix si aquesta propietat es correspon amb l'actual mas de l'Illa. En aquest cas, l'Illa seria la masia amb les referències més antigues de l'alt Vallès.

La situació i la presència de la masia en la documentació antiga fa pensar que la masia de l'Illa era la més important del sector de les Arenes, ja que la propietat és el resultat de l'annexió d'altres masos.

Tot i això, la notícia concreta més antiga que coneixem d'aquesta casa data del 1364, quan Guillem d'Illa i la seva muller Elisendis deixaren els masos Illa i Arenes a la seva filla Elisendis perquè es casés. Les referències documentals a membres de la família Illa són nombroses, sovint per conflictes, com exemplifica un document de l'any 1603 segons el qual Sebastià Illa fou acusat, juntament amb el rector de Sant Feliu del Racó, d'haver col·locat unes fites per assenyalar la divisòria amb la parròquia limitrofa.

La Masia de l'Illa no escapà dels actes de bandolerisme estesos per la serra de Sant Llorenç del Munt i l'Obac durant el segle XVII, com demostren les diverses denúncies que presentà Valentí Illa entre l'any 1616 i 1656.

El primer incident amb bandolers es produí el novembre de 1610 quan quatre bandolers armats amb pedrenyals curts es presentaren de nit a la masia i es van fer donar de sopar.

Aquesta casa disposa de font pròpia: la font de l'Illa, la qual es troba a tocar de la llera del Ripoll. També te grans feixes a la vora del riu. Fins fa quinze anys només eren conreades algunes d'aquestes feixes pel pastor que tancava el ramat en les corralles del mas. Durant més d'un segle l'Illa fou habitada per masovers: Carme Lleixà i Galve fou masovera de l'Illa des de 1938 fins a 1994. El 1938 es va casar amb el Miquel Torres, del mas de l'Illa, els pares del qual ja s'havien establert en aquest mas feia molts anys provinents de la masia de Pregona, de la vall d'Horta. El mas va començar a decaure a principis dels anys setanta i especialment quan la Carme Lleixà es quedà viuda.

4666

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Escrita

FERRANDO ROIG, Antoni. *Itineraris pel massís de Sant Llorenç del Munt. La Vall del riu Ripoll*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1997.

FERRANDO ROIG, Antoni. *Les sendes dels bandolers (Sant Llorenç del Munt- Serra de l'Obac)*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2002.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Oral

Maria Teresa Armengol, Joan Castells Solà (Castellar del Vallès, 1933),

Albert Antonell Ribatallada (Castellar del Vallès, 1936)

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 9.

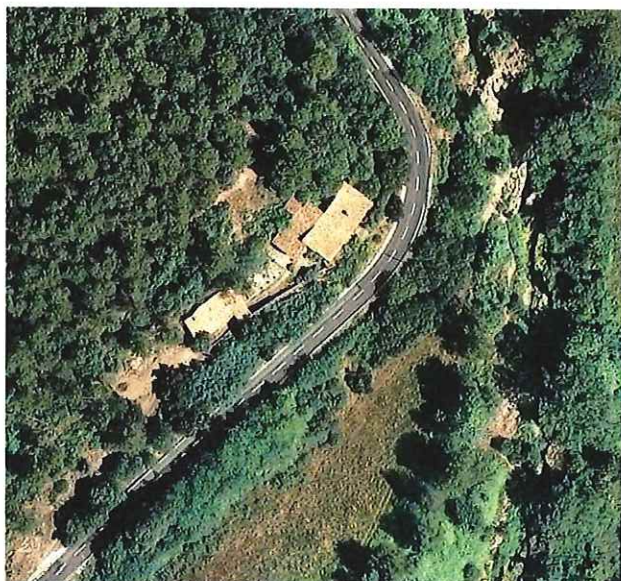
Inclòs al Catàleg del PEIN com a masies i altres construccions.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES 4667

1983

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

MASIA PUIGVERD

ARR - 32 / 111

Altres denominacions Puigverd-Puigverd

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud - est del municipi dins al Sòl No Urbanitzable, zona de la Plana Vallesana.

Adreça / es Camí que surt a la dreta de la ronda de Tolosa davant de la Plaça Catalunya.

Coordenades UTM x= 424706

Identificació al plànol ARR - 32

Delimitació bé

y= 4607308

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

08050A02000072

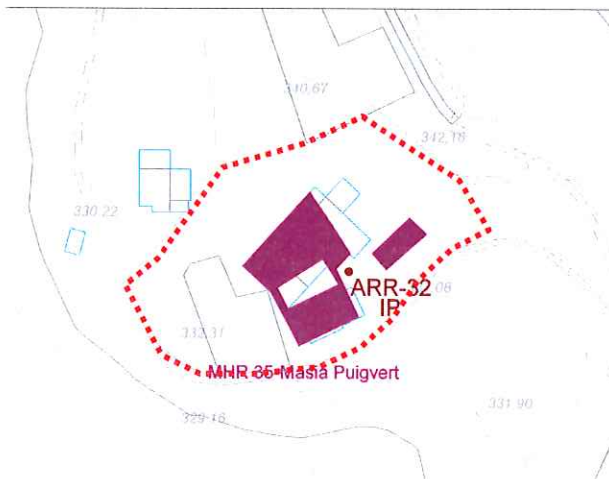
80.036 m²

000507500DG20E

496m² m²1.043 m²

2P+ sotacoberta

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (sòl no urbanitzable)

Qualificació

16 Zona Plana Vallesana

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 192 de la normativa aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Classificació

Edificis

Categoria

BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 15.

Nº registre / catàleg

27322

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció: - els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.	- la font pròpia (Font de Puigverd) llistada pel Centre Excursionista Castellarenc amb el núm. 97.
--------------------	---	--

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

4670

Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular
Cronologia	Edifici fundacional segle XV. Reformes i ampliacions segle XIX
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca rústica.
Context	Vora el límit urbà de llevant, amb accés per la Ronda i a nord del Parc dels Colobriers.
Elements	<p>Conjunt format per diverses edificacions dins un clos tancat, amb dos portals coberts amb petites teulada a dues aigües. Al pati donen diversos edificis complementaris: les corts, els coberts, etc.</p> <p>L'edifici principal, la masia és un volum de planta baixa, primera i golfes amb coberta a dues vessants amb carener perpendicular a migdia. El frontis presenta els trets peculiars de les masies d'aquestes contrades: la porta, marca l'eix de simetria de la façana, amb una finestra a cada banda en planta baixa, i una porxada transitable en planta primera construïda sobre tres pilars de maó. A la planta primera trobem tres finestres, dues de les quals s'han transformat en balconeres, a través de les quals s'accedeix a un balcó corregut amb barana de fusta corresponent a la porxada de la planta baixa. Inicialment, la porxada en planta baixa era més estreta, amb dos pilars, i a planta baixa tant sols hi havia una sola balconera central amb barana de ferro forjat. A la planta golfes sota teula hi ha un conjunt de tres finestres petites amb arc de mig punt. La casa és construïda sobre un mur de pedra i morter, que la envolta i li fa de base.</p>
Ús actual	Habitatge.
Ús original / altres	Habitatge, agrícola i ramader.
Estat conservació	Bo.
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia i la font: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Interès històric.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat i la font.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
---------------------	---

Regulació	Conservació integral de volumetria exterior i façanes.
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior i façanes.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La masia de Puigverd (Puigvert), com altres del terme municipal, conserva el nom dels seus primers propietaris. El primer document que es coneix del mas data del 1468, encara que es pot suposar que el seu establiment era anterior a aquesta data. Aquesta suposició prové del fet que es coneix l'existència de Pere de Puigvert, propietari del mas, com batlle de Castellar l'any 1437.</p> <p>A través del treball de Canyameres coneixem alguns dels noms dels propietaris de la masia al llarg del temps: entre 1475-1490 Gabriel Dalmau, àlies Puigvert, l'any 1553 Bartomeu Puigvert i entre 1716 i 1723 Vicenç Puigvert.</p> <p>La masia de Puigverd la trobem esmentada al Reial Cadastre de Castellar del Vallès de l'any 1716.</p> <p>La masia a viure el seu millor moment durant el segle XIX i es va veure ampliada i reformada considerablement. Una rajola a l'interior de la masia amb data 1827, confirmaria aquest fet, juntament amb la presència d'una premsa i d'uns cups que denoten la dedicació a la vinya.</p> <p>Durant la Guerra Civil, la por d'un bombardeig sobre el nucli urbà portà a Puigvert les classes de la única escola que no tancà durant el conflicte, les Escoles Emili Carles Tolrà.</p> <p>Actualment, els seus propietaris són els hereus d'Antoni Llonch de Sabadell, que havia estat alcalde de la ciutat, i el seu germà Pau Maria Llonch diputat a les Corts en l'època franquista.</p> <p>Segons el cens agrari del municipi de l'any 1998 els propietaris sols hi passen temporades a l'estiu i els masovers, des de l'any 1954, s'ocupen de l'hectàrea d'horta i de la pastura del ramat a les 24 hectàrees amb què compta la propietat.</p> <p>Algunes de les dependències destinades a l'activitat agrícola van ser objecte d'una important remodelació entre els anys 2006 i 2008 per reconvertir-les en habitatge. El projecte fou de l'arquitecte Roger Sauquet Llonch.</p>
----------------------	--

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya)

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

GARRÓS. Jordi. Fons

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Escrita

GALLART, Ernest; RUIZ, Galdric; SÁIZ, Sílvia. "El cau de la Gloriosa. Una proposta educativa per al refugi antiàeri i l'aeròdrom de la FARE al Pla de la Bruguera, Castellar del Vallès". *Plecs de Recerca*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2007.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

CANYAMERES RAMONEDA, Esteve. "Canvis de nom i maridatge a les masies de Castellar als segles XV i XVI.". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 19931. Núm. 32.

PINYOT GARRÓS, Joan. *El Reial Cadastre de Castellar del Vallès 1716*. Castellar del Vallès: Arxiu d'Història de Castellar, 1985.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Oral

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 15.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA 4673

FOTOGRAFIES

1989

2010

2010

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

2010

2010

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

TORRE TURULL

ARR - 33 / 003

Altres denominacions

4675

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud del límit del terme municipal, en Sòl Urbà.

Adreça / es Carretera B-124, PK. 4,3.

Coordenades UTM x= 424397

Identificació al plànol ARR - 33

Delimitació bé

y= 4604150

Grafisme categoria

Entorn protecció.....

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

4443201DG2044S

173.360 m²

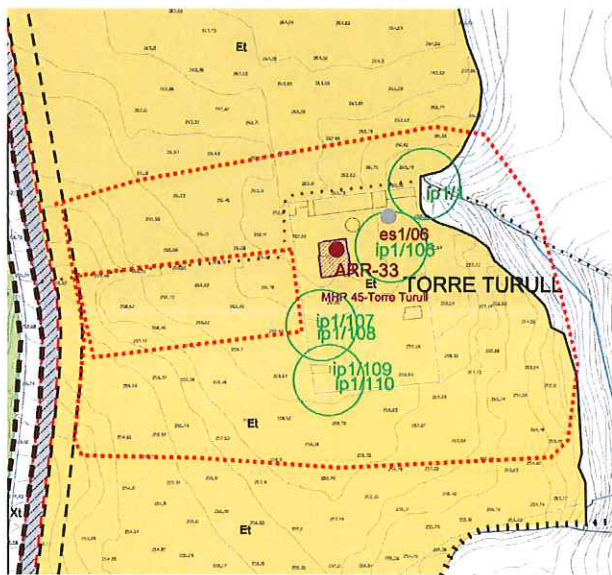
Privada

4543001DG2044S

12.623 m²3.330 m²

3P

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (sòl No Urbanitzable)

Qualificació

Et Equipament supramunicipal

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 102,103,104,105,
106,186, 187, 188, 192 de la
Normativa Urbanística del POUM
aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura residencial rural

Casa senyorial

Classificació

Edificis

Categoria

BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la
comarca de Sabadell, element
núm. 23.

Inclòs al Inventari del PGO de
Castellar del Vallès 1999. Text
refós 2005, element núm. 30.

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Conservació, Ambiental, Àrea
d'expectativa Arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de
protecció:

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

- els espais susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- l'arbre monumental llistat al PE dels béns a protegir, IP (Interès Paisatgístic), núm. 1 "pi blanc de la torre Turull", i totes les espècies arbòries d'interès del jardí interior, inclosa l'avinguda arbrada de plataners exterior des de la carretera.

- els voltants del recinte per remarcar el caràcter aïllat, protegint la conca visual des de la carretera i el valor paisatgístic del conjunt.

4676

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània.
Cronologia	Construcció del segle XIX. Últimes reformes efectuades a començaments del segle XX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Parcel·la aïllada de grans dimensions envoltat de bosc, qualificat d'equipament supramunicipal..
Context	Al límit meridional del terme municipal, a llevant de la carretera B-124, i a sud del polígon industrial del Pla de la Bruguera. La finca disposa de grans extensions de terreny que limiten amb Can Casamada, el Pla de la Bruguera, Can Bages, Can Santpere i Can Pagès; en depèn Can Moragues.
Elements	<p>Finca de grans dimensions limitada per la carretera a ponent, a nord pel polígon industrial, i a sud pel límit termenal. Propietat extensiva i plana de conreus de cereals amb franja de bosc contigua a la carretera. Conjunt edificat amb jardins de gran varietat d'espècies, ubicat al mig de la finca en recinte rectangular clos per mur de pedra de gran alçària. Accés per camí perpendicular a la carretera amb arbrada de plataners fins al portal del recinte, amb dos pilars quadrats de maó ornamentats.</p> <p>Edificacions de servei, masoveria i coberts adossats al mur perimetral a nord, i dipòsit i cobert de grans dimensions a sud. Casa senyorial aïllada de forma rectangular envoltada pels jardins, de planta baixa i dues plantes, i coberta a quatre vents amb barbacanes prominents i ornamentades. Façanes de composició clàssica amb basaments amb grans carreus de pedra (de Castellar), finestres d'estil neogòtic de triple arcada a la planta principal i sèrie de finestres motllurades de remat a la planta superior sota la barbacana. Dues torratxes, la més gran a la façana nord d'accés (amb certa semblança a la Torre Balada), i la de menor dimensió a la cantonada a sud est s'adossen elevant-se una planta més amb remat fortificat de merlets. Tot el conjunt edificat presenta un estil eclèctic i sumptuós, amb combinació de tècniques i materials propis del modernisme.</p> <p>A l'interior destaquen dues llars de foc de grans dimensions, sostres enteixinats, arcs ogivals de pedra, i terres de mosaic i fusta decorats a les estances principals. La casa és molt gran, té uns 1400m².</p>
Ús actual	Habitatge. Agrícola i ramader. Casa de vacances.
Ús original / altres	Habitatge. Agrícola. Casa de vacances.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de l'edificació, la conca visual des de la carretera i l'arbre monumental:Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable de segona residència castellanenca, amb aire sumptuós . Interès històric i arquitectònic.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat, la conca visual des de la carretera i l'arbre monumental.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obrs de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Mantenir l'ordenació de caràcter singular.
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior i elements decoratius modernistes de façanes.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit i la conca visual des de la carretera.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Tota la casa està emmurallada per una paret amb un gran pati i un luxós jardí interior, al qual es té accés per una gran portalada que dona just davant del camí que la comunica amb la carretera de Sabadell a Castellar. La muralla de pedra que envolta la casa fou obra del picapedrer local Joan Sampere, el Meima.</p> <p>Es diu que la fortuna dels Turull era tan immensa com les seves excentricitats. Aquesta gran fortuna es va obtenir, principalment, a base d'usura i també d'estranyes viatges amb el berganti-goleta <i>Pedro Turull</i>. L'excentricitat més esbojarrada fou la de comprar un elefant de l'Índia per llaurar els camps del Pla de la Bruguera pensant que faria més feina que un bou. A l'elefant el van portar en el seu vaixell amb un home encarregat de cuidar-lo, però finalment van haver d'acabar regalant l'animal.</p> <p>Durant la Guerra Civil (1936-1939) la torre Turull va hostatjar tècnics soviètics adscrits al Servicio Aeronáutico de Fábricas, el conegut popularment com a SAP-16.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p>
Escrita	PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellanenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i> . Castellar del Vallès, 1992.
Oral	GALLART VIVÉ, Ernest (Sabadell, 1964).
Actuacions finca	

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIL. Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element Núm. 23.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 30.

4678

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

TURELL

ARR - 34 / 011

Altres denominacions

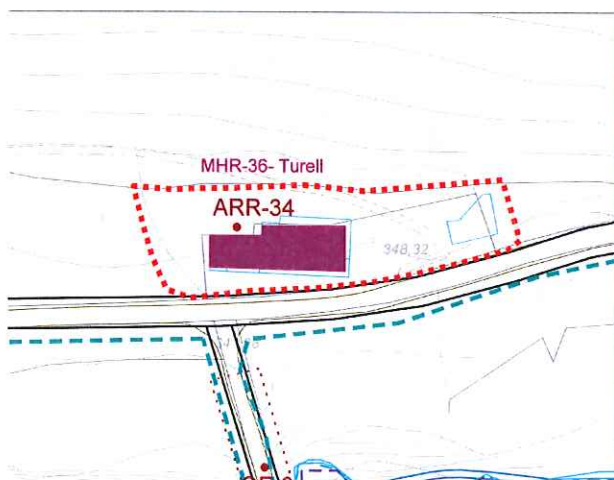
LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del Nucli Urbà en Sòl no urbanitzable, a la zona de la Serralada.

Adreça / es Ctra. B-124 en direcció a Sant Llorenç Savall. PK.11.

Coordenades UTM
x=422254
y= 4609702Identificació al plànol **ARR - 34**
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	000303600DG20G	402 m ²	720 m ²	3P	Privada
	000302600DG20G	136 m ²	222 m ²	2P	Privada
		1.429 m ²			Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del Bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM PE de Sant Llorenç del Munt i l'Obac 1998.
Classificació	SNU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació	14 Zona la Serralada.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	Edificis
Categoria	BPU
	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 32.
Nº registre / catàleg	27332
Nivell protecció	Conservació, Àrea d'expectativa Arqueològica (AEA).
Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció:

- els espais al voltant de la masia susceptibles de contenir restes arqueològiques.

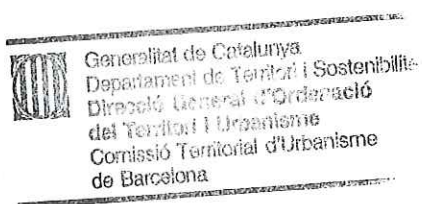
- les fonts llistades al PE dels béns a protegir ES (Elements singulars): núm. 67 "Font del Turell", núm. 70 "Font del Frare".

- els arbres monumentals llistats al PE dels béns a protegir IP (Interès Paisatgístic): núm. 80 "l'entiscle del Cal Mesquita" i el núm. 81 "Desmai de can Turell".

4680

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Estil modernisme.
Cronologia	Origen segle XV. Reformes els segles XVIII i XX.
Autoria	-
Promotor	-
Parcel·la	Finca Rústica.
Context	A la riba esquerra del riu Ripoll i a nord de Sant Feliu del Racó, a tocar de la carretera B-124 a l'alçada del Pont de Turell.
Elements	<p>Finca de grans dimensions que s'estén per ponent fins al torrent que porta el mateix nom i per llevant fins al límit amb la urbanització del Balcó de Sant Llorenç, tota ella orientada a migdia i delimitada pel riu Ripoll. El conjunt edificat s'ordena linealment i en paral·lel a la carretera.</p> <p>Volum principal originari rectangular de grans dimensions, de planta baixa i dues plantes, i coberta a dues vessants amb carener paral·lel a migdia i accés per pati a llevant amb magatzems annexes d'una sola planta. A ponent, edifici d'estil modernista adossat al volum principal. L'eix de simetria, al frontis, el marca i aporta. La planta baixa és asimètrica ja que s'han utilitzat dos tipus de finestres. A l'esquerra de la porta, la finestra és el·líptica i a la dreta, és amb arc de mig punt com la porta. El primer pis està distribuït amb major simetria: dues finestres al centre i tres a cada cantó, totes elles amb arcs apuntats i de clara inspiració gòtica. Sota teulada, i dins d'una fornícula, es situa la imatge d'una Verge, protegida per una porta de vidre. El carener de la teulada corre perpendicular al frontis, presentant als extrems, i des del frontis, una forma lleugerament còncava als extrems. Donada la inclinació del terreny, els baixos de la casa formen un garatge. S'accedeix a la casa per una escala.</p> <p>Disposa de mina d'aigua</p>
Ús actual	Habitatge.
Ús original / altres	Habitatge.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la masia, les fonts i els arbres monumentals: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Interès històric.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i les determinacions que estableixi del catàleg de Construccions en sòl no urbanitzable.

Entorn de protecció Es protegeix l'entorn immediat, l'arbre monumental i la font.

4681

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior i façanes.
Entorn / Jardí	Es permet la modificació excepte les parts originals.
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Donat que es desconeix l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>La documentació històrica fa pensar que, molt propera a l'actual finca de Turell, hi havia el Molí de Turell (Torell) dels Clasquerí. L'any 1246 Garsenda de Provença, vídua de Guillem de Montcada i Castellvell, i el seu fill Gastó estableixen a Pere de Clasquerí el dret que tenien en el molí de Torell (Turell), en la parròquia de Sant Esteve i Sant Feliu de Castellar. L'any 1247 Gerard de Vilar i Bernat de Pedra fan donació a Pere de Clasquerí de: "...actionis eis competentis in molendino de Torallo..."</p> <p>Entre els segles XII i XIII l'antic molí es traslladà més avall del riu, en l'indret que avui ocupa el molí d'en Barata, sent propietat dels Turell fins al segle XVIII. La família Turell va vendre el Molí al Sr. Barata l'any 1723, quedant-se el dret de moldre de franc i</p> <p>sense cap despesa mentre existís el molí i els amos de Turell i els seus successors sempre que fossin successors directes i amb el cognom Umbert.</p> <p>A través de la documentació històrica coneixem alguns dels propietaris del Turell, l'any 1401 Guillem de Turell, l'any 1553 Pere Busqueta àlies Turell i entre 1716 i 1723 Miquel Turell.</p> <p>La presència d'un rellotge de sol esgrafiat amb la data de 1774 inscrita podria ser una indicació d'una important ampliació de la masia. Malgrat tot aquest rellotge fou realitzat a mitjans del segle XX.</p> <p>La transformació més important del Turell succeí a finals del segle XIX amb la construcció de la carretera de Sant Llorenç, finalitzada l'any 1884, i més endavant, amb la construcció del pont i l'enllaç amb el ramal de Sant Feliu.</p> <p>La construcció de la carretera suposà una nova oportunitat pels propietaris del Turell, com demostra una fotografia dels anys trenta, que es conserva a l'Arxiu d'Història, d'uns traguers castellarencs amb les respectives cavalleries, davant de la casa de Turell. A la façana hi ha un rètol oferint menjars i begudes.</p> <p>La masia del Turell va perdre personalitat quan es produí l'aprofitament de la font natural que hi aflora, conduït per a l'abastament d'aigua potable l'any 1927. Des d'aleshores, la captació soterrada amaga la surgència que donava protagonisme i riquesa a l'indret.</p>
----------------------	--

Segons el cens de l'activitat agrària de l'any 1998 el Turell compta amb tan sols 1 hectàrea dedicada a l'horta i 20 hectàrees forestals.

4682

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

GARRÓS. Jordi. Fons

Expedient Obres Majors núm.30 (1945). *Construccions de una paret de contención de tierras y construcción de un garage en la casa de campo "Turell"*. Plànols.

Expedient Obres majors núm. 34 (1945). *Obras de construcción de una casa en la finca conocida por "Turell"*. Plànols.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Escrita

CENTRE EXCURSIONISTA DE CASTELLAR. *Fonts, mines i punts d'aigua*. Castellar del Vallès, 2004.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

CANYAMERES RAMONEDA, Esteve. "Canvis de nom i maridatge a les masies de Castellar als segles XV i XVI.". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 19931. Núm. 32.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

VERGÉS SOLÀ, Lluís. *El llibre de Castellar. Història i vida d'un poble del Vallès i dels seus agregats, Sant Feliu del Racó i Les Arenes*. Sant Llorenç Savall: Emegé, 1972.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografía médica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. eGIPCI.

Oral

-

Actuacions finca

L'any 2002 es realitza un restauració centrada en les dependències adossades a la masia, antics coberts i magatzems agrícoles, entorn a un pati pels carros i l'era de batre els cereals.

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 32.

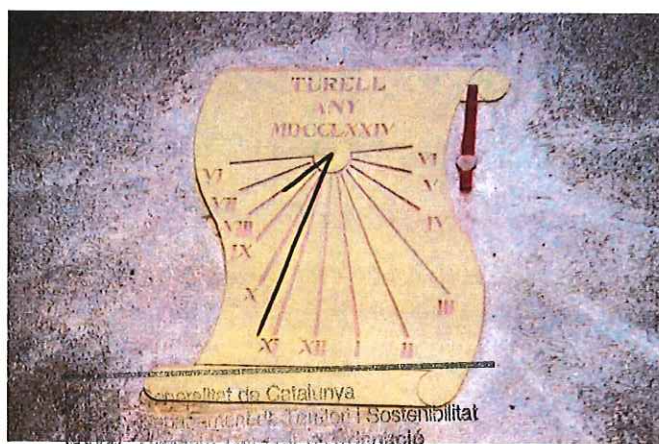

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4683

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4684

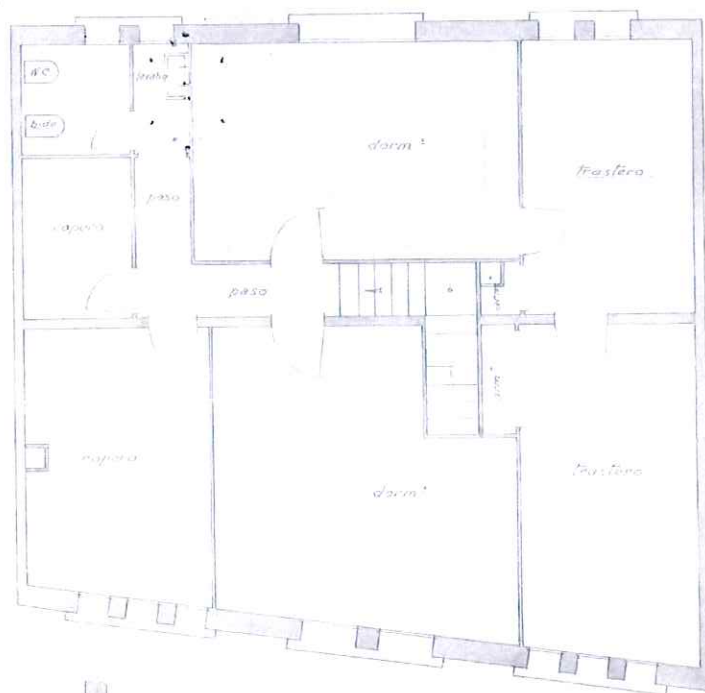
A hand-drawn architectural floor plan of a house, likely a duplex or a two-story unit. The plan is drawn in purple ink on a white background. The layout includes several rooms and a central staircase.

- Top Left:** A large room labeled "dorm" (bedroom).
- Top Center:** A bathroom labeled "baño" and a smaller room labeled "cuarto" (study or office).
- Top Right:** A kitchen labeled "cocina" with a sink and stove area.
- Center:** A large living area labeled "sal-comedor" (living and dining room) and a bedroom labeled "dorm". A central staircase labeled "escalera" connects the upper and lower levels.
- Bottom Left:** A large room labeled "garage" (garage).
- Bottom Right:** Another large room labeled "garage" (garage).
- Bottom Center:** A staircase leading down to the lower level.

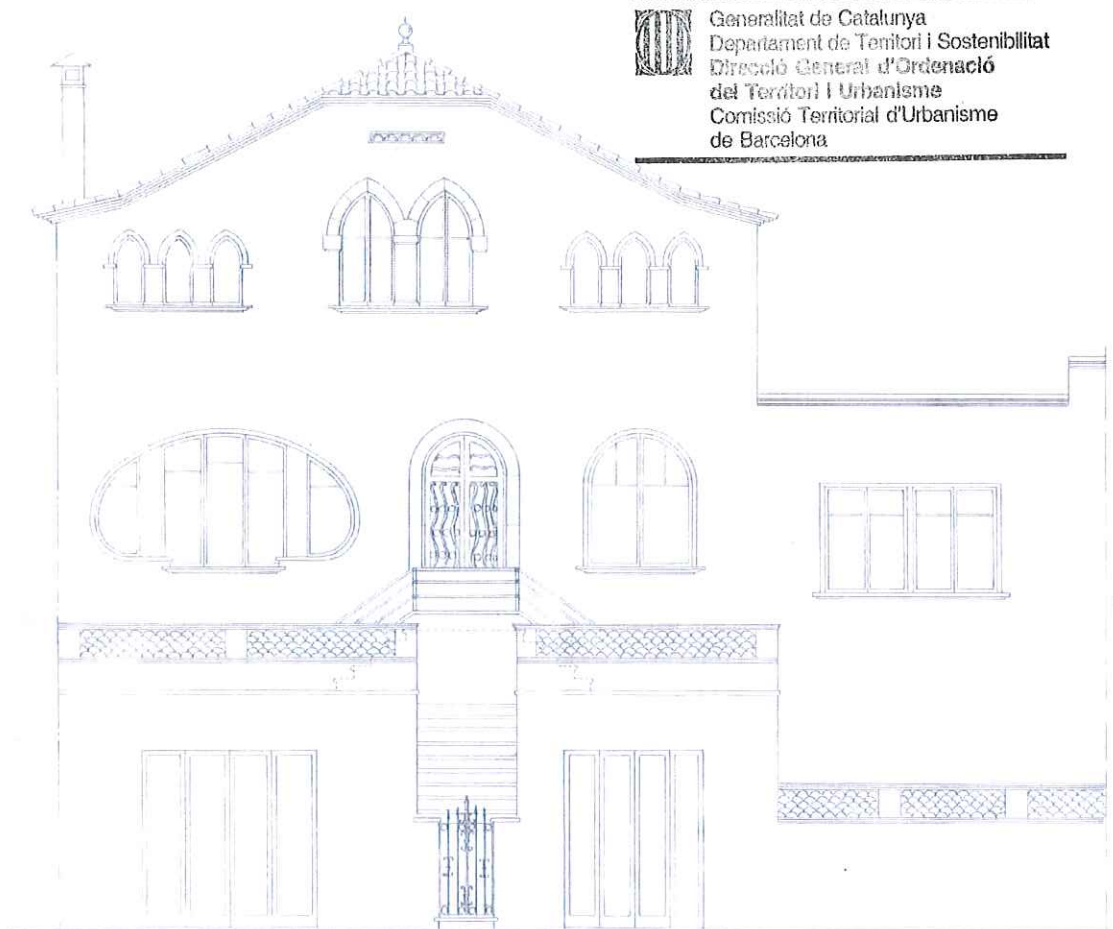
The plan shows various architectural details such as doors, windows, and furniture placement. The overall style is a simple line drawing with handwritten labels in Spanish.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4685

PLANTA PRIMERA E:1/150

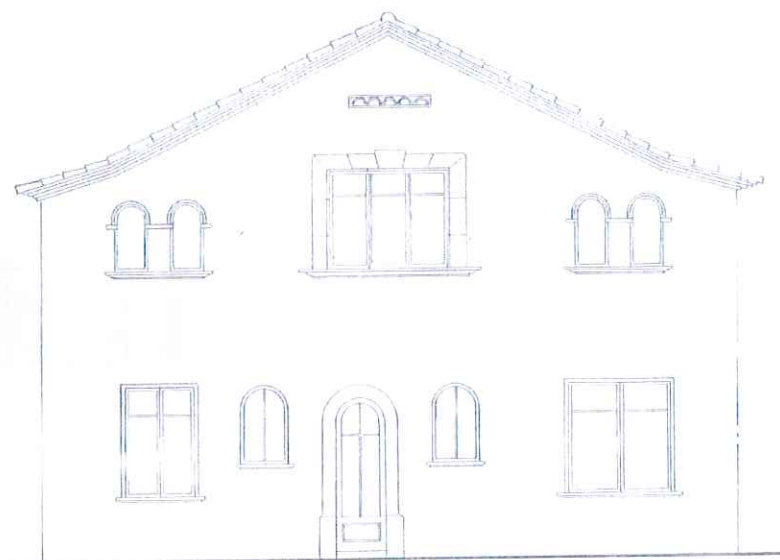

FAÇANA PRINCIPAL E:1/150

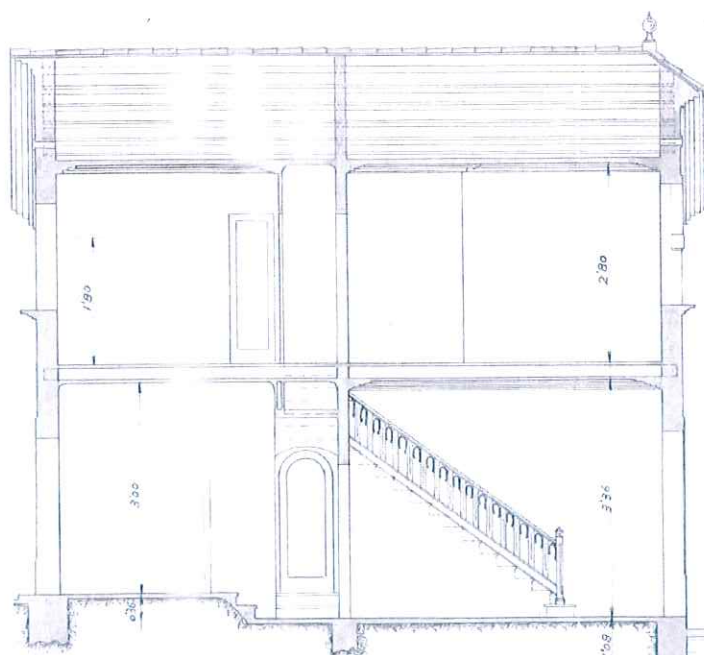

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4686

FAÇANA POSTERIOR E:1/150

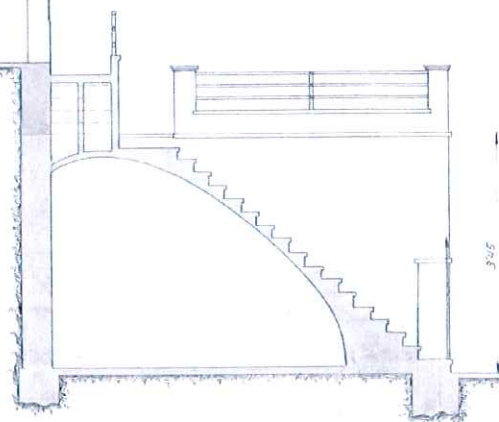
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

*Casa a construir para
 Dª Teresa Umbert Masa
 en el Km.10. Km.8. de la carretera de Sal
 del a Pratls de Llusanès.*

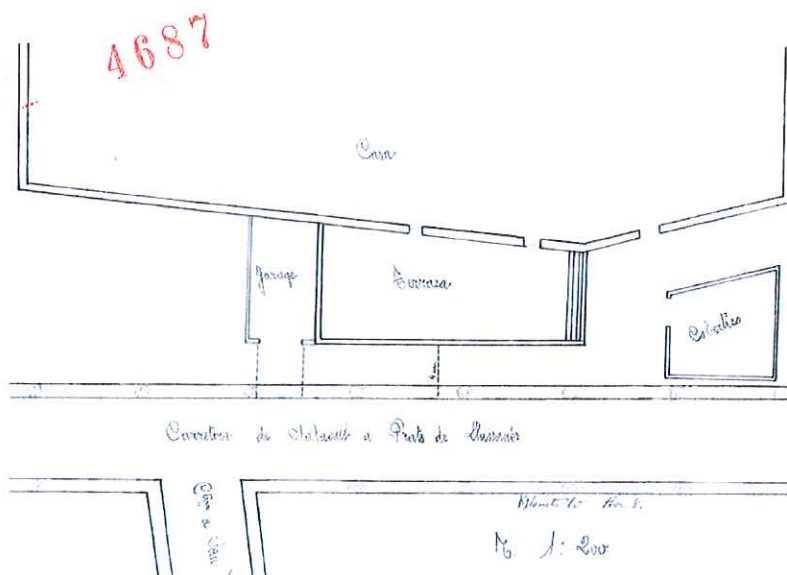
ESCALA 1:50

Castellar del Vallès Agost de 1995

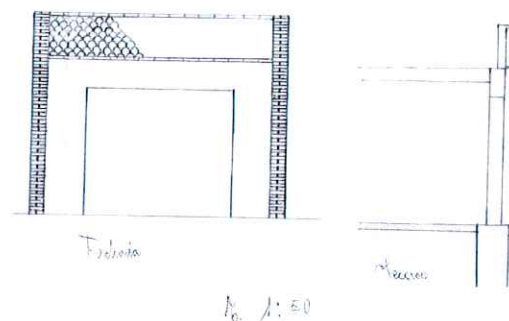
La Deliciosa

SECCIO TRANSVERSAL E:1/150

PLANTA CONSTRUCCIÓ AUXILIAR E:1/500

FAÇANA GARATGE E:1/100

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

MASIA DE CAN FONT

ARR-35 / 054

4688

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret Al oest del terme municipal, en Sòl urbà, zona de la urbanització de Can Font.

Adreça / es Plaça de Can Font. Urbanització Can Font.

Coordenades UTM
x= 421794
y= 4605280Identificació al plànol **ARR - 35**

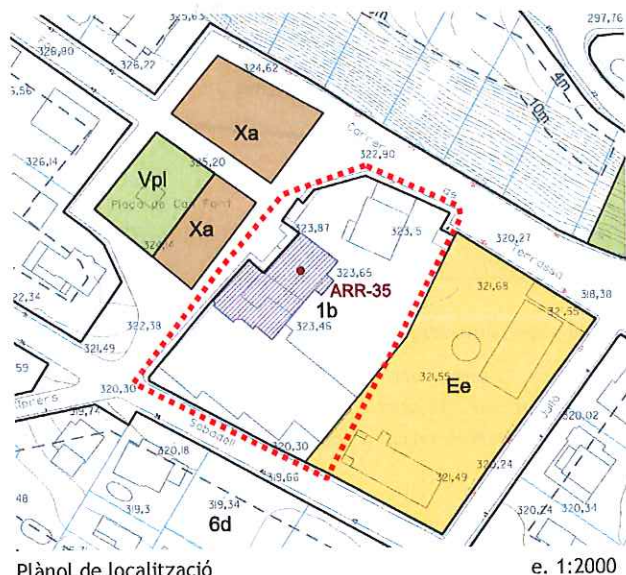
Grafisme categoria ●

Delimitació bé

Entorn protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	1955001DG2015N	6.560 m ²	4.303 m ²	3P	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SU (sòl urbà)
Qualificació	1b Zona Residencial en Nucli Antic, ordenació singular.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 120,121 i 124 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

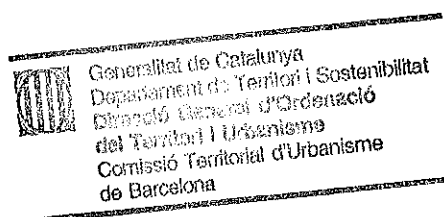
Tipus de bé	Arquitectura residencial rural
Classificació	Edifici
Categoria	BPU
Nº registre / catàleg	
Nivell protecció	Conservació
Altres proteccions	Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui: - els espais al voltant dels elements susceptibles de contenir restes arqueològiques.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Edifici fundacional: Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Reformes: Època contemporània.
Cronologia	Edifici fundacional segle XIV. Reformes segle XX.
Context	Al límit de ponent del terme municipal, avui en dia absorbida per la trama del nucli urbà de Can Font.
Elements	La masia de Can Font, ubicada a sud est del dipòsit era un gran casal. Les terres que envoltaven la masia eren una gran explotació agrària.
Ús actual	restaurant.
Ús original / altres	agrícola, ramader i habitatge.
Estat conservació	Bo
Façanes / Coberta	Bo
Entorn / Jardí	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Espais al voltant de la masia: Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Reductes del passat rural de l'àmbit, inclosos dins de la urbanització de can Font.
Elements	Es protegeix el bé en la seva totalitat tipològica, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions, preservant el volum principal de la masia , la seva composició de façanes i els elements ornamentals renaixentistes, d'acord amb les criteris de preservació d'aquestes construccions agràries i els elements interns d'interès històric .
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Es permet la modificació excepte al volum de la masia.
Estructura / interior	No es permet la modificació d'elements originals.
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit. Mantenir els elements originals.
Gestió	Donat que es desconeix la totalitat de l'interior de l'edifici, qualsevol intervenció de reforma haurà de suposar presentar un document previ amb un aixecament i documentació fotogràfica de l'estat actual per tal de valorar les possibles intervencions que es podran realitzar a l'interior.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>A la façana de la masia de can Font existeix una escultura de pedra que podria representar a sant Jaume o de sant Pau. L'escultura es troba situada dins d'una fornícula, la qual sembla pertànyer a la estilística del renaixement. El cap de la figura és afegit de bell nou ja que durant la Guerra Civil la malmeteren.</p> <p>La masia de can Font era un gran casal i les terres que envoltaven la masia formaven part d'una gran explotació agrícola de secà.</p> <p>El 1338 a can Font se li atribueix el nom de Bosc o Casanoves, esmentant-se un Bernat de Casanoves. En el Reial Cadastre Cadastre de Castellar del Vallès de 1716 de José Patiño la finca de can Font estava referenciada a la parròquia de Sant Julià d'Altura.</p> <p>En l'actualitat la masia és un restaurant.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p>
Escrita	<p>ANTONELL RIBATALLADA, Albert. "Descobrir Castellar". <i>Setmanari Forja</i>. Castellar del Vallès, 2006.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i>. Castellar del Vallès, 1992.</p> <p>ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i>. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50.</p>
Oral	-
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 90.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4692

PLÀNOLS

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

BASSA DEL BRUNET

AI-01 / 124

4693

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del Nucli Antic del municipi, en Sòl No Urbanitzable, zona 17 PE del Ripoll.
 Adreça / es Ctra. B-124 en direcció Sant Llorenç P.K. 8
 Coordenades UTM x= 423549 y= 4607527

Identificació al plànol AI - 1

Delimitació bé

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

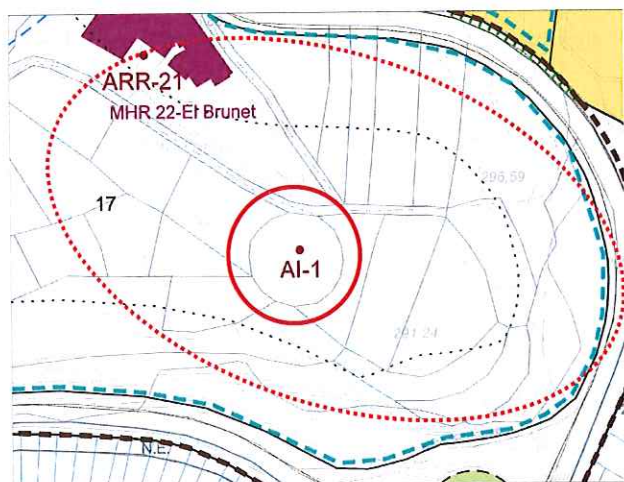
08050A0190017

528 m²

-

-

Comunitària per a tots els propietaris dels horts del Brunet.
 Servituds: Tots els propietaris en tenen l'ús.

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SNU (sòl no urbanitzable)
 Qualificació 17 Zona PE del riu Ripoll
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 186,187,188 i 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

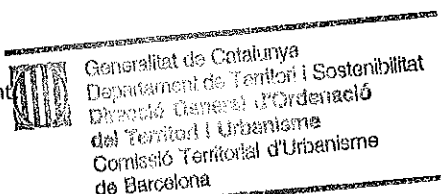
Tipus de bé Arquitectura Industrial
 Classificació Bassa
 Categoria BPU
 N° registre / catàleg
 Nivell protecció Conservació
 Altres proteccions Incloua en l'àmbit de protecció de la masia d'en Brunet ARR - 21.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània.
Cronologia	Començaments del segle XX.
Context	Als horts de la masia El Brunet, entre la carretera C-1415 i carretera B-124.
Elements	<p>Implantada per sota la rasant del camí que porta als horts de la finca. De forma circular d'uns 25m de diàmetre i 2m. de fondària. La construcció de les basses de reg, respon a la tradició constructiva amb fonaments a base de pilars i petites voltes còncaves que suporten el pes del gran volum d'aigua. Perimètricament una paret de forma circular amb contraforts cada 1,5m. tanca el vas. Originalment tota la construcció era amb peces de maó a doble capa i a l'espiga, amb lliscat interior de morter per a aconseguir impermeabilitat. Els canvis climàtics sobtats així com la manca d'aigua podia provocar fissures importants en el vas, motiu pel qual calia un manteniment periòdic de neteja de solatge i repàs dels paraments lliscats.</p> <p>9. <u>Xemeneia del Molí d'en Busquets</u>. La bases de la xemeneia la forma un cos de planta quadrada i sobre aquest s'inscriu la xemeneia que presenta una forma prismàtica amb vuit cares. Està construïda amb totxó vist que també s'empra com a element decoratiu ne forma de motlures.</p>
Ús actual	Reg.
Ús original / altres	Reg.
Estat conservació	Relatiu. L'any 1997 es va reformar reforçant alguns dels contraforts amb formigó armat.
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Entorn de la masia i els horts: Bo.
Situació de risc	Risc de deteriorament per manca de manteniment
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple valuós de l'arquitectura hidràulica pròpia de les contrades amb conreus de regadiu.
Elements	Es protegeix la bassa en la seva totalitat i els seus elements vinculats.
Entorn de protecció	Es protegeixen els horts de l'entorn i el caràcter rural de la zona.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	<p>Obres de manteniment i conservació , consolidació , reforma , rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.</p> <p>Les actuacions de restauració en cap cas no podran suposar aportacions de reinvenió do nou disseny. L'adequació a les normatives sectorials relatives a la seguretat i funcionament de la bassa es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé. Qualsevol proposta de reforma plantejada haurà de ser avaluada, de manera especial, per la Comissió Municipal del Patrimoni Cultural.</p>
Regulació	
Exterior	No es permet la modificació , mentre mantingui l'ús. Es permeten les obres d'adequació d'acord amb el compliment de normatives sectorials, respectant però les característiques formals de la infraestructura.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	Es preservà el seu entorn immediat amb la voluntat de mantenir els valors patrimonials i paisatgístics. No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Altres intervencions	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

4695

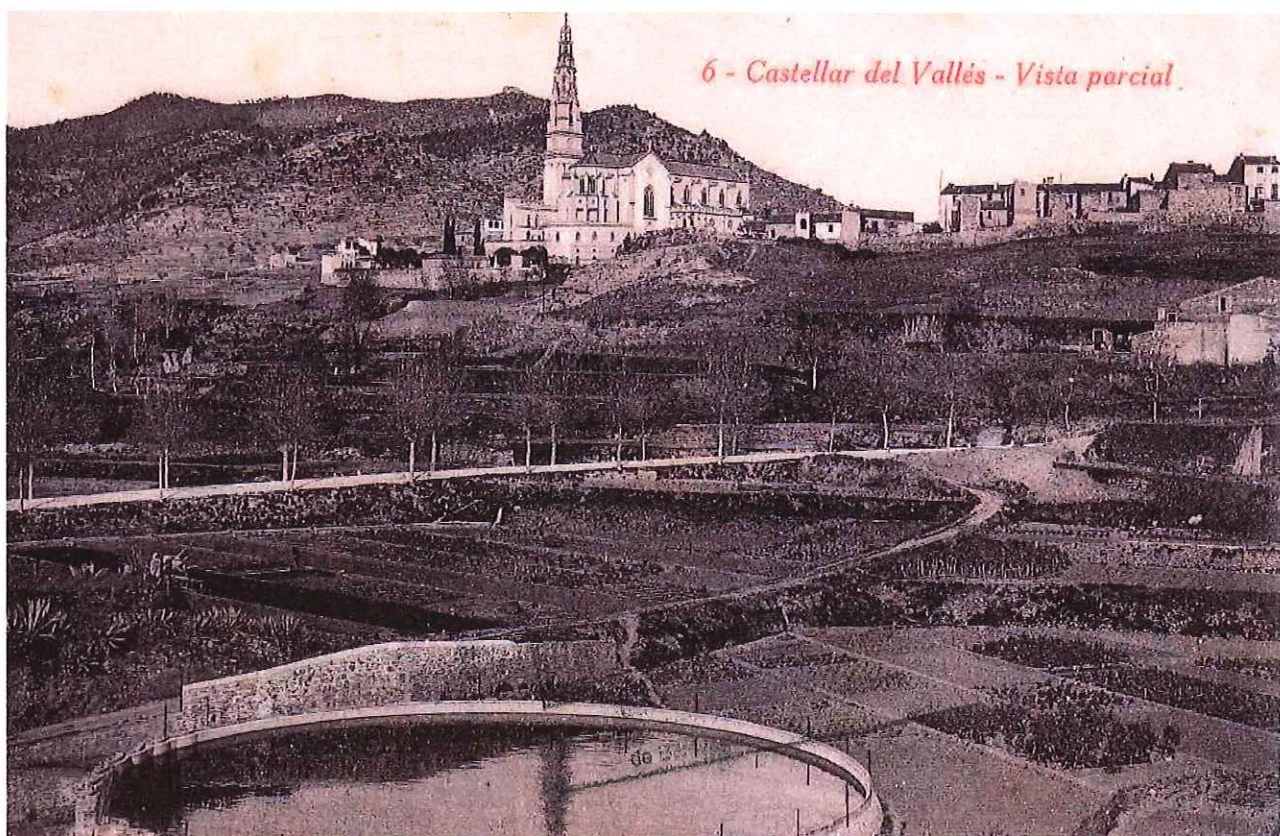
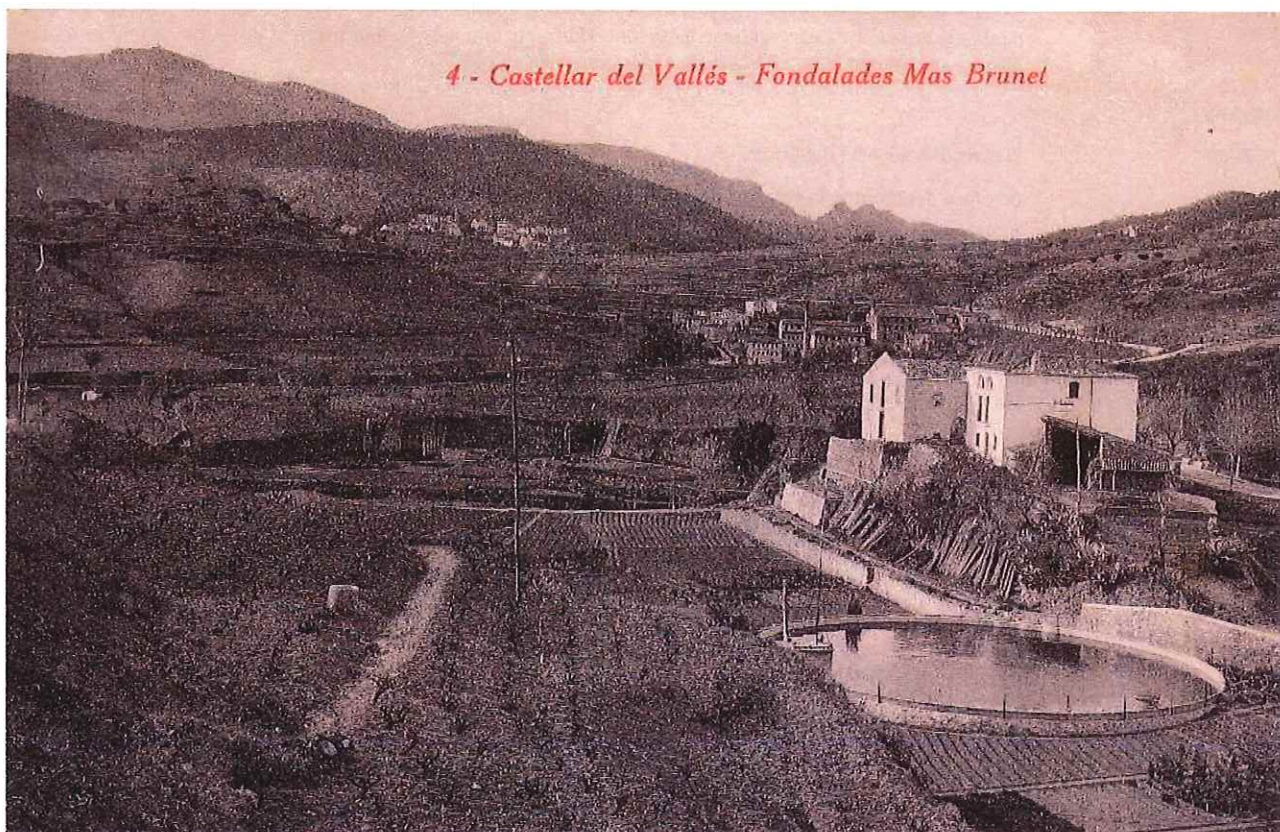
Informació històrica	Construïda a principis del segle XX per al regadiu de tota la zona d'horts propers. L'any 1997 es va buidar i netejar ja que tenia més d'un metre de solatge al fons. Aquest fons és enrajolat de manera circular. Alguns punts de la bassa es van reforçar amb contraforts de formigó. L'aigua li prové de la bassa que hi ha més amunt, a l'altre banda de la carretera i també d'un pou proper.
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i d'elaboració pròpia. Fons Municipal d' Imatges.
Escrita	ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i> . Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).
Oral	MARGALEF RABASSALL, Just. (Botarell, 1944).
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	BPU Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm. 33.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4697

PLÀNOLS

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Consell Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

FÀBRICA I MOLÍ DE CAN BARBA

AI-02 / 043

4699

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret

Adreça / es

Camí de Can Barba i carretera C-1415, PK 27.

Coordenades UTM

x= 423369

Identificació al plànol

AI - 2

Delimitació bé

y= 4607068

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

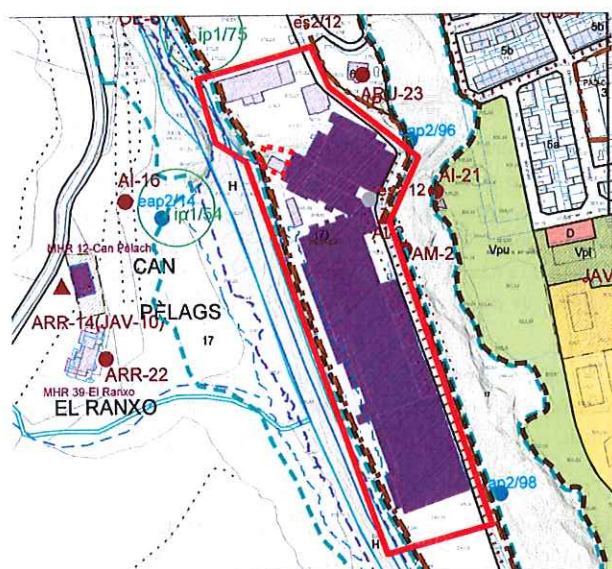
Titularitat

3473005DG20375

42.080 m²27.779 m²

B- 4P

Privada

Imatge del bé

Plànol de localització

e. 1:5000

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

PMU-09

Classificació

SU (sòl urbà)

Qualificació

7 Zona Industrial

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 120, 121 i 122 de la Normativa aplicables al bé.

Annexos Normatius: Annex 2 fitxes normatives dels plans de millora urbana, PMU-09.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Edificis.

Categoria

BCIL

Nº registre / catàleg

27340

Nivell protecció

Parcial/Ambiental/Docum./AEA.

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:

-els espais de la fàbrica susceptibles de contenir restes arqueològiques (sota la sala de turbines)

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4700

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània. Estil obra popular.
Cronologia	Segle XIX - XX. Any 1866
Autors	-
Promotors	Josep Tolrà i Abellà
Context	A la riba esquerra del Ripoll en una gran franja de terrenys paral·lels al riu, al costat de la carretera de Terrassa al Km 27.
Elements	<p>La creació de l'empresa Viuda de Tolrà a mitjans del s.XIX, provocà la desaparició de l'antic molí, així com la creació d'un conjunt de naus de diverses èpoques, despatxos i diverses cases.</p> <p>De la fàbrica de can Barba destaca el despatx. Sembla que fou obra del mestre d'obres local Josep Perich i Fruitós, de planta baixa i pis amb coberta a 4 aigües amb ràfecs prominents, aquest comunica per dintre i directament amb les naus de la filatura. El pati del davant resta tancat per un mur de pedra amb una porta de ferro. Un dels pilars d'aquest mur està coronat per un fanal de ferro forjat. Avui encara es conserva un rètol amb les lletres Vda. J. Tolrà. A la planta baixa del despatx hi havia el caixer de l'empresa amb la caixa forta i una petita centraleta amb oficinistes i al fons hi havia les màquines de repassar. La planta superior, era l'antic despatx del director i també es on es comptaven els setmanals.</p> <p>El més destacable del conjunt és la típica arquitectura industrial d'extenses naus sostingudes per fines columnes de ferro colat que aguanten voltes de quatre punts o de mocador amb lluerns superiors. També destaca l'edifici més antic, disposat en planta basilical, per aconseguir més il·luminació. El material utilitzat és la pedra barrejada amb morter. Aquest tipus arquitectònic basilical no és el més freqüent en les indústries de l'època a Castellar del Vallès, essent més habitual la nau de planta rectangular i teulada de doble vessant amb diverses plantes (tres o quatre) i gran nombre de petites finestres, així com la disposició desordenada de diversos cossos.</p> <p>A la sala de turbines es conserven les que funcionaven amb la força hidràulica del Salt de can Barba, provinent del rec lateral del riu. Sota aquesta sala de turbines es conserva l'antiga construcció del nucli medieval amb el cubícl on anava la roda de fusta.</p>
Ús actual	En desús.
Ús original / altres	Al 1560: Fàbrica de draps de llana. Al 1620 molí polvorer. Al s. XVIII es convertí en un molí draper. A 1863 va ser llogat per Josep Tolrà que hi instal·là filatura i telers de cotó. Industrial
Estat conservació	Precari.
Estructura / Interior	Precari i amb part dels elements destruïts.
Entorn de protecció	Els espais de la fàbrica susceptibles de contenir restes arqueològiques (sota la sala de turbines)
Situació de risc	Risc de deteriorament pel desús i vandalisme.
Altres aspectes vinculants	

Departament de Cultura
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable de la arquitectura industrial catalana de mitjans de segle XIX. Prospecció arqueològica interessant a la Sala de Turbines. Es proposa la seva declaració com a BCIL.
Elements	Es protegeix la volumetria general de les construccions més rellevants: l'edifici de les filatures amb el despatx, l'edifici dels telers amb les naus amb voltes de mocador, l'edifici de planta basilical i l'edifici de les turbines, així com la composició de les seves façanes i cobertes, incloses el ritme d'obertures i les característiques formals més rellevants. Es protegeix també el mur de pedra amb una porta de ferro amb el pilar coronat per un fanal de ferro forjat. També es protegeixen tots aquells elements interiors que facin referència al passat industrial del bé, subjectes a ser integrats en el nou ús, tot permetent que s'identifiqui i es difongui la història i l'activitat de la indústria.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat del bé, delimitat per la tanca del conjunt.

4701

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	<p>Edifici La Farga: Reparació i substitució elements malmesos.</p> <p>Edifici Filatures: Rehabilitació façanes i manteniment estructura interior.</p> <p>Edifici Telers: Reforma i rehabilitació voltes.</p> <p>Edifici Turbines: Rehabilitació edifici i conservació turbines.</p>
Façanes / Coberta	<p>Edifici La Farga: Manteniment i reparació de les cobertes existents i la seva tipologia</p> <p>Manteniment obertures, només noves obertures en casos puntuals seguint criteris compositius existents.</p> <p>Arrebossats i pintat o estucat de color i textures similars a les actuals. Fusteria de ferro, fusta o alumini, no PVC.</p> <p>Edifici Filatures: Reparació de les cobertes i reconstrucció segons estat original. Reconstruir preferentment amb teula . Mantenir la composició general de les façanes i quan se'n creï de noves mantenir els criteris compositius del conjunt.</p> <p>Edifici Telers: Criteris compositius homogenis a les noves façanes, domini ple sobre buit i verticalitat i materials homogenis al conjunt, acabats arrebossats i pintats o estucats. A la resta mantenir les obertures existents. Manteniment de la coberta i estructura existents , fent reparacions i actuacions de consolidació. Reconstrucció zona destruïda per l' incendi amb mitjans i materials actuals.</p> <p>Edifici Turbines: Reparar coberta i rehabilitació de la façana segons pautes existents.</p>
Estructura / interior	<p>Edifici La Farga: Conservació de l'estructura actual de murs de càrrega i cavalls a coberta.</p> <p>Edifici Filatures: Manteniment de l'estructura existent com a element significatiu, conservant el criteri per les reparacions o substitucions de parts malmesos.</p> <p>Edifici Telers: Manteniment de la coberta i estructura existents , al tractar-se d'un element unitari ,fent reparacions i actuacions de consolidació.</p> <p>Edifici Turbines: Conservar el contingut (turbines).</p>
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	A Can Barba s'ha delimitat pel Pla de Millora Urbana-04 per tal de Completar el teixit urbà d'aquesta part de la vila de Castellar del Vallès, mitjançant la introducció de noves edificacions destinades a l'activitat econòmica que reforcin el model urbà compacte del municipi, tot mantenint la presència de les edificacions existents amb valor patrimonial.
Altres intervencions	

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

L'empresa més important en el desenvolupament de Castellar del Vallès, tant des del punt de vista econòmic com social, ha estat l'empresa Viuda de Josep Tolrà, S.A. Generacions successives de castellarencs han treballat a l'empresa fins que aquesta va tancar les portes el 1995.

Una part de les instal·lacions de l'empresa Vda. J. Tolrà són les que formaven la fàbrica de can Barba. L'any 1560 era una fàbrica de draps de llana propietat de Francesc Barba, d'aquí el nom de la fàbrica que ha arribat als nostres dies. A principis del segle XVII, concretament el 1620, existia en aquest emplaçament un molí polvorer anomenat can Barba. En el segle XVIII aquest molí polvorer es va transformar en draper, activitat que va continuar al llarg del segle XIX. L'any 1863 Josep Tolrà i Abellà, metge de Sant Esteve de Castellar, va llogar el molí per tal d'instal·lar-hi filatura i telers de cotó. L'any 1895 comptava ja amb 428 telers de cotó, a la Jacquard, que eren moguts per tres rodes hidràuliques i per una instal·lació de vapor de 200 cavalls. A la fàbrica s'hi treballava nit i dia ja que tenia llum elèctrica gràcies a dues dinamos i 300 llums incandescents. En aquell moment la fàbrica de can Barba ocupava uns 400 operaris.

Josep Tolrà va començar l'empresa llogant el salt d'aigua del Molí d'en Busquets el 1856 i, l'any següent, lloga ja tot el molí i hi instal·la els primers telers i màquines de filatura, en concret 92 telers mecànics i 4.000 fusos. El 1866 va llogar el molí bataner de can Barba, on també hi va instal·lar telers. L'expansió de l'empresa i la modificació de les instal·lacions van fer desaparèixer el molí de cal Xom, un molí fariner i bataner i el molí de La Farga, on a finals del segle XIX hi funcionava un martinet per a treballar l'aram. En una de les dependències de la casa de can Barba va existir una capella dedicada a Sant Esteve i, posteriorment, una altra dedicada a Sant Josep i a la Mare de Déu dels Dolors.

En aquells temps les teles o teixits tractats químicament per al blanqueig agafaven un color groguenc. Josep Tolrà va proposar solventar aquest problema amb un equip de tècnics que aconseguiren l'acabat de blancor que caracteritza i identifica les peces de roba blanca i llençols de l'empresa. La participació en diferents exposicions, com les de París el 1867, Viena 1873, Filadèlfia 1876 i Barcelona 1888, va servir per presentar els teixits Tolrà al món.

Josep Tolrà i Abellà va dirigir l'empresa fins que va morir el 1883; llavors la seva vídua, Emília Carles Tolrà, esdevinguda propietària de tot el patrimoni Tolrà, va encomanar la direcció de l'empresa al seu nebot Emili Carles-Tolrà i Amat, alhora també nét d'una germana de Josep Tolrà.

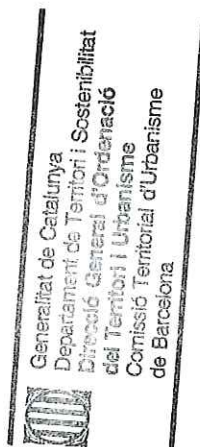
A finals del segle XIX l'empresa tenia una extensió de 26.000 m² i estava formada per dues fàbriques: can Barba, amb els annexos de cal Xom i La Farga-Molí del Vergés i el Molí d'en Busquets. 700 operaris treballaven en torns de dia i nit. El bon funcionament de l'empresa de finals de segle XIX va continuar sempre en línia ascendent. Cap el 1914 les instal·lacions de can Barba eren anomenades El Sot de can Barba.

De la fàbrica de can Barba destaca la Sala de Turbines que és un recinte on fins el 1994, quan can Barba tanca les seves portes, encara es conservaven les antigues turbines que funcionaven amb la força hidràulica del saltant de can Barba, provinent del rec lateral del riu Ripoll. Aquestes turbines havien fet funcionar tots els embarrats del tissatge de la fàbrica. Sota aquesta sala de turbines es conserva l'antiga construcció del nucli medieval amb el cubícul on anava la roda de fusta que per mediació de l'aigua feia funcionar els embarrats del tissatge.

A la Farga hi havia les màquines de vapor que van arribar a la fàbrica provinents d'un vaixell. També hi havia un motor dièsel per quan a la fàbrica marxava el corrent elèctric. La part superior de la Farga, era un dipòsit d'aigua que s'emprava per a refrigerar l'aigua de la màquina de vapor. L'aigua provenia de Fontscalents, anava a can Barba i també arribava al Molí d'en Busquets.

El 1935 l'empresa esdevé societat anònima. A començament de la Guerra Civil el juliol de 1936, Emili Carles-Tolrà s'exilia a Itàlia. En els primers moments del conflicte fou assassinat el seu director, Ricard Benasco, i la fàbrica fou col·lectivitzada sota la direcció d'un Consell d'Empresa arribant a produir diferent material de guerra. Acabada la guerra el 1939 ja no hi fou present Emili Carles-Tolrà; malgrat tot, la família Carles-Tolrà va continuar les activitats que es van veure impulsades i incrementades en gran mesura amb l'entrada a la societat dels germans Valls Taberner, amos de la raó social Manufacturas Valls, S.A. Els dos germans es feren càrrec de la majoria del capital de l'empresa.

El 1956 l'empresa Vda. J. Tolrà amplia les seves instal·lacions inaugurant l'anomenada Fàbrica Nova, situada a la zona dels Pedrissos, en els antics camps del Casé. A part dels centres de producció, instal·lats des de sempre a Castellar del Vallès, a Barcelona han tingut el centre de venda, un magatzem, la distribució i l'alta direcció.

L'empresa Tolrà fou modèlica en molts aspectes, sobretot en el tracte amb els treballadors: el 4 de febrer de 1898 va fundar una caixa de pensions i retirs per als treballadors; va autoritzar i ajudar econòmicament una mútua entre els treballadors per ajudar els malalts i donar un petit retir als homes per esperar fins al 1938, any en què havien de començar a cobrar de l'Institut Nacional de Previsió; quan el govern de la II República va revisar la legislació sobre les condicions dels treballadors obligant a les empreses a establir una setmana de vacances i la paga corresponent, els treballadors de la Tolrà ja feia temps que en gaudien.

El bon funcionament de l'empresa va convertir a Josep Tolrà, a la seva vídua, Emília Carles Tolrà, i als seus successors en la direcció de l'empresa, Emili Carles-Tolrà Amat i més modernament Domènec Valls i Taberner, en els mecenes de les necessitats del poble de Sant Esteve de Castellar des de la segona meitat dels segle XIX fins a mitjans del segle XX. Josep Tolrà va ser alcalde de Castellar; Emília Carles va costejar les despeses de construcció i adequació de l'església parroquial, dels safareigs de la Baixada de cal Verge i de la Baixada de Palau, de les Escoles del Patronat Tolrà i de les Escoles Pies i del Cafè de Cal Viñas situat al carrer Major com a casa de la vila; Emili Carles-Tolrà col·laborar en la construcció del grup d'escoles públiques que duen el seu nom. Acabada la Guerra Civil de 1936-1939, i ja com empresa Tolrà, es van fer diverses obres socials com la construcció de cases per al treballadors, la construcció del camp de futbol "Pepín Valls", l'arranjament de l'edifici de l'Ateneu Castellarenc, l'Escola d'Arts i Oficis, la guarderia del Palau Tolrà i un economat per als seus treballadors situat primer a l'Ateneu i posteriorment a can Turuguet.

Aquesta actitud de desprendiment envers el municipi fou agraïda en diverses ocasions: el consistori va regalar un llibre amb tapes daurades i escrit a mà a Emília Carles Tolrà amb els noms de tots els treballadors que van participar en la construcció de l'església parroquial; El 22 de juliol de 1896 la reina regent Maria Cristina va concedir a Emília Carles el títol de Marquesa de Sant Esteve de Castellar, atenent a la sol·licitud de l'Ajuntament segons la petició dels castellarencs; El 9 d'octubre de 1932, amb motiu del 50è aniversari d'Emili Carles-Tolrà al capdavant de l'empresa familiar, els encarregats i els treballadors de les fàbriques li feren un homenatge amb l'ofrena d'un pedró commemoratiu col·locat a l'entrada de la fàbrica, obra de Gabriel Bechini, de Barcelona, amb pedra de Cabriels i segons el projecte i els relleus fosos en bronze de Ricard Marlet. Les despeses van ser sufragades per subscripció entre tots els treballadors i Emili Carles-Tolrà va regalar a cada treballador un àlbum recordatori del fet; L'equip de govern de l'Ajuntament presidit per Antoni Tort Rocavert va decidir donar al grup d'escoles públiques inaugurades el 1934 amb el nom d'Emili Carles-Tolrà, com a mostra d'agraïment per la seva important col·laboració.

Malgrat que les riudes del setembre de 1962 van afectar greument les instal·lacions, tant de can Barba com del Molí d'en Busquets, l'empresa es va recuperar i en pocs mesos va tornar a recuperar el ritme de producció. Els desperfectes materials ocasionats per l'aiguat que van afectar la maquinària es van solventar gràcies a l'esforç de tot el personal i també a la direcció de l'empresa. Tot i això, cal lamentar la mort de dos treballadors, Antoni Casanovas García i Antoni Sellarès Clariana.

Un altre element característic de can Barba era el sistema de refrigeració. A la part superior, al sostre, hi ha unes voltes amb unes claraboies que servien per donar llum i, també, a l'estiu, a la part inferior, a la volta, s'omplia d'aigua per tal que el sostre no s'escalfés. Aquest sistema s'emprava perquè els telers necessiten treballar a un 80% d'humitat sinó el fil es trenca.

El 24 de març de 1949 un treballador de can Barba, Cándido Sidón, va anar al despatx després de no trobar el seu encarregat. El treballador estava molt enfadat pel tracte que rebia de l'encarregat i al no trobar-lo al seu lloc de treball va anar al despatx amb una escopeta de caçar. En Fidel Guasch, un altre treballador de la fàbrica, a punta d'escopeta es va veure obligat a acompanyar en Cándido Sidón a la planta superior, però estava tancat amb clau. Va trucar i va obrir el caixer, el senyor Cuscó i en Sidón li va clavar un tret a la mà; seguidament, el director, en Josep Basora Arderiu, es va amagar sota la taula i en Sidón li va descarregar un tret. En Pepín Valls havia pujat en cotxe al director ferit i a l'alçada del carrer de l'Hospital en Cándido Sidón va tornar a aparèixer tot rematant el director i matant en Josep Ma. Valls Rusiñol, gerent de l'empresa i nebot de Domènec Valls Taberner. Arran d'aquests fets, a finals de 1950 l'empresa va posar guàrdies jurats a la porteria, en Tomàs Suárez i en Sílvio Sáiz, tots dos antics guàrdies civils per evitar qualsevol altre incident. Malgrat tot, cap dels dos portava armes.

En l'actualitat les instal·lacions son propietat de Construccions Ribas o Associats.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries, i fotografies elaboració pròpia. Fons d'imatges Municipi de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme

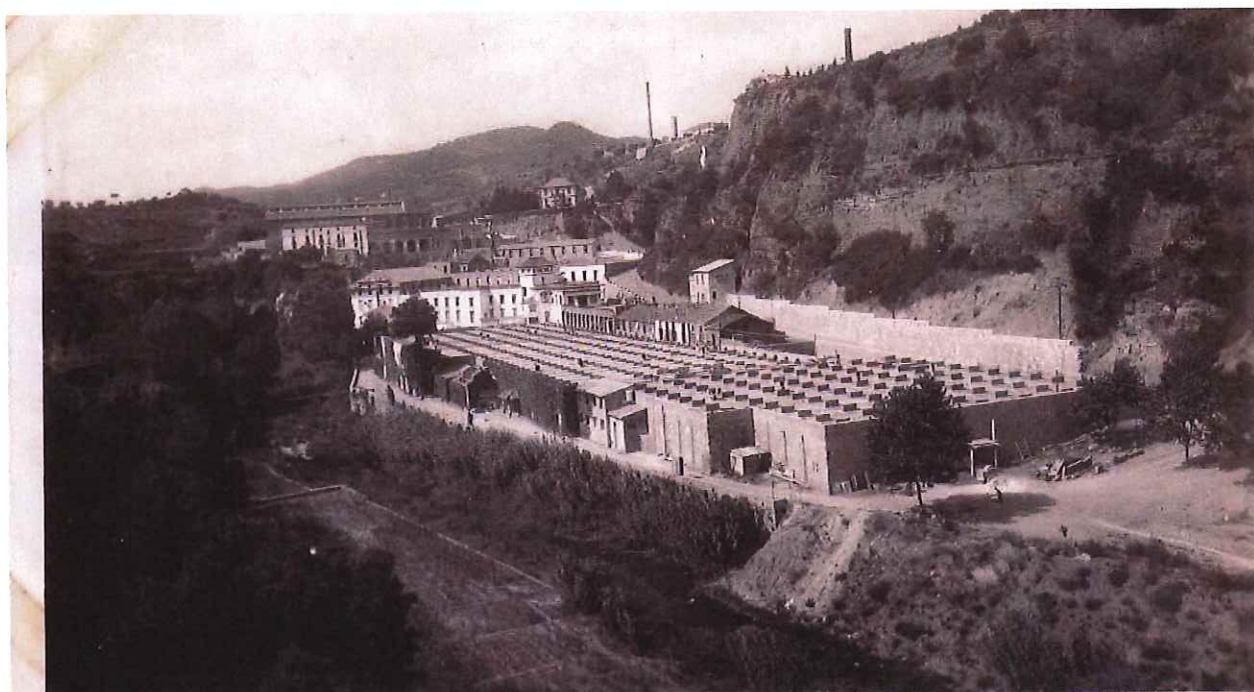
Escrita	<p>Plànols Pla Especial de Can Barba. PE-02.</p> <p>4704 GALLART, Ernest; RUIZ, Galdric; SÀIZ, Sílvia. "El cau de la Gloriosa. Una proposta educativa per al refugi antiaeri i l'aeròdrom de la FARE al Pla de la Bruguera, Castellar del Vallès". <i>Plecs de Recerca</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2007.</p> <p>PLANAS, Ester; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i>. Castellar del Vallès, 1992.</p> <p>SAIZ CALVO, Sílvia. "Els aiguats de setembre de 1962 en primera persona: el testimoni de Joan Giralt". <i>Recerca</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2007. Núm. 6.</p> <p>SESPUGUES GÜELL, Òscar. "Les col·lectivititzacions a Castellar del Vallès (1936-1939)". <i>Recerca</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2007. Núm. 5.</p> <p>VERGÉS MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i>. Granollers: ed. Montblanch-Martín, 1974.</p> <p>VERGÉS SOLÀ, Lluís. <i>El llibre de Castellar. Història i vida d'un poble del Vallès i dels seus agregats, Sant Feliu del Racó i Les Arenes</i>. Sant Llorenç Savall: Emegé, 1972.</p> <p>VERGÉS VERNIS, Pedro. <i>Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès</i>. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.</p>
Oral	SÀIZ SOLANES, Josep Ma. (Torregrossa, 1936)
Actuacions finca	En data 16 de novembre de 2005, la CUB aprovà definitivament el Pla de Millora Urbana de Can Barba. S'han realitzat algunes de les actuacions previstes en aquest document, algunes sense respectar les directrius
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	BPU Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 81.

INFORMACIÓ GRÀFICA

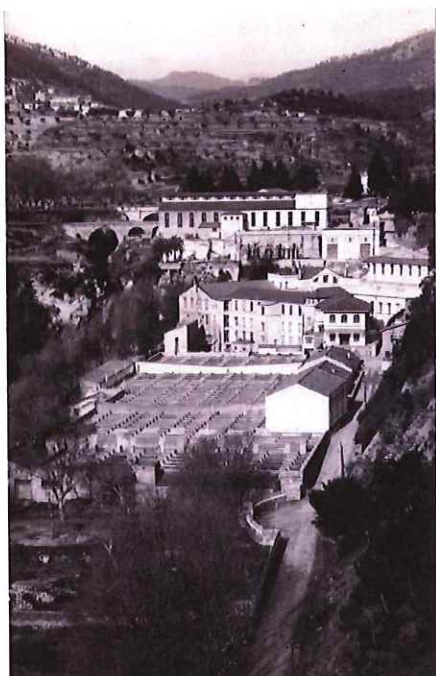
4705

FOTOGRAFIES

CASTELLAR DEL VALLÈS - Fàbrica de Vidua de J. Tolrà (Càn Barba)

Foto SPART

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

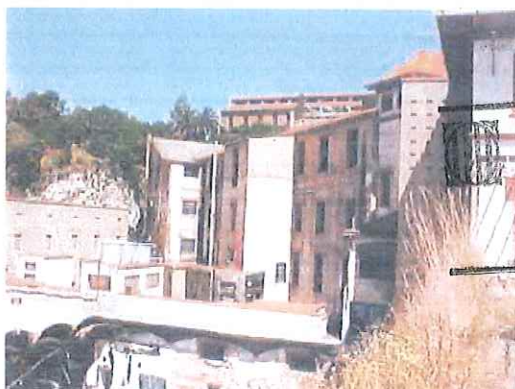
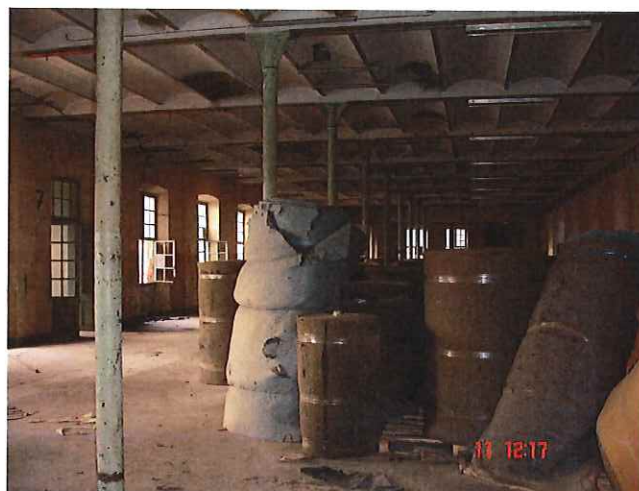
4706

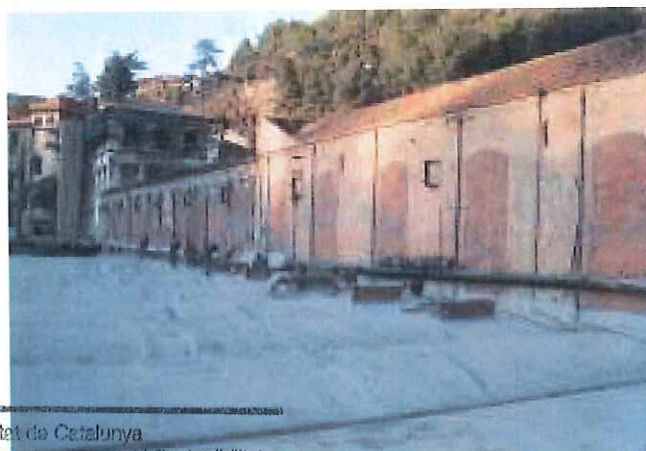
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

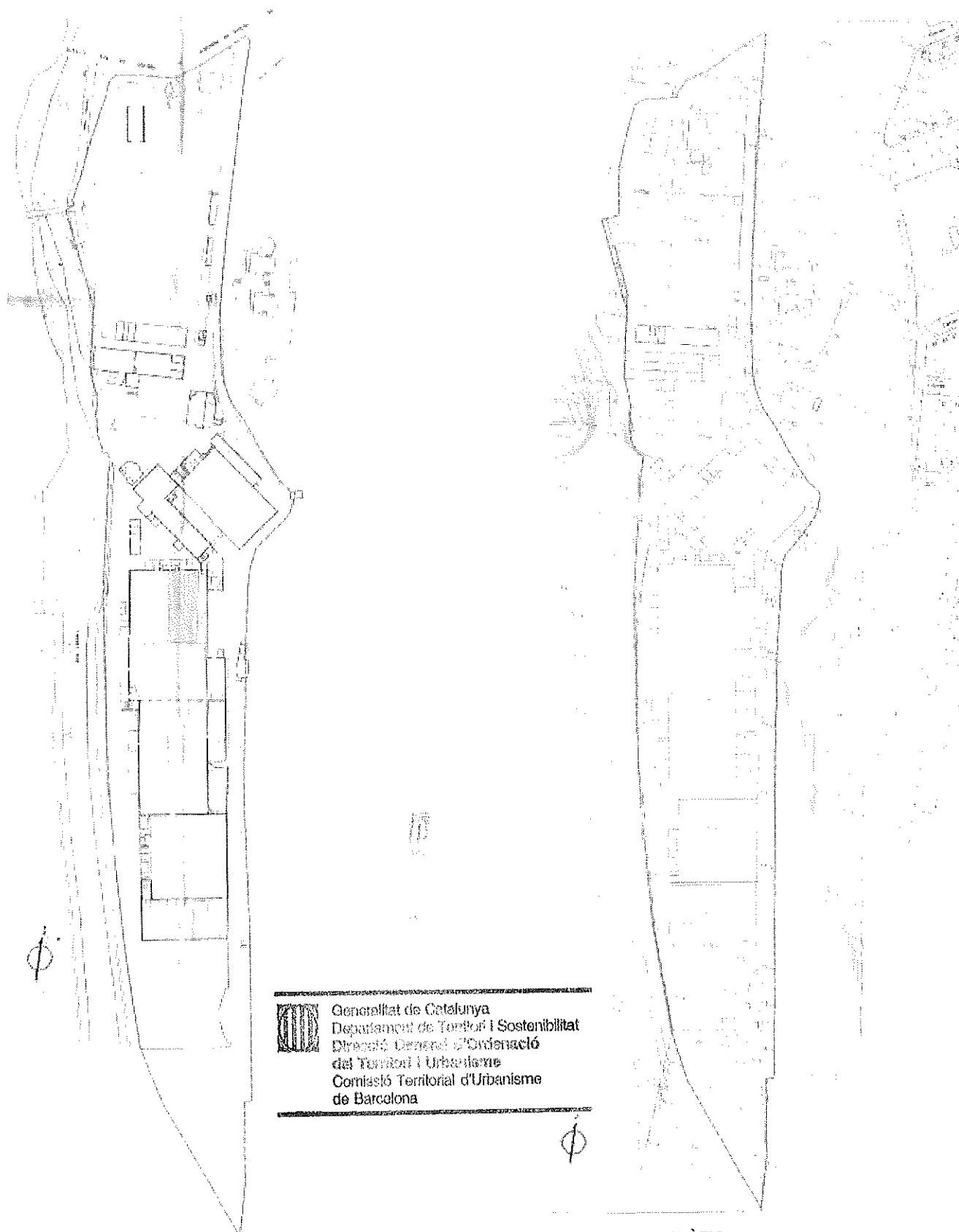

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

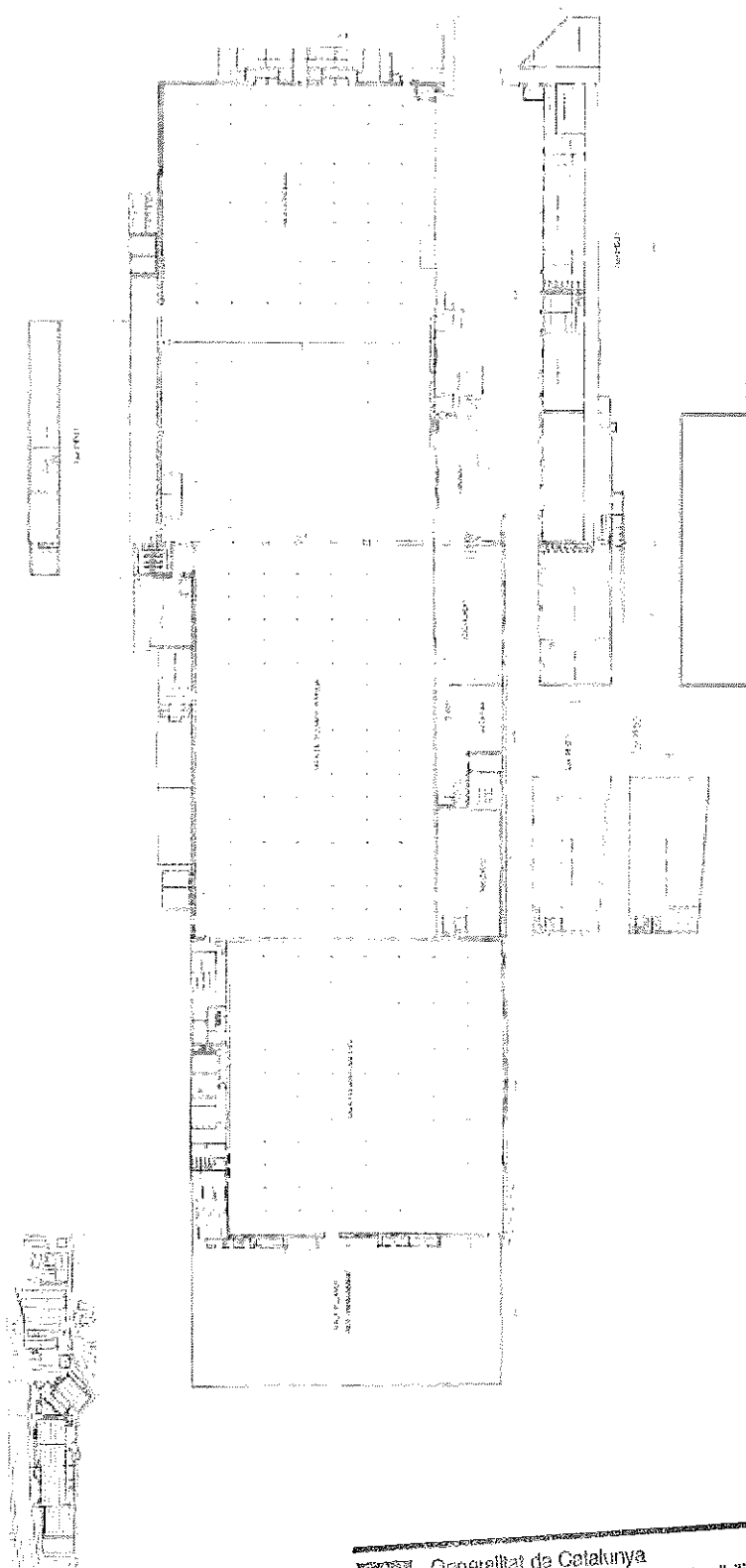

PLÀNOLS

PLANTA CONJUNT

PLANTA TOPOGRÀFIC

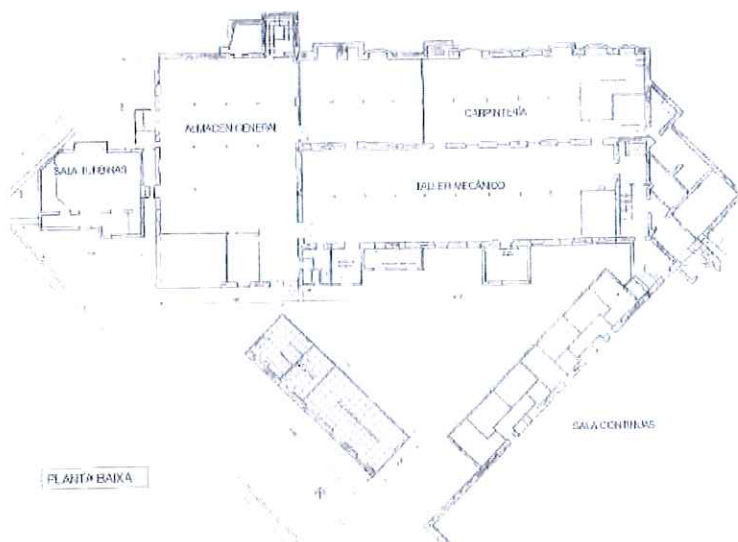

EDIFICI TELERS

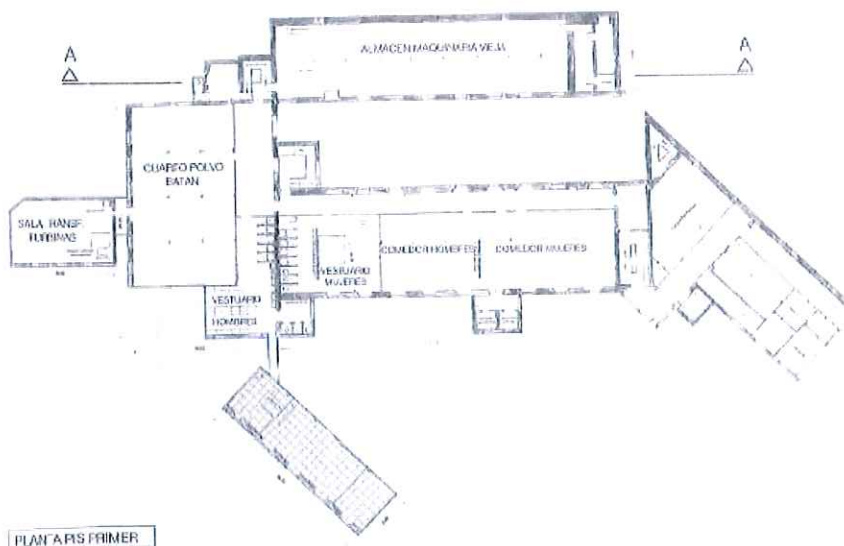
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

EDIFICI FILATURES

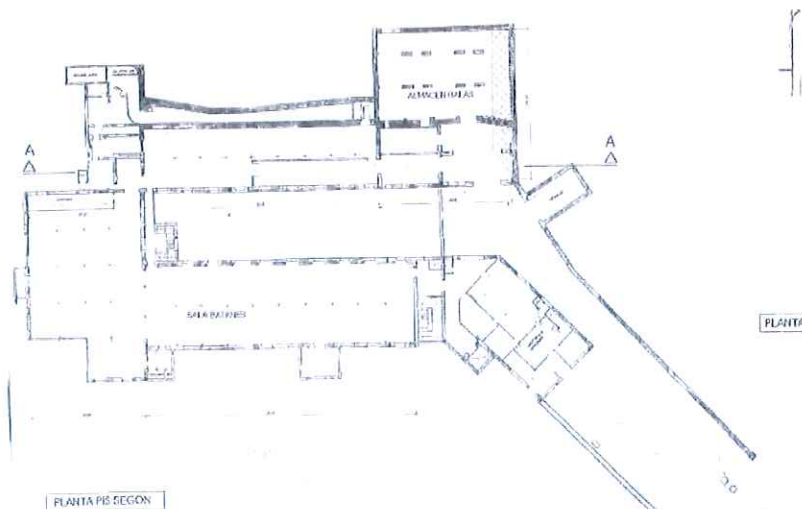

4713

PLANTA BAIXA

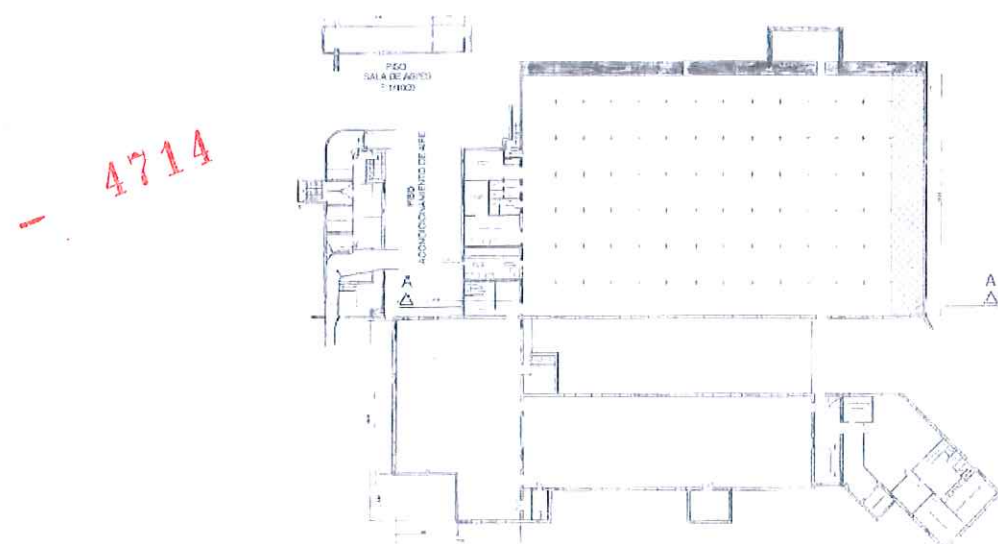
PLANTA PRIMERA

PLANTA SEGONA

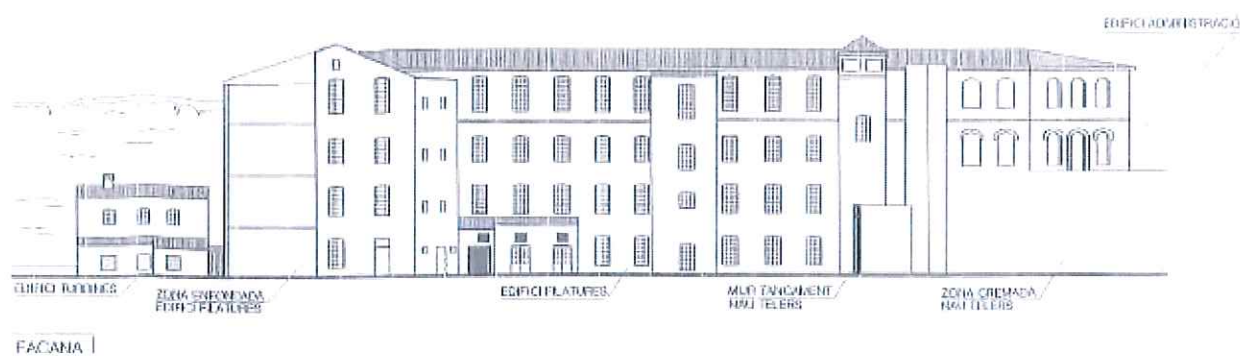

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

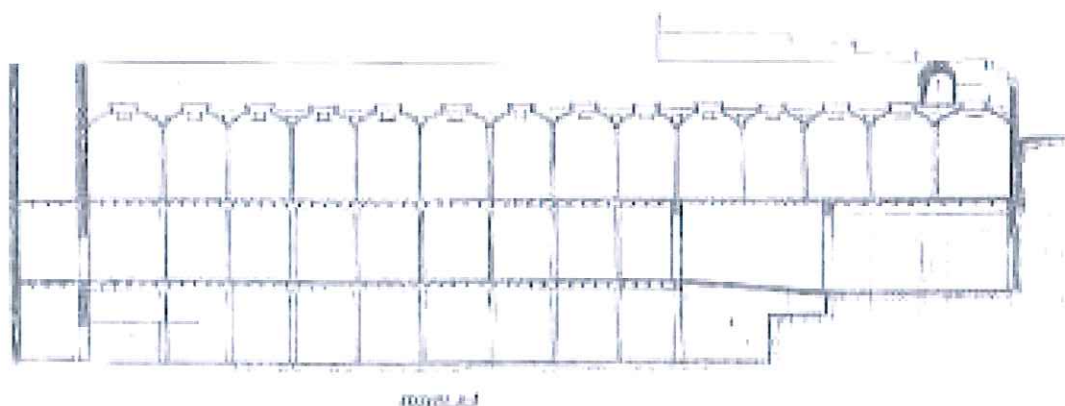

PLANTA TERCERA

PLANTA PIS TERCER

FAÇANA

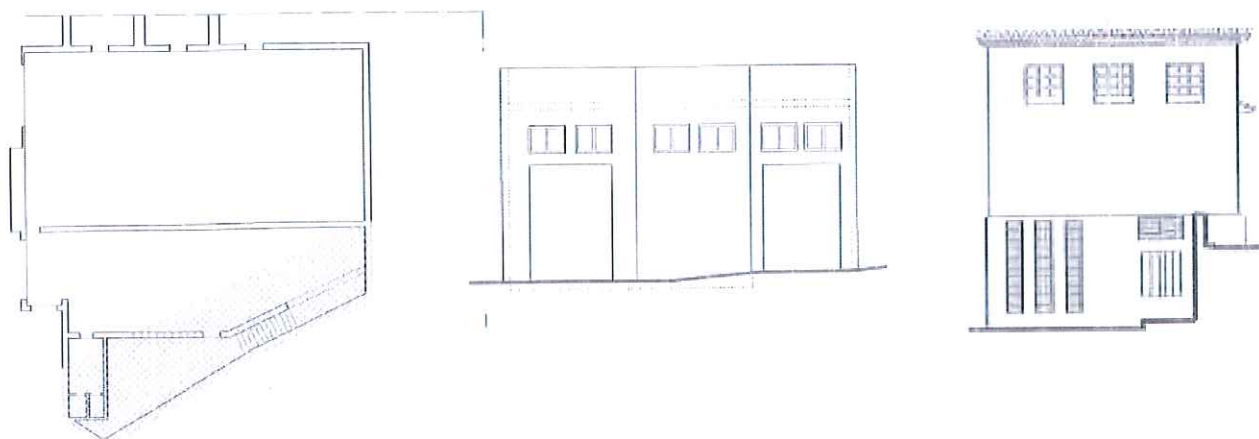

SECCIO A

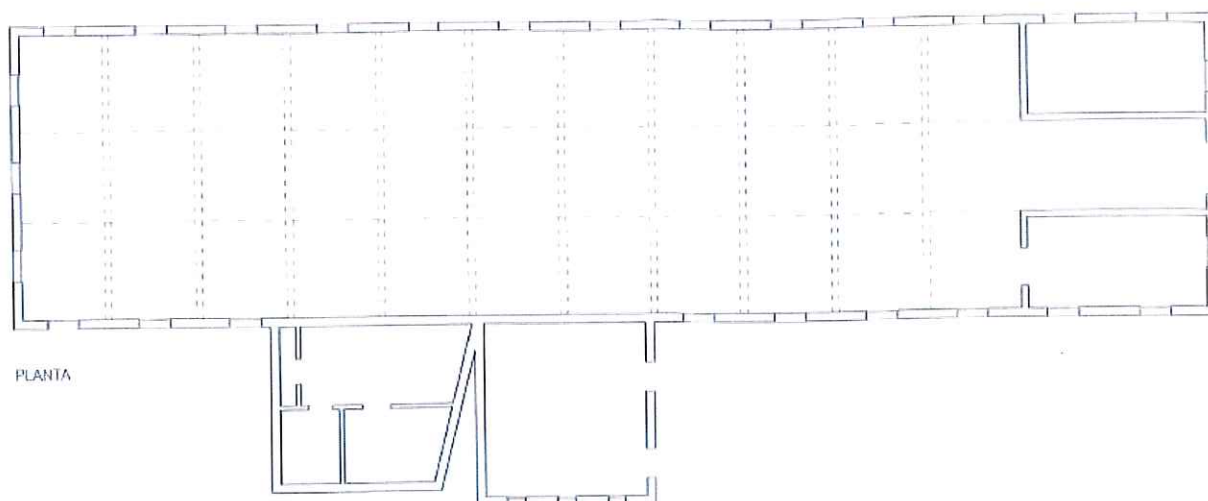
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4715

EDIFICI CALDERES

EDIFICI LA FARGA

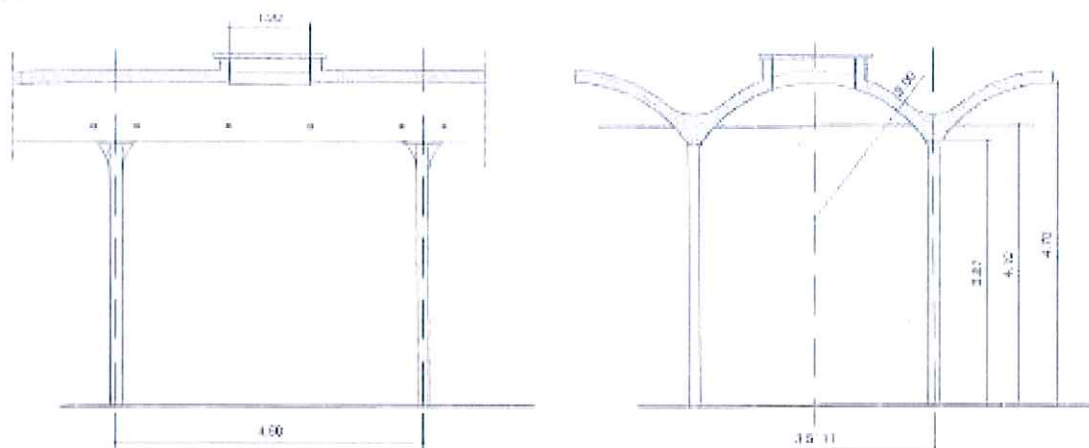

PLANTA

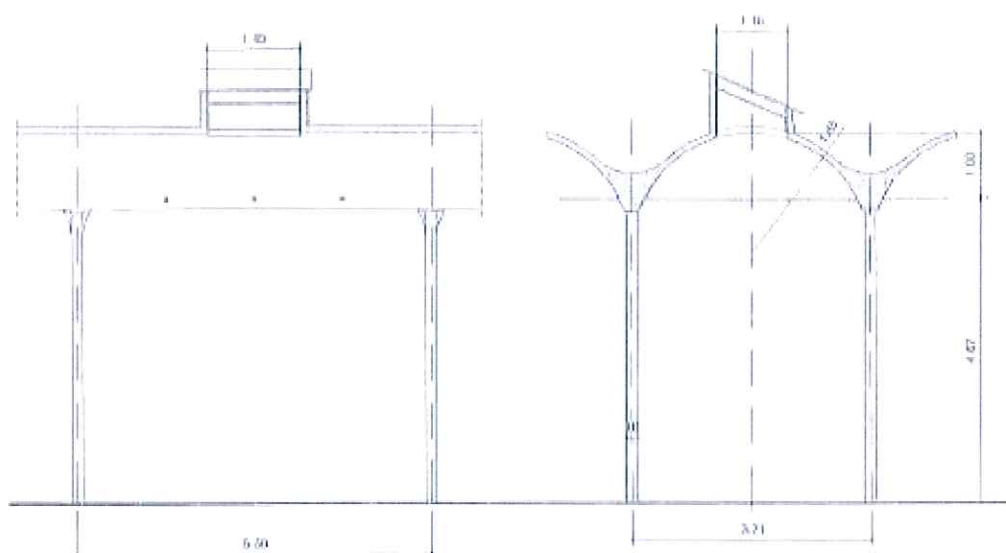

FAÇANA

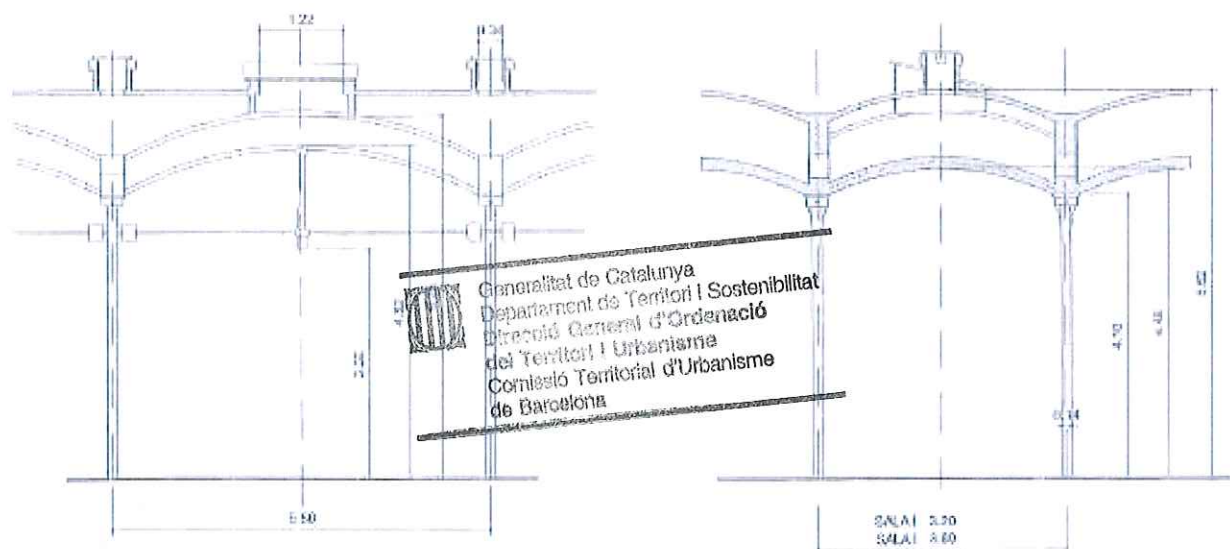

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

DETALL VOLTES ¹⁶

VOLTES SALA CARDES I PENTINADORES

VOLTES SALA DE TELERS AMPLES

VOLTES SALES CONTINUES

MOLÍ DE VENT AMB DIPÒSIT DE CAN FONT

AI-03 / 054

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

4717

Indret Al oest del terme municipal, en Sòl urbà, zona de la urbanització de Can Font.

Adreça / es carrer de Sabadell. Urbanització Can Font.

Coordenades UTM x= 421537

Identificació al plànol AI - 3

Delimitació bé

y= 4605447

Grafisme categoria

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

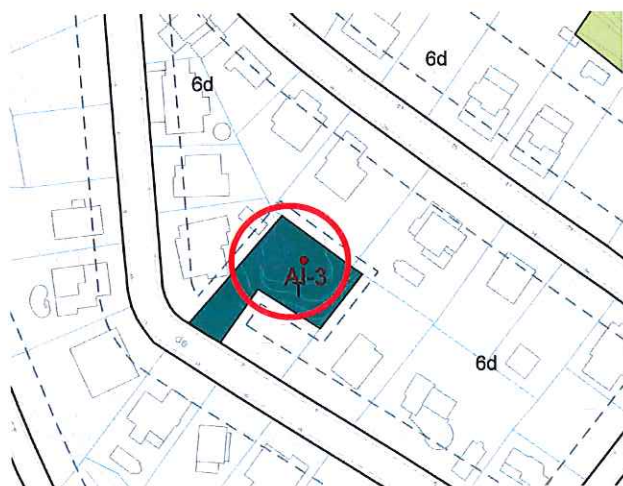
Titularitat

(Torre - dipòsit) 1756017DG2015N

824 m²232 m²

-

Privada

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (sòl urbà)

Qualificació

T Sistema Serveis Tècnics i Ambientals.

Exp. RPUC

Relació normativa

Art. 107, 108, 109, 110 i 111 de la
Normativa Urbanística del POUM
aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Torre - dipòsit d'aigua

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Integral

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de
protecció que inclogui:
- els espais al voltant dels
elements susceptibles de contenir
restes arqueològiques.

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

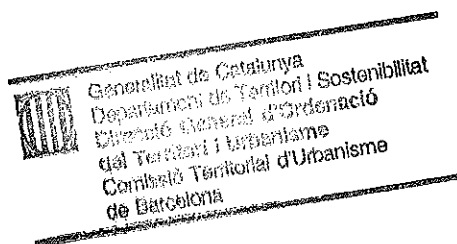
Estil i Època	Edifici fundacional: Època medieval. Baixa Edat Mitjana. Reformes: Època contemporània.
Cronologia	Edifici fundacional segle XIV. Reformes segle XX.
Context	Al límit de ponent del terme municipal, avui en dia absorbida per la trama del nucli urbà de Can Avellaneda.
Elements	Torre amb dipòsit d'aigua de forma cilíndrica d'obra cuita amb un basament quadrangular. En aquest prisma quadrangular de base hi ha una obertura amb arc de mig punt. La torre té una escala de ferro per poder pujar fins dalt. Està rematada per una petita cornisa amb la mateixa obra i al damunt una senzilla barana circular de ferro forjat.
Ús actual	Dipòsit d'aigua.
Ús original / altres	Dipòsit d'aigua.
Estat conservació	Bo
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Els espais al voltant dels elements susceptibles de contenir restes arqueològiques: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Reductes del passat rural de l'àmbit, inclosos dins de la urbanització de can Font.
Elements	Es protegeix la torre i el dipòsit en la seva totalitat i els elements que els mantenen.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat per no malmetre els valor patrimonial i la contemplació del bé catalogat des del carrer.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Exterior	No es permet la modificació.
Jardins/entorn	Arranjament de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Altres intervencions	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	La torre-dipòsit d'aigua de can Font emmagatzemava aigua per a la masia de can Font.
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries, i fotografies elaboració pròpia.
Escrita	ANTONELL RIBATALLADA, Albert. "Descobrir Castellar". <i>Setmanari Forja</i> . Castellar del Vallès, 2006. PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i> . Castellar del Vallès, 1992. ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i> . Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).
Oral	-
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 90.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

CAN TURUGUET

AI-04 / 004

1721

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud- oest del municipi, en Sòl Urbà, entre la urbanització de Can Carner i de Ca n'Oliver.

Adreça / es C. Can Turuguet cantonada Ronda Turuguet. Ctra. Sabadell, PK. 6'8.

Coordenades UTM x= 423684

Identificació al plànol AI - 4

Delimitació bé

y= 4606572

Grafisme categoria ▲

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

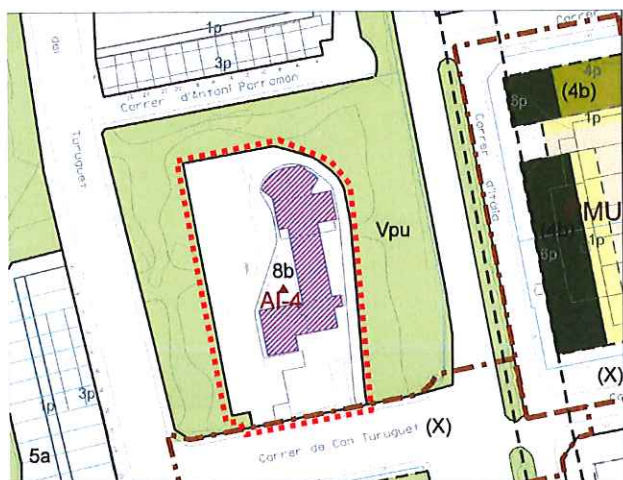
Titularitat

3767001DG2036N

7.189 m²2.438 m²

1P /2P

Municipal

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (sòl no urbanitzable)

Qualificació

8b Zona d'activitat econòmica, serveis terciaris i comercial, aïllada.

Vpu Sistema d'espais verds, parcs urbans.

Exp. RPUC

Relació normativa

Codi 8b: Articles 150, 151 i 153 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Codi Vpu: Articles 89, 90, 91, 92, 93 i 94 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Edifici

Categoria

BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm. 21.

Nº registre / catàleg

27333

Nivell protecció

Conservació.

Altres proteccions

Incorporació d'un entorn de protecció que inclogui:
- el jardí exterior fins a límit de tanca original.Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània. Estil modernisme.
Cronologia	Segle XX. Edifici: 1914-1919; mur exterior i pas per a carros: 1917.
Autoria	-
Promotor	Miquel Turuguet i Viñas
Context	Vora la carretera de Sabadell a uns 600 m de l'antic nucli urbà, davant de l'Espai Tolrà.
Elements	Edificació industrial amb l'habitatge i la fàbrica de teixits de vellut, propietat de la família Turuguet. Presenta una estètica modernista amb treballs de maó vist propis de l'època. La part corresponent a l'habitatge mostra una volumetria asimètrica, amb acabats de teulada a diferents nivells. La part de la indústria és de composició simètrica, amb una nau rectangular amb alternança de finestrals d'arc rebaixat i pilastres a banda i banda de les façanes. El remat de les pilastres és amb capitell de pedra, alternat amb merlets esglaonats de maó vist. Originàriament la propietat estava encerclada per un mur de maó, alternat amb pilastres.
Ús actual	Restauració.
Ús original / altres	Indústria. Fàbrica de teixits de vellut.
Estat conservació	Bo. Recentment reconstruït
Estructura / Interior	Bo. Recentment restaurat.
Entorn de protecció	El jardí exterior: Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Queda justificada la incorporació del bé al catàleg per la seva volumetria identificadora arquitectònica, els valors socials, tècnics, econòmics i la posició urbana com a referent del paisatge de la ciutat.
Elements	Es protegeix la volumetria original general de la construcció, així com les seves façanes i cobertes, incloses el ritme d'obertures i les característiques formals més rellevants. També es protegeixen totes les estructures interiors i altres elements que fan referència al passat industrial del bé, subjectes d'ésser integrats al nou ús, permetent que s'identifiqui i es difongui la història i l'activitat de la indústria.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat delimitat pel propi edifici i els carrers que l'envolten.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Façanes / Coberta	Conservació integral de volumetria exterior i façanes. No es permet la modificació formal de les obertures originals.
Estructura / interior	En properes actuacions caldrà aconseguir una decoració interior amb elements més respectuosos amb el conjunt de la construcció. Es permet la modificació per l'adequació a nous usos, sense malmetre les estructures originals.
Usos permesos	Els que determina el POUM
Usos prohibits	

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Entorn de protecció No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge tipològica, volumètrica i compositiva del conjunt protegit.

Gestió

Altres intervencions

4723

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

La fàbrica i la casa van ser construïts pel senyor Miquel Turuguet i Viñas entre el 1914-1919, en la zona coneguda amb el nom de Pla de Can Carner. La indústria estava dedicada als teixits de vellut i també a la fabricació de sido, un reforç per a les americanes dels vestits dels senyors. L'abril de 1917 Miquel Turuguet va demanar una permís d'obres a l'Ajuntament de Castellar del Vallès per tal d'aixecar un mur d'uns seixanta metres de longitud per tal de tancar el terreny que envolta la fàbrica i per a defensar la propietat; en un altre document, també datat l'abril de 1917, Miquel Turuguet demanava permís per obrir un pas per als carros a la cuneta de la carretera de Sabadell a Prats de Lluçanès, entre els quilòmetres 6 i 7, per tal de facilitar l'entrada i la sortida del carros que es dirigien a la fàbrica de la seva propietat.

En destacava el mur del pati del voltant; la muralla de tanca era reforçada per unes pilastres que estaven coronades per uns petits blocs de pedra de Castellar. La part dedicada a vivenda mostra una distribució asimètrica mentre que la zona de la indústria és la que mostra més simetria.

Al 1938 can Turuguet fou la seu dels soldats del CRIM (Centro de Reclutas e Instrucción Militar) número 15, que depenia de Terrassa. En aquesta caserna s'hi realitzaven tasques d'instrucció i formació militar, bàsicament adreçats a serveis auxiliars.

Al 1989 l'edifici va albergar l'economat laboral de l'empresa Vda. J. Tolrà, ja que l'empresa havia comprat la fàbrica a Miquel Turuguet quan aquest la va vendre l'any 1955; després d'una forta remodelació va acollir, a començaments dels anys noranta dues discoteques, primer la discoteca Turó i després Pacha Vallès que va tancar després d'un incendi el 1993. Actualment, i després d'una nova remodelació, l'edifici municipal de Can Turuguet acull el Viena Castellar des de la primavera de 2007; en aquesta remodelació es va enderrocar el mur que envoltava l'antiga fàbrica construït el 1917.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Fons Municipal d'imatges. *Casa de la Vila*. Núm. 10.

Escrita

AMC: Llicències d'obres. Contribució Industrial. Arbitris.

Oral

FORNÓS CINTA, Oller (Castellar del Vallès, 1933), FORTES PÉREZ, Manuel (Viñuela, 1932) i GALLART VIVÉ, Ernest (Sabadell, 1964).

Actuacions finca

Al 2007, s'aprovà la concessió de l'edifici a l'empresa VIENA de restauració, per la ubicació i gestió d'un restaurant, havent de tramitar el corresponent Pla Especial i projecte de reforma i rehabilitació de l'edifici.

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà

Protecció existent

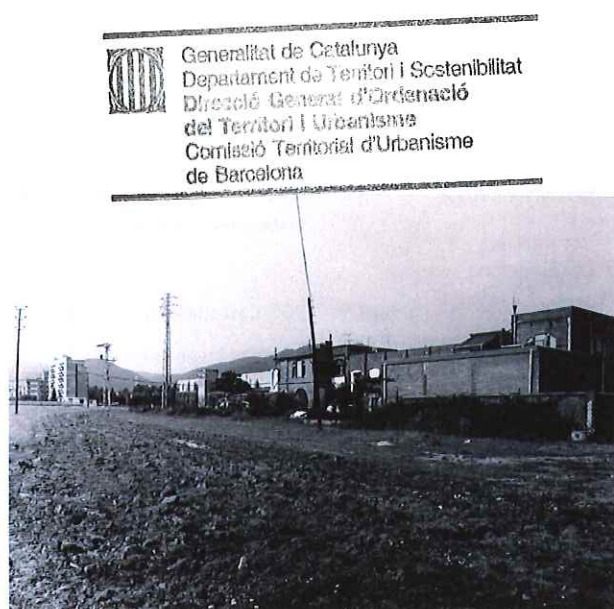
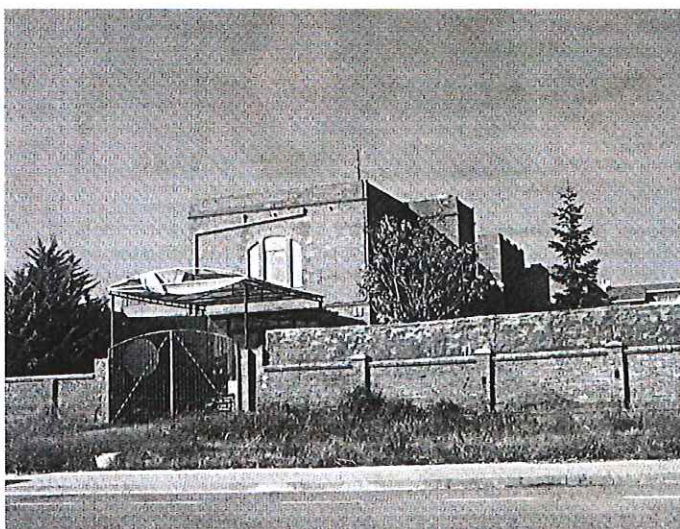
Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 82.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

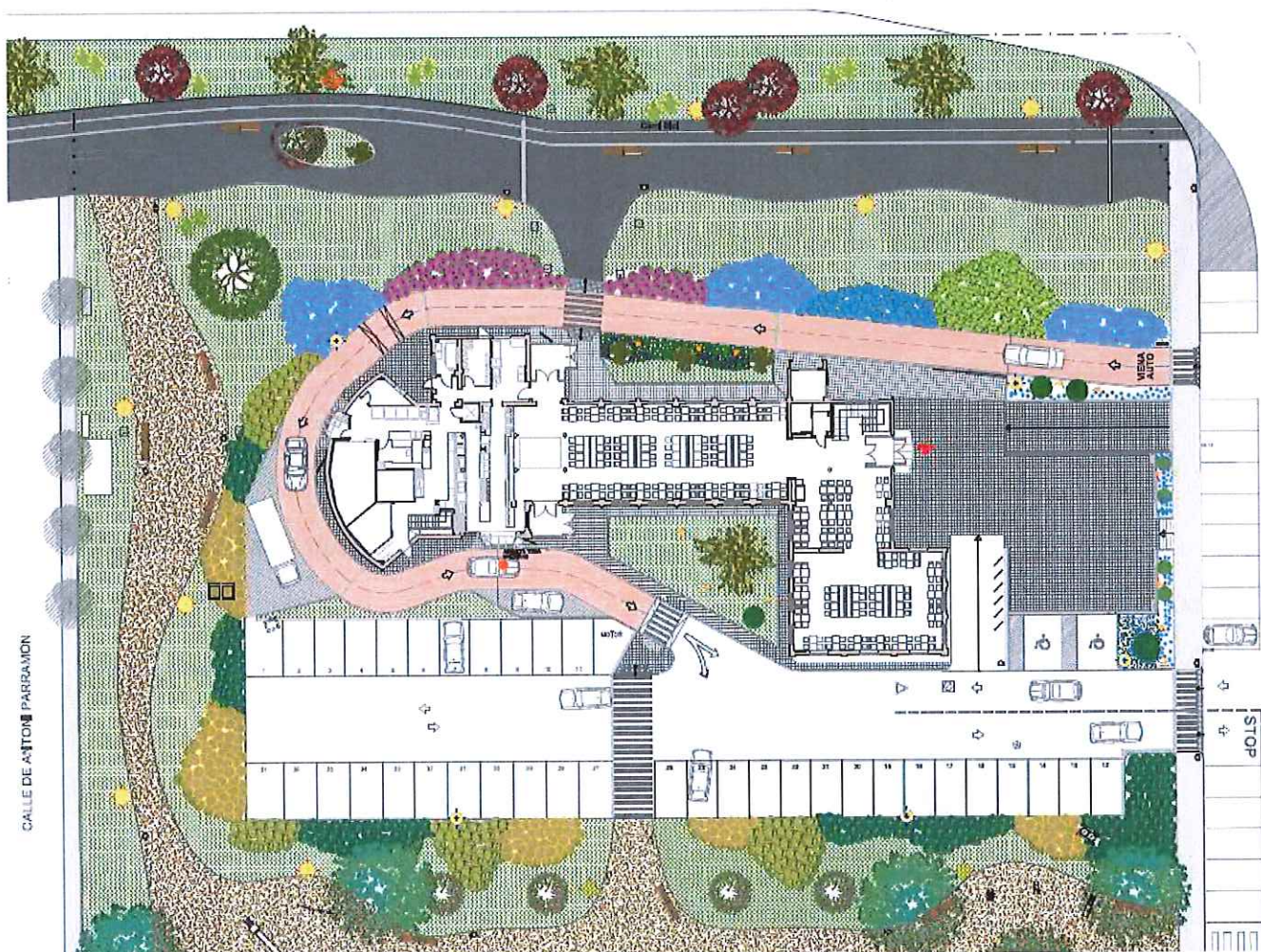
FOTOGRAFIES

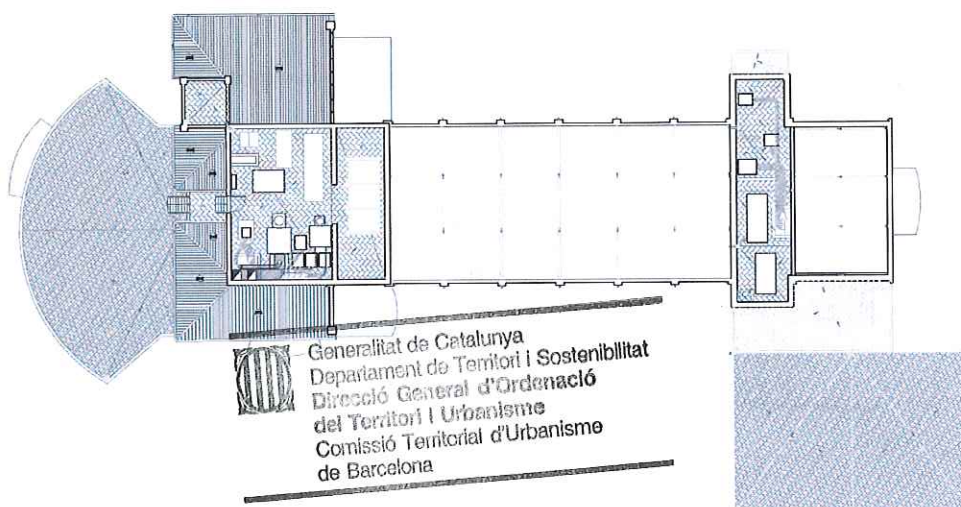
PLÀNOLS

4725

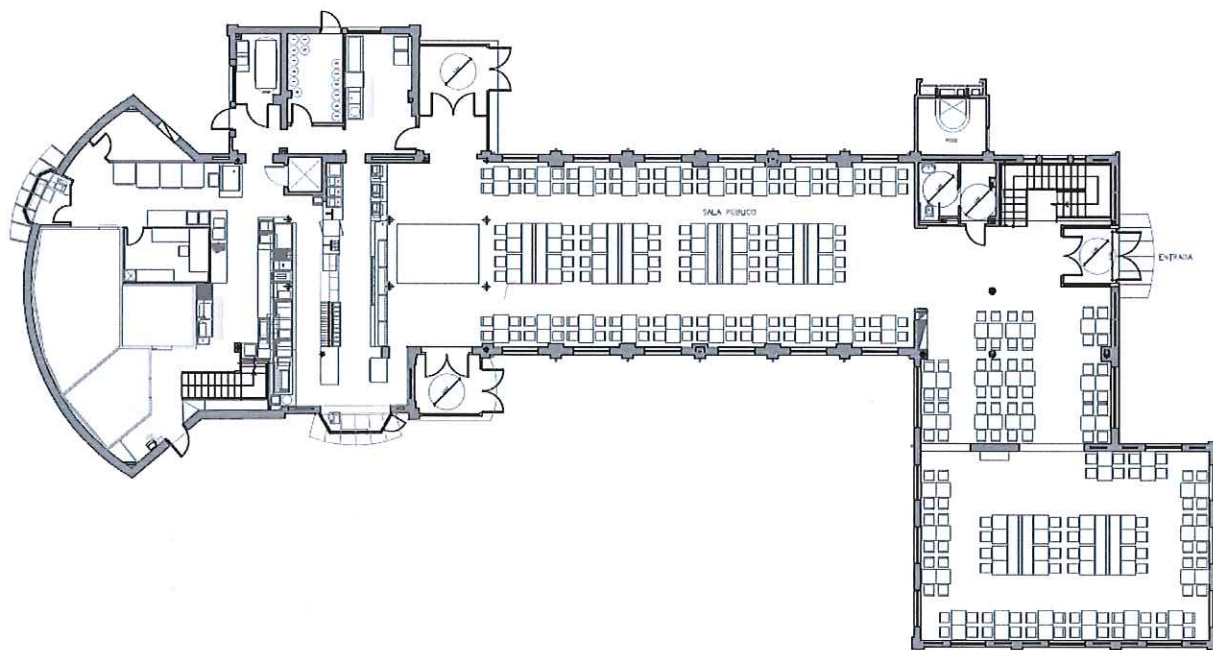
CARRETERA A SABADELL

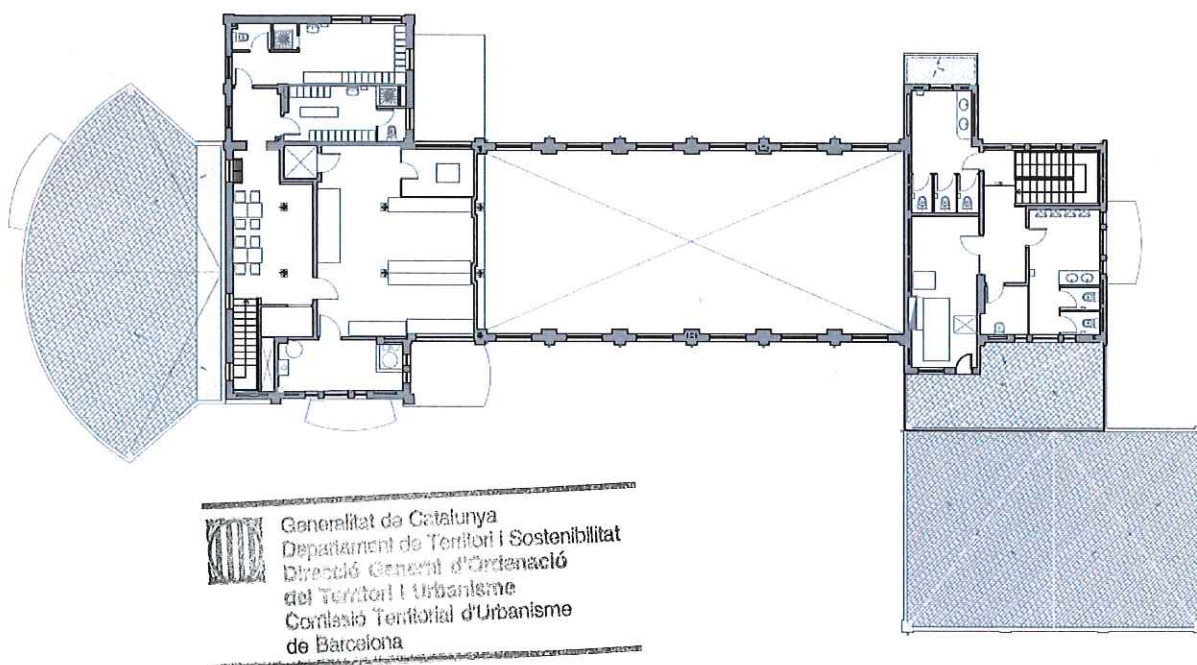
EMPLAÇAMENT I ENTORN E:1/500

PLANTA COBERTA E:1/400

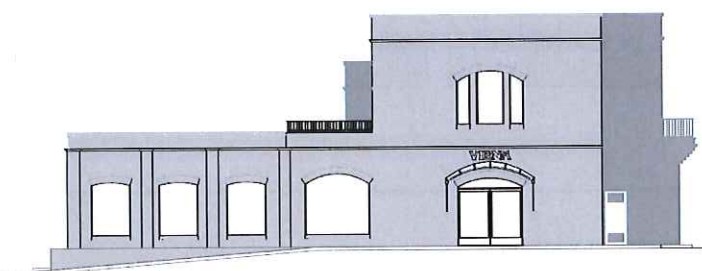

PLANTA BAIXA E:1/300

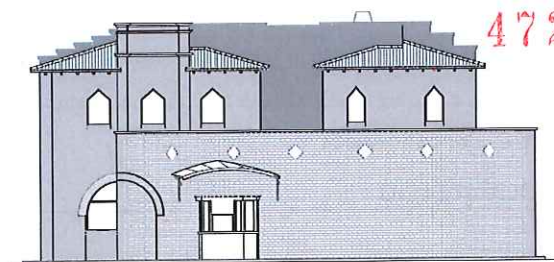

PLANTA PRIMERA E:1/300

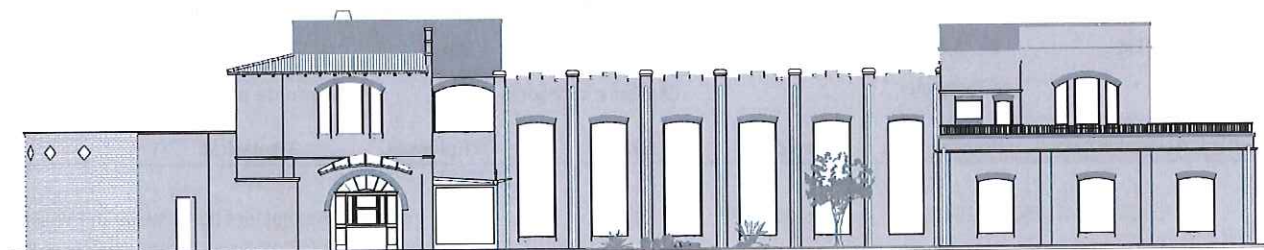
4727

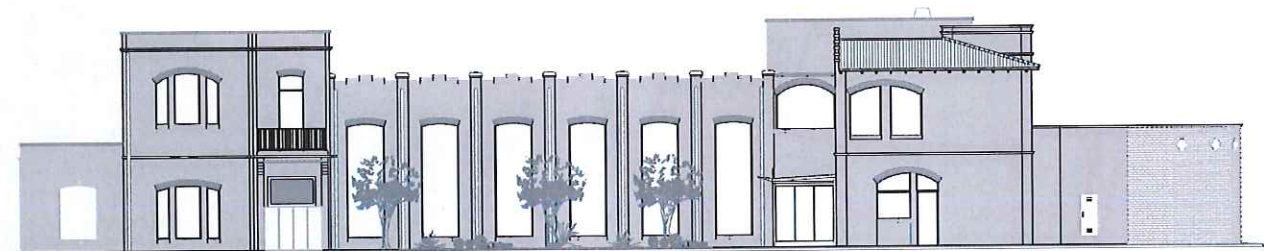
FAÇANA SUD E:1/300

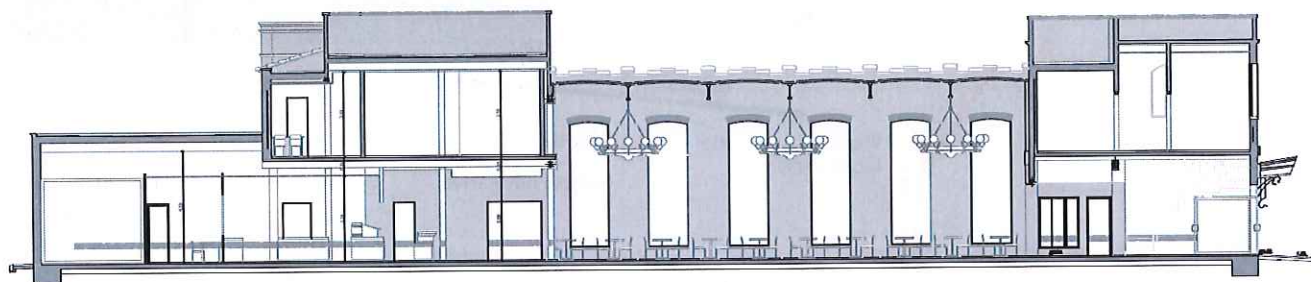
FAÇANA NORD E:1/300

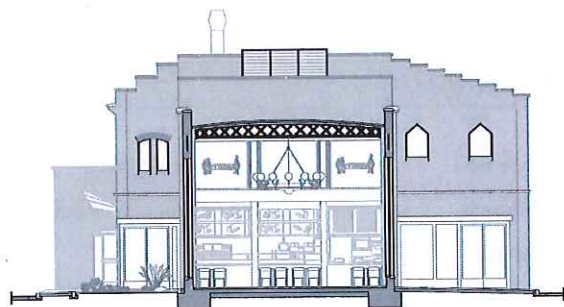
FAÇANA OEST E:1/300

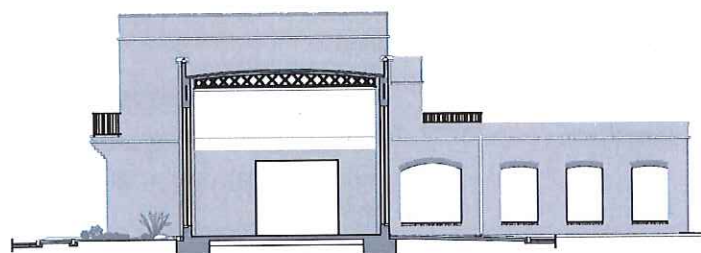
FAÇANA EST E:1/300

SECCIO LONGITUDINAL E:1/300

SECCIO TRANSVERSAL E:1/300

SECCIO TRANSVERSAL E:1/300

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DIPÒSIT I ESTRUCTURA DE LA COMUNITAT DE REGANTS DE CANYELLES

AI-05 / 125

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

Indret Dipòsit: Al nord del Nucli Antic del municipi, en Sòl Urbà.
Estructura (EUR): A límit amb el Nucli Antic del municipi, en Sòl No Urbanitzable, zona 17 PE del riu Ripoll.

Adreça / es Estructures de la Unió de Regants (EUR): des del torrent de Canyelles fins al nucli antic.
Dipòsit (D): Xamfrà entre el carrer de l'Escorxador, carrer de Sant Llorenç i el carrer del Sot d'en Goleres

Coordenades UTM x= 424170
y= 4607999

Identificació al plànol AI - 5

Delimitació bé

Grafisme categoria

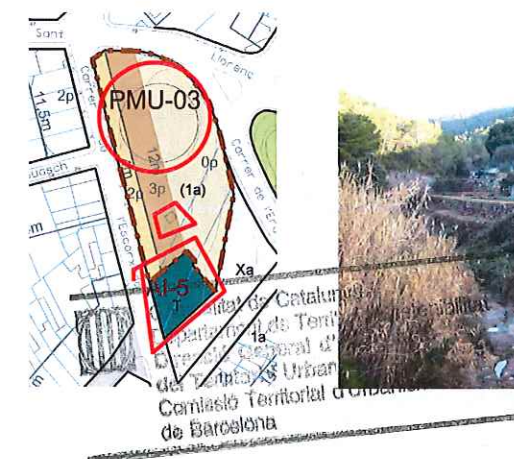
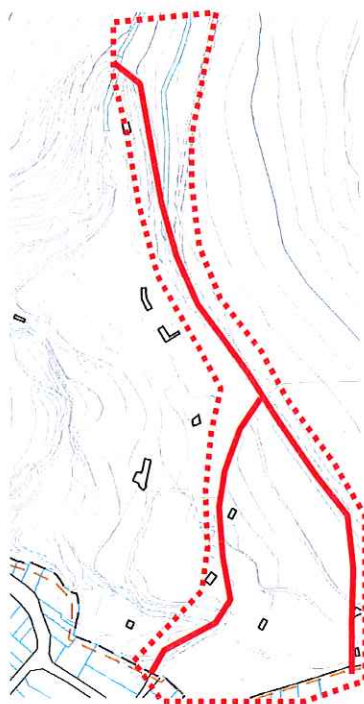
Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
(Dipòsit) 4282501DG20485	1.056 m ²	368 m ²	-	Públic. Ajuntament de Castellar del Vallès
(EUR) Divers				Privada (EUR).Comunitat de Regants de les aigües de Canyelles

Molí de Can Ribas

Plànol
localització

de

Exp. RPUC

Relació normativa

e. 1:2000

Dipòsit: Articles 107, 108, 109, 110 i 111 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Estructura (EUR): 186, 187, 188 i 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

PMU - 03. Pla Millora Urbana

Dipòsit: SU (sòl urbà)

Estructura (EUR): SNU (sòl no urbanitzable)

Qualificació

Dipòsit: T Sistema Serveis Tècnics i Ambientals.

Estructura (EUR): 17 Zona PE del riu Ripoll.

Imatge del bé

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Dipòsit/ Estructura de pedra

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Parcial, Documental.

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:

- els espais al voltant del camí.
- La font llistada al PE dels béns a protegir, ES (Element singular), núm. 77 i 124.

- Qualsevol altre element relacionat amb l'estructura hidràulica.

4729

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània.
Cronologia	Dipòsit: 1926. Estructura (EUR): 1922 - 1923. Molí de Cal Ribas
Autoria	-
Promotor	Dipòsit: Emili Carles-Tolrà. Ajuntament de Castellar del Vallès. Estructura (EUR): Unió de Regants de les aigües del Torrent de Canyelles.
Context	A nord del nucli antic urbà, des del camí d'en Canyelles, fins al carrer de l'Escorxador.
Elements	Estructures de la Unió de Regants (EUR). Antic sistema de conducció d'aigües per gravetat aprofitant el pendent amb un desnivell de 8m. per una distància de 1200m. Format per dues conduccions independents i soterrades que arrenquen per captació superficial a partir de dues fonts, la font del Bassal i la font de la Noguera, situades al costat del torrent de Canyelles que van a parar, individual i en paral·lel a dues casetes situades a uns 130m. de les fonts, a l'indret anomenat xaragall d'en Fuió al costat del camí de Canyelles. Les casetes distribuïdores estan situades en paral·lel i amb una diferència de desnivell d'uns 2m, seguint les conduccions de cadascuna de les fonts, interconnectades per un distribuïdor independent amb registre, en funció de les necessitats, horaris i torns de cada sector. A partir de les dues casetes-repartidores, la canalització en direcció al nucli urbà va soterrada per ambdues canonades en paral·lel amb tubs de formigó de 150 i 100mm de diàmetre, fins a arribar al municipi a nivell del carrer Escorxador on hi ha un dipòsit repartidor (D). A partir d'aquest punt s'estenen dues xarxes: la xarxa número 2, a set partidors i, d'allà, als diferents usuaris per canonades independents. Pel què fa a la xarxa número 1, que va directament cap els horts de costat del torrent de Canyelles, la conducció de rec arrenca a cel obert des de la caseta situada al sud, arran del camí. Aquest rec seguirà pendent avall per la part superior dels horts amb les seves derivacions i sistemes manuals de separadors corresponents fins arribar al municipi. El dipòsit del carrer de l'escorxador, circular d'uns 20m de diàmetre, cobert amb estructura de voltes radiades de maó. Amb accés superior per la coberta des del carrer Sant Llorenç i accés inferior pel carrer de l'escorxador. Situat a sobre del dipòsit de l'escorxador es troba un molí de vent compost d'una estructura metàl·lica i un rodet per a fer anar la bomba, el qual li falta part de l'estructura.
Ús actual	Estructura regants: Reg Dipòsit circular: en desús i desvinculat de l'estructura de regants.
Ús original / altres	Consum i reg.
Estat conservació	Precari.
Estructura / Interior	Precari.
Entorn de protecció	Les Fonts i el camí: Precari
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable d'elements hidràulics per al sistema de conducció d'aigües de boca i pel rec dels horts a nord del nucli urbà.
-------------------	--

Elements

Es protegeixen les conduccions, les casetes distribuïdores i tots els elements que componen el sistema. Qualsevol proposta de reforma plantejada haurà de ser avaluada per la Comissió Municipal de Patrimoni.

El dipòsit circular té protecció documental donat que no forma part de la infraestructura.

El molí de l'escorxador té protecció integral però es podrà desmuntar i reubicar a altra zona a determinar, en el moment que es desenvolupi el Pla de millora urbana de l'escorxador - PL. De Toros (PMU-03).

Entorn de protecció

Es protegeix l'entorn format per les fonts i el camí que uneix les conduccions.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció

Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma i rehabilitació o gran rehabilitació d'acord amb el POUM.

Regulació

Exterior

No es permet la modificació, mentre mantingui l'ús. Es permeten les obres d'adequació d'acord amb el compliment de normatives sectorials, respectant però les característiques formals de la infraestructura.

Usos permesos

Els que determina el POUM.

Usos prohibits

Entorn de protecció

No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit, del seu entorn i dels valors paisatgístics i històrics que representa al llarg del seu recorregut.

Gestió

Altres intervencions

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

L'aprofitament de les aigües del torrent de Canyelles daten de temps immemorial. Al 1291, en un document de compravenda del Mas Mir (avui can Torras, al carrer del Centre), ja es fa referència sobre l'ús i drets a rebre l'aigua del torrent de Canyelles que aquesta finca disposava. Els primers aprofitaments estaven fets a partir de la construcció d'una resclosa al propi torrent i la seva corresponent canalització per rec. Més endavant es va construir una conducció soterrada, una mina, per a un millor aprofitament de les fonts del Bassal i de la Noguera.

En un altre document sobre aquestes aigües que data de 1755 ja hi consta un llistat de més d'un centenar d'usuaris per a reg. Al segle XIX i per qüestions de salubritat el senyor Josep Tolrà i Abellà va promoure la seva canalització per canonada fins al poble a canvi dels drets sobre una part de l'aigua; tot i així aquesta canalització no va ser efectiva i completa fins el 1926.

En aquells moments l'Ajuntament ja participava de la Comunitat de Regants i utilitzava la xarxa per mantenir les fonts públiques del carrer, els dipòsits i els rentadors. El 31 de març de 1914 es registra la captació d'aigües i el seu aprofitament al Registre Civil de Barcelona i es comencen a expedir els primers títols de propietat sobre l'aprofitament amb el seu corresponent temps assignat a cada propietari. El 16 de juliol de 1922 es va presentar el document per a l'oficialització del protocol de constitució de l'entitat. El document recollia 15 pactes, amb les condicions per construir dipòsits per a l'aigua destinada al consum públic col·lectiu, els torns de l'usuari i la constitució de la personalitat jurídica anomenada Unió de Regants de les aigües del Torrent de Canyelles; un d'aquests pactes serà el de desviar dels safareigs l'aigua dels carrers de Sant Llorenç, Plaça Nova, Major, Sant Iscle, Passeig Tolrà i centre per evitar l'aigua bruta de les sèquies. Serà a partir de 1923 quan comença el procés de formació i legalització de la Comunitat de Regants; el 19 d'abril es va signar un conveni atorgat per l'Ajuntament i la Unió de Regants del Torrent de Canyelles. El signaven Jesús Led com a advocat, Ramon Alguer com a alcalde i Santiago Gorina com a president de la Junta de Regants. El 22 de juny d'aquest mateix any es signen les primeres Escripcions de Conveni per especificar els canvis que comporta el nou repartiment d'aigua amb les noves canonades, i el 27 d'abril de 1930 s'aproven les ordenances i reglaments de la Comunitat. El gener de 1934 es va prendre l'acord de donar curs a un escrit signat per Santiago Gorina com a president de la Comissió d'Usuaris fent una demanda de fixació de cabal de les aigües del torrent de Canyelles i les fonts del Bassal i de la Noguera.

A partir d'aquell moment la xarxa de distribució dins del nucli urbà es va anar estenent amb diferents convenis amb l'Ajuntament fins que el mateix Ajuntament va decidir construir a partir d'un altre aquífer la seva pròpia xarxa i que, a més a més, seria a pressió. Com a conseqüència d'aquest fet es va frenar el creixement de la xarxa d'aigua de Canyelles dins el nucli urbà, fins els nostres dies en que s'ha anant mantenint amb més o menys precarietat la seva infraestructura. Avui en dia, l'aigua encara arriba a algunes cases del nucli antic de manera residual, ara ja no pel seu consum sinó per regir patis, eixides o alguns horts d'aquest sector del poble. Cap el 1986, i atès que la Generalitat de Catalunya va decretar l'aigua com un bé públic, la comunitat de propietaris va passar al règim de concessió.

A finals de 1929 l'Ajuntament de Castellar del Vallès veu la necessitat que l'escorxador públic es netegi correctament per la qual cosa cal una gran quantitat d'aigua, que tingui pressió ja que fins llavors l'aigua per netejar les restes del bestiar es tirava a galledes. Per aquest motiu, l'Ajuntament havia disposat en el pressupost d'una partida de 2.200 pessetes destinades a construir un dipòsit per a l'escorxador i, a més a més, construir una font pública pels veïns d'aquella part de la població. En aquell moment es va produir l'oferta de compra per part del Regants de Canyelles de comprar la meitat d'un dipòsit juntament amb el repartidor general que havia estat construït per Emili Carles-Tolrà pel preu de 2.500 pessetes. L'Ajuntament accepta aquesta oferta ja que el dipòsit és nou, construït amb bons materials i està situat a la part més alta i s'aprofitarà la pressió que tindrà l'aigua; així l'Ajuntament, i el seu alcalde Santiago Gorina, compra a Emili Carles-Tolrà la meitat del dipòsit que va construir pels usuaris del Torrent de Canyelles. Emili Carles-Tolrà ven a perpetuïtat a l'Ajuntament el dipòsit i el repartidor general.

En els anys 30 hi havia a Castellar quatre dipòsits d'aigua: el de Canyelles, el del carrer Nou, el del carrer de Sant Iscle i el del carrer de Sant Llorenç. El dipòsit més gran situat al xamfrà entre el carrer Sant Llorenç, el carrer Nou i de l'Escorxador pertany a l'Ajuntament de Castellar del Vallès; al mig del dipòsit hi trobem el dipòsit propietat de l'empresa Vda. J. Tolrà, d'uns 3m2 i en el xamfrà del carrer de l'Escorxador amb el del Sot d'en Golerès hi ha el repartidor de les aigües de Canyelles d'uns 5 metres. El dipòsit de l'empresa Vda. J. Tolrà era de propietat municipal fins que es va permutar i, actualment, és propietat dels regants ja que quan s'ampliï el carrer Nou el seu dipòsit desapareixerà. En l'actualitat, el dipòsit de l'Ajuntament està obsolet i el terreny està qualificat d'edificable.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.
Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).
Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita

AMC. Proveïments. Aigües, fonts públiques i safareigs.
AMC. Proveïments. Aigües, fonts públiques i safareigs.
ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).
PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

Oral

FONT RIBAS, Josep-Oriol (Barcelona, 1954).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà i Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

-

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Molí de Cal Ribas

PLÀNOLS

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

FÀBRICA I XEMENEIA DEL RIERAL

AI-06 / 115

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud del terme municipal al costat del riu Ripoll, en Sòl No Urbanitzable, zona 17 PE del riu Ripoll.

Adreça / es Camí de can Messeguer en direcció al riu Ripoll.

Coordenades UTM x= 423417

Identificació al plànol AI - 6

Delimitació bé

y= 4604400

Grafisme categoria

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

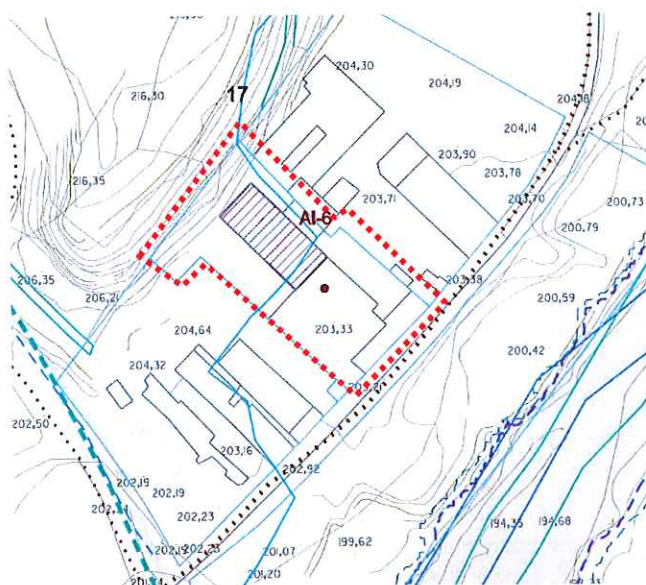
Titularitat

3546002DG2034N

2.205 m²1.967 m²

2P

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

PE del riu Ripoll

Classificació

SNU (Sòl no urbanitzable)

Qualificació

17 Zona PE del riu Ripoll.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188 i 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Edifici / Xemeneia

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

27326

Nivell protecció

Parcial, Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:

-els espais al voltant de la fàbrica susceptibles de contenir restes arqueològiques.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània. Estil obra popular
Cronologia	Segle XIX. Primers anys de la dècada de 1840.
Autoria	-
Promotor	Els fabricants terrassencs Agustí Galí, Pau Galí i Pau Busquets.
Context	A la riba dreta del Ripoll, a sud del terme municipal i vora Can Messeguer.
Elements	<p>Conjunt d'edificacions de l'antiga fàbrica de teixits situada al marge del riu Ripoll. Les naus segueixen l'estructura habitual de la zona. L'alçada acostuma a ser de tres plantes disposant-se en la façana un seguit de finestres. L'edifici original és una nau de dues plantes amb coberta a dues vessants, amb dues xemeneies. El conjunt de naus del Rieral està disposat al voltant de dos patis als quals s'accedeix per unes portes de ferro forjat. El conjunt ofereix un aspecte desordenat produït per l'ampliació de la indústria al llarg dels anys.</p> <p>Actualment al voltant de la fàbrica així com a la riba esquerra del riu, s'han incorporat autoconstruccions amb horts d'escàs valor.</p> <p>L'antic molí del Rieral presenta dues xemeneies, una de petita sota la cantonera d'una teulada i l'altre, més alta i aïllada de base quadrada i forma de prisma graonada de fàbrica de maó, rematada amb una motllura a la part superior, situada a la cantonada nord de les naus.</p>
Ús actual	En desús.
Ús original / altres	Industrial.
Estat conservació	Precari
Estructura / Interior	Precari
Entorn de protecció	Espais al voltant de la fàbrica: Precari.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable de la arquitectura industrial castellarenca.
Elements	L'interès arquitectònic del conjunt actualment es limita a l'edifici original amb la xemeneia, per tant es protegeix la volumetria general d'aquestes construccions, la composició de les seves façanes i cobertes, incloses el ritme de les obertures i les característiques formals més rellevants. També es protegeixen tots aquells elements interiors que facin referència al passat industrial del bé, subjectes d'ésser integrats en el nou ús, tot permetent que s'identifiqui i es difongui la història i l'activitat de la indústria.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat a l'edificació, eliminant els elements disconformes envers les edificacions protegides, tant físics com paisatgístics.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Exterior	No es permet la modificació de les volumetries, composició de façanes, tipologia de les cobertes i l'alteració del ritme d'obertures.
Interior	Es permet la modificació per l'adequació a nous usos, sense malmetre les estructures originals.
Usos permesos	Els que determina el POUM.

Usos prohibits

Entorn de protecció En properes actuacions caldria enderrocar les autoconstruccions així com recuperar la passera original.

No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge tipològica i volumètrica dels elements catalogats.

Gestió Al estar en SNU, qualsevol nou ús suposarà la tramitació del corresponent Pla Especial per justificar la seva implantació.

Altres intervencions**INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA**

Informació històrica El 1872 el Molí del Rieral era propietat d'Agustí Galí. El Molí del Rieral havia estat molí fariner, blanquer i bataner.

L'any 1895 el Rieral era propietat de l'excel·lentíssim senyor Joaquim Ma. de Paz, ex senador del Regne. Aquest molí estava llogat per l'empresa Vda. de Tey i Turuguet, empresa que feia poc temps havia arribat provinent de la població de Sant Andreu. L'empresa era una indústria de pana de cotó. La indústria va instal·lar 61 telers que treballaven en torns de nit i dia. A l'època es considerava que l'empresa tenia grans possibilitats de creixement ja que es trobava a tres quilòmetres de la població de Sant Esteve de Castellar i les terres dels voltants permetien la possibilitat de creixement. A més a més dels telers, l'empresa Tey i Turuguet tenia altra maquinària per a tnyir, pentinar, cremar, tallar i donar aprest a la llana fins a deixar-la a punt per a la seva venda al despatx que l'empresa tenia a Barcelona, més concretament al carrer Girona. La matrícula de la Contribució Industrial de 1906 ens indica que la indústria de Turuguet i Tey tenia 50 telers mecànics per al vellut moguts per vapor i per aigua; 6 taules per obrir el ris en rentar el vellut moguts per aigua i vapor; 2 prestatges per aixecar el pèl moguts per aigua i vapor; 1 tint d'ús exclusiu de la fàbrica; 1 màquina per treure llustre moguda per vapor i aigua; 5 màquines per raspallar el cotó; i màquina per assecat o parat i necessitaven 6 quilovat per hora diària de llum elèctrica per a l'enllumenat de la fàbrica.

La fàbrica del Rieral funcionava amb força hidràulica i de vapor. Antigament, davant la fàbrica hi havia la passera del Rieral, un pont de fusta encaixat al riu que travessava el Ripoll. Avui només en guarda el nom.

Actualment, el Rieral acull a petites indústries.

Bibliografia**Gràfica**

Plànols d'Ordenació del POUM,
Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya),
Fotografies aèries, i fotografies elaboració pròpia.

VERGÉS VERNIS, PEDRO. *Topografia médica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona. La Hormiga de Oro. 1895.

Escrita

BENAU, JOSEP MARIA. 1996. "El riu Ripoll i la industrialització del tèxtil en el segle XIX" a PLAÇA VELLA. Castellar del Vallès. Barcelona. Núm. 40..

ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

SÀIZ CALVO, Sílvia. " Vida econòmica local: la Contribució Industrial de fa cent anys a Sant Esteve de Castellar. La matrícula de l'any 1906". *Recerca*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès. Núm. 5.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografia médica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

Oral

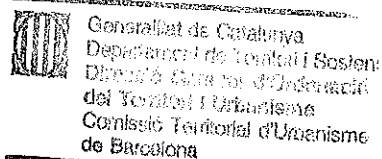
-

Actuacions finca**Observacions****Pla anterior**

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

-

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

1991

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4737

FÀBRICA I XEMENEIA DEL MOLÍ DE FONTS CALENTS

AI-07 / 005

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret

Adreça / es B-124 a Sant Llorenç, quilòmetre 8,5

Coordenades UTM
x= 423209
y= 4607930

Identificació al plànol AI - 7

Grafisme categoria ●

Delimitació bé

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

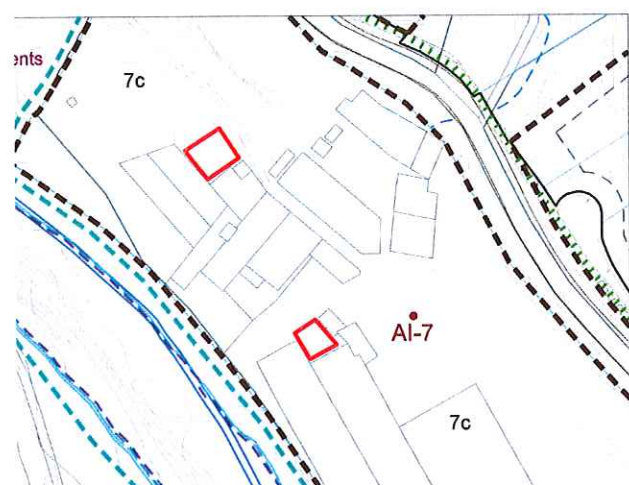
Titularitat

3380601DG2038S

19.794 m²1CP 5.022m²

B-2P-3P-4P

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SU (sòl urbà)
 Qualificació 7c Zona Industrial
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 145, 146 i 149 de la Normativa aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura Industrial
 Classificació Edificis.
 Categoria BPU
 N° registre / catàleg 27342
 Nivell protecció Xemeneia: integral
 Conjunt industrial: Ambiental

Altres proteccions

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània. Estil obra popular.
Cronologia	Segle XVIII, com a molí bataner
Context	A la riba dreta del Ripoll, a nord del nucli i enfront de la urbanització Airesol .
Elements	<p>El molí, d'època antiquíssima i que ha passat per diferents tipus d'indústria, format per diversos edificis, disposats de manera esglaonada seguint el pendent que marca el terreny en els marges del riu Ripoll. El formen tres grans naus, dues de planta rectangular i coberta a dos vessants i la tercera, de planta quadrada i coberta a quatre vessants.</p> <p>L'estructura de l'edifici és l'habitual en els molins situats a la riba del Ripoll a Castellar: factura senzilla de planta baixa i dos o tres pisos d'alçada amb un gran nombre de finestres petites.</p> <p>Conserva actualment dues xemeneies. La més gran és cilíndrica i és situada davant la fàbrica. L'altra, més bàsica, és de base quadrangular prismàtica amb dues motlures a la part superior. Es troba a la part del darrera de la fàbrica. Les dues són d'obra vista.</p>
Ús actual	Industrial , parcialment en desús.
Ús original / altres	Industrial i habitatges.
Estat conservació	Precari.
Estructura / Interior	Precari
Entorn de protecció	
Situació de risc	Risc de deteriorament progressiu.
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable de la arquitectura industrial castellanenca.
Elements	Es protegeixen integralment les xemeneies. La resta del conjunt tindrà una protecció documental, que demana un estudi previ abans de la seva desaparició. Cal doncs, un estudi històric, social, cultural i arquitectònic, abans de qualsevol intervenció que es vulgui portar a terme. Qualsevol resta que pugui conservar-se de l'antiga capella, caldrà valorar-se la seva protecció parcial o documental a l'estudi previ a qualsevol intervenció.
Entorn de protecció	Establir un radi de protecció de 10m al voltant de les xemeneies.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació , consolidació o reforma, d'acord amb el POUM. (xemeneies) Obres de reestructuració, deconstrucció o substitució , d'acord amb el POUM. (Indústria)
Regulació	No es permet la modificació (xemeneia).Es permetran les actuacions determinades a raó de la protecció documental dels edificis restants.
Façanes / Coberta	Es permeten les actuacions que comporten el nivell de protecció documental
Estructura / interior	Es permeten les actuacions que comporten el nivell de protecció documental
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit integralment (xemeneies). En l'arranjament de l'espai al voltant de les xemeneies, es disposaran uns elements informatius que expliquin, gràfica i documentalment, la història del conjunt industrial, on les xemeneies són l'únic element que gaudeix de protecció física.
Gestió	Caldrà redactar un estudi històric, social, cultural i arquitectònic, abans de l'aprovació de qualsevol intervenció. Aquest estudi podrà implicar la catalogació parcial d'alguns elements d'interès històric i arquitectònic que es pugui observar i que ara es desconeixen a la part de la capella i habitatge que es trobaven inclosos dins de la nau principal.
Altres intervencions	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Al segle XVIII hi funcionava un molí bataner. Entre 1815 i 1822 el va fer funcionar l'industrial llaner Bonaventura Benet. El març de 1815 Joan Baptista Galí, paraire terrassenc, va obtenir permís per a la construcció d'un molí paperer al costat del molí bataner del seu soci, Ignasi Vidal. Un dels cossos industrials estava destinat a habitatge i des d'una galeria es comunicava amb la capella que hi feu construir dedicada a la Mare de Déu de la Mercè.</p> <p>El molí disposa d'una important mina d'aigua; una deu diuen que sortia calenta, a 28°C, d'aquí l'origen del seu nom. A finals del segle XIX, Agustí Galí es va encarregar del molí; el salt d'aigua estava accionat per set grans rodes de fusta i tenia 600 pues per a retorçar llana i instal·lacions per a la fabricació de paper, filatura i tissatge de cotó. El 1872 el salt d'aigua accionava set rodes de fusta situades des de la carretera fins al riu de manera esglaonada, aprofitant el desnivell.</p> <p>Entre 1881 i 1893 Francesc Panadès, industrial paperer procedent del Molí d'en Mornau de Sabadell, hi va fer funcionar una fàbrica de paper. Posteriorment, a partir de 1907, es va fer càrrec de la fàbrica el seu gendre, Blai Blanquer Mecier fins el 1929. Des de principis de segle fins al 1929 en el cos central de l'edifici hi havia la fàbrica de cartró d'Antoni Raduà i la d'assortiments de llana de Fèlix Llobet. El 1927 Francesc Blanquer i Panadès va crear-hi la primera impremta de Castellar, Gràfica F. Blanquer.</p> <p>En els anys 1920 la família Tolrà fou la propietària de l'edifici. Es va buidar de maquinària el cos superior i fou enderrocat, perquè les seves condicions de conservació no eren les més adequades per continuar funcionant. S'hi van construir uns quants habitatges.</p> <p>Durant els anys 1930 el senyor Soley, de Sabadell, hi va instal·lar, en la quadra principal, una petita indústria d'aprestos i acabats tèxtils. Cap als anys 1940, la família Clois va encarregar-se de la represa industrial, en actiu actualment, dedicada al curtí de pells i de rentat i preparació de llanes.</p> <p>Fontscalents va ser un dels casos en què al voltant de la fàbrica es va formar un petit veïnat de treballadors. A començaments dels anys 1920 una quinzena de persones vivien al nucli de Fontscalents i ja al padró d'habitants de 1930 hi constaven 29 persones.</p> <p>La capella de la Mare de Déu de la Mercè de Fontscalents, d'estil neoclàssic, formava part de l'edifici de l'antic molí de Fontscalents, convertit en fàbrica-molí. La construcció de l'habitatge i la capella no era del mateix temps que el molí, més anterior, sinó que correspon a l'any 1819. El seu propietari la va fer construir per la devoció que sentia cap a aquesta marededéu i alhora perquè els habitants del veïnat de Fontscalents poguessin assistir a missa sense la necessitat de desplaçar-se a Sant Esteve de Castellar.</p> <p>La capella fou edificada al mateix nivell de la galeria de la casa, en la qual hi havia una porta que hi comunicava; l'entrada principal era a la part lateral que donava al camí. L'edifici tenia un campanar i dues entrades: una de privada, per l'interior de l'habitatge a través d'una galeria, i una altra de pública, pel camí vell que anava de Sant Esteve de Castellar a Sant Feliu del Racó i passava entre els murs dels edificis de la fàbrica. Fou beneïda i consagrada sota l'advocació de la Mare de Déu de la Mercè l'1 d'octubre de 1819. Degut al pendent del terreny, la part que dona a la casa té un fort desnivell. Els elements que ens indiquen un cert neoclassicisme el podríem trobar seguint les formes geomètriques bàsiques del quadrat, cercle i triangle al portal d'entrada rectangular amb un ornament triangular sobre la llinda. Es comenta que antigament l'interior era gran i molt luxós, on hi destacava l'ornamentació i una magnífica pintura, tant en els altars com en els retaules. Segons el Dr. Vergés, els quadres de l'altar vingueren d'Itàlia. Matalauredament, el daurador va</p>
-----------------------------	---

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

utilitzar una cola massa forta i per aquest motiu el seu treball es va clivellar i va sofrir grans desperfectes: en l'actualitat no en queda absolutament res. Les parets exteriors eren esgrafiades amb unes columnes gregues, amb basament i capitell dòric, que sustentaven la cornisa, també esgrafiada amb sanefes. Fins el 1936 s'hi va celebrar missa en diferents festes.

El campanaret també era una mostra d'aquest estil neoclàssic. Sobre el portal d'entrada es llegia en llatí: "D.O.M.A.N MDCCCXIX. KAL OCTOBR HOC SACEL. RITE BENEDIT. ET SUB TUTELA DEIPARAE VIRGINIS DICAT. FVIT". (Aquesta capella, el primer dia d'octubre de l'any 1819, ha estat beneïda i posada sota la protecció de la Verge de la Mercè).

Mn. Joan Abarcat Bosch va fer la lletra i la música dels goigs, que el 1987 va gravar al plom Antoni M. Castells Casas. El 12 d'agost de 1988 es va enrunar el campanar i amb les obres d'arrebossament de la façana i de construcció d'una teulada, va quedar completament desvirtuada la imatge antiga de la capella.

Sembla que el mateix artista que vingué d'Itàlia per decorar la capella va ser també l'autor de les pintures murals de la galeria d'arcades de la casa residencial adossada a la mateixa capella i per on es podia entrar mitjançant una porta que comunicava amb aquesta galeria coberta. La galeria té unes arcades força originals quant a ornamentació a l'igual que la barana. Les pintures poden ser fetes al fresc o bé amb algun tremp de cola i són de dimensions força grans; reflecteixen el paisatge d'uns temes més aviat orientals, amb unes palmeres en unes extensions desèrtiques i amb uns rius molt planers. Predominen els colors rosats i ocres amb una mica de verd, per la poca vegetació plasmada, i les palmeres. Les dues parets laterals que tanquen la galeria també estan pintades. La part inferior d'aquestes pintures acaba en forma de barana pintada.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries, i fotografies elaboració pròpia. Fons d'imatges Municipals.

Escrita

AMC: Padró Municipal d'Habitants. Anys: 1917, 1920, 1924 i 1930.

BLANQUER, Joan. *Castellar en el meu record*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1999.

ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

VERGÉS VERNIS, Pedro. *Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès*. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.

Oral

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà

Protecció existent

BPU

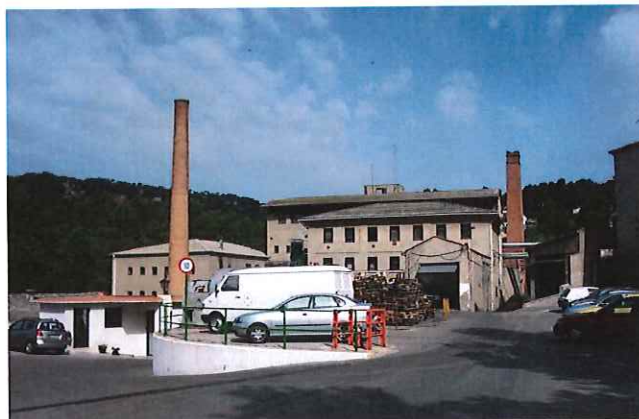
Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.94.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Consell de Territori i Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

FORN DE CALÇ I PEDRERA DE CAN SALLENT

AI-08 / 034

Altres denominacions -

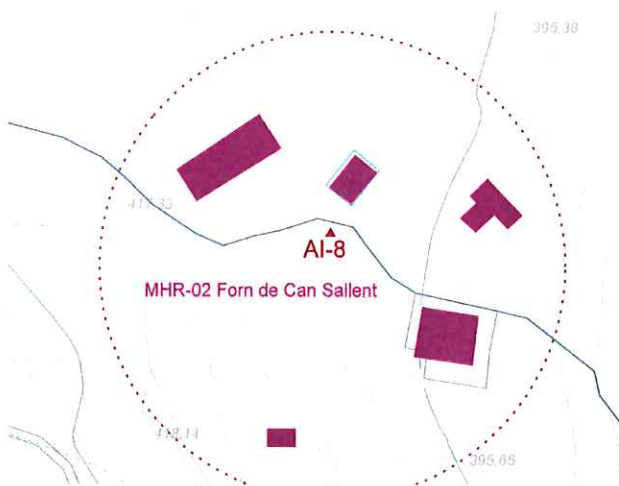
LOCALITZACIÓ

Indret Al oest del terme municipal, en Sòl No Urbanitzable, zona 14 la Serralada.

Adreça / es A 1'5 quilòmetres de la Carretera C-1415 direcció Terrassa, PK 25.

Coordenades UTM
x= 421204
y= 4607303Identificació al plànol **AI - 8**
Grafisme categoria ▲Delimitació bé
Entorn de protecció**DADES CADASTRALS**

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
08050A01300005	552.748 m ²	- m ²	-	Privada
08050A01200011	118.611 m ²	- m ²	-	Privada
002200400DG20G	296 m ²	296 m ²	B	Privada
002200500DG20G	88 m ²	176 m ²	1P	Privada
002200600DG20G	120 m ²	120 m ²	B	Privada
000200300DG20E	110 m ²	220 m ²	1P	Privada
002200700DG20G	40 m ²	80 m ²	1P	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SNU (Sòl no urbanitzable)
Qualificació	14 Zona la Serralada.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 186, 187, 188 i 191 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura Industrial
Classificació	Pedrera/ Forn
Categoria	BCIL - AEA
Nº registre / catàleg	41575
Nivell protecció	Conservació, Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).
Altres proteccions	Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui: - el conjunt d'edificacions que integren l'element.

- els espais al voltant de l'element susceptibles de contenir restes arqueològiques.
- les fonts llistades al PE dels béns a protegir, ES (Elements singulars): núm. 11 "Font de la Baga", núm. 12 "Mina o font dels horts del Forn".

4743

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània.
Cronologia	Forn de Can Sallent: Segle XIX. Anys 1850 - 1860. Pedrera: Segle XX. Explotació des de 1969.
Autoria	-
Promotor	-
Context	El forn i la pedrera es troben a nord est de la finca de Can Sallent, entre el torrent de la Penitenta i el Sot del Roure, a ponent del terme municipal.
Elements	<p>Conjunt format per dos forns continus tipus Hoffman (flama llarga), antic de llenya i modern de gas pobre, posteriorment els dos es van transformar en forns continus amb intercalant pedra i com a combustible el carbó. El més antic data entre 1850 i 1860. Era de quatre fogaines laterals simètriques amb combustible de llenya. En el decurs dels primers anys, per a transportar la pedra des de la pedrera s'hi havia instal·lat un aeri. Més tard, es va obrir una nova pedrera i el sistema de transport va ésser substituït per unes vagonetes tirades per una animal. El forn més modern es podria datar entre els anys 1940 i 1945. És del tipus de gas pobre, aprofita combustible de poc valor que es transforma (llenya) en òxid de carbó, en gasogen muntats al costat. Posteriorment, per problemes del subministrament de llenya i el baix rendiment del gas pobre, els dos forns es van modificar transformant-los en forns de capes alternatives de combustibles (carbó) i pedra calcària (flama curta). Van deixar de funcionar l'any 1980.</p> <p>Complex format per les dependències industrials del forn, i la pedrera d'on s'obtenia la pedra, units per una estructura metàl·lica aèria que transportava la pedra de calç fins la part alta del forn. A la vora hi havia diverses cases dels treballadors, totes elles de factura senzilla de planta baixa i pis.</p> <p>Aquests forns se'ls coneixia com forns de raig de flama llarga, atès que produïen de forma contínua calç i el combustible no estava en contacte amb la pedra, cosa que feia que el producte sortís més net. Aquests forns eren molt més alts que amples, amb unes alçades al voltant de 10m.</p> <p>La xemeneia de forma cilíndrica, de pedra, tenia a la seva base i radialment un porxat amb coberta de teula, per a la distribució del producte resultant. La tolva estava formada per una altra estructura cilíndrica on anava a parar la pedra a abans d'entrar al forn.</p> <p>La forma del canó és rodó, encamisat amb refractaris, envoltat d'un aïllament tèrmic i protegit a l'exterior per una obra de pedra calcària i ceràmica.</p>
Ús actual	Forn de calç en desús i pedrera en restitució.
Ús original / altres	Forn de calç i pedrera.
Estat conservació	Precari ; Al tractar-se d'una obra amb estructura molt sòlida, els forns estan intactes, però la vegetació, lentament, va envaint i es va apoderant de l'indret.
Estructura / Interior	Precari
Entorn de protecció	El conjunt d'edificacions que integren l'element, els espais al voltant de l'element susceptibles de contenir restes arqueològiques i les fonts: Precari i enrunat.
Situació de risc	La vegetació va envaint els elements. Risc de deteriorament i d'enrunament total.
Altres aspectes vinculants	

 Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

4744

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable i únic de forn de producció contínua de calç, originàriament de llenya.
Elements	Es protegeix la volumetria de les construccions rellevants que conformen el conjunt, la composició de les seves façanes i cobertes, incloses el ritme d'obertures i les característiques formals més rellevants. També es protegeixen tots aquells elements interiors que facin referència al passat industrial del bé, subjectes d'ésser integrats en els nou ús, tot permetent que s'identifiqui i es difongui la història i l'activitat de la indústria.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat fins a les construccions enrunades vinculades al passat de la indústria, a un nivell documental. Els espais al voltant de l'element són susceptibles de contenir restes arqueològiques.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	No es permet la modificació en les volumetries de les edificacions rellevants del conjunt.
Façanes / Coberta	No es permet la modificació de la composició i tipologies.
Estructura / interior	Es permet la modificació per l'adequació a nous usos. No es malmetran les estructures originals ni altres elements existents propis i característics de la indústria.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge tipològica, volumètrica i compositiva de les construccions catalogades del conjunt.
Gestió	Al estar en SNU, qualsevol nou ús suposarà la tramitació del corresponent Pla Especial per justificar la seva implantació.
Altres intervencions	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Informació històrica	<p>A Castellar del Vallès destaca un exemple de forn de producció contínua de flama llarga o llenya, únic a la comarca i, possiblement a Catalunya i Espanya. Constituint pels volts de 1850-1860 a can Sallent, funcionava amb quatre forns laterals on es cremava la llenya que anava transformant la pedra en calç. Tenia un aeri que transportava la pedra de la pedrera al forn. Per la boca de baix s'anava traient la calç i, per la de dalt, s'anava carregant. Cap a l'any 1955 es va passar a utilitzar carbó de Ponferrada, després coc i, finalment, fuel. Va deixar de funcionar cap el 1980. Durant la Guerra Civil el forn, que era propietat d'Antoni Barata Rocafort, va ser col·lectivitzat; el bosc per a l'explotació forestal i el forn per a la fabricació de calç.</p> <p>La família Treig Benaiges va anar a treballar al forn de calç de can Sallent el 1957 gràcies a un conegut del seu poble d'origen, Benifallet, que hi treballava. Al forn els van donar feina i allotjament. Quan la família Treig hi arriba al forn hi vivien unes 5 famílies i al cap de tres anys eren ja unes 10 famílies que s'hi havien establert. Cada família tenia una casa. Els homes treballaven al forn o a la pedrera però també hi treballaven altres homes, tant de Castellar com de Terrassa, que venien diàriament a treballar. A les instal·lacions de la pedrera i del forn només hi treballaven els homes; les dones, majoritàriament, es quedaven a casa o bé, anaven a treballar a can Barba.</p> <p>Les cases que tenien aquests treballadors eren petites, no hi havia aigua però sí que tenien llum i foc a terra. Les famílies vivien al pis, dues habitacions i una sala, i a la part de baix de la casa hi havia una habitació i una quadra on es guardava el "matxo", l'animal encarregat de transportar les vagonetes carregades de pedra des de la pedrera fins el forn.</p>
----------------------	---

El forn no parava mai i treballaven sempre, nit i dia, festius... un encarregat, en Roure, marcava els torns i dirigia la feina. Quan la calç ja estava feta i sortia del forn, un camió era l'encarregat de transportar-la als llocs on es venia.

Al forn de can Sallent hi vivien famílies amb nens i quan aquests havien d'anar a l'escola hi anaven a peu. També si necessitaven queviures les famílies havien d'anar a Castellar a comprar-les; de vegades l'encarregat els portava amb el seu camió i d'altres, el botiguer, el senyor Tubau, els portava aquells productes que, prèviament, les famílies havien demanat. La família Treig va viure al forn de can Sallent uns tres anys, fins el 1960.

La pedrera de can Sallent, avui coneguda amb el nom de Vallsallent, va estar en actiu durant més de 40 anys i va deixar de funcionar el 31 de desembre de 2005. En el ple de gener de 2008 es van aprovar dos convenis per a restaurar l'espai per tal que es recuperi el perfil de la muntanya i el seu paisatge original. Es creu que per a cobrir el forat que l'activitat de la pedrera va generar durant aquests anys es necessitaran uns 100 milions de metres cúbics de terra i runa i uns trenta-cinc anys per acabar l'obra. En l'actualitat, el projecte de restauració ha exclòs una planta de selecció de materials que havia estat aprovada anteriorment.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

ANTONELL, Albert. "Descobrir Castellar". *Setmanari Forja*. Castellar del Vallès, 2006.

SANTAMARIA CASANOVAS, Joan. "Els forns de calç de Castellar del Vallès. Un patrimoni preindustrial que cal preservar". *Recerca*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2007. Núm. 6.

Escrita

SANTAMARIA CASANOVAS, Joan. "Els forns de calç de Castellar del Vallès. Un patrimoni preindustrial que cal preservar". *Recerca*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2007. Núm. 6.

ESPLUGUES GÜELL, Òscar. "Les col·lectivitzacions a Castellar del Vallès (1936-1939)". *Recerca*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2007. Núm. 5.

Oral

BENAIGES FOLQUE, Pilar (Benifallet, 1931).

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

-

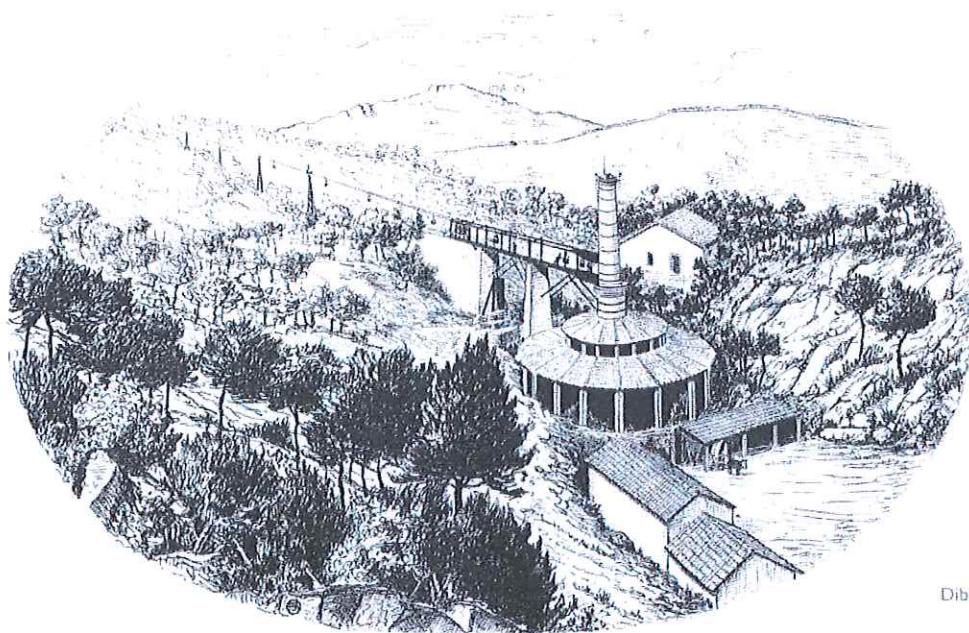

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4746

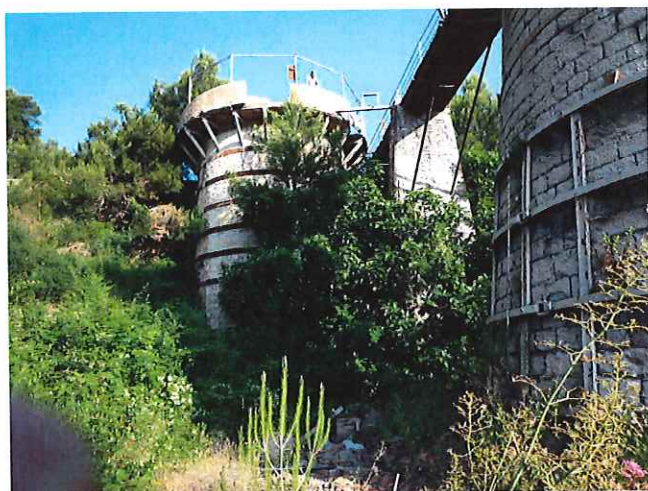
Dibuix

e

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4747

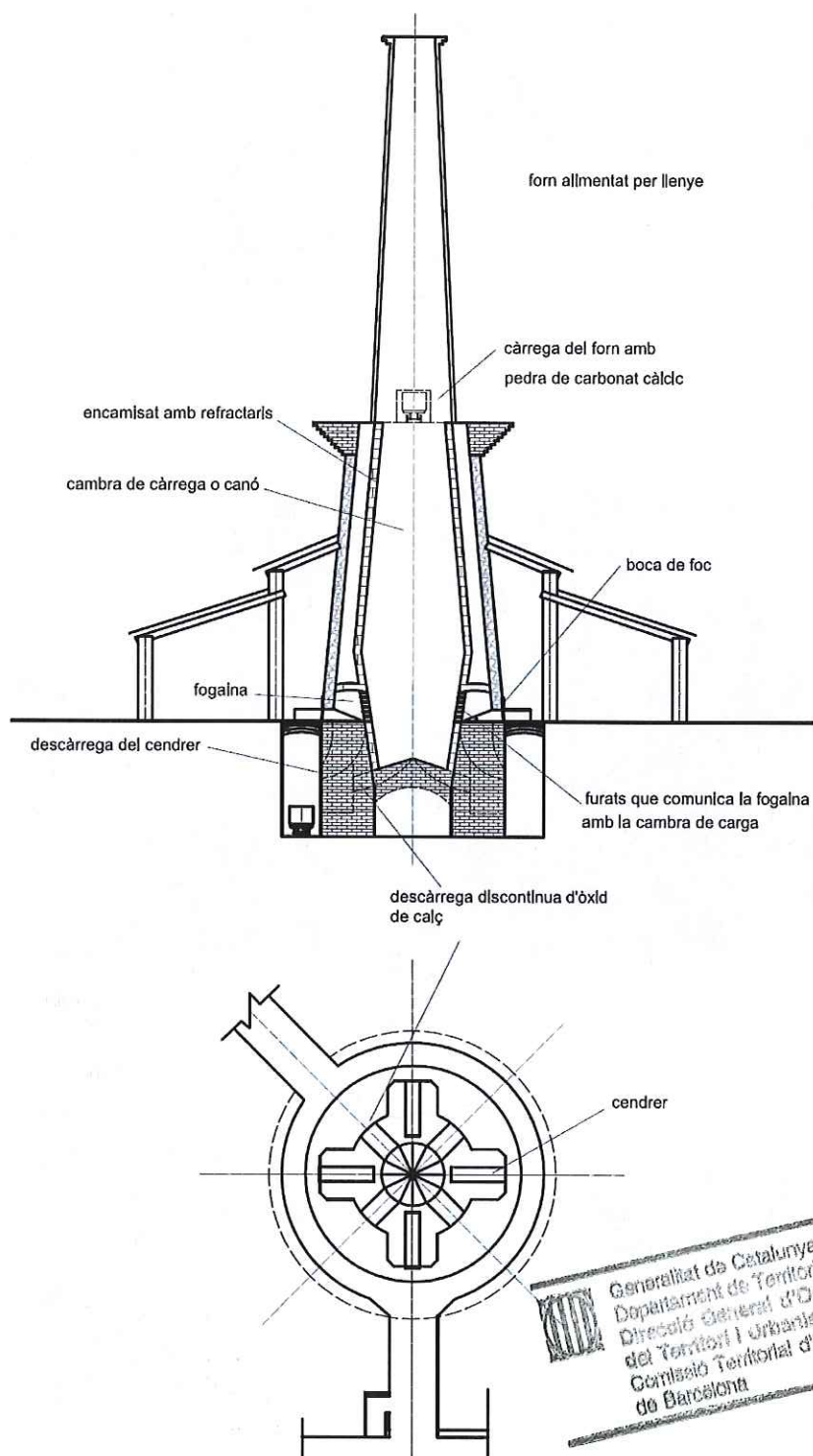
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

4748

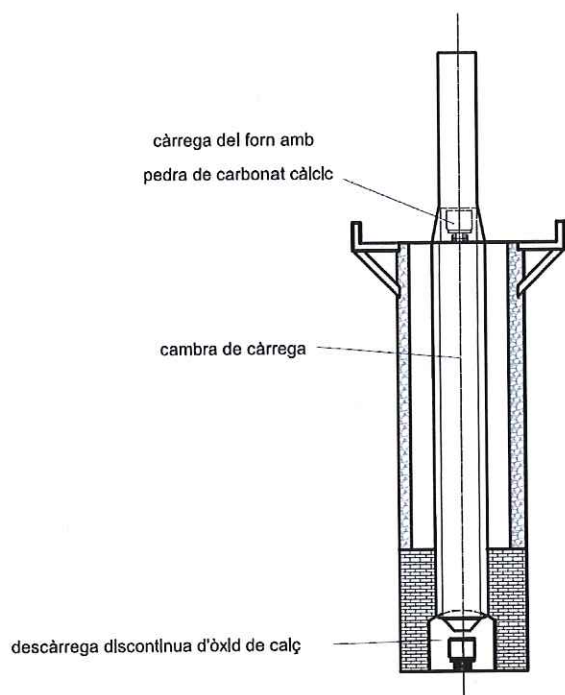
FORN DE LLENYA DE FLAMA LLARGA

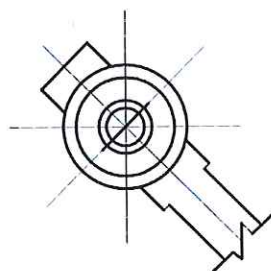
4749

FORN DE GAS POBRE DE FLAMA LLARGA

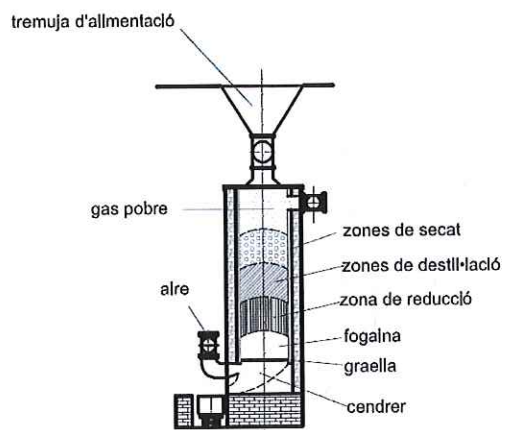
GASOGEN

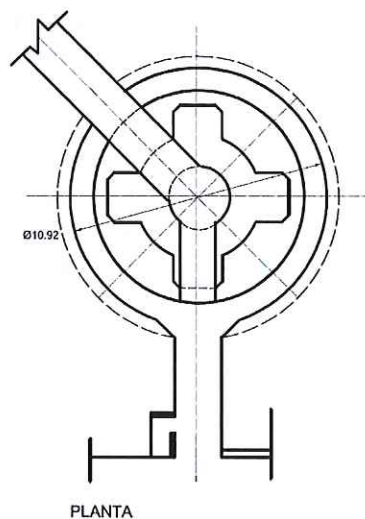
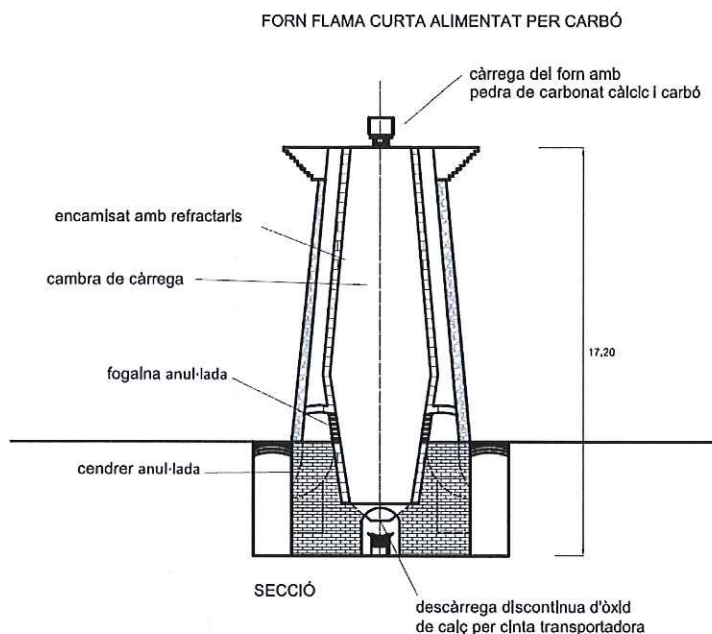
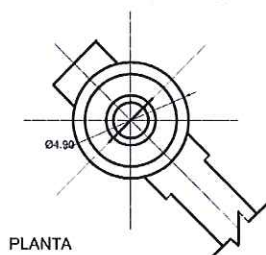
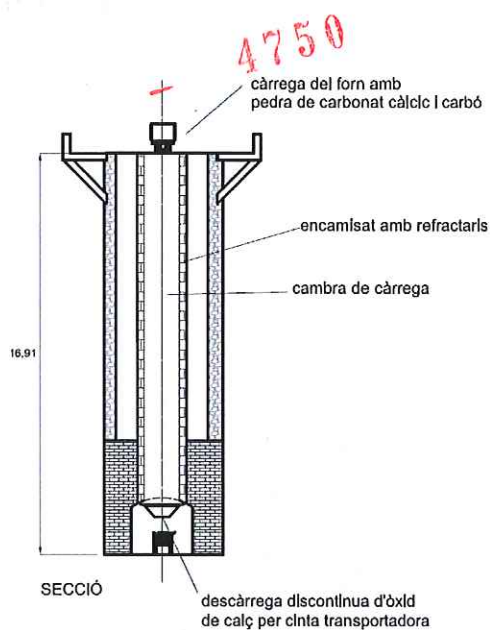
ALÇAT

PLANTA

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

MOLÍ DE VENT DE CA LA QUIMA

AI-09 / 041

Altres denominacions Molí de vent del Ramon de Cal Boadella

4751

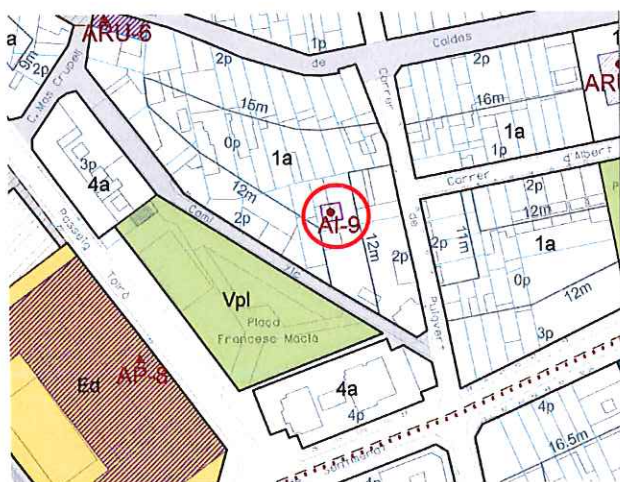
LOCALITZACIÓ

Indret Nucli antic de Castellar del Vallès

Adreça / es Carrer Puigverd, 4.

Coordenades UTM
x= 424170
y= 4607671Identificació al plànol AI - 09
Grafisme categoria ●Delimitació bé
Entorn protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	4279612DG2047N	312 m ²	-	-	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SU (sòl urbà)
Qualificació	1a Zona Residencial Nucli Antic
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 120, 121 i 122 de la Normativa aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura Industrial
Classificació	Zona interès etnològic: vestigis d'activitat edílica (molí de vent).
Categoria	BPU
Nº registre / catàleg	
Nivell protecció	Integral
Altres proteccions	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4752

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època

Cronologia

Context

Al nucli històric, a nord de la plaça Francesc Macià.

Elements

Molí de vent per a l'extracció d'aigua per al rec dels horts. Estructura de forma cilíndrica, de base circular de maó vist.

Ús actual

Rec i element decoratiu.

Ús original / altres

Extracció d'aigua de rec.

Estat conservació

Precari. En l'actualitat el molí conserva part de l'estructura metàl·lica però no les pales de ferro.

Estructura / Interior

Entorn de protecció

Jardí i tanca de la vivenda: Bo.

Situació de risc

Altres aspectes vinculants

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació

Exemple de l'arquitectura industrial eòlica castellarenca.

Elements

Es protegeix el molí en la seva totalitat.

Entorn de protecció

Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció

Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.

Regulació

No es permet la modificació.

Exterior

No es permet la modificació.

Entorn/jardí

Arranjament de l'entorn.

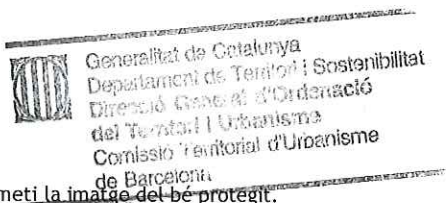
Usos permesos

Els que determina el POUM.

Usos prohibits

Entorn de protecció

No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

El molí de vent de ca la Quima es troba situat a la gran horta que constitueix el pati de tres cases de la família Rusiñol. La casa pairal és el número 26 del carrer de Caldes i limita amb els carrers de Puigverd i Camí Xic. En l'actualitat el molí conserva part de l'estructura metàl·lica però no les pales de ferro; en una ventada dues de les pales van caure i la família va decidir desmuntar-les totalment per evitar accidents ja als voltants de 1958.

El nom de Quima prové de la besàvia d'en Ramon Rusiñol que es deia Joaquina Daví Comas. El molí de vent subministrava aigua a les cases i també s'utilitzava per regar l'horta. El Ramon Rusiñol Utset era conegut com el Ramon de cal Boadella i era l'avi de l'informant.

Degut a les obres de construcció del pàrquing de la Plaça Major el subministrament d'aigua als pous i molins de la zona s'ha reduït considerablement i a l'estiu el nivell de l'aigua és gairebé nul. En aquesta estació es pot apreciar una mina d'aigua en direcció al carrer de Puigverd.

Bibliografia

Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.
Escrita	ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i> . Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).
Oral	RUSIÑOL SERRABASSA, Ramon (Castellar del Vallès, 1940).
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	BPU Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 86.

4753

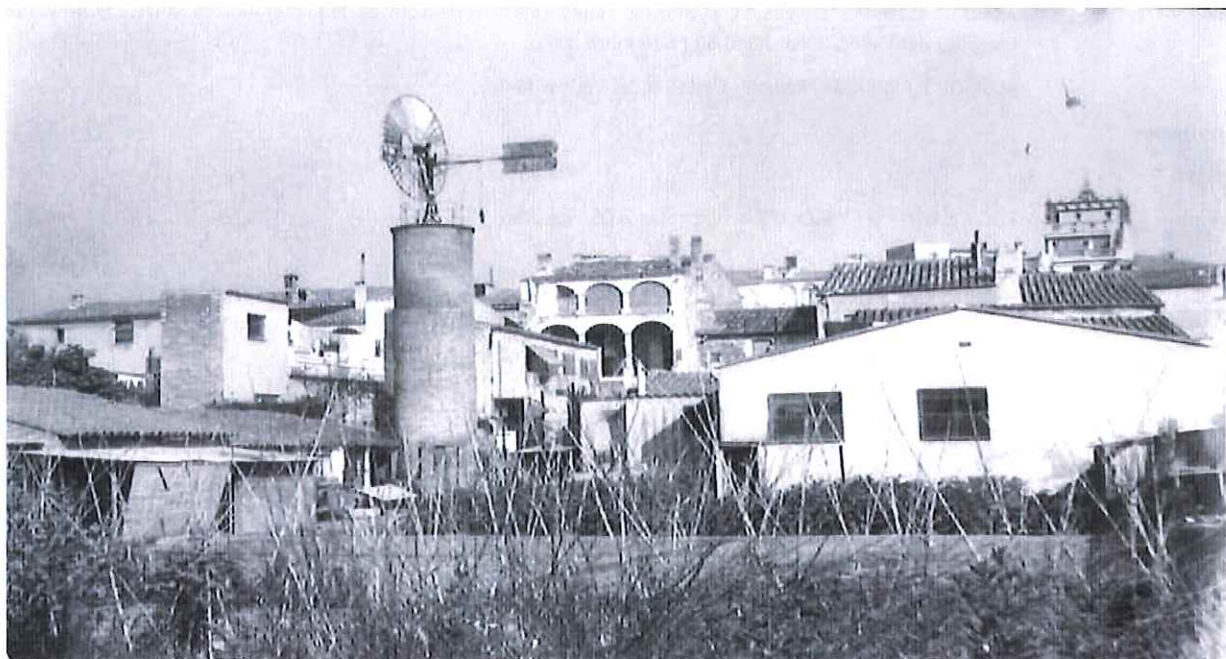

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4754

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

MOLÍ DEL VENT DE CAL MÚSIC

AI-10 / 127

Altres denominacions -

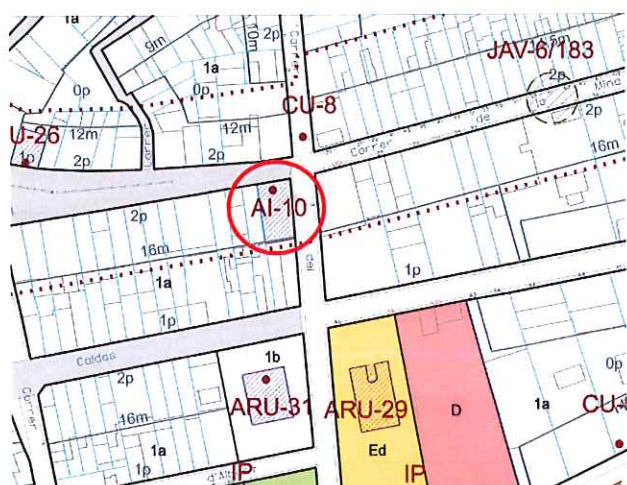
4755

LOCALITZACIÓ

Indret Al Nucli Antic del municipi, en Sòl Urbà.
 Adreça / es Carrer de Sant Miquel, 52, cantonada carrer del Racó.
 Coordenades UTM x= 424246 Identificació al plànol AI - 10
 y= 4607750 Grafisme categoria ● Entorn de protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	4379201DG2047N	297 m ²	-	-	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SU (Sòl Urbà)
 Qualificació 1a Zona Residencial en Nucli Antic.
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 120, 121 i 122 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura Industrial
 Classificació Element d'interès etnològic: Molí de vent.
 Categoria BPU
 N° registre / catàleg
 Nivell protecció Integral.
 Altres proteccions -

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	-
Cronologia	- 4756
Autoria	-
Promotor	-
Context	Al nucli urbà, Al pati posterior.
Elements	Molí de vent per a l'extracció d'aigua per al rec dels horts. Torre cilíndrica d'obra de maó, que encara resta en bon estat, tota la part metàl·lica i mecànica de la maquinària ja no existeix.
Ús actual	Decoratiu
Ús original / altres	Extracció d'aigua de rec.
Estat conservació	Només queda en bon estat l'estructura cilíndrica d'obra. tota la part metàl·lica i mecànica de la maquinària ja no existeix
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Jardí i tanca de la vivenda: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple d'element industrial eòlic castellarenc.
Elements	Es protegeix el molí en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	El molí de vent de cal Músic es troba situat a l'eixida de la casa del carrer Sant Miquel número 52, cantonada amb el carrer del Racó. Només queda en bon estat l'estructura cilíndrica de l'obra. Es creu que, originàriament, el molí servia per a regar els horts que hi havia al voltant.
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.
Escrita	ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". Revista Plaça Vella. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).

Oral

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element núm.85.

4757

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4758

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

MOLÍ DE VENT DE LA PLAÇA JOSEP Mª FOLCH I TORRES

AI-11 / 081

4759

Altres denominacions Plaça del Molí; Molí de vent de cal Borrellet.

LOCALITZACIÓ

Indret Al Eixample antic del municipi, en Sòl Urbà.

Adreça / es Carrer Josep Anselm Clavé cantonada amb el carrer del Dr. Rovira.

Coordenades UTM

x= 423899

Identificació al plànol AI - 11

Delimitació bé

y= 4607338

Grafisme categoria

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

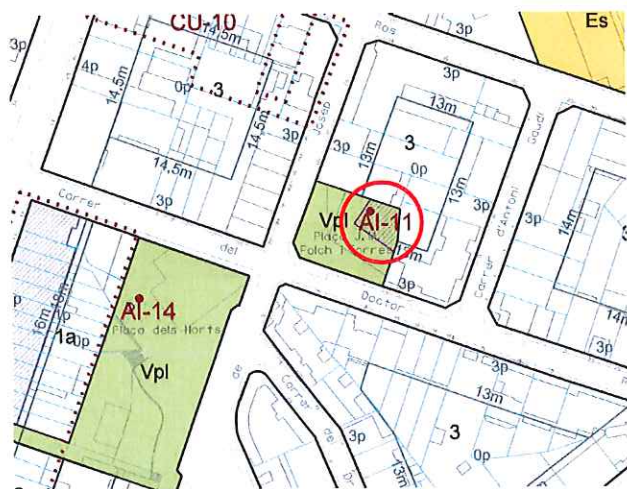
N.plantes

Titularitat

4075109DG2047N

533 m²

Pública

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (Sòl Urbà)

Qualificació

Vpl Sistema d'espais lliures, places i jardins urbans.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 88, 89, 90, 91, 92, 93 i 94 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Element d'interès etnològic: Molí de vent.

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Integral.

Altres proteccions

-

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	-
Cronologia	- 4760
Autoria	-
Promotor	-
Context	Al nucli urbà, vora els darreres de les cases del Passeig, element incorporat a la Plaça Josep Maria Folch i Torres.
Elements	Molí de vent per a l'extracció d'aigua per al rec dels horts. L'estructura és de forma quadrangular prismàtica i al quedar actualment dins d'una plaça pública, conserva tots els elements originals i està en funcionament
Ús actual	Espai de lleure.
Ús original / altres	Extracció d'aigua de rec.
Estat conservació	Suport precari, estructura metàl·lica en bon estat
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Plaça pública: Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple d'element industrial eòlic castellarenc.
Elements	Es protegeix el molí en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>Josep Ma. Folch i Torres fou novel·lista, narrador i autor teatral. Fou director des del 1909 del setmanari <i>El Patufet</i>. El germà de Josep Ma. Folch i Torres, Manuel, venia a estiuejar a Castellar i va estar molt vinculat a algunes entitats culturals del poble com ara l'Ateneu Castellarenc i l'Esbart Teatral. D'aquí el nom de la plaça.</p> <p>El molí de vent era conegut amb el nom de Molí de vent de cal Borrellet i també amb el nom de plaça del Molí. En l'actualitat el molí de vent conserva tots els elements originals i està en funcionament. Degut als desnivells del terreny els horts estaven distribuïts en feixes, i el recinte estava tancat per un mur.</p>
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM.

4761

	Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).
	Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.
Escrita	ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i> . Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).
Oral	CALVÓ SERRA, Cinta (Castellar del Vallès, 1940).
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà.
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.88.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4762

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

MOLÍ DE VENT DEL PASSEIG

AI-12 / 107

4763

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

Indret Al Eixample antic del municipi, en Sòl Urbà.

Adreça / es Passeig, 136.

Coordenades UTM x= 423655

Identificació al plànol AI - 12

Delimitació bé

y= 4607117

Grafisme categoria

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

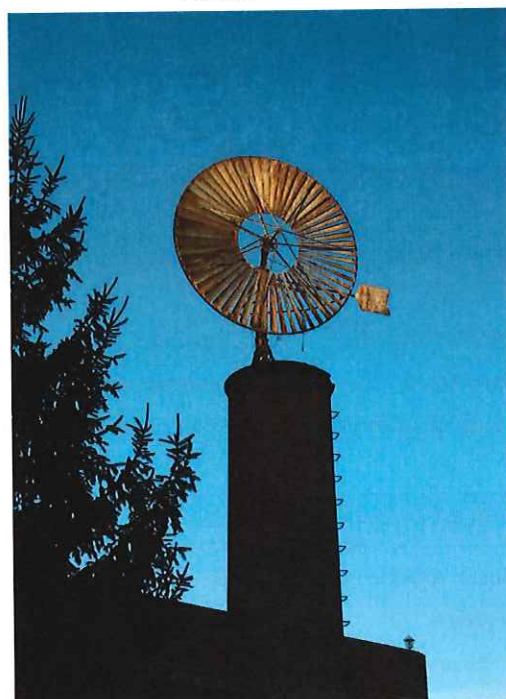
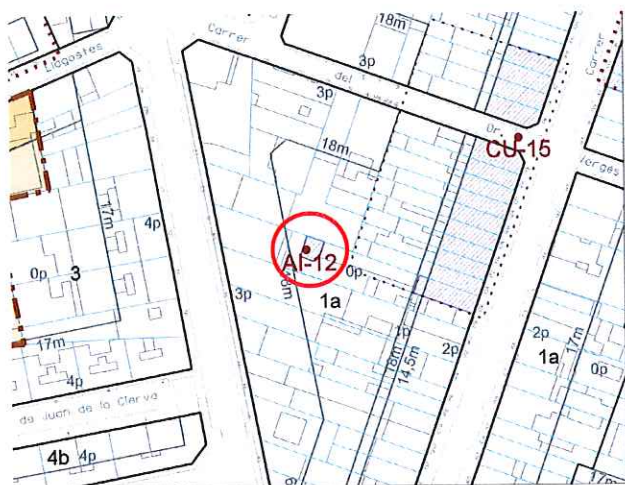
N.plantes

Titularitat

3773015DG2037S

388 m²

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (Sòl Urbà)

Qualificació

1a Zona Residencial en Nucli Antic.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 120, 121 i 122 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Element d'interès etnològic: Molí de vent.

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Altres proteccions

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

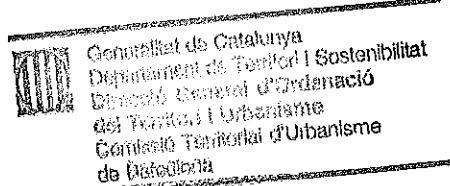
Estil i Època	-
Cronologia	-
Autoria	-
Promotor	-
Context	Al nucli urbà, entre els darreres de les cases del Passeig i la carretera de Sentmenat.
Elements	Molí de vent per a l'extracció d'aigua per al rec dels horts. Estructura de forma cilíndrica i base circular de maó vist amb coronació de fris superior tot de maó vist, i estructura metàl·lica de pales en tambor circular i sageta.
Ús actual	En desús. Decoratiu
Ús original / altres	Extracció d'aigua de rec.
Estat conservació	Encara conserva tota la seva estructura en estat precari. Roda caiguda amb ventada 9/12/14.
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Jardí i tanca de la vivenda: Regular.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple d'element industrial eòlic castellarenc.
Elements	Es protegeix el molí en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POU.
Regulació	No es permet la modificació. Ca recol·locar la roda caiguda i reforçar la construcció.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POU.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

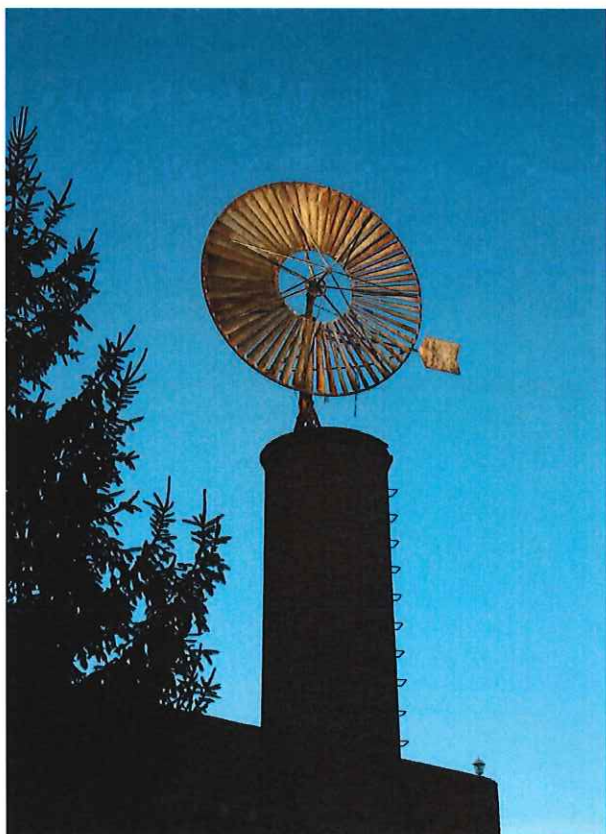
Informació històrica	Aquest molí circular construït amb obra s'utilitzava per treure aigua d'un pou. Actualment, però, està en desús tot i que sembla que conserva tota la seva estructura.
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POU. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita	ARXIU D'HISTÒRIA. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i> . Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).
Oral	-
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà.
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.87.

4765

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

MOLÍ DE VENT DELS HORTS DE L'OLLETA

AI-13 / 194

4767

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

Indret Al Eixample antic del municipi, en Sòl Urbà.

Adreça / es Carrer Catalunya cantonada amb carrer Mn. Joan Abarcat.

Coordenades UTM x= 424541

Identificació al plànol AI - 13

Delimitació bé

y= 4607542

Grafisme categoria

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

4677901 DG2047N

416 m²

-

-

Pública

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (Sòl Urbà)

Qualificació

Vpl Sistema d'espais lliures,
places i jardins urbans.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 89, 90, 91, 92, 93 i 94 de
la Normativa Urbanística del
POUM aplicables al bé.**CATALOGACIÓ**

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Element d'interès etnològic: Molí
de vent.

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Integral.

Altres proteccions

-

4768

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	-
Cronologia	-
Autoria	-
Promotor	-
Context	Al nucli urbà, vora la ronda de Llevant.
Elements	Molí de vent per a l'extracció d'aigua per al rec dels horts. Torre amb basament cilíndric de carreus de pedra i la resta de maó amb coronació de remat de fris, d'uns 6m d'alçada per 1,5m d'amplada. El molí li manquen la caseta, el dipòsit, el rodet i es troba desplaçat respecte la seva ubicació.
Ús actual	En desús. Decoratiu
Ús original / altres	Extracció d'aigua de rec.
Estat conservació	Recentment reconstruït.
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Zona verda: Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple d'element industrial eòlic castellarenc.
Elements	Es protegeix el molí en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.
Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	El molí de vent de l'Oleta s'alimentava de dues mines, de les moltes que existeixen en aquesta zona d'horts, al voltant del torrent de Colobrers. Avui en dia es trobaria engolit dintre de les eixides de les cases construïdes al seu voltant. Per aquest motiu el molí es va desmuntar i reconstruir a pocs metres del seu emplaçament original, en un espai públic, una illeta, a tocar de la Ronda Llevant.
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.
Escrita	ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i> . Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).
Oral	-
Actuacions finca	

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.84.

4769

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Recollida d'Ordinació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

MOLÍ DE VENT DELS HORTS DE CAL BALDIRI (horts del jardiner o de l'Alemanya)

AI-14 / 078

Altres denominacions Molí de vent de Cal Mustela, Molí dels Horts del jardiner.

4771

LOCALITZACIÓ

Indret Al Eixample antic del municipi, en Sòl Urbà.

Adreça / es Carrer Josep Anselm Clavé cantonada amb el carrer del Dr. Rovira. Reixa situada al Passeig, 81. A la Plaça dels Horts del Jardiner.

Coordenades UTM x=423830

Identificació al plànol AI - 14

Delimitació bé

y=4607315

Grafisme categoria

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

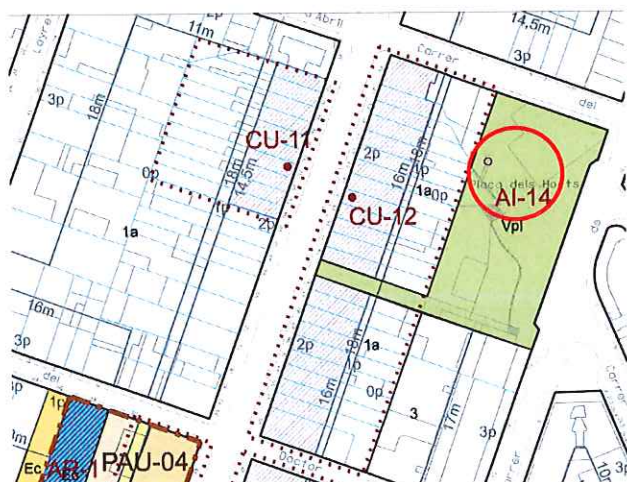
3773015DG2037S

388 m²

-

-

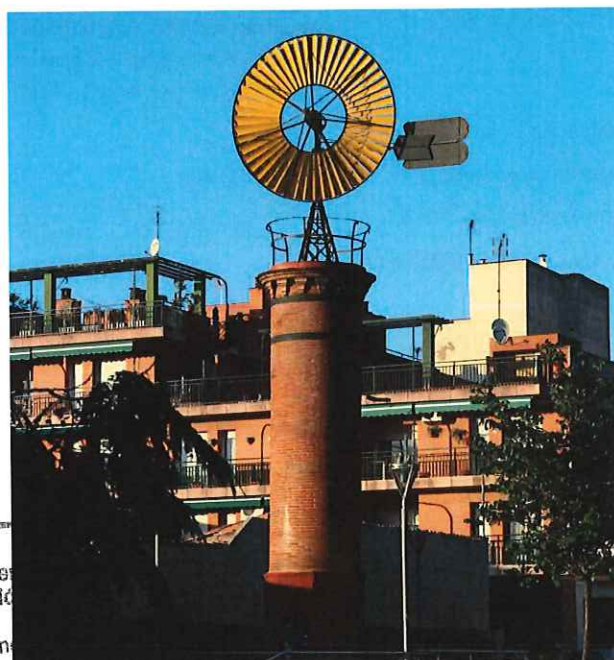
Pública

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (Sòl Urbà)

Qualificació

Vpl Sistema d'espais lliures, places i jardins urbans.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 88, 89, 90, 91, 92, 93 i 94 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Element d'interès etnològic: Molí de vent.

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

27269

Nivell protecció

Integral.

Altres proteccions

-

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània. Estil obra popular
Cronologia	Segle XIX. Any 1880 aproximadament; obres de remodelació per la plaça entre 2003 i 2004.
Autoria	-
Promotor	J. Homet
Context	Al nucli urbà, als darreres de les cases del Passeig, com a element dins de la Plaça dels Horts de Cal Baldiri.
Elements	Molí de vent per a l'extracció d'aigua per al rec dels horts. La base del molí és un cos de forma octogonal de maó vist. Superposat al basament, un cilindre de perímetre inscrit en el primer, i també de maó d'uns 6m d'alçària. Presenta una decoració amb mènsules de forma esglaonada a l'acabament superior amb un perfil convex que es correspon amb la part on aniria subjectada la ferramenta. Al costat dret, i adossat a aquest, es trobava un petit edifici amb la maquinària antiga emprada en l'extracció d'aigua. L'aigua extreta s'emmagatzemava en una bassa situada al cantó esquerra del molí.
Ús actual	Espai de Lleure
Ús original / altres	Extracció d'aigua de rec.
Estat conservació	Bo. El desembre de 2007 es va donar per finalitzada la restauració del molí de vent de la plaça dels Horts de l'Alemanys consistent en la instal·lació del mecanisme metàl·lic de les aspes que corona la torre. També, i degut al deteriorament dels maons de la torre, es va col·locar una abraçadora metàl·lica per evitar esquerdes que afectessin l'estructura cilíndrica de la torre.
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Zona verda: Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple d'element industrial eòlic castellarenc.
Elements	Es protegeix el molí en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.
Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	Aquest molí de vent té una mina que li aporta aigua d'uns 50 metres de llargada en direcció al carrer Clavé. Era conegut amb el nom de Molí de vent de cal Mustela; en realitat, la propietat de cal Mustela, tancada, tenia dos pous amb dos molins de vent, el que hem esmentat i un altre situat al camí Fondo, l'actual Avinguda Sant Esteve, cruïlla amb el carrer Barcelona, aproximadament en el lloc ocupat avui en dia per la Gestoria Alemany; en aquesta zona també hi havia un molí de vent, una bassa i una barraca i quan hi havia perill de pedregada, des d'aquest indret tiraven uns petards a les boires, l'obrien i així no pedregava i no es feia malbé els conreus. Aquesta tècnica s'emprava durant la dècada dels anys quaranta i cinquanta del segle XX. La propietat va quedar partida en dos trossos al produir-se la perllongació del carrer Clavé; antigament, aquest carrer quedava tallat a l'arribar al carrer Barcelona.
----------------------	--

Del molí de vent dels horts del Jardiner, conegut també amb el nom dels Horts de cal Baldiri es conserva l'estructura principal tot i que avui en dia es troba en desús i s'ha substituït per maquinària moderna; aquesta maquinària es troba en un petit edifici situat al costat dret del molí. La ferramenta superior, que estava en molt mal estat de conservació, va ésser baixada l'any 1989 i en l'actualitat es troba en una casa particular de Sant Llorenç Savall.

4773

L'entrada dels horts del jardiner era pel Passeig on encara es conserva la reixa on en destaca la data, 1882, i les inicials del propietari, J.H., J. Homet. Els horts estaven envoltats per un mur de maó vist.

El juny de 2003 van començar les obres per tal de convertir els horts en una plaça i en blocs de pisos amb un total de 45 habitatges. La plaça fou inaugurada el gener de 2004. El projecte d'urbanització d'aquest nou espai públic, de 2.200 m², ha mantingut els elements representatius com la torre d'aigua de l'antic molí de vent i la bassa i que servien per regar els horts. La plaça es va desenvolupar a dos nivells, amb una duna que forma un petit amfiteatre.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita

ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).

Oral

SÁIZ SOLANES, Josep Ma. (Torregrossa, 1936)

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà.

Protecció existent

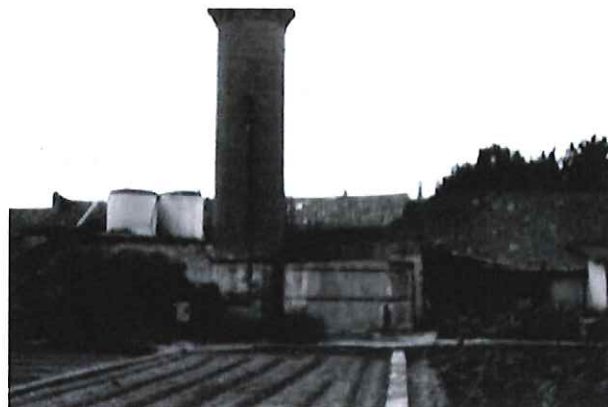
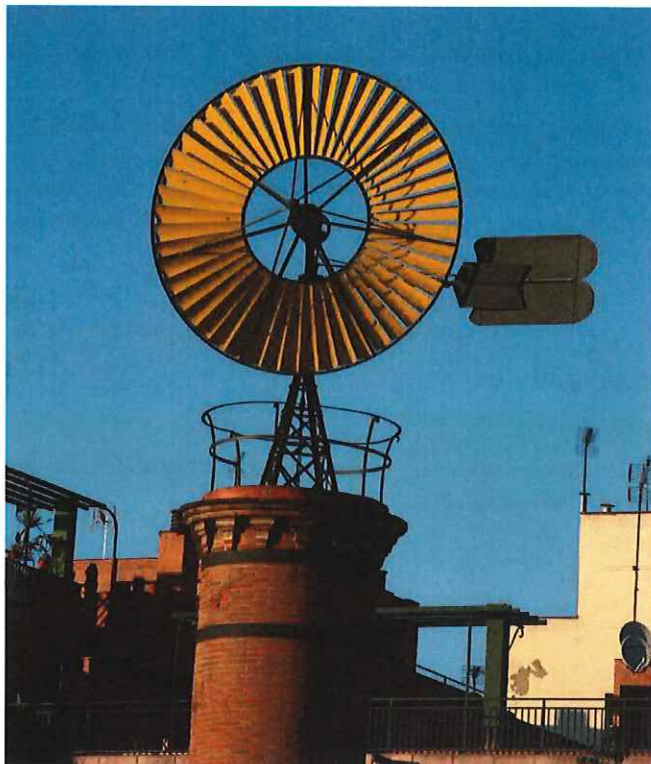
Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.83.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

MOLÍ DE MOLDRE I XEMENEIA D'EN BARATA

AI-15 / 027

Altres denominacions Molí d'en Cames

4775

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del municipi per sobre de Sant Feliu del Racó, en Sòl No Urbanitzable, zona 17 PE del riu Ripoll.

Adreça / es Carretera BV-1249 de Sant Feliu a Turell, PK. 2.

Coordenades UTM x= 422314

Identificació al plànol AI - 15

Delimitació bé

y= 4608987

Grafisme categoria

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

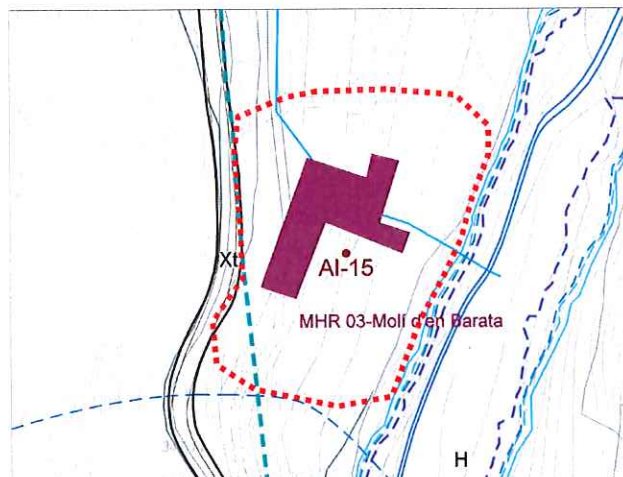
Titularitat

08050A01400013

70.129 m²376 m²

-

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

17 Zona PE del riu Ripoll

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188 i 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Element d'interès etnològic: Molí fariner i hidràulic cotoner.

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

27348

Nivell protecció

Integral, Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de protecció:

- els espais al voltant de l'element susceptibles de contenir restes arqueològiques.

- les fonts llistades al PE dels béns a protegir, ES (Elements singulars): núm. 23 "Font de la Riera".

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4776

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

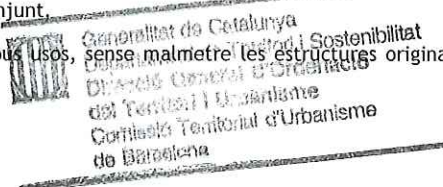
Estil i Època	Època moderna. Estil obra popular.
Cronologia	Segles XVII - XIX.
Autoria	-
Promotor	-
Context	El Molí d'en Barata està situat a la riba dreta del riu Ripoll, prop de la font de la Riera, i a Sud de Mas Olivet.
Elements	<p>Presenta tres edificacions diferenciades que segueixen el desnivell del terreny, en pendent fins el riu.</p> <p>La instal·lació consta de dues plantes. Una bassa es troba situada darrera de l'obrador i tirava l'aigua sobre la roda que movia la pedra del molí. Les moles eren estriades, fent que el gra fos esclafat entre dues pedres. Un cop molt, es desplaçava fins a l'exterior. Finalment, es dipositava en un recipient de fusta anomenat farinera. La planta inferior correspon al molí original fariner.</p> <p>A nivell superior es construeix el molí industrial hidràulic cotoner, presenta una xemeneia adossada a la paret d'un dels edificis que conforma el conjunt.</p>
Ús actual	En desús.
Ús original / altres	Molí fariner i cotoner.
Estat conservació	Ruïnós
Estructura / Interior	Dolent
Entorn de protecció	Dolent
Situació de risc	Risc d'enrunament total.
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple destacable de la indústria hidràulica castellarenca.
	Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).
Elements	<p>Es protegeix la disposició, forma, estil i composició de les construccions originals que determinen el conjunt.</p> <p>El seu estat no permet una vista interior, per tant, també es protegeixen tots aquells elements interiors que puguin aparèixer i que facin referència al passat industrial del bé, subjectes d'ésser integrats en el nou ús, tot permetent que s'identifiqui i es difongui la història i l'activitat de la indústria.</p>
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat a l'edificació, eliminant els elements disconformes envers les edificacions protegides, tant físics com paisatgístics.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	Cal adequar. Millorar les seves característiques tipològiques externes, preservant la identitat en les característiques del tractament exterior.
Façanes / Coberta	Manteniment de les característiques tipològiques que conformen cadascuna de les construccions, amb la voluntat de preservar el caràcter unitari del conjunt.
Estructura / interior	Es permet la modificació per l'adequació a nous usos, sense malmetre les estructures originals que puguin conservar-se.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge tipològica i volumètrica dels elements catalogats.
Gestió	Al estar en SNU, qualsevol nou ús suposarà la tramitació del corresponent Pla Especial per justificar la seva implantació.
Altres intervencions	

4777

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>El molí d'en Barata era el molí de les masies de Matadepera, així com el dels cereals d'altres llocs. El fet que existeixi un camí moliner que ve de Matadepera ens indica la importància que van tenir aquests primitius establiments industrials que utilitzaven l'aigua com a energia. Abans del segle XVIII el molí fariner funcionava amb la resclosa.</p> <p>A finals del segle XVIII l'edifici es reforma i es construeix l'edifici industrial hidràulic, a un nivell superior del primer. Documentat a les darreries del segle XIX com a Molí d'en Barata ja que era propietat d'Antoni Barata, el molí cotoner funcionava amb dues rodes d'aigua que accionaven una vintena de telers. A l'edifici situat a la part més alta s'instal·la, el 1858, una indústria tèxtil hidràulica. Al 1873 es realitzen obres de reforma i ampliació d'aquesta part. El 1895 la fàbrica d'en Barata estava arrendada per l'industrial barceloní Marcelino Domingo i tenia 28 telers de teixits de cotó que eren moguts per dues rodes hidràuliques; sota el salt d'aigua que ho feia moure hi havia un molí fariner arrendat per Pere Soldevila.</p> <p>El Molí d'en Barata el trobem esmentat en el Reial Cadastre de Castellar del Vallès de 1716. Malgrat l'estat d'abandó en què es troba actualment, les restes dels edificis evoquen la importància i la força industrial que deuria tenir en el seu moment de màxima activitat.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>Fons Municipal d'imatges.</p>
Escrita	<p>PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i>. Castellar del Vallès, 1992.</p> <p>VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i>. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.</p> <p>VERGÉS VERNIS, Pedro. <i>Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès</i>. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.</p>
Oral	PRAT PAZ, Esteve (Castellar del Vallès, 1959).
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà.
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.101.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Catalunya
 Ordenació i Sostenibilitat
 Pla d'Ordenació
 Urbanisme

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

RECS LATERALS DEL RIU RIPOLL

AI-16 / 113

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord - oest del municipi per riu Ripoll i per sota de Can Barba, en Sòl No Urbanitzable, zona 17 PE del riu Ripoll.

Adreça / es Entre el pont de la ctra. de terrassa i el Pont Vell

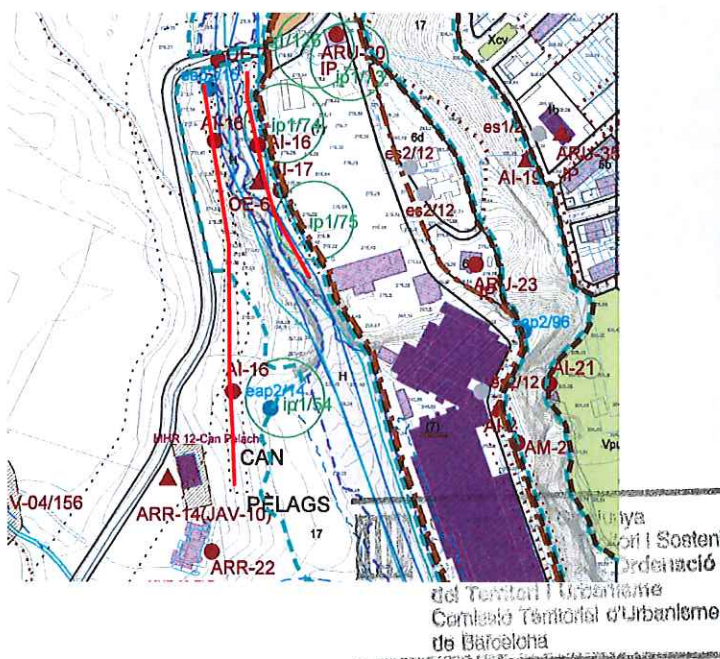
Coordenades UTM
x= 423227
y= 4607243

Identificació al plànol AI - 16
Grafisme categoria ●

Delimitació bé
Entorn de protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	08050A01000001	564 m ²	-	-	Privada
	08050A01000002	1.019 m ²	-	-	Privada
	08050A01000003	2.943 m ²	-	-	Privada
	08050A01009010	2.006 m ²	-	-	Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
Classificació	SNU (Sòl No Urbanitzable)
Qualificació	17 PE del riu Ripoll.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 186, 187, 188 i 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura Industrial
Classificació	Recs
Categoria	BPU
Nº registre / catàleg	
Nivell protecció	Parcial
Altres proteccions	-

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Alta Edat Mitjana.
Cronologia	segle XI - XIII
Autoria	-
Promotor	-
Context	A banda i banda del tram del riu Ripoll des de Can Barba fins al pont Vell de l'antiga carretera de Terrassa.
Elements	Construccions hidràuliques antigues. Es tracta de dos recs excavats a la roca, de forma llarga i estreta, alternats amb forats més o menys rectangulars, a cada banda de la llera del riu, que aprofitaven l'aigua des de la seva captació al riu Ripoll, canalitzant-la i reservant-la fins a als llocs de conreu o als molins.
Ús actual	Rec
Ús original / altres	Rec
Estat conservació	Ocultats per la vegetació oportunista
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	És de difícil accés: Dolent.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

4781

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple destacable de l'aprofitament hidràulic del riu Ripoll.
Elements	Es protegeix la totalitat del rec excavat a la roca.
Entorn de protecció	És de difícil accés, però es protegeix l'entorn immediat pel manteniment dels valor patrimonial i paisatgístic del bé.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Típus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn	Mantenir en bon estat i net per garantir la conservació del valor patrimonial i paisatgístic.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit, del seu entorn i dels valors històrics i paisatgístics que representa.
Gestió	
Altres intervencions	

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	Aquests recs i els forats a la roca de la llera del riu indiquen l'existència de construccions hidràuliques antigues que poden correspondre a l'enclavament d'antigues rescloses de fusta i la canalització d'aigua cap als molins. Aquestes restes foren posades al descobert per les riudes de l'any 1962.
----------------------	---

Hi ha qui apunta la possibilitat d'una antiga presa a prop del pont, que repartís l'aigua a aquests dos recs que deurién anar a l'antic Molí de Can Barba, Cal Xom i la Farga per una riba i per l'altre al molí dels Pèlachs.

Alguns historiadors han apuntat a la possibilitat que fossin fetes durant l'època preromànica o romànica. La seva utilitat sembla que era conduir aigua per fer anar molins primitius de tradició romana, els quals no tenien bassa. Després de la resclosa on s'acumulava aigua, aquesta era conduïda per la roca cap a un salt.

També s'observen uns forats de fonamentació de forma quadrada realitzat en el conglomerat del riu sota el pont del Turell. La proximitat d'aquestes restes amb l'antic molí de Turell han fet pensar que en aquesta zona del Ripoll també hi hagués una resclosa de fusta similar a la propera a Can Barba.

S'han observat similituds entre els recs laterals del Riu Ripoll i les canalitzacions que es troben al terme municipal de Navàs, prop de Castelladral (Bages) i a la riba del riu Llobregat al municipi d'Avià (Berguedà).

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Escrita

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

PRAT PAZ, Esteve. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).

PINYOT GARRÓS, Joan. "El Ripoll. La Sèquia Monar al seu pas per Castellar". *Setmanari la Forja*. (20 gener 1996).

LAUDO CORTINA, David. *Estudi de la sèquia Monar del Riu Ripoll i proposta d'itineraris al seu pas pel terme municipal de Castellar del Vallès*. Castellar del Vallès -Sabadell, 2009.

COLL, Joan Manuel; ROIG, Jordi; PINYOT, Joan. "Inventari arqueològic del terme de Castellar". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 1987. Núm. 20.

Catalunya Romànica. Vol. XI, El Bages 1984. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

Catalunya Romànica. Vol. XII. El Berguedà. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

Oral

-

Actuacions finca

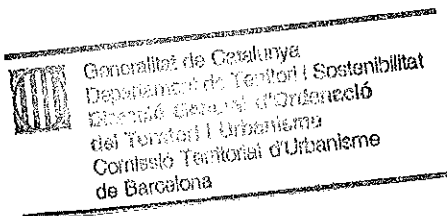
Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.99.

INFORMACIÓ GRÀFICA

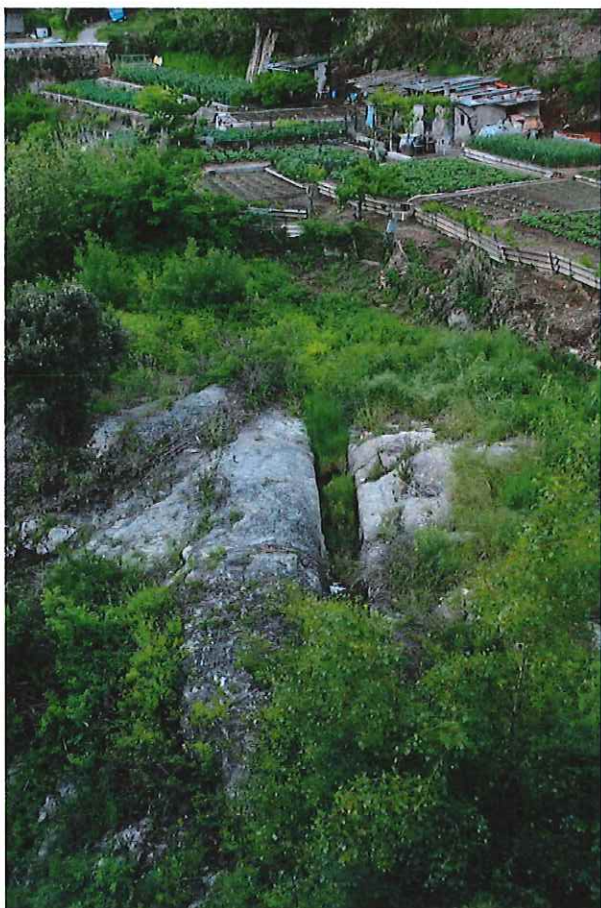
FOTOGRAFIES

4783

Rec marge esquerra

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Rec marge dret

Rec marge dret

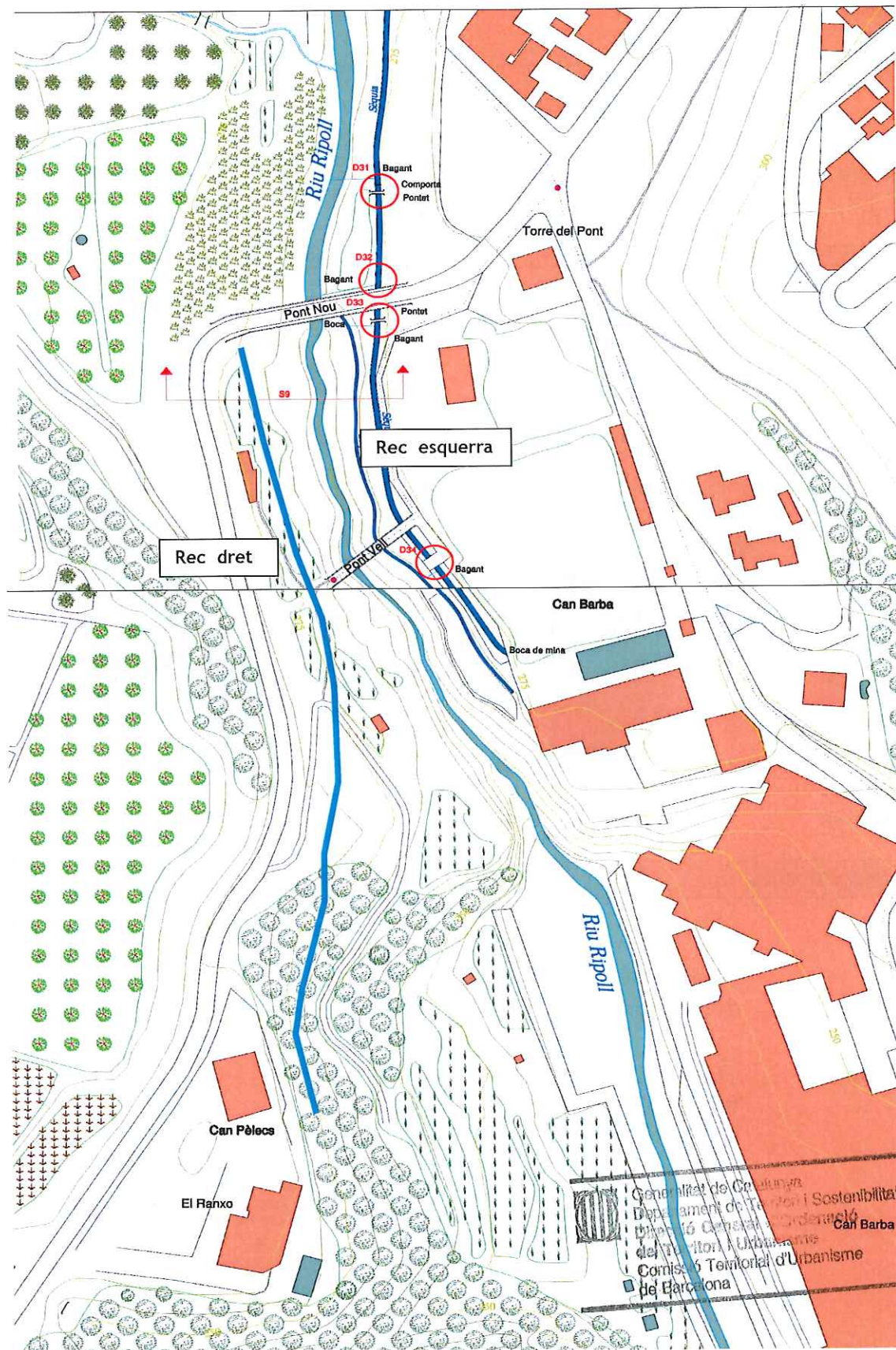

Rec marge dret

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS

SÈQUIA MONAR

AI-17 / 114

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

Indret De nord a sud en Sòl No Urbanitzable, zona 17 PE del riu Ripoll.

Adreça / es Al llarg del Riu Ripoll.

Coordenades UTM

x= 423271

Identificació al plànol AI - 17

Delimitació bé

y= 4607152

Grafisme categoria

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

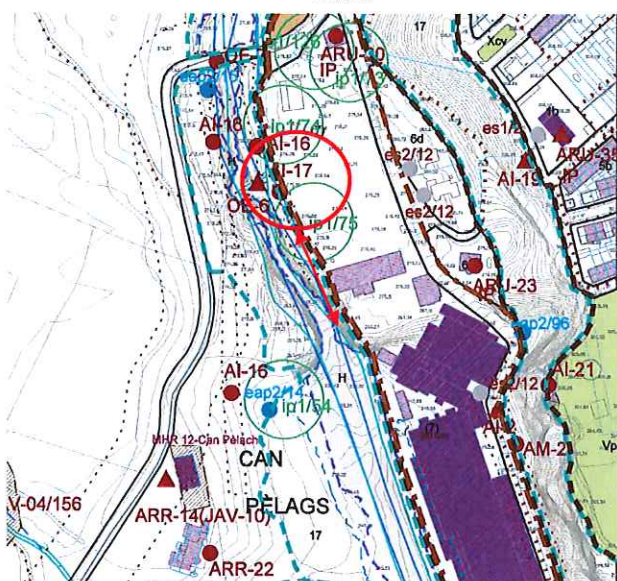
Sostre

N.plantes

Titularitat

Divers

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (Sòl No Urbanitzable)

Qualificació

17 PE del riu Ripoll.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188 i 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Recs

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Integral

Altres proteccions

-

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell de Territori i Urbanisme
 de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

4787

Estil i Època	Època medieval. Alta Edat Mitjana. / Època contemporània.
Cronologia	segle XI. Segle XIX
Autoria	-
Promotor	-
Context	Des del mas del Pinetó fins al Rieral, alternant-se entre els dos marges del riu.
Elements	<p>La Sèquia Monar és la xarxa hidràulica construïda i modificada al llarg dels segles per fer arribar l'aigua als conreus, als molins i a les fàbriques del riu Ripoll, que neix a Sant Feliu del Racó, aproximadament darrera del Mas Pinetó, fins a la localitat de Ripollet, amb un recorregut de gairebé 22 quilòmetres en els quals l'aigua es conduïa per mitjà de rescloses. En alguns trams es tracta d'una mena de canal revestit i regulat amb comportes derivacions, etc. per les diferents indústries que eren situades al riu i que utilitzaven la seva força motriu. Entre el pont de la carretera de Terrassa i el molí de Can barba el rec transcorre per un canal sostingut per un seguit d'arcades, la majoria amb arc de mig punt.</p> <p>Consta dels següents trams:</p> <p>Sèquia del Molí d'en Barata - 1153 m.</p> <p>Sèquia de la Satina (nou molí d'en Barata) - 192 m.</p> <p>Sèquia de la pelleria (molí de Fontscalents) - 1135 m.</p> <p>Sèquia de Can Barba (molí de Can Barba) - 453 m.</p> <p>Rec secundari de Can Barba (molí de Can Barba) - 170 m.</p> <p>Sèquia d'en Boà (Molí d'en Boà) - 411 m.</p> <p>Sèquia del Molí d'en Busquets - 1771 m.</p> <p>Sèquia del molí del Rieral - 1366 m.</p> <p>Presenta elements catalogats i inventariats, resumits en comportes, bagants de rec i de purga, pontets, aqüeductes, entrades i sortides de mines, boques de rec i safareigs.</p>
Ús actual	Rec d'hortes.
Ús original / altres	Xarxa hidràulica per a força motriu de molins, fàbriques i per a rec d'hortes.
Estat conservació	Bo
Estructura / Interior	Bo
Entorn de protecció	Bo. Espais d'alt interès ecològic i paisatgístic.
Situació de risc	Risc de deteriorament per manca de manteniment. Innundabilitat.
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple destacable de l'aprofitament hidràulic del riu Ripoll.
Elements	Es protegeix la sèquia en la seva totalitat i els seus elements vinculats.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat i el caràcter rural de la zona.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	<p>Obres de manteniment i conservació , consolidació o reforma, d'acord amb el POUM.</p> <p>Les actuacions de restauració en cap cas no podran suposar aportacions de reinvençió do nou disseny.</p> <p>L'adequació a les normatives sectorials relatives a la seguretat i funcionament de la bassa es resoldran de la</p>
---------------------	--

manera més compatible amb els valors acreditats del bé. Qualsevol proposta de reforma plantejada haurà de ser avaluada, de manera especial, per la Comissió Municipal del Patrimoni Cultural.

Regulació

Exterior

No es permet la modificació, mentre mantingui l'ús. Es permeten les obres d'adequació d'acord amb el compliment de normatives sectorials, respectant però les característiques formals de la infraestructura.

Entorn

Es preservarà l'entorn immediat i els marges, amb la voluntat de mantenir els valors patrimonials i paisatgístics del bé.

Usos permesos

Els que determina el POUM.

Usos prohibits

Entorn de protecció

No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit, del seu entorn i dels valors paisatgístics que representa al llarg del seu recorregut.

Gestió

Altres intervencions

Les derivades del manteniment de la Sèquia i les requerides per les normatives aplicables, sempre amb sintonia amb els valors acreditats pel bé i del seu entorn.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

Sense fonament, la historiografia havia considerat que aquesta sèquia havia estat construïda pels monjos de Sant Llorenç del Munt durant els segles X i XI. Actualment es creu que l'esmentada Sèquia Monar en el seu origen no va ser una sola conducció d'aigua sinó que és un conjunt d'intervencions en el riu, i al llarg del temps, que responia a les necessitats de l'aparició de noves indústries i zones de conreu, fins a quedar enllaçada formant un conjunt unitari.

Inicialment l'aigua movia els rodets dels molins fariners i regava les hortes veïnes. En l'edat moderna, els batans i molins paperers van anar prenent terreny als molins fariners, fins arribar a les transformacions industrials dels segles XVIII i XIX.

Actualment, els pocs trams que resten de la sèquia són aprofitats, com al principi de la seva vida, pels hortolans del riu.

Durant el segle XI el control per part dels poders feudals dels molins hidràulics que van apareixent en el riu Ripoll, ens han deixat constància documental de molins actualment desapareguts. El règim irregular de pluges del nostre entorn i per tant el cabal d'aigua dels nostres rius obliga a construir rescloses, per recollir i desviar l'aigua del riu, i fer moure els molins amb la seva força motriu per fer la molta dels cereals.

Així doncs, tenim diferents documents des del segle XI al segle XIV que citen molins, recs d'aigua, fonts i horts. Un dels més antics és de l'any 1010, una escriptura de venda per la qual Senegunda i el seu fill Isnard venen a Ramon, comte, fill de Borrell i a la seva esposa, Ermessenda, filla del comte Roger, un alou anomenat Castellar, entre moltes altres coses, amb els seus molins amb els objectes propis dels mateixos, amb llurs corrents o recs d'aigua, amb les fonts que els donen origina i els terrenys i horts que fertilitzen. Altres molins citats en documentació antiga són: El molí d'Archesinda (1083), el molí de Garriga (1066), Molí de Pucurull amb el seu rec (1113 i 1143), el molí de Pradell (1147), els Horts del Bozar i els seus recs (1150), molí de Vinyols (1238), el molí Costa (1240), molí de Turell (1246), molí d'Astafort (1282), el molí nou i el pou del Castell (1388, 1390 i 1398).

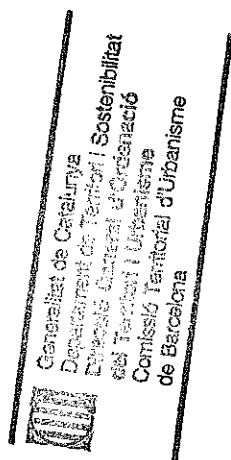
A partir del segle XV els molins sofreixen moltes modificacions tècniques per adequar-los a activitats diferents a la moltura i molts es transformen en molins drapers, paperers, polvorers i fargues.

Alguns dels documents històrics que il·lustren aquest canvi són un establiment atorgat per Magdalena de Corbera, d'un Molí (dit Barba) sota el molí fariner dels Clasquerí.

Antoni Vergés Mirassó il·lustra aquest canvi a través de documentació antiga com una escriptura de l'any 1620 on queda reflectit el molí polvorer de Can Barba o la mort d'un moliner francès, Joan Puigsegur, fabricant o moliner de teixits.

L'any 1736 consta el Molí d'en Busquets, quan Valentí Busquets comprà a Francesc Deu un molí de teles o draps.

L'any 1792 Joan Baptista Galí adquirí un a peça de terra per construir un molí bataner al lloc de Fontscalents.

Durant el segle XIX, molts dels molins del Ripoll, passen a mans de fabricants terrassencs, El 1785 a consten com a fabricants de panys les famílies terrassenques dels Busquets, Galí, Vinyals....

No obstant, al voltant de l'any 1839 es començà a utilitzar el vapor com a força substitutiva de la hidràulica, creant-se grans edificis industrials que no precisaven estar arran dels rius o torrents.

4789

Però tot i això l'any 1872 encara es citen varis molins en funcionament: Molí del Rieral, *propietat de N'Agustí Galí, hi ha molí fariner i bataner de draps*, Molí de Tolrà, abans Busquets (i abans mas Stafort). *Hi ha telers de cotó en gran número, màquines de filar.... vapor, blanqueig, gasòmetre...* el molí de Can Barba i el Molí d'en Busquets, que continuaren ampliades i actualitzades sota la raó social "Vda. De Josep Tolrà"; el Molí d'en Buà, *el 1872 era propietat dels Srs. Amat i Sagrera de Terrassa. És de filats i teixits de cotó*; Molí de Can Barba

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

LAUDO CORTINA, DAVID. Plànols detall sèquia Monar.

Escrita

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

PRAT PAZ, Esteve. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).

LAUDO CORTINA, David. *Estudi de la sèquia Monar del Riu Ripoll i proposta d'itineraris al seu pas pel terme municipal de Castellar del Vallès*. Castellar del Vallès -Sabadell, 2009.

Oral

-

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm.100.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

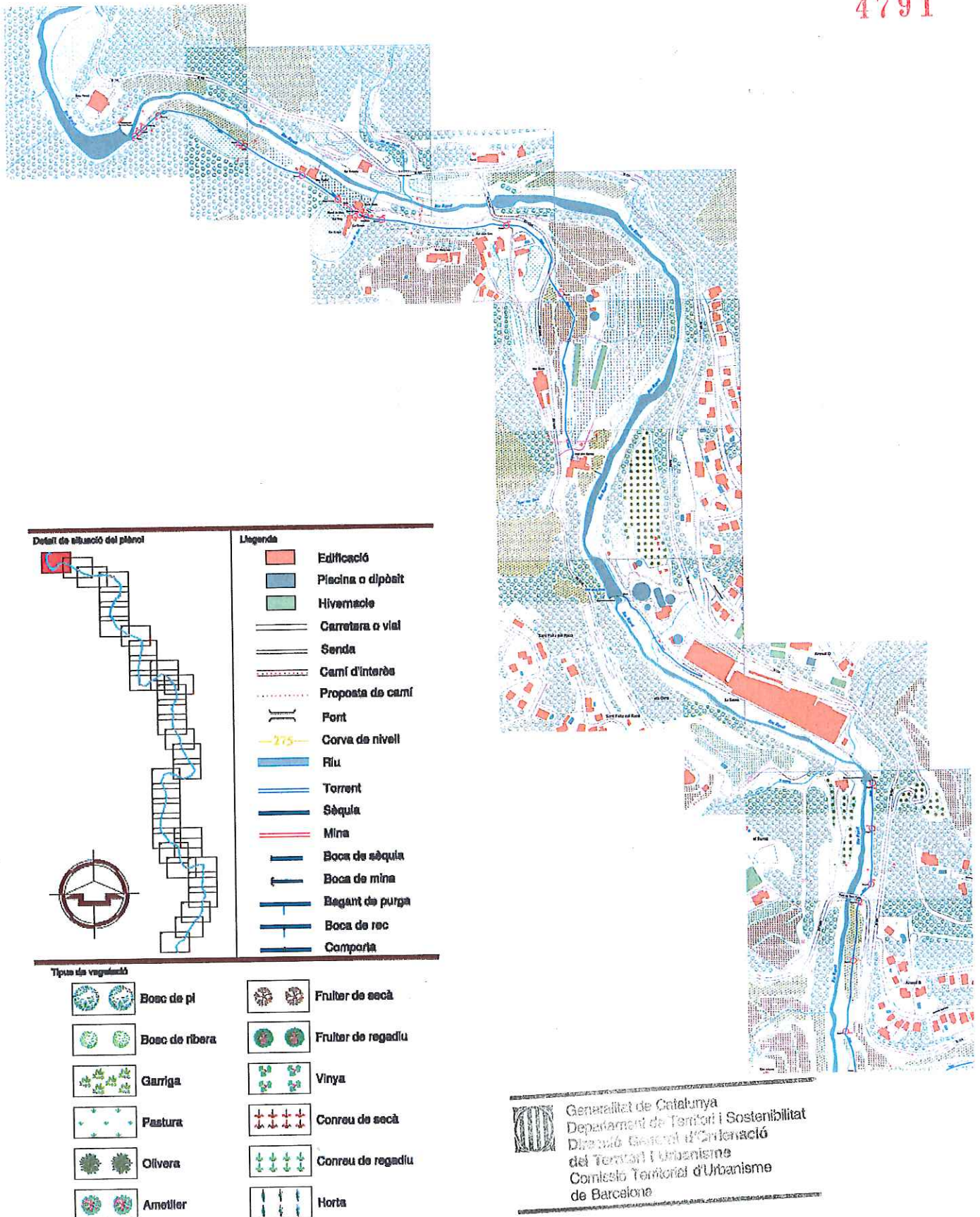
4790

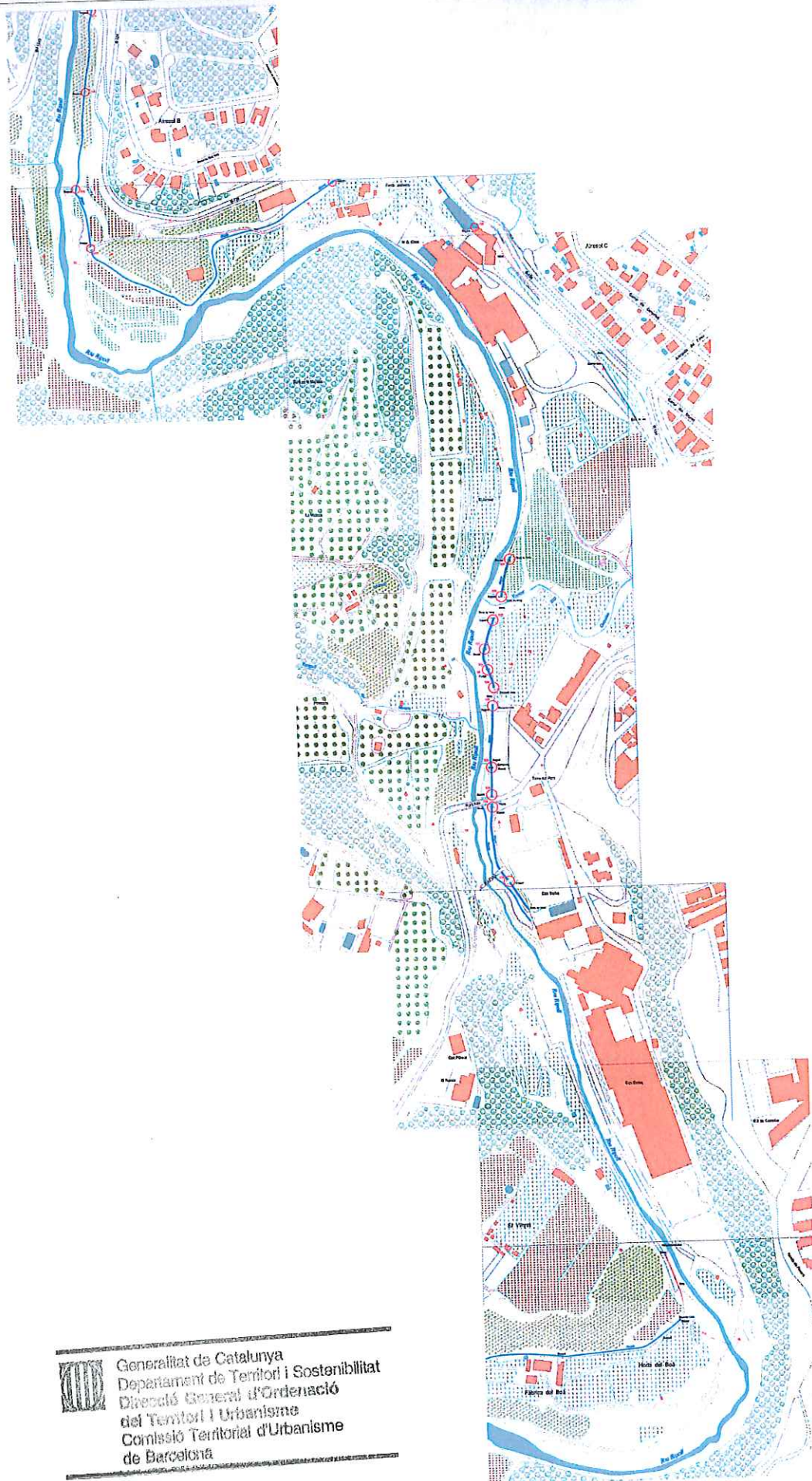
 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOL

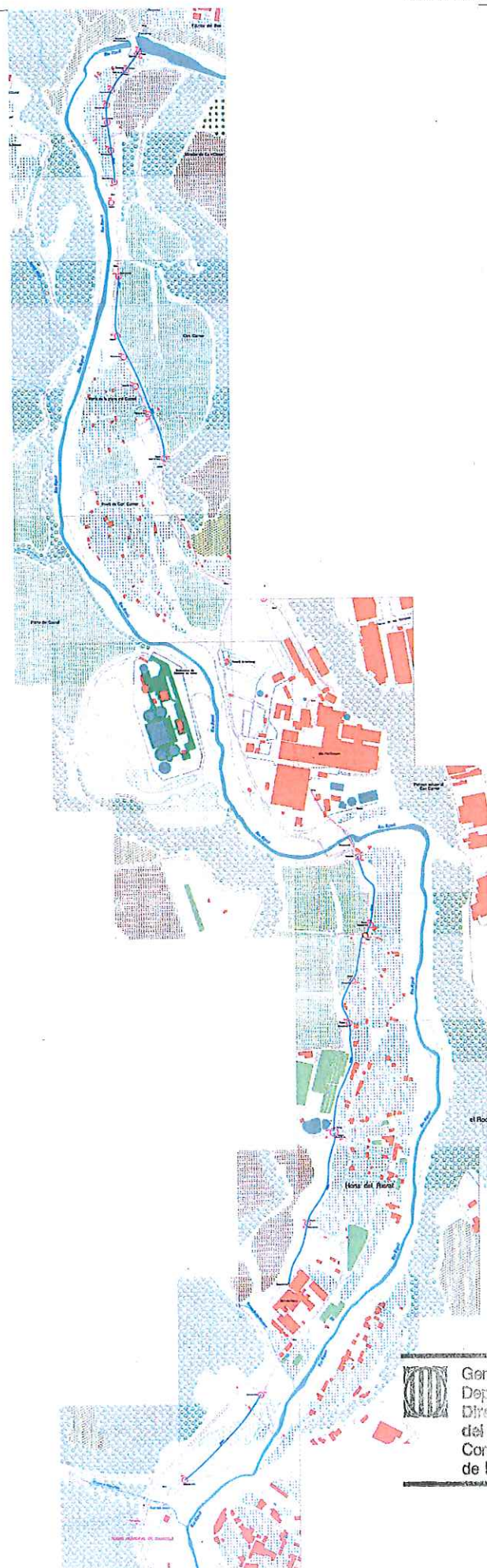
4791

4792

4793

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ERROR: stackunderflow
OFFENDING COMMAND: ~

STACK:

4794

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Consell Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

TORRE - DIPÒSIT D'AIGUA DE LES ARENES

AI-18 / 019

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret Al nord del terme municipal, en Sòl urbà, al nucli de les Arenes.

Adreça / es carrer de Baix s/n. Les Arenes.

Coordenades UTM
x= 421482
y= 4610986

Identificació al plànol AI - 18

Grafisme categoria ●

Delimitació bé

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

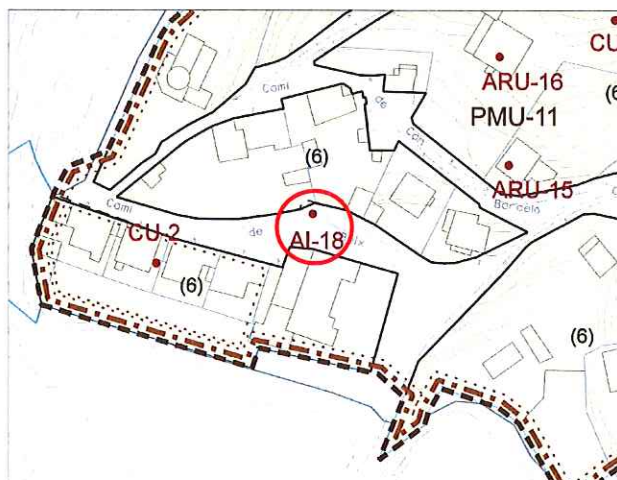
Sostre

N.plantes

Titularitat

Vials Propietaris Les Arenes

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

PMU-11

Classificació

SU (sòl urbà)

Qualificació

(6) Zona Residencial Cases
Aïllades

Exp. RPUC

Relació normativa

articles 138, 139 Normes
Urbanístiques del POUM.Annexos Normatius. Annex 2. Pla
de Millora Urbana les Arenes
(PMU-11).

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Torre - dipòsit d'aigua

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Integral

Altres proteccions

-

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4796

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània.
Cronologia	Principis del segle XX.
Autors	-
Promotor	Propietaris de les torres i cases del nucli de Les Arenes.
Context	Dins del nucli de les Arenes, davant de l'antiga Fonda
Elements	Estructura-dipòsit sostinguda per quatre pilars de base quadrada, de formigó armat, que suporten una plataforma circular també de formigó amb una barana ornamental de balustres, sobre la qual es troba el dipòsit de diàmetre més petit que la plataforma de manera que permet el pas al seu voltant. Originàriament donava i distribuïa aigua a totes les torres i cases del nucli de les Arenes.
Ús actual	Dipòsit d'aigua.
Ús original / altres	Dipòsit d'aigua.
Estat conservació	Precari
Estructura / Interior	Precari
Entorn de protecció	
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable d'element hidràulic per al sistema de conducció d'aigües.
Elements	Es protegeix la torre - dipòsit en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat per no malmetre els valor patrimonial i la contemplació del bé catalogat des del carrer.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Exterior	No es permet la modificació.
Jardins/entorn	Arranjament de l'entorn. Protegir el bé de la circulació de vehicles.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Al nucli de les Arenes s'ha delimitat pel Pla de Millora Urbana-11 per tal de completar el teixit d'aquesta àrea urbana i determinar l'estructura viària necessària per garantir l'accessibilitat adequada a les edificacions residencials existents i proposades.
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	El dipòsit dona i distribueix aigua a totes les cases i torres del nucli de Les Arenes. Segurament la seva construcció fou promoguda pels propietaris d'aquestes cases per assegurar-se el proveïment d'aigua a les seves propietats.
Bibliografia	
Gràfica	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.
Escrita	ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i> . Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).
Oral	-
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 89.

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4798

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

XEMENEIA DE CAN BARBA

AI-19 / 121

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret

Adreça / es

Final del Carrer St. Jaume

Coordenades UTM

x= 423420

y= 4607210

Identificació al plànol

AI - 19

Grafisme categoria

Delimitació bé

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

3672011DG20375

Superfície

41.183 m²

Sostre

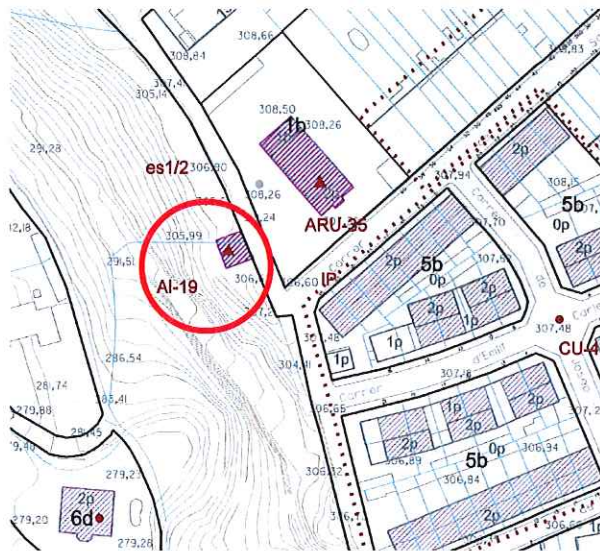
-

N.plantes

-

Titularitat

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SNU (sòl no urbanitzable)

Qualificació

17 Zona PE del riu Ripoll

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186,187,188 i 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Edificis.

Categoria

BCIL

Inclòs al Catàleg del PG de la comarca de Sabadell 1978, element núm.16.

Inclòs al Inventari del PGO - 99 com a element núm. 92.

Nº registre / catàleg

27296

Nivell protecció

Integral/ AEA.

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:

- els espais sota la xemeneia susceptibles de contenir restes arqueològiques (túnel)
- l'espai al voltant de la pròpia xemeneia.

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània. Estil obra popular	4800
Cronologia	Segle XIX - XX. Any 1930	
Autor	Josep Sala i Comas	
Promotor	Empresa Vda. J. Tolrà	
Context	Un centenar de metres a nord est de la fàbrica de Can Barba, al final del carrer de Sant Jaume.	
Elements	<p>Xemeneia de la indústria tèxtil Vda. De J. Tolrà s'aixeca un centenar de metres de la fàbrica pròpiament dita. Xemeneia de diàmetre d'uns 20m d'alçària d'on sortia el fum de les calderes de carbó i més tard de fuel de Can Barba. Es va reconstruir entre 1952-1953. Només es va tornar a construir la xemeneia; la base es va mantenir tal i com era; aquesta, és doncs, la part més antiga. Es va reconstruir per les nombroses esquerdes que s'hi veien degut a un llamp que hi va caure ja que la coronava un parallamps. Per a la reconstrucció de la xemeneia es van aprofitar els mateixos maons de l'antiga xemeneia tot netejant-los. La reconstrucció la van efectuar els germans Manrique.</p> <p>Realitzada amb maó vist. La base de la xemeneia és cilíndrica, es sobreposa aquesta base un plint, també cilíndric, amb una decoració en relleu alternada en forma de pilastres d'on arrenca la xemeneia de forma cilíndrica. Corona la xemeneia un parallamps. Hi ha un túnel que uneix la xemeneia amb la caldera de la fàbrica.</p>	
Ús actual	Decorativa i testimonial.	
Ús original / altres	Industrial	
Estat conservació	Bo.	
Estructura / Interior		
Entorn de protecció	Espai al voltant de la xemeneia: Regular	
Situació de risc	Es troba situada a un solar amb forta pendent. Podria haver-hi risc d'esllavissament.	
Altres aspectes vinculants		

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Exemple notable de l'arquitectura industrial castellarenca. Destaca la forma ortogonal i els treballs de maó de tot el conjunt.
Elements	Es protegeix la xemeneia en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat susceptible de contenir restes arqueològiques. Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament de l'entorn. En properes intervencions caldria adequar la tanca existent amb el desnivell.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

La tradició industrial de Castellar del Vallès es veu plasmada en la conservació de nombrosos elements arquitectònics, com ara les xemeneies, que mostren aquest passat industrial centrat, bàsicament, en el tèxtil tot i on altres indústries també van tenir una presència important. Des de començaments del segle XIX es pot parlar d'una primera fase d'industrialització utilitzant la força hidràulica; d'aquesta manera Castellar es va convertir en un motor del desenvolupament tèxtil de la llana i, després, del cotó en l'àmbit català.

Al 1620 existia un molí polvorer o fàbrica de pólvora, anomenat Can Barba. En el segle XVIII es convertí en un molí draper, i continuà essent-ho bona part del segle XVIII. El 1863 va ser llogat el molí de Can Barba per Josep Tolrà, metge de Castellar del Vallès, que hi va instal·lar filatura i telers de cotó. L'antiga estructura s'anà perdent a mida que es modernitzava i ampliava la fàbrica, la qual cosa provocà també la desaparició d'antics molins: el de Cal Xom (molí fariner i bataner), el de la Farga (a finals del XIX funcionava encara un martinet per treballar l'aram). També absorbí altres molins, com el molí d'en Busquets. L'empresa que fundà el Dr. Tolrà encara funcionava avui en dia sota el nom de Vda. de J. Tolrà. Malgrat el canvi de propietari sempre s'ha conegut aquesta factoria de la empresa Tolrà sota el primitiu nom: Can Barba. L'antic molí de Can Barba el trobem esmentat en el Reial Cadastre de Castellar del Vallès que portà a terme José de Patiño a l'any 1716. En aquest moment, Can Barba, ja era un molí draper.

En l'actualitat és propietat de Construccions Ribas o Associats.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries, i fotografies elaboració pròpia. Fons d'imatges Municipals.

Plànols Expedient Obres Majors. Construir una chimenea en el camino que conduce a la fàbrica de "Can Barba" para salida de humos de caldera de vapor. Núm. 18 (1930).

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *eGIPCI*.

Escrita

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *eGIPCI*.

Oral

SÁIZ SOLANES, Josep Ma. (Torregrossa, 1936)

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà

Protecció existent

BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 92.

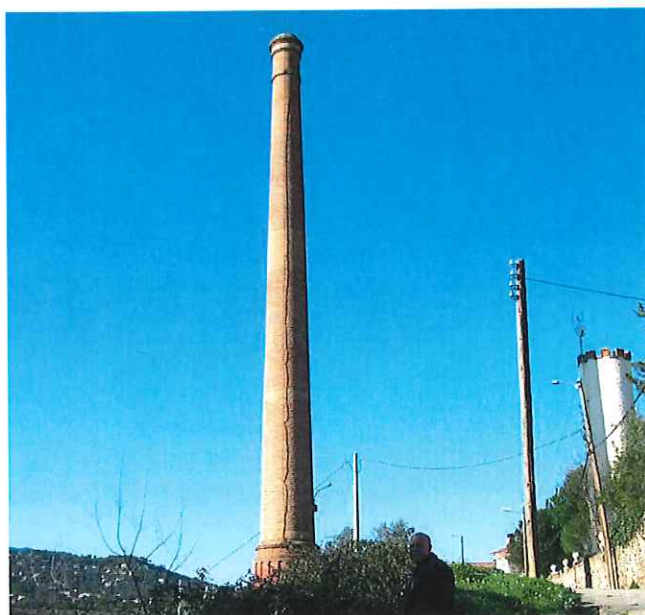
INFORMACIÓ GRÀFICA

4802

FOTOGRAFIES

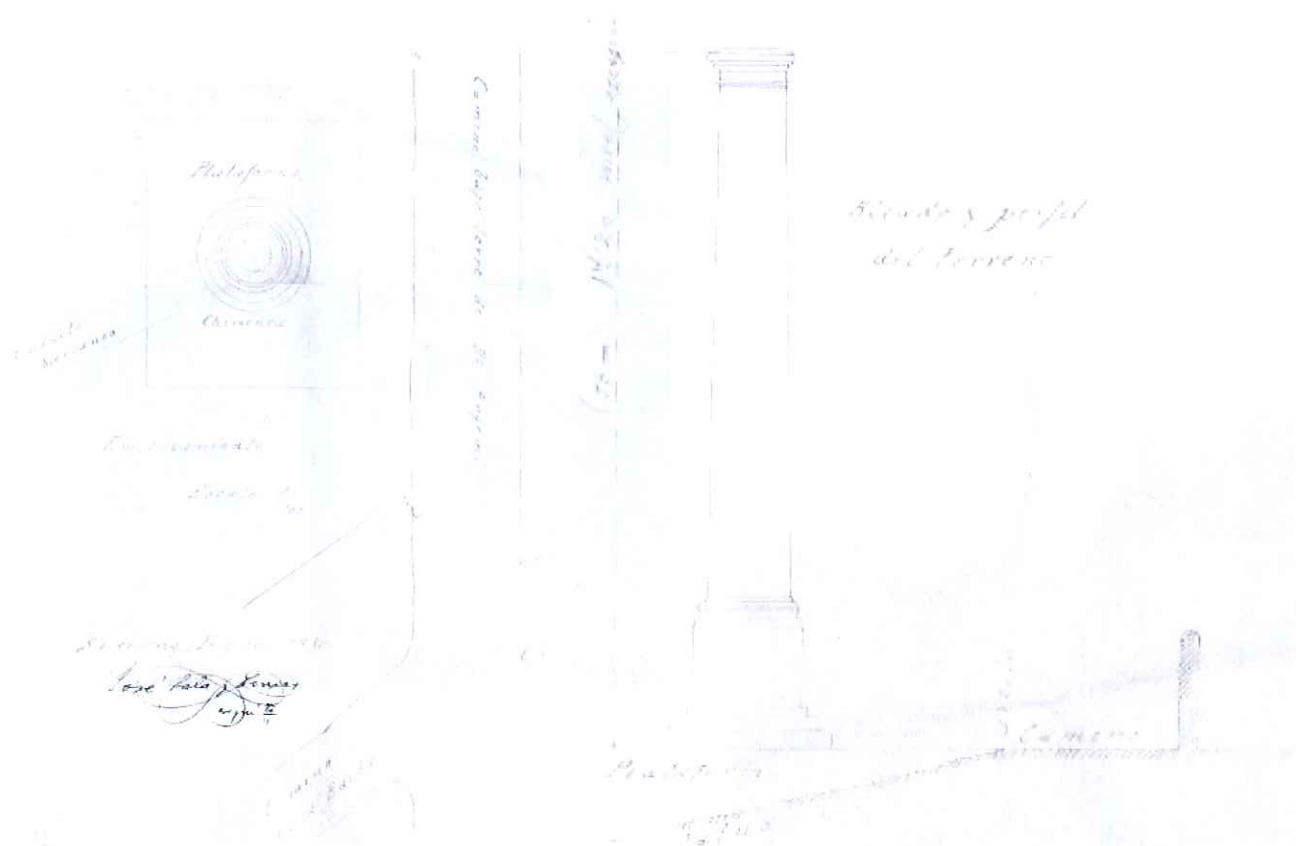

1989

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

PLANTA XEMENEIA

ALÇAT XEMENEIA

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

MOLÍ I XEMENEIA D'EN BOÀ

AI-20 / 035

Altres denominacions -

LOCALITZACIÓ

4804

Indret Al oest del municipi al costat del riu Ripoll, en Sòl No Urbanitzable, zona 17 PE del riu Ripoll.

Adreça / es A la riba esquerra del Ripoll, a sud de Can Barba, en el meandre que fa el riu Ripoll.

Coordenades UTM
x= 423254
y= 4606612

Identificació al plànol AI - 20

Grafisme categoria

Delimitació bé

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

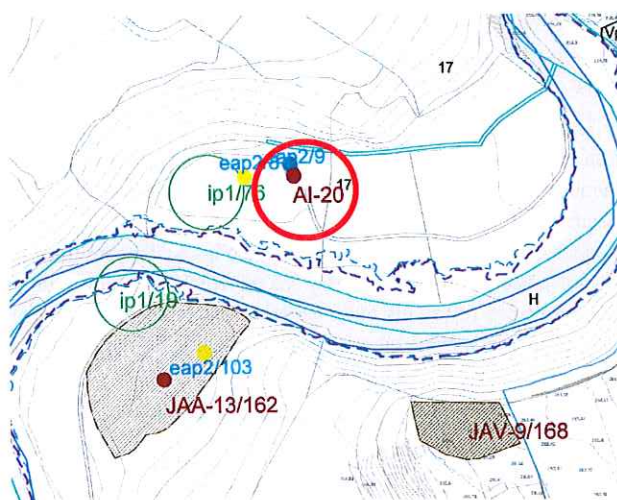
08050A01000010

10.724 m2

-

-

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SNU (Sòl No Urbanitzable)
 Qualificació 17 PE del riu Ripoll.
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 186, 187, 188 i 193 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura Industrial
 Classificació Molí, Xemeneia.
 Categoria BPU - AEA
 N° registre / catàleg 27309
 Nivell protecció Integral, Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).
 Altres proteccions Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:

- els espais al voltant de la xemeneia susceptible de contenir restes arqueològiques.

- els arbres monumentals llistats en PE dels béns a protegir, IP (Interès Paisatgístic): núm. 19 "Alzina gran de la resclosa de Can Boà", núm. 76 "Pollancre de la presa del Boà".

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval. Alta Edat Mitjana. / Època contemporània.
Cronologia	Segle XIX. Any 1800.
Autoria	-
Promotor	Antoni Sagrera
Context	A la riba esquerra del Ripoll, a sud de Can Barba, en el meandre que fa el riu.
Elements	<p>El molí del Boà, avui en dia abandonat i parcialment enderrocant, conserva encara sencera l'antiga xemeneia, que es troba a la part de darrera del molí, d'obra de maó i de forma quadrada.</p> <p>El Molí industrial d'el Boà està format per un edifici de tipus industrial situada als marges del riu Ripoll, zona en la que tradicionalment s'ubicaven les indústries més antigues del poble donada la necessitat de l'aigua dels primitius molins.</p> <p>L'any 1800 Antoni Sagrera, un pareire terrassenc, va sol·licitar permís per a construir un molí bataner i paperer a la zona coneguda com el Boà, prenent les aigües del gorg de can Barba. El 1873 els fabricants associats de Terrassa Amat i Sagrera eren els seus propietaris i empraven maquinària de filatura i tissatge de cotó. A la segona meitat del segle XIX el molí fou arrendat al senyor J. Canyelles i a, el seu nebot i successor, Toribio Pobra, que per un espai de trenta anys l'ocuparen fins que traslladaren l'empresa al poble. A finals del segle XIX l'edifici era llogat per la firma sabadellenca Rovira i Cia.</p> <p>El molí resta avui dia abandonat la qual cosa ha provocat el seu estat ruïnós, traduint-se en l'esfondrament de la nau principal de la indústria. Actualment queden, en molt mal estat, dues petites naus de planta rectangular i coberta d'una sola vessant disposades perpendicularment. El material fet servir és el maó que servi també d'ornamentació, limitada a les zones de les finestres. Adossada a una de les cantonades de la nau hi ha la xemeneia, de forma quadrada. A la part posterior es troba la casa, una edificació de tipus rural, que també es troba en estat ruïnós, de la nau avui només resten els murs laterals coberts de malesa. Aquest edifici era de planta rectangular i coberta a dues vessants, construït per planta i dos pisos. Es tracta del tipus usual fet servir en la majoria de molins i vapors dels marges del riu Ripoll.</p> <p>La xemeneia del Boà és d'obra i té forma cilíndrica i formava part del complex industrial del Molí del Boà, construït als voltants de 1800 per un pareire terrassenc, Antoni Sagrera.</p>
Ús actual	En desús
Ús original / altres	Industrial
Estat conservació	Bo la xemeneia, la fàbrica totalment enderrocada
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Els espais al voltant de la xemeneia i els arbres monumentals : Rústic i enrunats.
Situació de risc	La vegetació està envaint la xemeneia. Risc de deteriorament del bé.
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Mostra del diàleg funcional i estètic de l'arquitectura industrial catalana del segle XIX. Destaca per la seva esveltesa. Interès per a la memòria històrica castellarenca.
Elements	Es protegeix la xemeneia en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat susceptible de contenir restes arqueològiques. Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.

Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament i neteja de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

4806

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	<p>En època medieval, concretament el 1159, és esmentada una horta de regadiu situada en aquest indret, regada amb l'aigua del riu Ripoll. Aquesta horta es coneixia amb el nom de l'horta del Bozar o Bodar; també se'n torna a parlar el 1730 sense anomenar cap molí. El 1800 Antoni Sagrera, pareire terrassenc, va sol·licitar permís per a construir un molí bataner i paperer en la peça de terra que posseïa, anomenada el Boà, prenent les aigües del Gorg d'en Barba. El 1873 posseïen el molí en fabricants terrassencs associats Amat i Sagrera, amb maquinària de filatura i tissatge de cotó.</p> <p>El molí fou posteriorment arrendat a Joan Canyelles Rubert i al seu nebot i successor, Toribi Pobla Canyelles que traspassà, a finals del segle XIX la fàbrica al nucli de Sant Esteve de Castellar, concretament al final del Passeig Tolrà, a la carretera de Sentmenat-Puigverd-Avinguda Sant Esteve (Camí Fondo) i Sant Pere d'Ullastre, coneguda popularment per l'Estaca; sembla que la seva construcció es va iniciar cap el 1885. En el molí del Boà es va instal·lar la casa sabadellenca Rovira i Cia., dedicada a regenerats de llana. Posteriorment, al 1906 hi va haver una fàbrica de cartró ja que la matrícula industrial en diu que al Boà hi havia una màquina de cartró ordinari a nom de l'empresa Font i Farreras. Avui en dia, el Boà està abandonat i parcialment enderrocant, tot i que la xemeneia encara es conserva sencera darrera el molí.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>VERGÉS VERNIS, Pedro. <i>Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès</i>. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.</p>
Escrita	<p>ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "L'aigua a Castellar del Vallès. Una història a través de la hidràulica". <i>Revista Plaça Vella</i>. Castellar del Vallès, 2005. Núm. 50 (desembre 2005).</p> <p>PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i>. Castellar del Vallès, 1992.</p> <p>SÀIZ CALVO, Sílvia. "Vida econòmica local: la Contribució Industrial de fa cent anys a Sant Esteve de Castellar. La matrícula de l'any 1906". <i>Recerca</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès. Núm. 5.</p> <p>VERGÉS VERNIS, Pedro. <i>Topografia mèdica de Castellar (San Esteban) o del Vallès</i>. Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.</p> <p>VERGÉS SOLÀ, Lluís. <i>El llibre de Castellar. Història i vida d'un poble del Vallès i dels seus agregats, Sant Feliu del Racó i Les Arenes</i>. Sant Llorenç Savall: Emegé, 1972.</p>
Oral	-
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.
Protecció existent	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 91.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

1991

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

XEMENEIA DEL PITO DE CAN BARBA

AI-21 / 097

Altres denominacions La Miranda; Xemeneia de la Fogaina; Xemeneia del Bram de can Barba

4808

LOCALITZACIÓ

Indret

Adreça / es

Plaça de la Miranda

Coordenades UTM

x= 423445

y= 4607042

Identificació al plànol AI - 21

Grafisme categoria

Delimitació bé

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

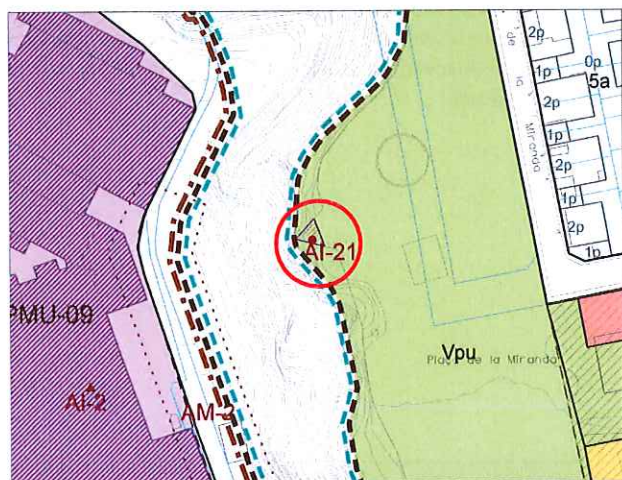
3672011DG20375

41.183 m²

-

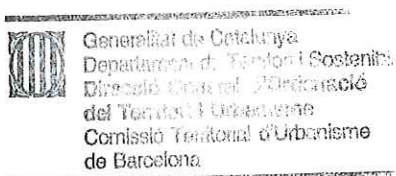
-

Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (Sòl Urbà)

Qualificació

Vpl Sistema d'espais lliures, places i jardins urbans.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 88, 89, 90, 91, 92, 93 i 94 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Industrial

Classificació

Edificis.

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

27303

Nivell protecció

Integral/ AEA.

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:

- els espais sota la xemeneia susceptibles de contenir restes arqueològiques (túnel)

- l'espai al voltant de la pròpia xemeneia

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

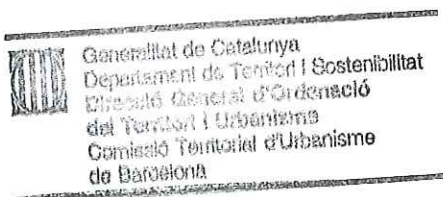
Estil i Època	Època contemporània.
Cronologia	-
Autor	Josep Sala i Comas
Promotor	
Context	A est de la fàbrica de Can Barba, situada a la plaça de la Miranda.
Elements	<p>Xemeneia d'uns 6m d'alçària d'on sortia el fum de la màquina de vapor de Can Barba. Encara avui hi ha un túnel que uneix la fàbrica la Farga i la xemeneia, i que es coneix amb el nom del fúmeral. A dintre de la xemeneia hi ha una escala.</p> <p>Realitzada tota ella amb maó vist. El basament el forma un bloc de base quadrada de maó vist, que és el material emprat en la construcció de tota l'estructura de la xemeneia. Sobre el basament s'inscriuen unes esglaons que serveixen d'arrencada de la columna de la xemeneia, aquesta presenta una forma octogonal. La boca està decorada amb motlures també de forma octogonal.</p>
Ús actual	Decorativa i testimonial.
Ús original / altres	Industrial
Estat conservació	Bo.
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Bo
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Mostra del diàleg funcional i estètic de l'arquitectura industrial catalana del segle XIX. Destaca per la seva esveltesa. Interès de la memòria històrica castellarenca.
Elements	Es protegeix la xemeneia en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat susceptible de contenir restes arqueològiques. Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

4810

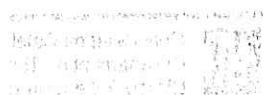
Informació històrica	<p>Aquesta xemeneia que pertany a l'empresa Vda. J. Tolrà, més concretament a la fàbrica de can Barba, és una de les més populars de la població. Al costat de la xemeneia trobem el "pito" o el bram de can Barba. El "pito" de Can Barba sonava 20 minuts, 15 minuts i 5 minuts abans que cada torn comencés a treballar per tal de cridar als treballadors a la feina i es sentia des de qualsevol punt de la població. Va sonar fins a començaments del anys '70. D'aquí el nom de la xemeneia que a l'estar al costat va prendre el seu nom.</p> <p>D'aquesta xemeneia sortia el fum de les fogaines de can Barba (calefacció, màquines de parar... de tota aquella maquinària que necessitava calor); primer aquestes màquines funcionaven i cremaven carbó i després fuel.</p> <p>En l'actualitat és propietat de Construccions Ribas o Associats.</p>
Bibliografia	
Gràfica	<p>Plànols d'Ordenació del POUM.</p> <p>Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).</p> <p>Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.</p> <p>Fons d'imatges Municipals.</p>
Escrita	<p>PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i>. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.</p> <p>PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i>. Castellar del Vallès, 1992.</p> <p>VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i>. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.</p>
Oral	SÁIZ SOLANES, Josep Ma (Torregrossa, 1936)
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	BPU
	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 95.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

PLÀNOLS

XEMENEIA I MOLÍ D'EN BUSQUETS

AI-22 / 051

Altres denominacions

4812

LOCALITZACIÓ

Indret Arran del riu Ripoll al que s'accedeix des del camí que baixa de can Carner

Adreça / es Molí d'en Busquets

Coordenades UTM x= 423436

y= 4605428

Identificació al plànol AI - 22

Grafisme categoria

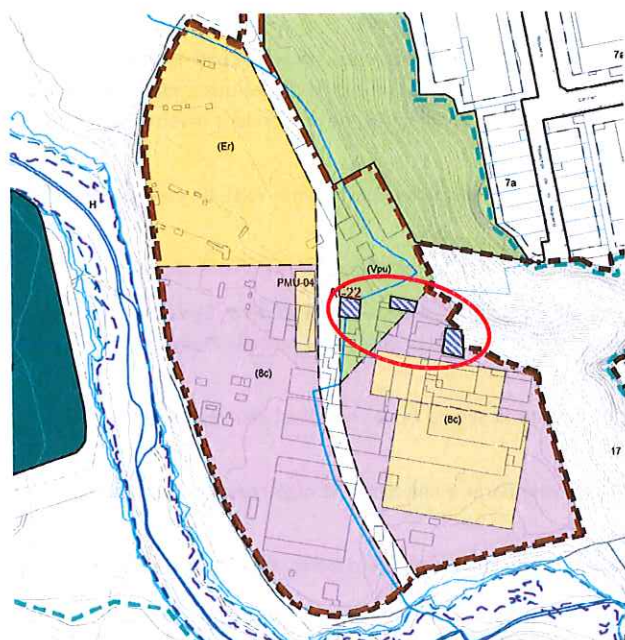
Delimitació bé

Entorn protecció

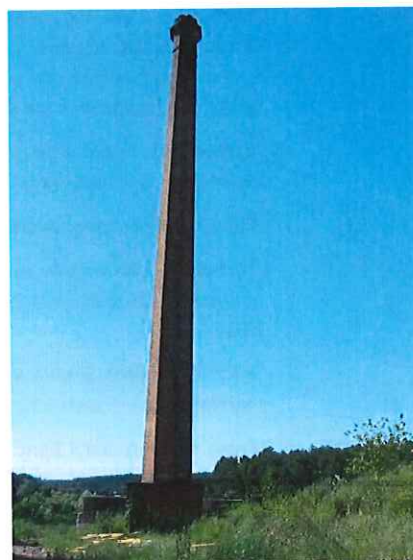

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	3555001DG2035N	70.6326 m ²	-	-	Privada

Plànol de localització

e. 1:2000

Imatge del bé

Junta de Urbanisme
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent	POUM
	PMU-04
Classificació	SU (Sòl Urbà)
Qualificació	Vpl Sistema d'espais lliures, places i jardins urbans.
Exp. RPUC	
Relació normativa	Articles 88, 89, 90, 91, 92, 93 i 94 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé. Annexos Normatius. Annex 2. Pla de Millora Urbana del Molí Busquets (PMU-04).

CATALOGACIÓ

Tipus de bé	Arquitectura Industrial
Classificació	Edificis.
Categoria	BPU
	Inclòs al Inventari del PGO - 99 com a element núm. 93.
Nº registre / catàleg	27311
Nivell protecció	Integral/ AEA.
Altres proteccions	Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui: - els espais sota la xemeneia susceptibles de contenir restes arqueològiques (antic mas Astafort)

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània. Estil obra popular
Cronologia	Molí d'en Busquets, segles XVIII i XIX; Xemeneia, finals segle XIX
Autor	-
Promotor	Josep Tolrà i Abellà
Context	Al marge esquerra del riu Ripoll, vora el polígon industrial de Can Carner.
Elements	<p>El Molí d'en Busquets consistia en edificacions industrial que donada la continuïtat d'ús van anar sofrint modificacions i ampliacions respecte al projecte original. Aquestes seguien el tipus arquitectònic freqüent en els molins que s'arreglaren als marge del riu Ripoll. Es tractava d'una senzilla nau de planta rectangular i teulada a dues vessants, amb una alçada de dos pisos; els murs presentaven una distribució simètrica destacant el gran nombre de finestres. Moltes de les naus es disposaven adossades, en sentit paral·lel o perpendicular. L'aparell emprat era el totxo, essent el mur arrebossat.</p> <p>Els elements d'interès conservats són:</p> <p>Xemeneia: d'uns 20m. d'alçada de l'antiga fàbrica del Molí d'en Busquets, situada al pati superior o entrada del Molí. Realitzada amb maó vist. La base de la xemeneia la forma un cos de planta quadrada, sobre aquest s'inscriu la xemeneia que presenta una forma prismàtica amb vuit cares, de proporcions esveltes. La boca presenta treballs delicats de doble fris.</p> <p>Carboneres: Conjunt de dues carboneres de grans dimensions i de cobertes amb volta de canó, situades sota de la base de la xemeneia.</p> <p>Fumeral: Conducció de maó ceràmic, des de la caldera fins a la xemeneia.</p> <p>Turbines: Existència de turbines de ferro a la sala de turbines al costat de la caldera. Es varen translladar al magatzem de la brigada de l'Ajuntament de Castellar del Vallès durant els treballs d'enderroc del Molí al 2008.</p> <p>Infraestructures Sèquia Monar: Conservació total de la sèquia Monar en tot el seu recorregut, incloses les derivacions i infraestructures pròpies de la sèquia.</p> <p>Bassa semicircular i Font: Captació d'aigua que va a parar a una bassa de maó ceràmic, presumptament es independent de la sèquia.</p> <p>Espai de sitges, possible carcavà: Petit espai allargassat i estret, de coberta amb volta de canó i absis de pedra. Conté 4 sitges.</p>
Ús actual	Testimonial. Enderrocada la fàbrica, el molí sense ús definit.
Ús original / altres	Industrial
Estat conservació	Xemeneia: Bo; Carboneres i Fumeral: Mitjà; Infraestructures sèquia Monar: Mitjà; Bassa i Font: Mitjà
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Espais al voltant de la xemeneia: Rústic i amb restes d'enderroc.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Mostra del diàleg funcional i estètic de l'arquitectura industrial catalana del segle XIX. Utilització del maó vist, material d'alta perdurabilitat que suportava bé els canvis climàtics.
Elements	Es protegeix la xemeneia en la seva totalitat, les carboneres i fumeral, el salt d'aigua - pou - comporta de les infraestructures de la sèquia Monar, la bassa semicircular i la font.

Entorn de protecció Es protegeix l'entorn immediat susceptible de contenir restes arqueològiques. Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

4814

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn/jardí	Arranjament i neteja de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.
Gestió	Al Molí Busquets s'ha delimitat pel Pla de Millora Urbana-04 per tal de desenvolupar el model urbanístic que ha determinat el Pla per aquest àmbit, en el que es preveu la introducció de nous usos terciaris lligats als usos de lleure i ambientals, propis de l'entorn en el que es situen i que impliquen definir l'ordenació de les noves edificacions integrades a l'entorn, una reurbanització d'un tram de la Ronda de Ponent, i definir la viabilitat necessària per les noves edificacions i per possibilitar la connexió amb el camí del Rieral.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica En el lloc del molí va existir un mas anomenat Astafort establert l'any 1478 per Joan Astafort. Posteriorment el mas va passar a ser propietat de la masia de can Carner; Francesc Carner va vendre el mas a finals del segle XVIII a Francesc Déu qui hi va instal·lar un molí draper. El 1736 el molí el compra Valentí Busquets, pare terrassenc que hi instal·la una fàbrica de draps i el molí va passar a ser conegut amb el seu nom, el molí d'en Busquets. El 1779 Pau Busquets va obtenir permís dels Barons de Castellar per afegir al molí bataner que ja tenia un molí paperer, amb la condició que funcionés amb les mateixes aigües i rec; també hi va fer construir una capella dedicada a Sant Pau.

Josep Tolrà i Abellà va convertir el molí en una de les parts més importants de tota l'empresa. El 1856 va llogar una part del salt d'aigua del molí i hi va instal·lar una serradora. El 1857 es va vendre la serradora, va llogar el molí i hi va instal·lar màquines de filar amb capacitat per a 1.200 fusos, 2 Sefactines de 500 fusos i 1 teler mecànic del Sistema Smith. Els anys següents va anar ampliant el nombre de telers fins que el 1867 va comprar la fàbrica i la va ampliar per col·locar-hi 5.000 fusos i 300 telers més. El 1895 la fàbrica feia tot el procés de fabricació, des de la preparació del fil fins a l'obtenció de la teva. El 1910 tenia filatura i teixits de cotó, blanqueig, aprest i llum elèctrica per treballar dia i nit amb una plantilla de 300 treballadors.

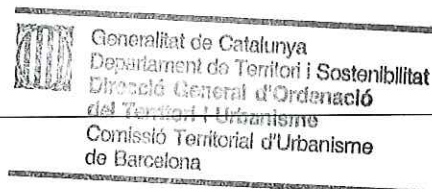
De la xemeneia i del conjunt de la fàbrica es conserva una fotografia de 1895.

Entre l'any 2007 i 2008 es va realitzar l'enderroc de les naus de la fàbrica del Molí d'en Busquets, al qual varen intervenir un equip d'arqueòlegs els quals van fer el seguiment i estudis corresponents. Es va mantenir com elements a conservar la Xemeneia amb les corresponents carboneres i funeral, la bassa semicircular amb la font, i les infraestructures corresponents a la Sèquia Monar, salt d'aigua - pou, comportes i regs i finalment es va traslladar les turbines d'una de les naus al magatzem municipal de l'Ajuntament de Castellar del Vallès.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.
Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).
Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

	Fons d'imatges Municipals.
	VERGÉS VERNIS, Pedro. <i>Topografia médica de Castellar (San Esteban) o del Vallès</i> . Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.
	DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. <i>eGIPCI</i> .
Escrita	PLANAS, ESTER; PORTOLÉS, ÀLEX. 1995. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i> . Ajuntament de Castellar del Vallès. Castellar del Vallès.
	PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i> . Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.
	PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i> . Castellar del Vallès, 1992.
	VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i> . Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.
	VERGÉS VERNIS, Pedro. <i>Topografia médica de Castellar (San Esteban) o del Vallès</i> . Barcelona: La Hormiga de Oro, 1895.
	DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. <i>eGIPCI</i> .
Oral	-
Actuacions finca	En data 16 de novembre de 2007 s'atorgà llicència per a l'enderroc de les naus de la fàbrica del Molí d'en Busquets.
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	BPU
	Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 93.

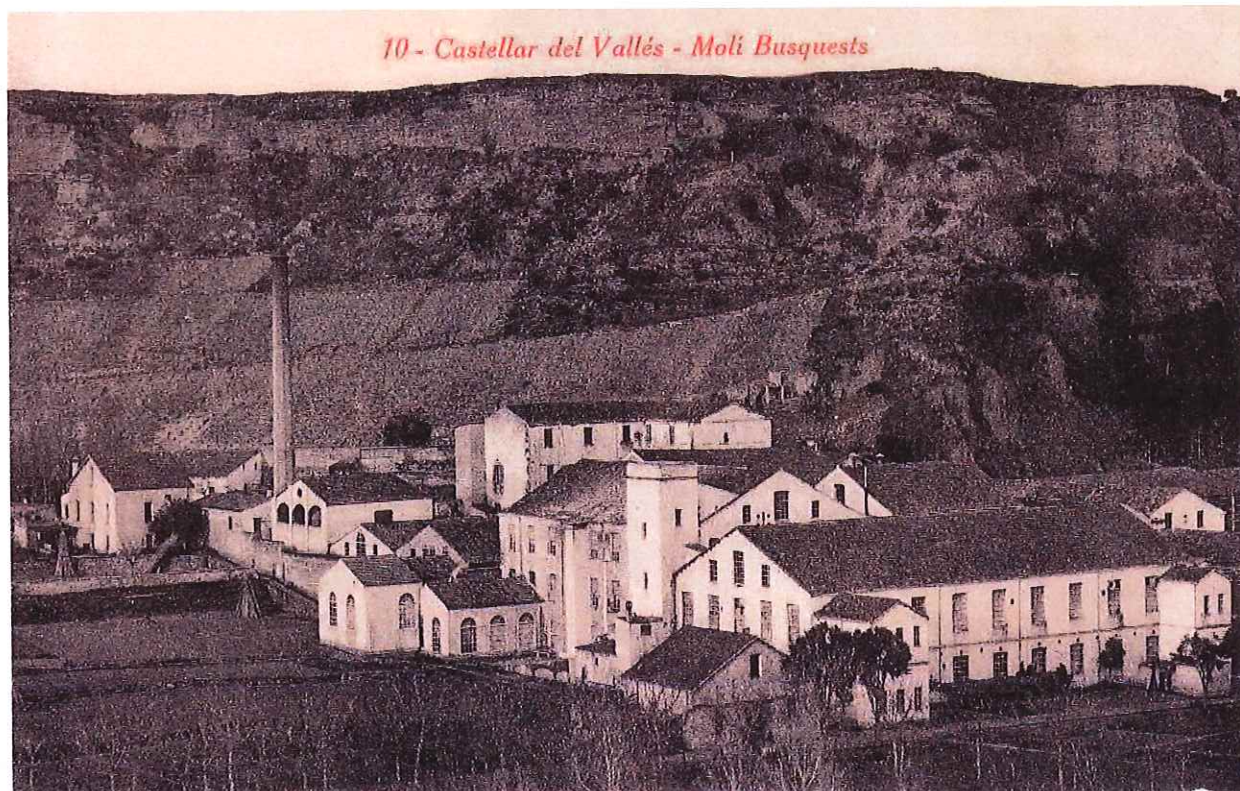

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

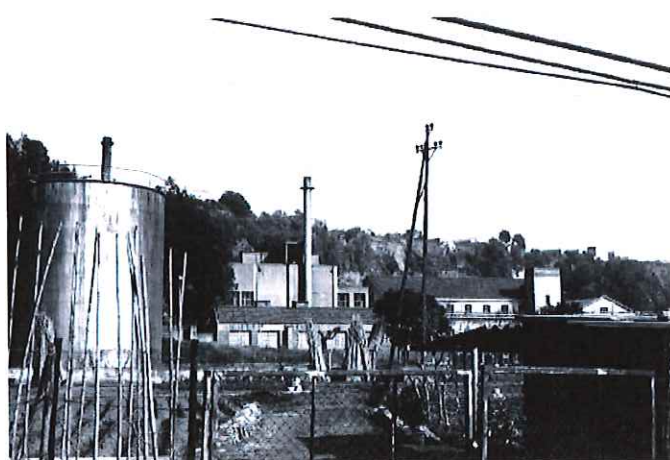
INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4816

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

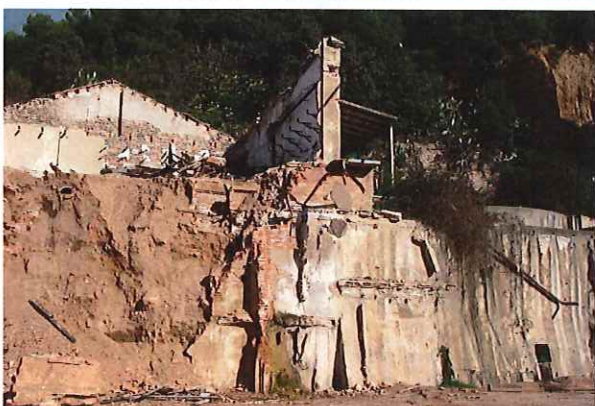
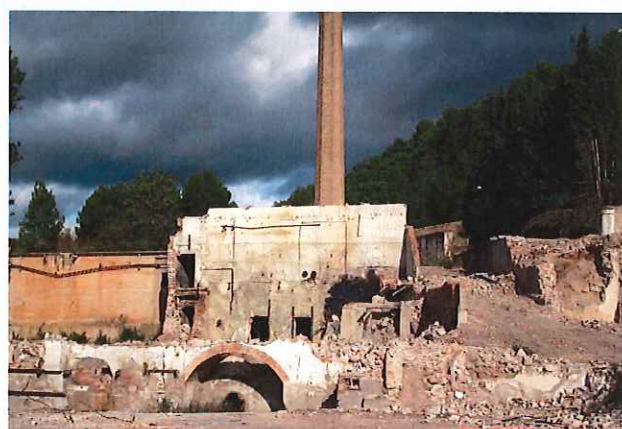
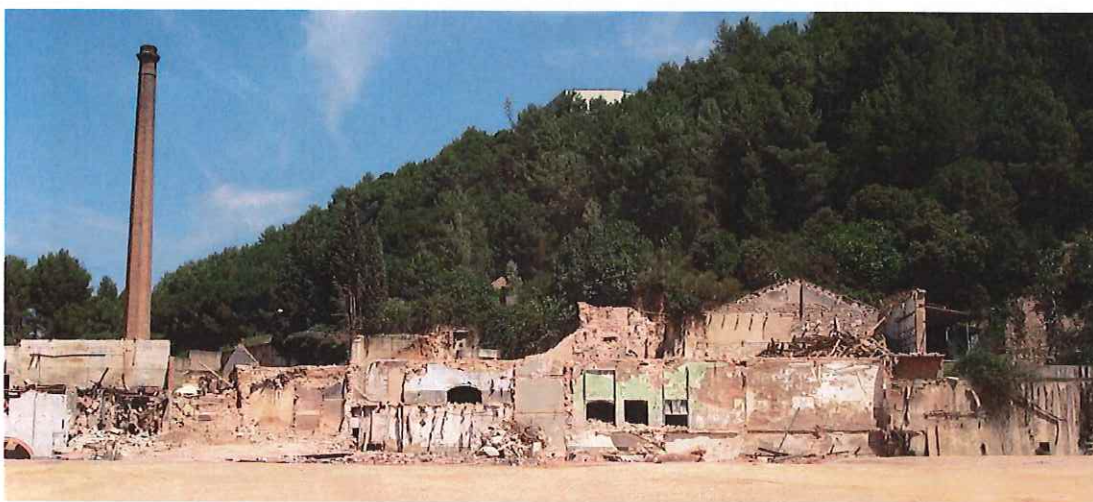

1991

1991

Fotos 2010*

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4818

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

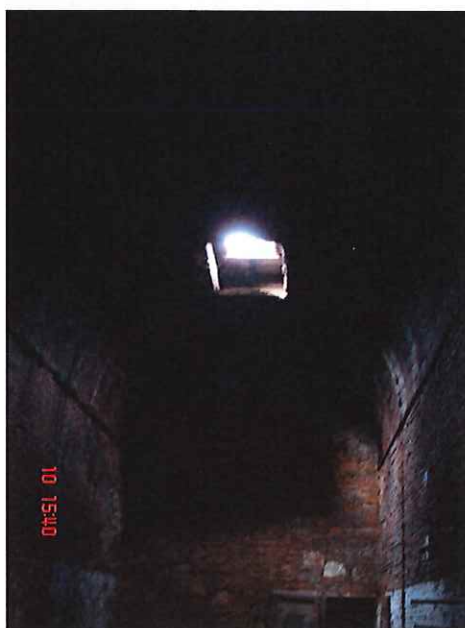

Base Xemeneia i Trapes de les Carboneres

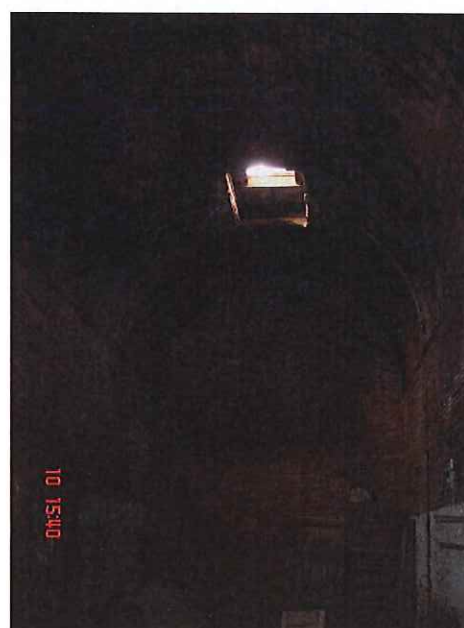

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

Entrada a les Carboneres

Interior a les Carboneres

Interior a les Carboneres

Bassa i Font

Arcs lateral Bassa i Font

Canalització Sèquia Monar

Turbines

Entrada Sitges

Turbines

4821

Interior Sitges

Interior Sitges

Entrada Soterrani Edifici Nord-Est

Salt d'aigua i Pou - Infraestructures de la Sèquia Monar

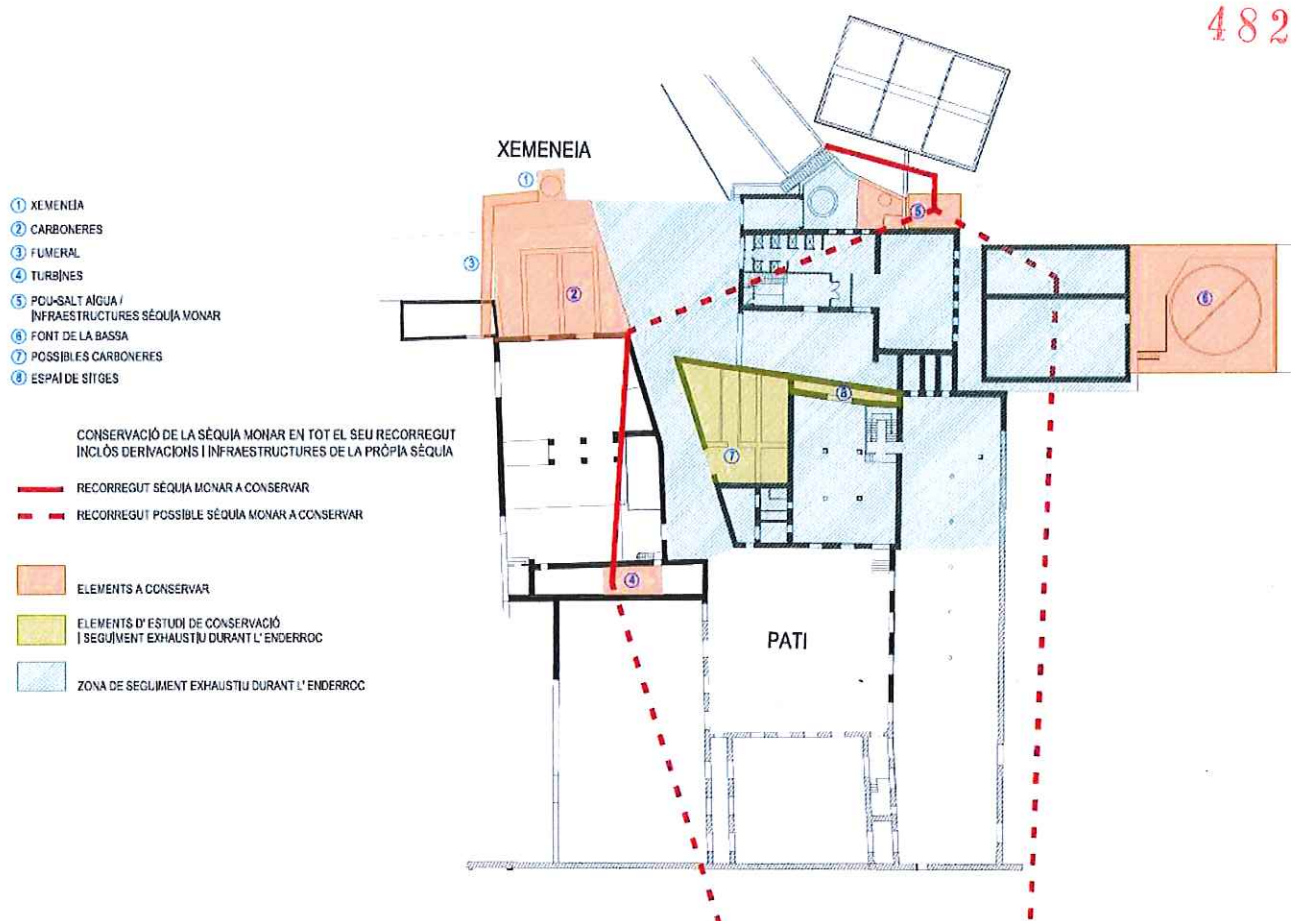
Comporta del Salt d'aigua - Infraestructura Sèquia Monar

Salt d'aigua i Pou - Infraestructures de la Sèquia Monar

PLÀNOLS

4822

TREBALLS DE CONSERVACIÓ DURANT L'ENDERROC DEL MOLÍ D'EN BUSQUETS

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

**CASTELL DE CASTELLAR, CAPELLA DE SANTA BÀRBARA,
AQUÈDUCE I MASOVERIA DEL CASTELL****AM-01 IP (JAV-12) (ARR-33) /
060**

Altres denominacions Castell de Clasquerí

4823**LOCALITZACIÓ**

Indret A l'oest del terme municipal per sobre del riu Ripoll, en Sòl No Urbanitzable, zona 15 Terrasses del Ripoll.

Adreça / es Ctra. de Sant Sadurní d'Anoia a Sentmenat, PK. 25,10 i està situat al sud-oest de l'actual nucli urbà, a 275m sobre el nivell del mar.

Coordenades UTM x= 422888 y= 4606416

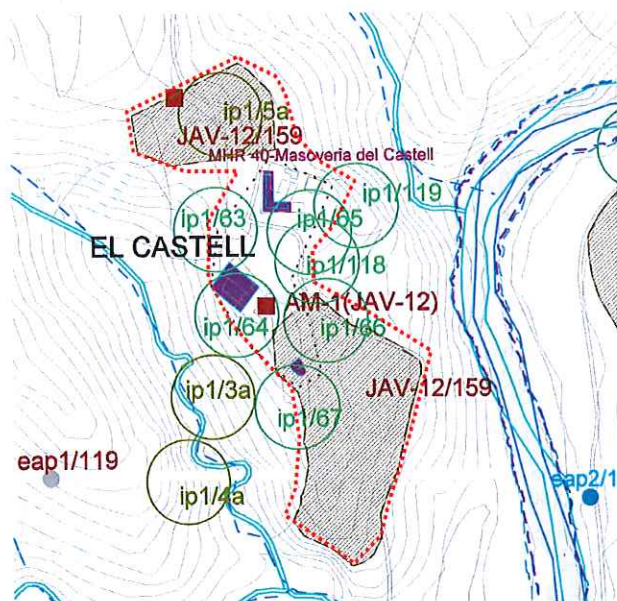
Identificació al plànol **AM - 1**

Grafisme categoria

Delimitació bé

Entorn de protecció

DADES CADASTRALS	Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
	08050A01000012	61.371 m ²	-	-	Privada
	08050A01000020	99.451 m ²	-	-	Privada
	000905100D20E	131 m ²	262 m ²	-	Privada
	000904900D20E	413 m ²	1.213 m ²	-	Privada
	000905000D20E	127 m ²	127 m ²	-	Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM

Classificació SNU (sòl no urbanitzable)

Qualificació 15 Zona Terrasses del Ripoll

Exp. RPUC

Relació normativa Articles 186,187,188 i 191 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura Industrial

Classificació Castell, Capella, Aqueducte, Edifici

Categoria BCIN 630-MH, BIC R-I-51-5242

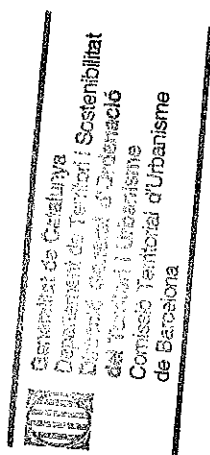
AEA

Conjunt catalogat per decret de data 21/04/1949 sobre protecció

	de castells amb el núm.058, i està inclòs en el catàleg de monuments i conjunts històric-artístics de la Generalitat de Catalunya del 1990.	- el jaciment arqueològic BCIN - ZA, JAV-12. - el conjunt de Castell, Capella, Pati, Aqüeducte i Masoveria. - els arbres monumentals llistat al PE dels béns a protegir, IP (Interès Paisatgístic): núm. 63 "Castanyer d'Índies del Castell", núm. 64 "Lledoner del Castell", núm. 65 "Tell gran del Castell", núm. 66 "Tell del Castell", núm. 67 "Magnolier del Castell" i l'arbreda núm. 5 "Passeig de plàtans del Castell" d'accés a la masoveria.
Nº registre / catàleg	710	
Nivell protecció	Integral (Castell, Capella, mur de tanca i instal·lacions hidràuliques); conservació (Masoveria); Ambiental; Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).	
Altres proteccions	Incorporació d'un entorn de protecció de monument que inclogui:	

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Estils: Gòtic i Historicisme Època: Castell de Castellar: Època medieval. Alta Edat Mitjana Capella de Santa Bàrbara: Època medieval. Retaula i talla central d'època contemporània. Aqüeducte: Època medieval. Baixa Edat Mitjana Masoveria: Època medieval. Baixa Edat Mitjana
Cronologia	Castell de Castellar: referenciat en una acta del 912. Pintura mural de la torre: 1581. Capella de Santa Bàrbara: segles XV-XVI. Retaula i talla central de principis del segle XX. Aqüeducte: segles XIII-XV. Masoveria: segle XIV. L'estat actual és de principis del segle XX.
Context	Paratge de conreus a la riba dreta riu Ripoll, a nord de l'Església de Castellar Vell. Estratègicament situat dalt d'un turó envoltat de barrancs (el Sot d'en Gambús, el Sot d'en Bon Jan, el Sot dels Ossos i el Sot de Santa Bàrbara).
Elements	<p>Conjunt format pel castell i la capella conformant un pati clos de dimensions considerables amb bassa rectangular i vista panoràmica cap a llevant del nucli de Castellar. L'aqüeducte uneix la zona del Castell amb la masoveria situada al vessant nord-oriental i d'accés a la finca.</p> <p>Castell</p> <p>Construcció d'origen romànic, esmentada els anys 912 i 939, i actual estil gòtic, amb remodelacions diverses (s.XIV i actuals). L'aspecte que presenta el castell actualment és fruit de la restauració feta entre finals del segle XIX. Aquesta restauració va fer servir una tipologia constructiva de característiques molt similars a les emprades en l'època alt-medieval. Castell medieval de planta trapezoïdal de tres nivells, amb torres emplaçades a les cantonades coronades amb merlets, excepte la major, on els merlets queden coberts per una teulada. Al centre s'obre un pati interior on es troben les dues escales que condueixen a la planta noble del castell. La façana principal orientada a sud amb finestres pseudogòtiques, merlets de remat i portal adovellat; al primer pis dues finestres gòtiques germinades les quals són un replica de l'època, amb estilitzades columnes, de pedra artificial. Entre aquestes es troben els diferents escuts dels senyors del castell; al segon pis hi ha dues finestres amb arcs conopials. El parament és de carreus ben escairats i col·locats de forma alineada.</p> <p>Es conforma una plaça mirador amb la bassa i capella gòtica d'una sola nau com a teló de fons. L'accés des de la masoveria mostra les restes d'un aqüeducte amb arcs de mig punt, vora la cantonada amb torre coberta a quatre aigües.</p> <p>Els interiors del castell han estat restaurats recentment, i presenten sostres enteixinats a les estances principals de la planta noble.</p> <p>En una cambra de la torre principal hi ha una pintura mural del 1581, possiblement al "fresc", que representa la figura d'un home amb creu a la mà i un crani amb una espasa sobre una taula.</p>

4825

Capella de Santa Bàrbara

Capella gòtica d'una sola nau de petites dimensions. De línies molt senzilles, disposa d'absis de planta poligonal, rematat amb merlets a mode de torre, de major alçada que la capella. Façana principal amb portalada d'arc de mig punt adovellada, amb un guardapols amb forma d'arc apuntat; per sobre hi ha una petita rosassa amb traseria de pedra i petita espadanya amb campana. La coberta és de teula a dues aigües amb acabaments coronats amb merlets. Els carreus estan mitjanament escairats. Adossat a una de les parets s'hi troba un atri d'arcades ogivals amb acabament decoratiu de merlets que defineixen la terrassa lateral amb vistes cap al riu.

Aqüeducte del castell de Castellar

Resten encara alguns dels trams del conjunt que menava l'aigua des de la zona posterior de la masoveria fins la bassa del castell, i que encara donen una imatge unitària del conjunt. S'han reconstruït alguns trams sense cap relació compositiva.

Masoveria

Masia de grans dimensions de planta baixa i dues plantes amb coberta a dos vessants amb carener perpendicular a la façana principal a est, i gran porxo a planta segona orientat a migdia. A la part posterior diversos cossos adossats i magatzems annexos. Accés principal més elevat a nivell de planta primera, amb mur de contenció en continuïtat amb l'aqüeducte.

Ús actual	Lúdic.
Ús original / altres	Defensiva, Castell
Estat conservació	Castell i capella: Bo, Masoveria: Precari.
Estructura / Interior	Castell i capella: Bo, Masoveria: Precari.
Entorn de protecció	Entorn de les construccions i jaciments: Bo.
Situació de risc	
Altres aspectes vinculants	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	El pati que ordena el Castell i la Capella de Santa Bàrbara, conforme un lloc privilegiat com a mirador del nucli de Castellar. El conjunt monumental té un alt interès històric, artístic, arquitectònic i paisatgístic. Àrea d'expectativa arqueològica (AEA).
Elements	Es protegeix el conjunt edificat i espais annexes, amb protecció integral el castell, la tanca, les instal·lacions hidràuliques i la capella, amb protecció a nivell de conservació la masoveria i amb protecció ambiental els jaciments que envolten el conjunt.
Entorn de protecció	Es delimita un entorn de protecció que engloba els jaciments inventariats, les construccions i els arbres monumentals.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Típus d'intervenció	Qualsevol obra, restauració, intervencions i canvis d'ús proposades precisen de l'autorització de la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya abans de la concessió de la llicència.
Regulació	Conservació integral de volumetria i estructura de tots els elements del conjunt.
Façanes / Coberta	Manteniment integral de l'estructura, façanes, cobertes, obertures i volumetria del conjunt. En properes actuacions caldrà la reconstrucció del aqüeducte amb arcs de mig punt.
Estructura / interior	Es permet la modificació excepte les parts originals
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	

Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit i dels elements catalogats de l'entorn.
Gestió	
Altres intervencions	L'adequació a les normatives sectorials relatives específicament en el camp de la seguretat (evacuació) i accessibilitat, es resoldran de la manera més compatible amb els valors acreditats del bé catalogat.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

Castell de Clasquerí

Originàriament el Castell potser és una de les primeres construccions romàniques, per no dir la primera. Hi ha diverses dades sobre els seus orígens. Sembla ser que l'any 912 ja existia i que l'any 939 un document confirma la donació que fan Ovasio i la seva muller Osiana al comte Sunyer d'un alou del "castrum de Castellar"; el 1010 el castell era habitat pel comte Ramon Borrell. També es troba esmentat l'any 955, en que el comte Mir féu donació de les terres de Castellar al Monestir de Sant Cugat. Segons consta documentalment, durant els segles XI i XII la senyoria del castell continuava sota el poder comtal. A mitjan segle XI Ramon, comte de Barcelona, amb la seva esposa Ermesinda i el seu fill Berenguer, donà el monestir de Sant Llorenç del Munt que presidia Otger I, el Castell de Castellar, el territori i les pertinences, tot el qual constituïa un mateix terme amb Terrassa i confrontava amb el de Lacera (Sant Llorenç Savall), de Sentmenat, d'Arraona (Sabadell) i fins d'Ullastre o Uliaster (can Santpere). El seu emplaçament equivalia a una defensa natural.

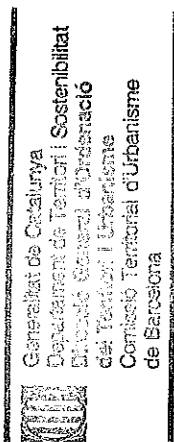
La família dels Montcada en posseïen el domini territorial en règim de feudataris. Foren senyors del Castell de Castellar l'any 1215 els descendents de Ramon de Montcada i de Pere I de Clasquerí. A principis del segle XIII els Montcada empenyoraren durant un període de temps el castell, segurament per motius econòmics, ja que un segle després l'havien recuperat. El 1310 Gastó de Montcada va donar en emfiteusi diversos castells a Pere de Clasquerí, membre d'una família noble, entre ells el de Castellar i dotze heretats més situades en el terme. Pere II de Clasquerí prengué possessió del senyoriu el 1312 i monopolitzà l'autoritat en el poble dins l'any 1394, data en la qual el rei Joan I d'Aragó vengué la jurisdicció civil i criminal del terme a Joan de Togores pel preu de cinc-cents florins d'or d'Aragó. De Togores tornà a vendre, més tard, els seus drets a Guerau I de Clasquerí, l'últim descendent de la família, besnét de Pere de Clasquerí; d'aquesta manera a mitjans del segle XV la família Clasquerí era el senyor territorial i jurisdiccional de tot el "castrum de Castellar", incloses totes les propietats, terres, cases i masos que li pertanyien territorialment. De com era el castell en el moment en què els Clasquerí es convertiren en els senyors absoluts del terme hi ha un inventari complet fet el 1388 per ordre del mateix Guerau de Clasquerí. En ell s'enumeren tots els espais que formen el castell i tots els objectes que hi ha en el seu interior.

Isabel de Clasquerí i Corbera es casà el 1548 amb Bernat de Meca i Turell; al matrimoni Meca-Clasquerí el succeí el seu fill Galzeran que es casà amb Isabel de Cassador. En aquestes dates es va començar a utilitzar el segell municipal del gos i la campana, tot i que pertanyia als Meca sinó als Clasquerí.

L'actual família propietària, els Fontcuberta, descendeixen dels Clasquerí a través de les famílies que successivament s'han emparentat amb ella i han heretat el castell de Castellar: els Meca (segles XVI-XVII) i els Sentmenat (segles XVII-XIX). El 1617 es va cremar el bosc del castell i el 1662, la pallissa. Sembla que van ser actes dels bandolers contra els que exercien la jurisdicció.

Una de les particularitats que presenta el castell de Clasquerí és que des de l'any 1310, quan el castell el va adquirir Pere de Clasquerí, ha romàs en el sí d'una mateixa família. No vol dir això que els Meca en siguin encara els posseïdors, ja que el 1788 n'Antoni de Meca va morir sense deixar fills. La seva herència va passar als nebots i un d'ells va introduir, de nou, el cognom Sentmenat en el castell. L'any 1856, Dolors de Sentmenat i Despujol es casà amb Carles de Fontcuberta i de Perramón i avui en dia, la família Fontcuberta segueix mantenint la possessió del castell.

En una cambra de la torre principal hi ha una pintura mural del 1581, possiblement al "fresc". Molt ben realitzada representa la figura d'un home amb una creu a la mà i un crani amb una espasa sobre una taula. Una de les curiositats del castell la trobem en el pati; es creu que al segle XV van sorgir antagonisme dins la família que habitava el castell i les dues parts enemistades van decidir separar les estances respectives per la qual cosa, i per accedir-hi es van disposar dues escales al pati.

Les darreres obres de restauració importants que es van realitzar al castell daten del 1880 impulsades per Carlos de Fontcuberta i Perramón. Aquestes obres no van ser gaire reeixides ja que es van emprar materials de poca qualitat i es van destruir elements estructurals. L'aspecte actual del castell es deu a les obres de restauració portades a terme per Carles de Fontcuberta i Pascual i la seva filla Carla que van començar el 7 de març de 1994 sota la direcció de l'arquitecte Joaquín Díez-Cascón amb el contractista Jaume Casanovas.

Les riudes del setembre de 1962 van erosionar les terres i els barrancs que envolten la finca la qual cosa va suposar obrar murs protectors per tal d'evitar l'esfondrament de terres i parets del castell.

A principis del segle XX, i cal pensar que en èpoques anteriors també, els castellers anaven a buscar-hi "terra d'escudella", un tipus de terra que feien servir les mestresses com a detergent per netejar plats i olles, després de convertir-la en sorra. L'indret d'extracció era en el sol del xaragall que hi ha a l'esquerra del començament del camí que mena al castell. En els anys '40, el casteller Menna Curtiella explotava comercialment la terra d'escudella i la portava a carretades fins a Terrassa.

Durant la Guerra Civil l'exèrcit republicà es volia apoderar del castell per instal·lar-hi militars però no estava interessat en la masoveria; al final el castell va quedar en mans municipals. Al castell s'hi van instal·lar 21 persones; el permís per establir-s'hi el van obtenir de l'alcalde, Vicenç Roca. Les condicions de vida eren dures: no hi havia aigua corrent, ni llum i van compartir amb els masovers les tasques quotidianes.

Capella de Santa Bàrbara

Situada davant mateix del castell i separada d'aquest per un gran pati. La capella fou construïda molt posteriorment al castell.

Isabel de Clasquerí i Corbera es casà, en segones noces, l'any 1548 amb Bernat de Meca i de Turell. Els preparatius de la boda comportaren que Pere Serafí -pintor i poeta (destaca en aquest darrer aspecte com a escriptor en llengua catalana a mitjan segle XVI)- decorés el retaule de la capella veïna al castell, pel preu de 80 lliures. Les pintures de la capella de Santa Bàrbara es van conservar fins que el 1936 van ser cremades arran els fets de la Guerra Civil. Fins aquest moment Castellar del Vallès fou la tercera localitat de la comarca a tenir una obra de Pere Serafí.

Les dues famílies, els Clasquerí i els Meca, eren dues famílies de la noblesa local que amb aquesta aliança fusionaven els patrimonis respectius; així, els Meca passarien a ser els propietaris del castell de Castellar i de la capella de Santa Bàrbara. Les pintures de Pere Serafí tant podrien haver contribuït a escenificar el relleu familiar en els dominis dels Clasquerí, com a esdevenir un acte de pura devoció privada; o, simplement, es tractava d'un simple regal de noves adreçat a segellar la unió de dos llinatges terratinents. Atesa la inclinació del Pere Serafí poeta a deixar constància escrita de la seva familiaritat amb l'estament nobiliari, caldria imaginar que aquest encàrrec contribuiria a augmentar el seu peculiar prestigi d'artesà cortesà.

El castell de Castellar, es va convertir a partir de l'enllaç entre els Meca i els Clasquerí, en una residència ocasional, menys ostentosa que les dues cases principals dels Meca a Barcelona i Sabadell. El treball que Pere Serafí va realitzar en el retaule és particularment reeixit, sobretot pel que significa el context global de la pintura catalana renaixentista, tot i el petit format del retaule de Castellar que permetia la possibilitat de ser contemplat amb detall a peu pla i que va obligar a Serafí a un treball més acurat, facilitat per la estereotipació temàtica. Només les taules centrals del primer i tercer carrer es van destinar a la història de santa Bàrbara, les escenes superiors i de la predel·la representen els habituals episodis de la vida de Crist (Nativitat, Oració a Getsemani, Flagel·lació, Pujada al Calvari i Crucifixió), precedides totes elles d'una Anunciació. Intercalades entre les taules de la predel·la apareixen quatre petites imatges de sants i santes, també de pintura. Tota la arquitectura del retaule i la talla central de santa Bàrbara s'han de considerar contemporànies, segurament de principis del segle XX, moment en què el castell i el seu entorn van patir una profunda reforma de caràcter neogòtic.

És força probable imaginar que l'estructura original n'hagués incorporat d'alguna manera l'heràldica de les famílies Meca i Clasquerí.

De tot el conjunt, les dues taules dedicades a la vida de santa Bàrbara són les més interessants. La primera taula representa la santa davant el jutge Marcià en el moment de rebutjar el pretendent, mentre que la segona es dedica al martiri a mans del seu propi progenitor. El retaule de la capella de santa Bàrbara ens confirma dos dels trets típics de Serafí: per una banda l'homogeneïtat del treball de l'artista i, per altra, la fidelitat sense reserves a les composicions de Rafael.

Es suposa que s'hi celebraven els cultes religiosos de la família del castell. Quan la família deixa de residir-hi habitualment, perdé el privilegi o llicència de culte. L'any 1849, i excedint a la súplica de l'il·lustríssim senyor

Joaquim de Sentmenat, senyor de castell de Clasquerí, en Francesc Bosch, vicari general de Barcelona i Governador permeté que es celebrés a Santa Bàrbara el culte sempre que s'ha tingut per convenient.

Aqüeducte del Castell de Castellar

De l'antic aqüeducte, a tocar del castell, avui només es conserva un tram reformat i una caseta distribuïdora d'aigua, davant la masoveria. Sembla que aquesta caseta i l'aqüeducte podrien datar del segle XIII-XV, portant aigua a través de canalitzacions des de la font Ureyensa, citada l'any 1276.

Masoveria

Masia d'època medieval, segle XIV, allotjament dels masovers del Castell de Clasquerí. Actualment s'ocupen del manteniment del castell i de la producció agrícola de les terres properes.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POU.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Fons Municipal d' Imatges.

ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "El Castell de Castellar l'any 1388". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 1986. Núm. 18.

DEPARTAMENT D'URBANISME DE L'AJUNTAMENT DE CASTELLAR DEL VALLÈS. *Plànols originals de l'Arxiu Municipal*.

Escrita

CATALÀ ROCA, Pere (dir.). *Els Castells Catalans*. Vol II. Ed. Rafael Dalmau. Barcelona, 1969.

FONTCUBERTA, Carla. "Resumen de las actuaciones llevadas a cabo para conseguir la rehabilitación del Castillo de Clasquerí o de San Esteban de Castellar". *Recerca*. Castellar del Vallès, 2010. Núm. 7.

ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "El Castell de Castellar l'any 1388". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 1986. Núm. 18.

ARXIU D'HISTÒRIA CASTELLAR. "In memòria Antoni Parramon i Tubau (1901-1986)". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès, 1987. Núm. 21.

PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. *Castellar del Vallès, Recull històric*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995.

PRAT PAZ, Esteve. *L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents*. Castellar del Vallès, 1992.

TORRAS TILLÓ, Santi. "El Retaule de santa Bàrbara de Castellar del Vallès i la qüestió de la formació artística de Pere Serafi". *Butlletí del Museu Nacional d'Art de Catalunya*. Barcelona, 2001. Núm. 4.

VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. *Història de Castellar del Vallès*. Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.

Oral

-

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl No Urbanitzable.

Protecció existent

BCIN

Conjunt catalogat per Decret de data 21/04/1949 sobre protecció de castells amb el Núm.058, i està inclòs en el catàleg de monuments i conjunts històric-artístics de la Generalitat de Catalunya del 1990.

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 24.

Espais declarats BCIN en la categoria de Zona arqueològica.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Consell Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4829

FOTOGRAFIES

1994

1994

1964

2005

2005

1996

1996

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Urbanisme
Direcció General del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial de Barcelona

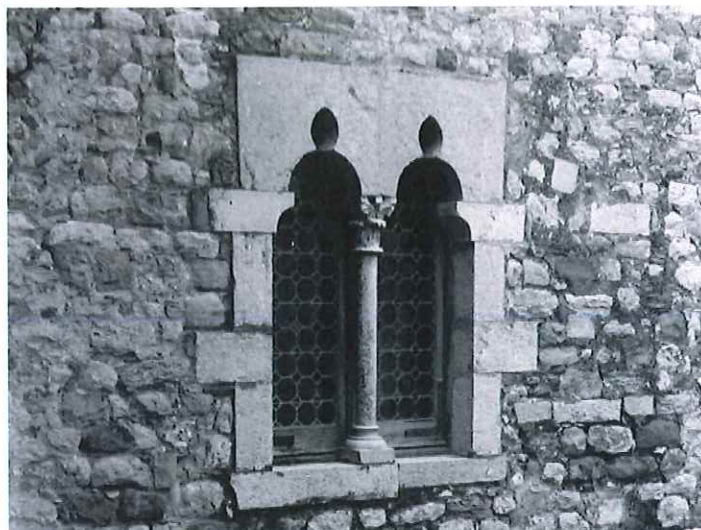
4831

1994

1964

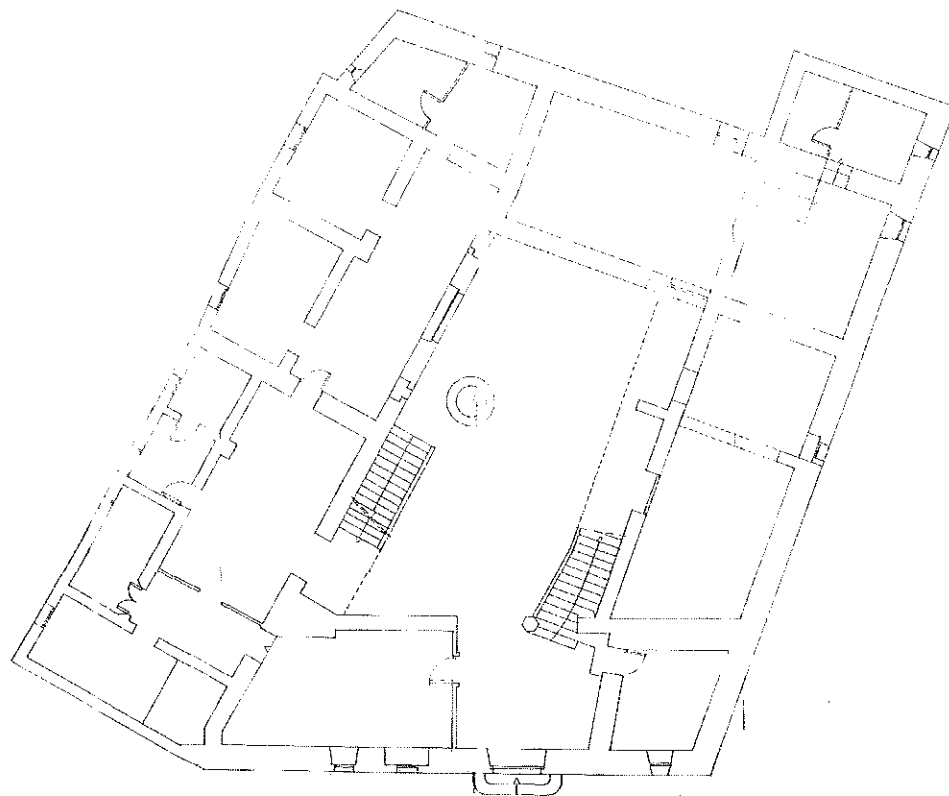
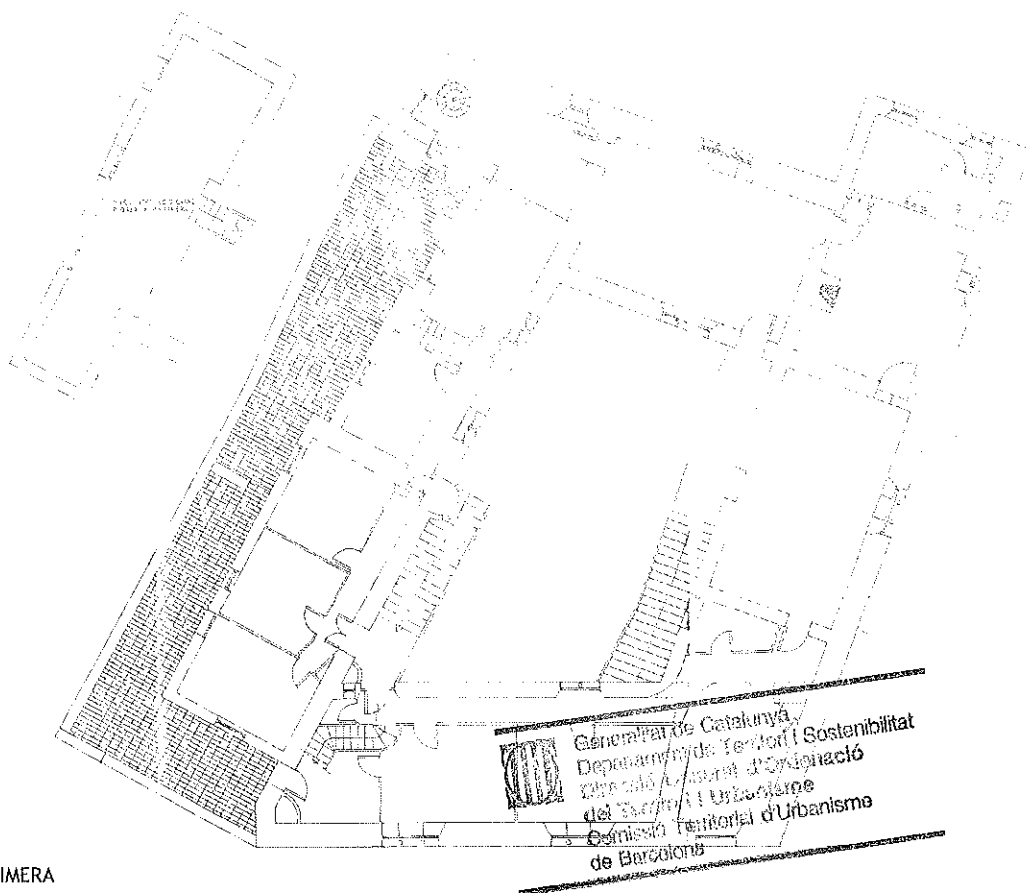
2005

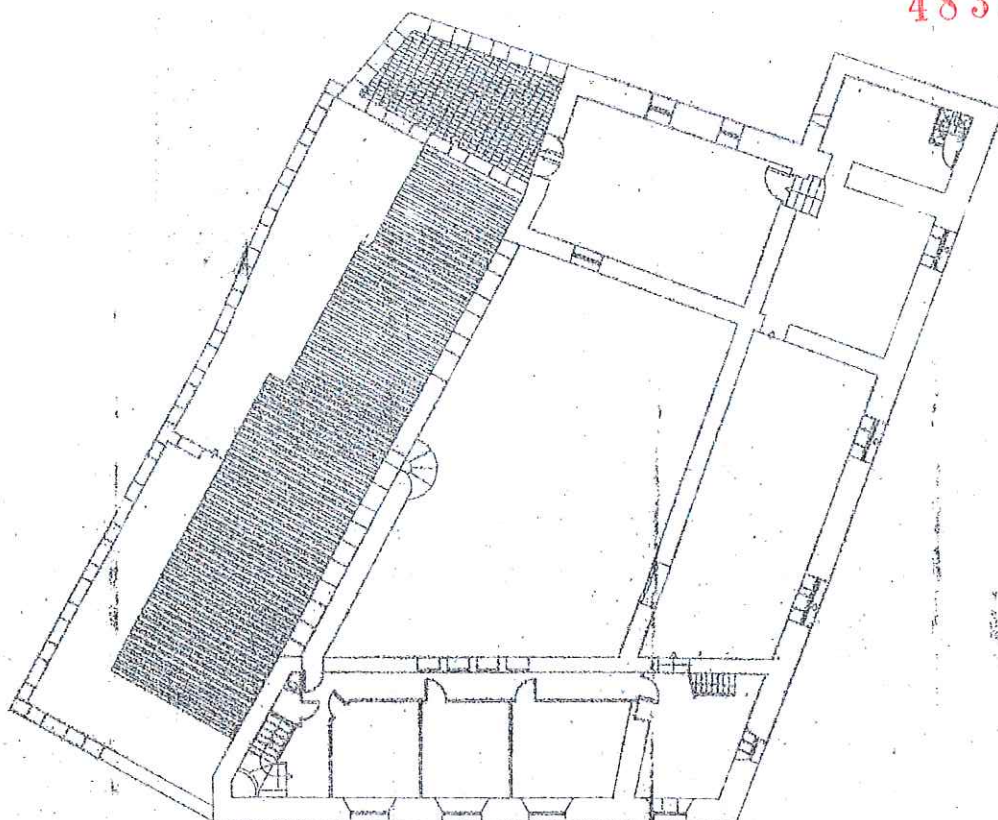
2005

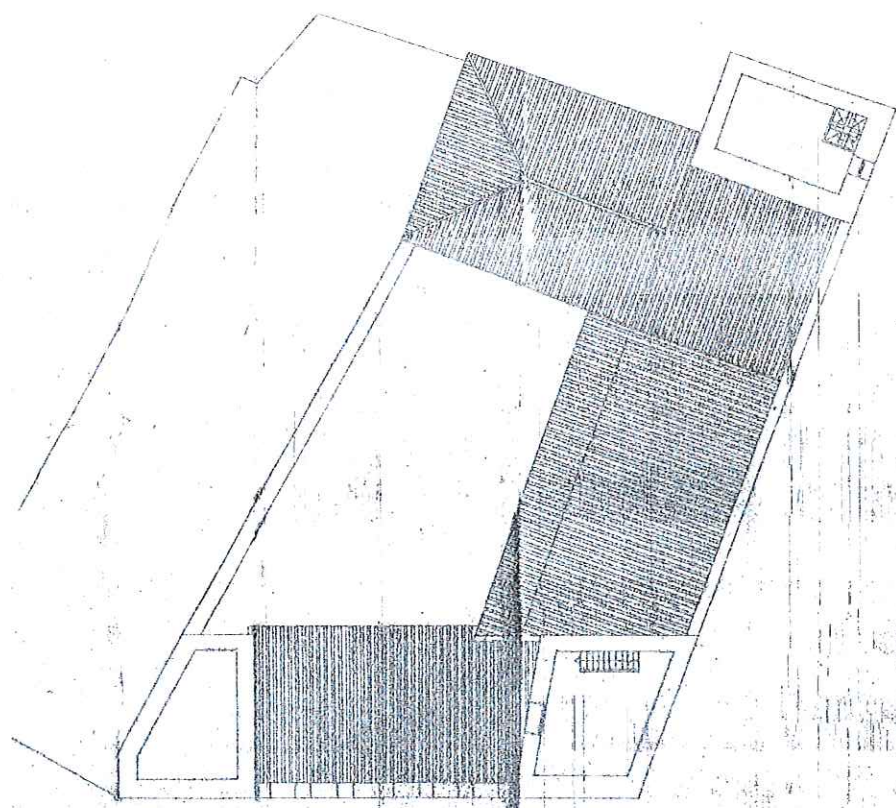
Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

PLÀNOLS**PLÀNOLS EL CASTELL -ESTAT ACTUAL 1993****PLANTA BAIXA****PLANTA PRIMERA**

4833

PLANTA SEGONA

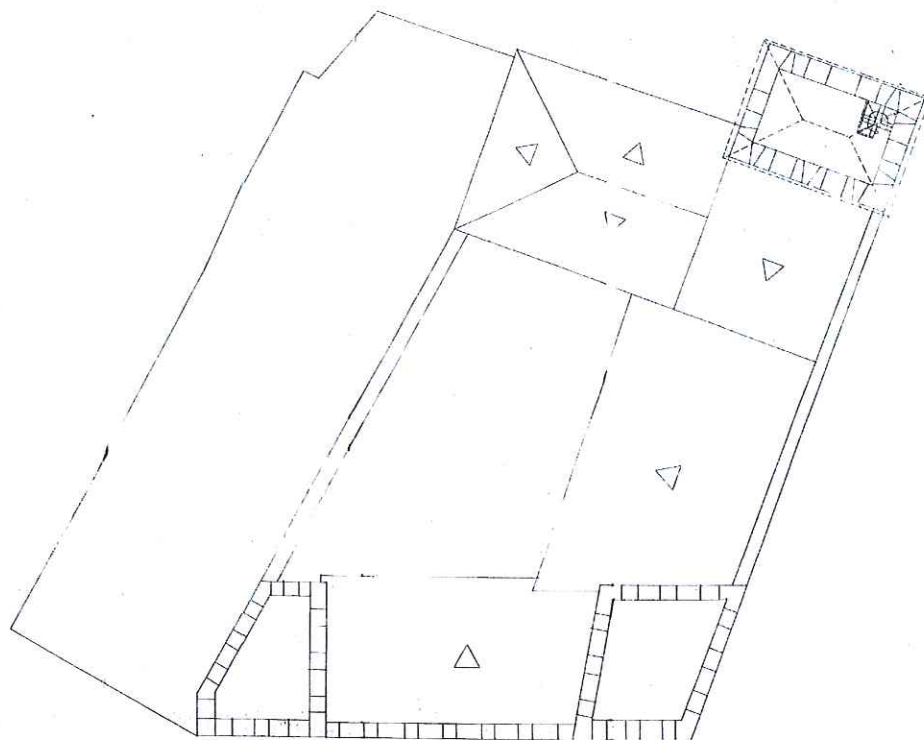

PLANTA TERCERA

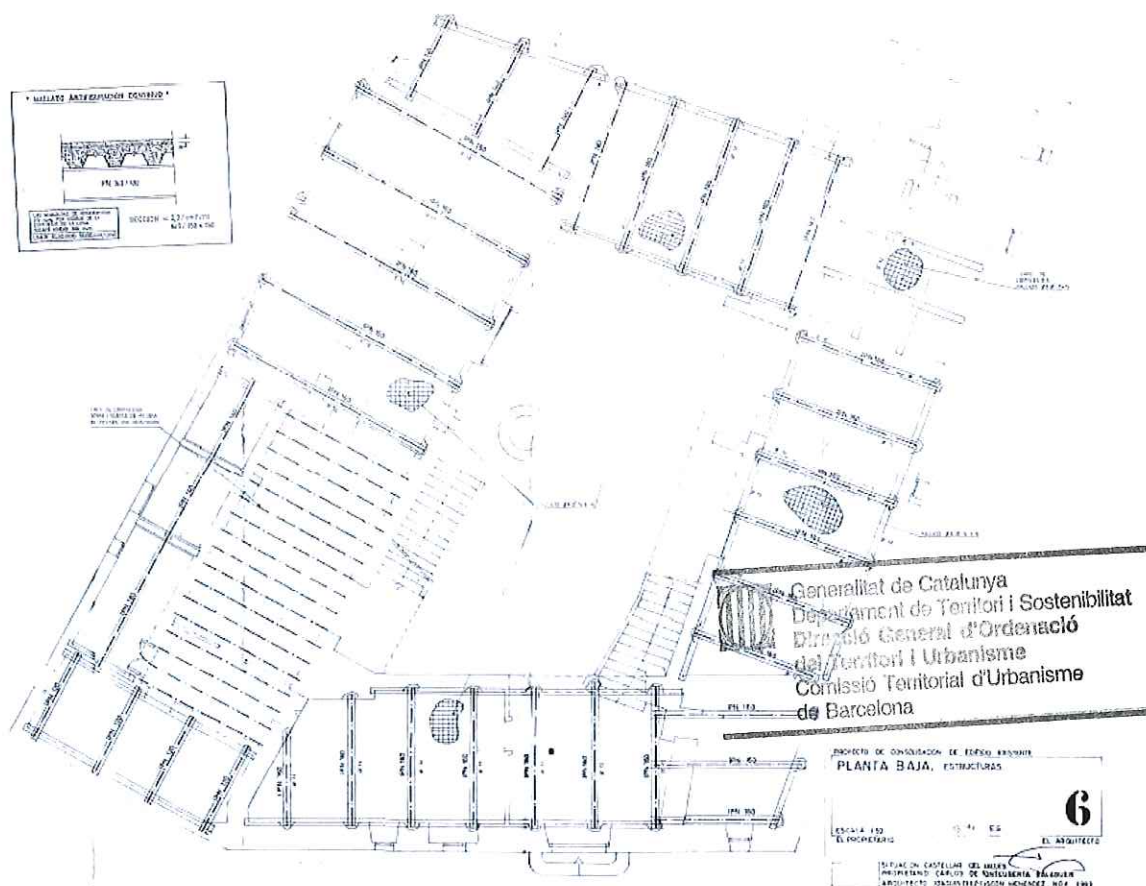
Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4834

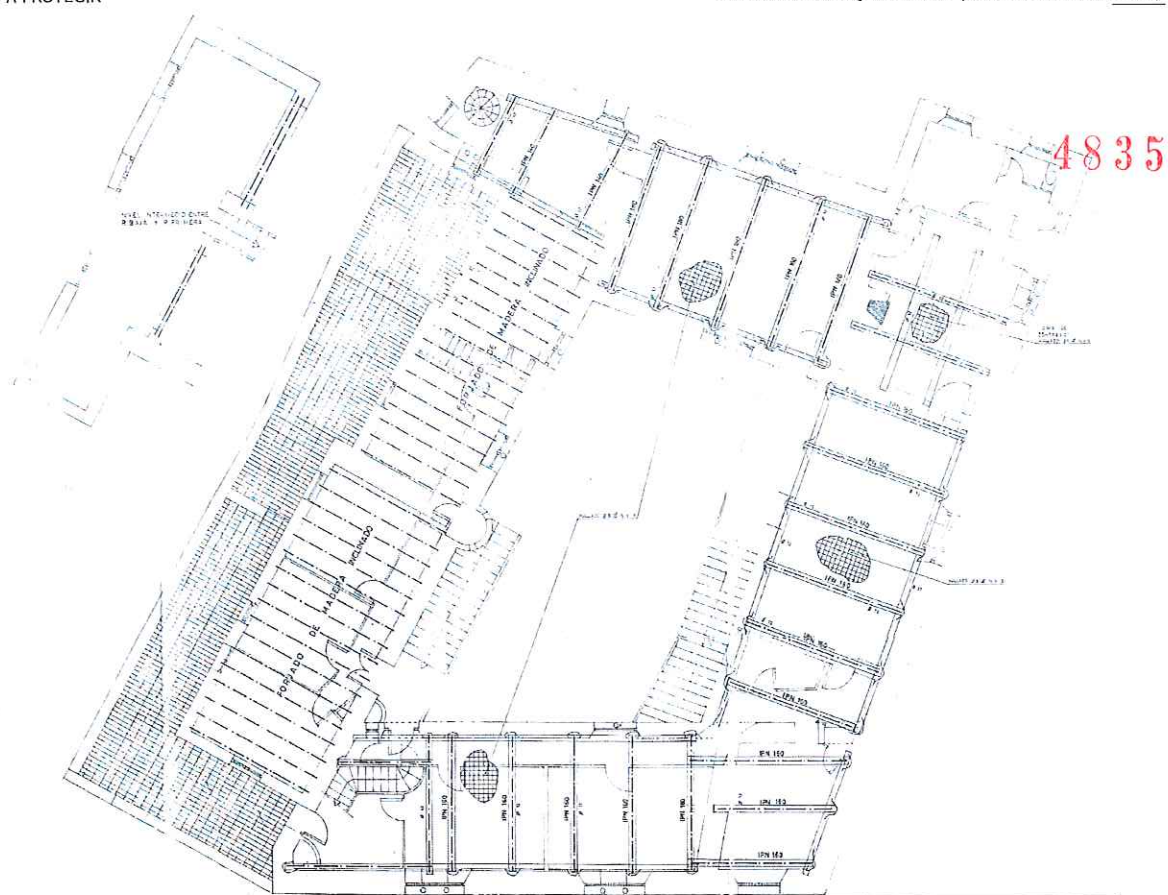

PLANTA COBERTA

PLÀNOLS EL CASTELL - REFORMA 1993

PLANTA BAIXA - ESTRUCTURA

PLANTA PRIMERA - ESTRUCTURA

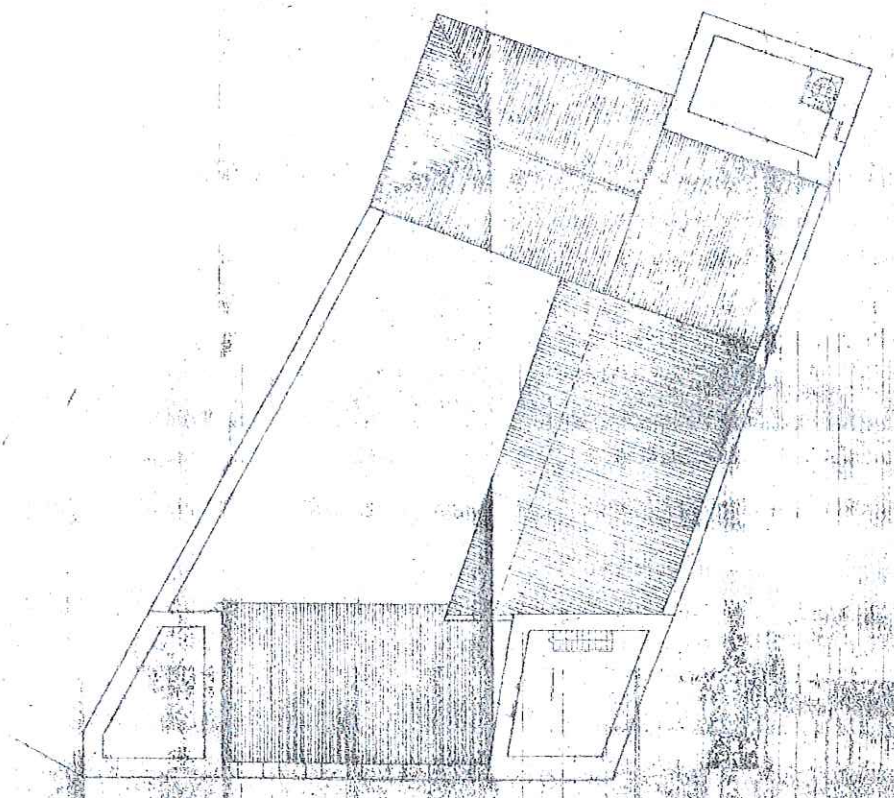

PLANTA SEGONA - ESTRUCTURA

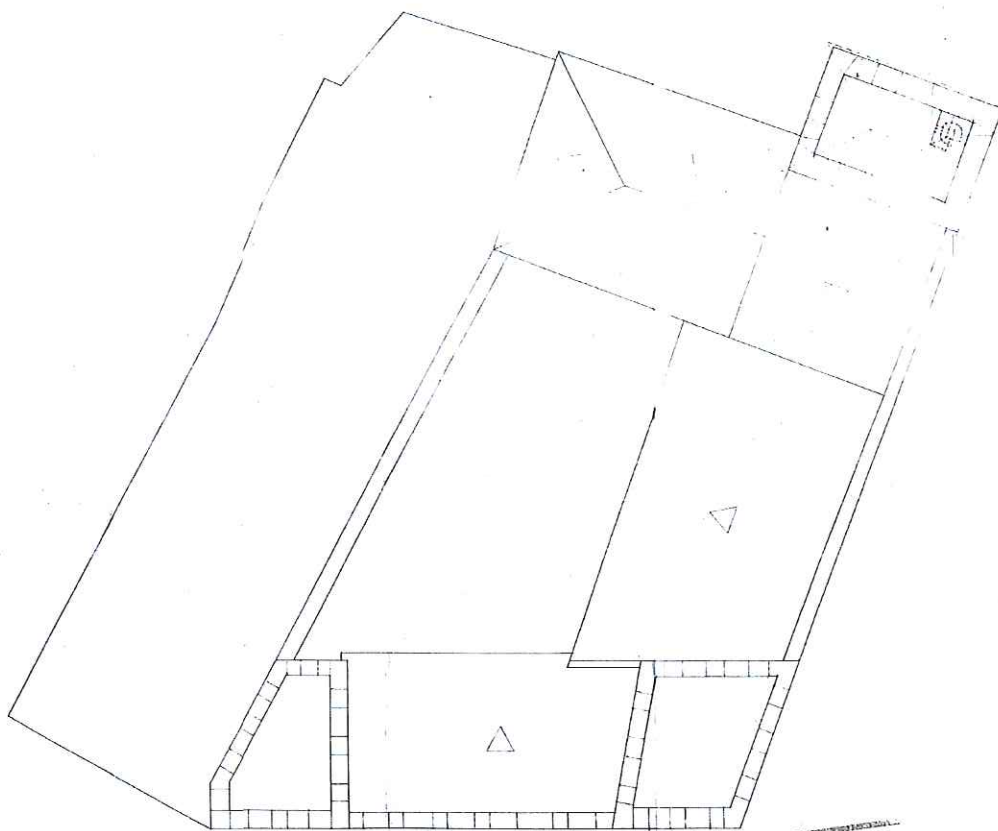

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

- 4836

PLANTA TERCERA - ESTRUCTURA

PLANTA COBERTA- ESTRUCTURA

REFUGIS DE CAN BARBA

AM-02 / 045

4837

Altres denominacions

LOCALITZACIÓ

Indret

Adreça / es

A la zona de can Barba, en el camí de la Riba, l'antic camí del Molí d'en Busquets

Coordenades UTM

x= 423409

Identificació al plànol

AM - 02

Delimitació bé

y= 4607015

Grafisme categoria

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

3672011DG20375

41.183 m²480m²

-

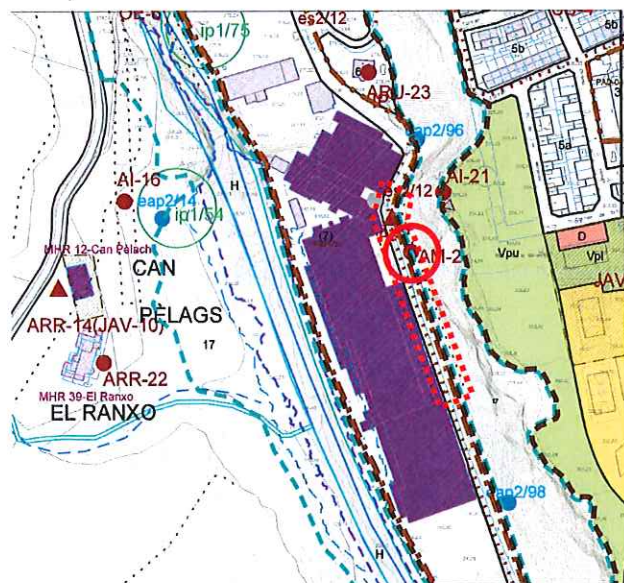
Privada

3473005DG20375

42.080 m²27.779m²

-

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Militar

Classificació

Edificis.

Categoria

BPU

Nº registre / catàleg

-

Nivell protecció

Conservació/ AEA.

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:

- els espais al voltant dels refugis susceptibles de contenir restes arqueològiques.

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

Classificació

SU (Sòl Urbà)

Qualificació

X Sistema viari

Exp. RPUC

7 Zona d'activitat econòmica

Relació normativa

Articles 74, 75, 76, 77, 145 i 146 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Annexes Normatius: Annex 2, fitxes normatives dels plans de millora urbana, PMU-09.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània.
Cronologia	Entre 1936 i 1939.
Autor	-
Promotor	SAF-16
Context	Entre la fàbrica de Can Barba i el camí del molí d'en Busquets, a ponent del nucli urbà.
Elements	<p>Refugi (1). Trobem el primer dels refugis de can Barba just a l'explanada del patí per on s'accedeix al despatx. Es tracta d'un refugi de grans dimensions, amb una boca molt gran però a començaments dels anys cinquanta es va tapiar una part i la resta es va emprar com a garatge per al cotxe del director de can Barba. En l'actualitat, encara es pot veure la part del refugi que corresponia al garatge. Baixant a ma dreta.</p> <p>Refugi (2). El refugi gran de can Barba, el que està enfront del despatx de la fàbrica, presenta en els laterals uns recs d'aigua per tal que la possible humitat que es generés es canalitzés. Aquest refugi presenta un traçat amb ziga-zaga. Després de la Guerra Civil, fou utilitzat com a magatzem per a la gasolina. Es tancava amb una porta de fusta amb espitllera. Una volta ens indica la seva localització, baixant a l'esquerra del camí. En l'actualitat, aquest refugi està tapiat amb maons. Baixant a l'esquerra.</p> <p>Refugi (3). La nau gran del davant es va utilitzar durant la Guerra Civil com a taller de l'aviació i es dedicaven a la fabricació de bombes i d'altre material bèl·lic. També fou magatzem i sala de telers. Baixant a la dreta.</p> <p>Refugi (4). Seguint el camí, a mà dreta hi ha una nau, força antiga on, més o menys a la meitat, hi havia un altre refugi que travessava la carretera, però aquest refugi és a l'interior no es veu des de l'exterior i l'entrada, que és pel taller de l'aviació, es va tapiar. Aquesta nau només té un pis. La nau destaca per unes finestres cegues, que semblen obertures però no ho són; aquestes voltes s'omplien d'aigua per a la climatització de la fàbrica durant el període d'estiu. Baixant a ma dreta.</p> <p>Refugi (5). Trobem un altre refugi, seguint el camí, a mà esquerra, que és el refugi de la font(5). Aquest refugi també es va tapiar tot i que la font encara té aigua. Baixant a ma esquerra.</p>
Ús actual	En desús i , actualment, tapiats.
Ús original / altres	Refugis antiaeris per als treballadors de can Barba.
Estat conservació	Precari.
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Espais al voltant dels refugis: Precari.
Situació de risc	Risc de possibles esclavissades.
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Element d'interès històric.
Elements	Es protegeix el conjunt del refugi en la seva totalitat, mantenint aquells elements característics.
Entorn de protecció	Es protegeix l'àmbit d'accés al refugi i el seu entorn immediat, de manera visual i condicionat a la recuperació, quan sigui possible, del bé patrimonial.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Exterior	Es permet la modificació per condicionar l'accés.

Interior	Es permet la modificació. Restauració tipològica adequada a fi de preservar i revaloritzar les parts o elements destacats de l'estructura civil defensiva. De cara a l'establiment com espai visitable es podran portar a terme obres de consolidació, reforma i rehabilitació.
Usos permesos	Els que determina el POUM
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge exterior del bé protegit i de l'entorn urbà on es situa, llevat la pròpia adequació de l'accessibilitat derivada d'un projecte general d'intervenció arquitectònica i de recuperació com a bé patrimonial.
Altres intervencions	Cal garantir la seva estabilitat i consolidació. En el moment que es plantegi qualsevol intervenció i per tal de garantir i acreditar el coneixement del bé en els seu context històric i les tècniques constructives aplicades, es requerirà un estudi patrimonial que reculli els aspectes i detalls més inherents al seu caràcter patrimonial (memòria, aixecament de l'estat actual de la zona d'intervenció, recull de documentació històrica -estudi dels expedients d'obres per tenir documentades totes les modificacions i les possibles transformacions sofertes- i reportatge fotogràfic actual).

4839

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	A la zona de la fàbrica de can Barba es van construir diferents refugis durant el període bèl·lic de la Guerra Civil espanyola. Tots ells són de diferents longituds i mides. En total trobem cinc refugis que estan repartits en tot el perímetre de can Barba. Un dels refugis el trobem a la torre del Director, un altre excavat a la paret de la Riba de can Barba, un altre prop del despax de la fàbrica, un altre excavat a la riba i l'últim al mateix camí, una mica més avall on hi ha la coneguda font del refugi. Tots ells són construïts amb obra i per ordre del SAF-16.
Bibliografia	Plànols d'Ordenació del POUM. Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya). Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia. Fons d'imatges Municipals. PLANAS, Ester ; PORTOLÉS, Àlex. <i>Castellar del Vallès, Recull històric</i> . Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 1995. PRAT PAZ, Esteve. <i>L'art castellarenc. Arts plàstiques i visuals. Del Neolític als temps presents</i> . Castellar del Vallès, 1992. VERGÉS I MIRASSÓ, Antoni Mn. <i>Història de Castellar del Vallès</i> . Granollers: Ed. Montblanch-Martín, 1974.
Oral	SÁIZ SOLANES, Josep Ma. (Torregrossa, 1936)
Actuacions finca	
Observacions	
Pla anterior	PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà
Protecció existent	BPU Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 34.

Escrita

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ GRÀFICA

4840

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Consell Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

REFUGIS DEL PLA DE LA BRUGUERA

AM-03 / 017

Altres denominacions Refugi Antiaeri de l'Aeròdrom de la FARE

4841

LOCALITZACIÓ

Indret Al sud del polígon Pla de la Bruguera
 Adreça / es C. del Solsonès cantonada C. del Bages
 Coordenades UTM x= 424393 y= 4605306

Identificació al plànol AM - 03

Grafisme categoria ●

Delimitació bé

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número	Superfície	Sostre	N.plantes	Titularitat
3751601DG2045N	92.260m ²	-	-	Pública

Plànol de localització

e. 1:2000

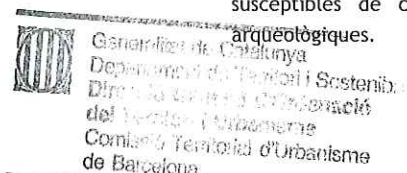
Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent POUM
 Classificació SU (Sòl Urbà)
 Qualificació Vpt Sistema d'espais lliures, parcs de transició.
 Exp. RPUC
 Relació normativa Articles 88, 89, 90, 91, 92, 93 i 94 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé Arquitectura Industrial
 Classificació Element singular.
 Categoria BPU
 Inclòs al Inventari del PGO - 99 com a element núm. 35.
 N° registre / catàleg
 Nivell protecció Conservació/ AEA.
 Altres proteccions Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:
 - els espais al voltant del refugi susceptibles de contenir restes arqueològiques.

4842

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època contemporània.
Cronologia	29 de març de 1938-10 d'abril de 1938.
Autor	Comandància d'Obres de la Tercera Regió Aèria
Promotor	Ministeri de Defensa
Context	Situat a una zona boscosa propera a l'actual polígon industrial del Pla de la Bruguera. A prop el tancat de la fàbrica del vidre
Elements	<p>Refugi subterrani destinat a garantir la protecció del màxim de persones durant el temps que dura un atac aeri, construït amb maó massís, de secció constant rectangular de 1,2m de pas i tot cobert amb volta de canó, té dues boques d'entrada amb escales (fins una profunditat d'uns 6m) i un recorregut amb ziga-zaga. Originàriament disposava de dos conductes de ventilació natural a les cantonades.</p> <p>El sistema constructiu únic de maó massís, permet economitza en temps i recursos, amb una gran resistència estructural: aixecant les parets laterals, cobrint voltes i entrades, i conformant els graons de les escales.</p>
Ús actual	Cultural. Recorregut històric i museístic.
Ús original / altres	Serveis. Refugi militar.
Estat conservació	Bo però brut.
Estructura / Interior	Bo però brut.
Entorn de protecció	Espais al voltant dels refugis: zona boscosa a netejar.
Situació de risc	Abandonament i situació en polígon industrial al límit del sòl urbà
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Element d'interès històric.
Elements	Es protegeix el conjunt del refugi en la seva totalitat, mantenint aquells elements característics.
Entorn de protecció	Es protegeixen els àmbits d'accés al refugi i el seu entorn immediat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació, reforma, rehabilitació o gran rehabilitació, d'acord amb el POUM.
Regulació	
Exterior	Conservació de l'obra vista; manteniment de la volumetria exterior de les sortides del refugi. Neteja de l'àmbit exterior.
Estructura / interior	Es permet la modificació. Restauració tipològica adequada a fi de preservar i revaloritzar les parts o elements destacats de l'estructura civil defensiva. De cara a l'establiment com espai visitable es podran portar a terme obres de consolidació, reforma i rehabilitació. Neteja de l'interior dels túnels.
Usos permesos	Els que determina el POUM
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge exterior del bé protegit i de l'entorn urbà on es situa, llevat la pròpia adequació de l'accessibilitat derivada d'un projecte general d'intervenció arquitectònica i de recuperació com a bé patrimonial.
Altres intervencions	Cal garantir la seva estabilitat i consolidació. En el moment que es plantegi qualsevol intervenció i per tal de garantir i acreditar el coneixement del bé en els seu context històric i les tècniques constructives aplicades, es requerirà un estudi patrimonial que reculli els aspectes i detalls més inherents al seu caràcter patrimonial (memòria, aixecament de l'estat actual de la zona d'intervenció, recull de documentació històrica -estudi

dels expedients d'obres per tenir documentades totes les modificacions i les possibles transformacions sofertes- i reportatge fotogràfic actual).

4843

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica

La decisió d'instal·lar un aeròdrom militar a Castellar del Vallès es va deure al progressiu increment dels atacs aeris sobre Catalunya i sobre la ciutat de Barcelona, en particular, que va suposar la necessitat de construir nous camps d'aviació des d'on operar. Els bombardeigs sobre Barcelona del mes març de 1938 van ser l'impuls definitiu al procés.

La construcció de l'aeròdrom de Castellar del Vallès s'inicia el 29 de març de 1938 a redós del camp d'aviació de Sabadell. Per bastir el camp per a les FARE, el Ministerio de Defensa Nacional va expropiar les parcel·les d'un seguit de propietaris situades als terrenys coneguts com «la Bruguerola», l'actual pla de la Bruguera.

El Consell Municipal de Castellar del Vallès, seguint directrius superiors, va mobilitzar la totalitat de la població masculina resident a la vila compresa entre els catorze i els seixanta anys sense cap mena d'excepció en règim de prestació personal. Aquesta crida general va afectar homes enquadrats en els serveis auxiliars, altres que es trobaven exempts de qualsevol prestació militar per raó de la seva edat, convalescents del front i joves que encara no s'havien incorporat a files. També es va admetre la participació d'infants si anaven acompanyats dels seus pares en tasques poc feixugues.

La direcció de les obres va ser confiada a la Comandància d'Obres de la Tercera Regió Aèria, que disposava d'una capçalera a Sabadell. La direcció tècnica era portada pel capità Niubó, un arquitecte militaritzat, amb la col·laboració de l'aparellador Renom i un sargent del SIM.

Els primers treballs es van adreçar a arrencar conreus, a desbrossar malesa, a talar superfície arbrada, i a fer desaparèixer marges a fi i efecte de preparar una superfície plana on situar les pistes i les instal·lacions de suport. La mobilització també afectava els animals de tir i els estris agrícoles que es poguessin posseir i que havien de ser aportats per tal de procedir a l'anivellament de terres i a d'altres treballs.

La majoria de la mà d'obra local va participar únicament en les tasques de condicionament dels terrenys. Un cop finalitzades, la seva relació amb l'aeròdrom es va acabar, i encara més en el moment en què s'equipava militarment el camp i que s'havia convertit en zona d'accés prohibit per als civils. Tot i això, un grup reduït d'operaris locals especialitzats del ram de la construcció que hi havien treballat des del principi van ser reclutats i emprats en les tasques i en els serveis necessaris per al funcionament diari de l'aeròdrom.

La urgència de l'acabament de la pista va obligar a convertir en laborable el diumenge. De la intensitat del treball n'és una mostra el termini previst d'acabament de les obres, cap al 10 d'abril de 1938. És a dir, poc més de tretze dies després de l'inici. Un cop es va condicionar el terreny, es van construir els refugis antiaeris del camp i l'edifici de comandament.

La reutilització, ja a la immediata postguerra, de la zona del camp d'aviació per a usos agroforestals, la desaparició de la pràctica totalitat d'allò que formava la cultura material i la posterior conversió en sòl industrial del polígon del Pla de la Bruguera, fan que sigui molt difícil situar des de la memòria històrica dels informadors l'extensió real i la ubicació exacta de l'aeròdrom. Tothom coincideix a situar-lo al sud de la ronda de Tolosa, a l'espai que delimiten els Pinetons, on es troba el centre comercial Maxi Dia, fins a l'emplaçament del Centre de Distribució de Sony España, S.A., uns centenars de metres abans d'arribar al límit del terme municipal de Sabadell.

L'aeròdrom militar de Castellar del Vallès es trobava situat a cent metres de la carretera de Prats de Lluçanès, paral·lel a aquesta, entre els quilòmetres cinc i sis, a la dreta, entre les localitats de Castellar del Vallès i de Sabadell, a cinc quilòmetres del primer i a tres del segon. De planta rectangular, estava format per una pista principal de 1.150 metres de llargada per 250 metres d'amplada, amb una segona pista al nord d'uns 600 metres de llargada per 250 metres d'amplada. La superfície de l'aeròdrom era plana, sense declivis, no s'embassava i permetia la possibilitat d'ampliació vers el nord, amb vents dominants del nord-oest i amb facilitat d'aproximació, d'enlairament i d'aterratge per a les aeronaus.

El camp constava d'una caseta de comandament situada a l'extrem est, al límit amb una pineda, i d'un allotjament per al personal de servei situat a un quilòmetre de distància. També disposava de refugis subterranis per a la dotació amb capacitat per a cent persones. Les pinedes que envoltaven el perímetre al sud i a l'est permetien l'ocultació dels aparells entre el boscatge.

El camp era practicable amb facilitat per un accés en bon estat, de 200 m fins a la carretera de Prats de Lluçanès, a l'extrem oest, i de 200 m fins a la carretera de Sabadell, a l'extrem est. Estava que l'unia amb Castellar del Vallès i amb Sabadell i amb l'estació de ferrocarril d'aquesta ciutat.

comunicat telefònicament en línia directa amb l'aeròdrom de Sabadell i alhora disposava d'una centraleta a la caserna de la tropa. A la residència del personal de vol hi havia instal·lat un teletip. L'aeròdrom de Castellar tenia una funció secundària i depenia del de Sabadell. El seu ús, molt versàtil, li conferia una multiplicitat de funcions.

No podem quantificar els moviments d'avions ni el seu nombre, però els testimonis recorden la presència dels "Xatos", "Mosca" i "Paves". No hi ha cap referència que l'aeròdrom fos atacat. Malgrat això, sembla que disposava d'armament pesant antiaeri. El destacament militar de l'aeròdrom estava format per unes desenes de soldats forans que s'allotjaven a les masies de Can Carner i de Ca n'Oliver i que disposaven de la seva pròpia intendència. En canvi, el personal de vol era allotjat en una torre confiscada del casc urbà, a can Pallàs.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Fons d'imatges Municipals.

Archivo General Militar de Ávila.

Archivo Histórico del Ejército del Aire (Villaviciosa de Odón).

Escrita

LA FARGA. *Setmanari castellarenc*. Castellar del Vallès, 1936 a 1938.

GALLART, Ernest; RUIZ, Galdric; SÁIZ, Sílvia; "El cau de la Gloriosa. Una proposta educativa per al refugi antiaeri i l'aeròdrom de la FARE al Pla de la Bruguera, Castellar del Vallès". *Plecs de Recerca*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2007.

GALLART, Ernest. *Alguns aspectes de la quotidianitat a la rereguarda republicana durant la guerra civil espanyola (1936-1939) a Castellar del Vallès*. Assaig presentat al IV Certamen Literari Joan Arús. (Mecanoscrit inèdit). Castellar del Vallès, 2004.

GALLART, Ernest. *Una proposta de museïtzació per al refugi antiaeri de l'aeròdrom del pla de la Bruguera*. Assaig presentat al VI Certamen Literari Joan Arús. (Mecanoscrit inèdit). Castellar del Vallès, 2006.

GALLART, Ernest. "La guerra aèria a la rereguarda republicana a Catalunya (1938-1939) a Castellar del Vallès". *Recerca*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2004. Núm. 3.

GALLART, Ernest; ÒSUL, Andreu; SÁIZ, Sílvia; "Un testimoni de la lleva del biberó a Castellar del Vallès". *Recerca*. Castellar del Vallès: Ajuntament de Castellar del Vallès, 2005. Núm. 4.

Oral

Enregistrament de 32 testimonis orals sobre la Guerra Civil espanyola a Castellar del Vallès (1936-1939).

Actuacions finca

Observacions

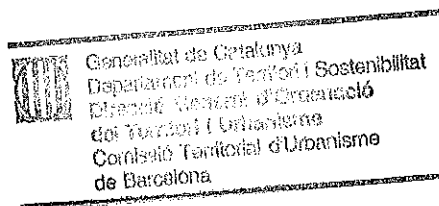
Pla anterior

PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà

Protecció existent

BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 35.

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS

TORROTA DE CADAVALCH

AM-04 / 050 (JAV-1)

Altres denominacions Torrota de Catafau

LOCALITZACIÓ

Indret Camí de Can Cadafalch o de la Font del plàtan

Adreça / es

Coordenades UTM

x= 423177

y= 4612559

Identificació al plànol AM - 04

Grafisme categoria ▲

Delimitació bé

Entorn protecció

DADES CADASTRALS

Número

Superfície

Sostre

N.plantes

Titularitat

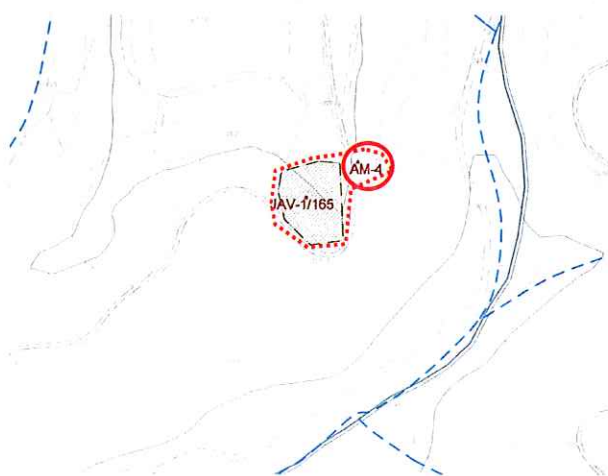
08050A00100007

800.175 m²

-

-

Privada

Plànol de localització

e. 1:5000

Imatge del bé

DADES URBANÍSTIQUES

Pla vigent

POUM

PE de Sant Llorenç del Munt i l'Obac 1998.

Classificació

SNU (sòl no urbanitzable)

Qualificació

14ª Zona La Serralada-PEIN.

Exp. RPUC

Relació normativa

Articles 186, 187, 188, 190 de la Normativa Urbanística del POUM aplicables al bé.

Articles 7,8,9,10,11,12,13,14 i 15 del Text Normatiu de la Modificació del PEIN.

CATALOGACIÓ

Tipus de bé

Arquitectura Militar

Classificació

Edificis.

Categoria

BCIL-PEIN

Inclòs al Inventari del PGO - 99 com a element núm. 31.

Inclòs al Catàleg del PEIN com a masies i altres construccions.

Nº registre / catàleg

Nivell protecció

Conservació/ambiental/ AEA.

Altres proteccions

Incorporació d'un àmbit de protecció que inclogui:

- els jaciments arqueològics JAV-1

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

DESCRIPCIÓ DEL BÉ

Estil i Època	Època medieval.
Cronologia	Segle XI
Autor	-
Promotor	-
Context	Dalt d'un contrafort boscós del vessant dret del torrent del Castelló. Accés pel camí carreter que va a la font del Plàtan o de Sant Jordi a Cadafalch, el qual surt a mà dreta de la carretera de Castellar del Vallès a Sant Llorenç Savall.
Elements	Antiga construcció de defensa de forma quadrangular, de 7m x 7m aproximadament, construïda amb carreus de pedra escairats. La coberta era de teules, de les qual hi ha fragments escampats pel rodals. Sembla que dins l'edifici hi havia un mur amb dues arcuacions cegues alternades entre tres contraforts.
Ús actual	Derruït.
Ús original / altres	Fortificació. Defensiu.
Estat conservació	Ruïnós.
Estructura / Interior	
Entorn de protecció	Espais al voltant dels refugis: Boscós.
Situació de risc	La vegetació està envaint les restes de la torrota. Risc de deteriorament total del bé.
Altres aspectes vinculants	

ÀMBITS DE PROTECCIÓ I OBJECTE

Raons catalogació	Àrea d'expectativa arqueològica (AEA). Importància històrica i testimoni representatiu de les construccions defensives.
Elements	Es protegeix la torrota en la seva totalitat.
Entorn de protecció	Es protegeix l'entorn immediat susceptible de contenir restes arqueològiques. Preservar els valors patrimonials i de contemplació del bé catalogat.

REGULACIÓ DE LES INTERVENCIIONS

Tipus d'intervenció	Obres de manteniment i conservació, consolidació o reforma, d'acord amb el que estableix el POUM.
Regulació	No es permet la modificació.
Exterior	No es permet la modificació.
Entorn	Arranjament i neteja de l'entorn.
Usos permesos	Els que determina el POUM.
Usos prohibits	
Entorn de protecció	No es permet cap intervenció que desfiguri o malmeti la imatge del bé protegit.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Informació històrica	La construcció de la torrota de Cadafalch la podem situar cap el segle XI. Com ha succeït amb altres edificacions en ruïnes de la zona, els vestigis medievals de la Torrota de Cadafalch es van malmetre a mitjans de la dècada dels vuitanta i gairebé han desaparegut, ja que les seves pedres han estat utilitzades per a bastir segones residències amb <i>aire antic</i> en les diferents urbanitzacions de les rodalies.
----------------------	---

Així doncs, tot i que no en coneixem l'aspecte primitiu, la toponímia de l'indret, com ara el torrent del Castelló i la carena de la Torrota o del Castelló, avalen l'aspecte casteller d'aquest edifici, que ja es coneixia com la Torrota de Cadafalch des de fa molt anys, com posa de manifest una prestigiosa guia excursionista de la zona editada l'any 1935.

Pel que queda d'aquesta edificació, de la que encara conserva, entre altres elements, un tram de mur de 19 metres de llargada. Tot i que no ha estat comprovat, hom ha assenyalat que en el seu interior es va descobrir una sepultura amb el corresponent esquelet.

De l'estudi dels fragments ceràmics que s'han trobat entre els enderrocs, es dedueix que la Torrota de Cadafalch data, almenys, del segle XI. Amb tot, l'excavació de l'indret podria aportar dades més significatives sobre l'antiguitat de l'edifici, que probablement tenia un aspecte similar al de la Torrota de la Roca, de la propera vall d'Horta, de Sant Llorenç Savall.

Durant l'Alta Edat Mitjana, l'àrea de Cadafalch formava part del territori de Sant Llorenç Savall -que aleshores es coneixia amb el nom de Lacera- tal com consta en diversos documents del cenobi del cim de la Mola, datats dels anys 1081, 1087, 1091, 1128, 1171 i 1190. En aquells anys hi havia en el sector un notable assentament humà anomenat Casal de Falcs, del qual prové l'actual nom de Cadafalch. Segons aquesta documentació, els propietaris d'aquell Casal de Falcs el donaren, almenys parcialment, al monestir de Sant Llorenç del Munt l'any 1128. Després, a les darreries del mateix segle, en fou entregada una altra part com a dotació per la manteniment de l'església de Sant Jaume de Vallverd, la bonica capella romànica que es conserva, molt ben reconstruïda, prop del mas de la Busqueta, de Sant Llorenç Savall.

Així doncs, la fortificació de la Torrota, la qual es troba entre l'actual mas de Cadafalch i la capella de Sant Jaume de Vallverd, formava part d'aquell establiment altmedieval. Per altra banda, el topònim de Cadafalch també és força eloqüent pel que fa a l'antiguitat d'aquest assentament humà. Segons Joan Coromines, el nom de Cadafalch pot significar, entre altres coses, torre de fusta, i qui sap si no fa referència a alguna de les fortificacions de fusta que els repobladors del país bastiren al llarg dels segles VIII-IX.

Bibliografia

Gràfica

Plànols d'Ordenació del POUM.

Ortofoto del ICC (Institut Cartogràfic de Catalunya).

Fotografies aèries i fotografies elaboració pròpia.

Fons d'imatges Municipals.

Escrita

C.E. DE TERRASSA. *Guia monogràfica de Sant Llorenç del Munt*. Terrassa, 1935.

COROMINES, J. *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana*. Vol II. Barcelona, 1981.

COLL, J.M; ROIG, J. "Inventari arqueològic del terme de Castellar". *Revista Plaça Vella*. Castellar del Vallès: Arxiu d'història de Castellar, 1987. Núm. 20.

FERRANDO ROIG, A. *El monestir de Sant Llorenç del Munt i les seves possessions*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, "Subsidia monastica", 1987. Núm.17.

PUIG USTRELL, P. *El monestir de Sant Llorenç del Munt sobre Terrassa. Diplomataris dels segles X i XI*. Tesi doctoral. Bellaterra, 1990. Docs. 460, 470 i 482.

Oral

-

Actuacions finca

Observacions

Pla anterior

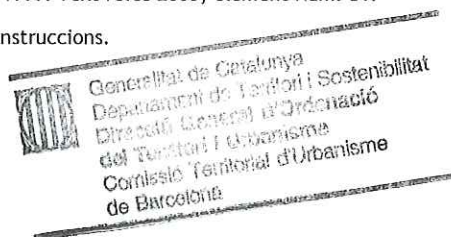
PGO Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005. Sòl Urbà

Protecció existent

BPU

Inclòs al Inventari del PGO de Castellar del Vallès 1999. Text refós 2005, element Núm. 31.

Inclòs al Catàleg del PEIN com a masies i altres construccions.

INFORMACIÓ GRÀFICA

FOTOGRAFIES

4849

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

PLÀNOLS